

สำนักงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐

เป็นพิเศษ

วันเสาร์ที่ ๒๐ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันเสาร์ที่ ๒๐ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

LIRT

Legislative Information Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันเสาร์ที่ ๒๓ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๔ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๙๔ คน

(เนื่องจาก นายธนนิติ เศรษฐบุตร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตีตราชกาน นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เรียนท่านสมาชิก ขณะนี้มีท่านสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปนะครับ

- ๒/๑

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่แจ้งต่อที่ประชุม ยังไม่มีมติครับ นี่เรื่องเพื่อแจ้ง
ครับ ท่านเสริมเกียรติครับ ท่านมีอะไรแจ้งหรือครับ เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านกรรมาธิการ ท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียน
แจ้งท่านประธานทราบถึงความคืบหน้าของการประชุมเมื่อวานนี้ ตั้งแต่ประชุมมา
สืบกว่าวันนั้น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อวานนี้เป็นวันซึ่งท่านประธาน
คงจะพอใจ แล้วก็ดีใจ แล้วคลายกังวลไปได้ในระดับหนึ่ง เพราะว่าเมื่อวานนี้รัฐธรรมนูญ
เราได้มีการพิจารณาคืบหน้าไปตั้ง ๒๕ มาตรา ซึ่งในการประชุมเมื่อวานนี้บรรยากาศ
การประชุมก็เป็นไปด้วยดี ในมาตราหลาย ๆ มาตราที่มีผู้แปรญัตติ ทางกรรมาธิการ
ยกร่างก็กรุณาผ่อนปรน เพิ่มเติม แก้ไข ตัดทอนให้ผู้แปรญัตติ ในโอกาสเดียวกัน
ผู้แปรญัตติทั้งหลาย ก็ต้องขอชมเชยว่าก็ผ่อนปรนที่ไม่ต้องเอาตามที่ต้องการ
เสียทั้งหมด ได้มาพอบางอย่างเห็นว่าไปได้ก็รับกัน การประชุมจึงเดินหน้าไปได้เป็นอย่างดี
ก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านคงจะเบาใจในเรื่องความคล่องตัวของรัฐธรรมนูญ
ไปได้ในระดับหนึ่ง

ในประเด็นต่อมา กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า สำหรับการ
ประชุมเมื่อวานนี้ในช่วงสุดท้ายนั้น ก็เป็นการประชุมของมาตรา ๑๓๐ เกี่ยวกับเรื่องการที่
ทางกรรมาธิการของรัฐสภา คือสภาผู้แทนที่ดี หรือวุฒิสภาก็ดี ต้องการจะมีคำสั่งเรียก
บุคคลส่งเอกสาร หรือมาชี้แจงในเรื่องหนึ่งเรื่องใดนั้น ทางฝ่ายผู้ขอแปรญัตติก็เห็นว่า
ในทางปฏิบัติเกิดปัญหาอย่างมากมายหลาย ๆ ครั้ง ที่ไม่ว่าจะรัฐบาลใด ประเด็นก็คือว่า
ผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ส่งเอกสารก็ดี ผู้ที่ได้รับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสริมเกียรติครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ด้วยความเคารพท่านนะครับ สิ่งที่ท่านกำลังอภิปรายนั้นอยู่ในวาระครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอกระผมนิดเดียวครับ ผมมีเรื่องที่จะสลายให้บรรยากาศห้องนี้ซึ่งสืบกว่าวันประชุมมานี้มันอับ ก็อยากจะให้มันสะอาดขึ้นแล้วก็สิ่งที่ค้างเมื่อวานนี้ มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ก็จะจบได้อย่างดีครับผม จะเข้าประเด็นครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : จบครับ จบเรียบร้อยดีครับ เขาคูยกกันแล้วครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขอนิดหนึ่งได้ไหมครับท่านครับ นิดเดียวเองครับ เพราะว่าถ้าปล่อยคาไว้เนี่ยะครับ ถึงจะจบ แต่ว่าความคาใจนี้มันน่าเสียดายโอกาสที่ความรัก ๑๐๐ บวก ๑๐ เนี่ยะครับมันดีอยู่แล้ว แต่งานสืบกว่าวัน โดยเฉพาะดึกทุกคืนเนี่ย บางครั้งอาจจะมีกระทบกระทั่งในเรื่องคำพูดและอารมณ์บ้าง แล้วถ้าไม่พูดเสียเลยเนี่ยะครับ ผมเสียดายว่าความรักที่ผมได้รับจาก ๑๐๐ บวก ๑๐ นี้มันอาจจะหายไปอย่างน่าเสียโอกาสครับ ก็เลยขออนุญาตท่านประธานว่า สิ่งตรงนี้ขอนิดเดียวครับท่านครับว่า สำหรับประเด็นเนี่ยะครับ มีเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่าย ฝ่ายของที่แปรญัตติก็เกิดปัญหาว่าทำงานไม่ได้ เพราะเรียกแล้วไม่มา เรียกแล้วไม่ส่ง แต่ฝ่าย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านเสริมเกียรติครับ เราเซฟ (Save) เวลาดีกว่าเนาะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : นิดเดียวครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : หลายนิดแล้วครับ ท่านครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ ก็นี่เดียวจะเข้าเลยครับ ฝ่ายที่ผู้ถูกเรียกร้องทั้งผมเนี่ยะครับ ก็เกิดปัญหาว่าเวลาเรียกมานี้เข้าชั้นหลายชุด เรียกมาช่มชู้ เรียกมาเสียดสี เรียกมากระทบ ก็เรียกว่าไม่ใช่เกิดจาก สส. แล้ว เกิดจากคนที่มาร่วม สส. พวกที่ถูกเชิญมาเป็นนักวิชาการ ผู้ชำนาญการเนี่ย เอละครับ เข้าประเด็นนิดหนึ่ง ประเด็นเมื่อวานที่ค้างอยู่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ยังไม่เข้า ท่านครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมจะเข้าประเด็นนี้คนเดียว แจ้งท่านคนเดียว นะครับว่า ผมก็ตกลงอย่างที่ท่านว่า ตกลงกันได้นะครับ ที่ท่านทราบนี่นะครับ กระผม ทราบว่ามันค้างอยู่นิดเดียวตรงที่ว่าจะต้องมีการได้รับโทษหรือไม่ ซึ่งทางฝ่ายกฤษฎีกา บอกว่าตามที่กฎหมายบัญญัติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวสมาชิกท่านอื่นเขาจะต่อว่าผมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนี้ผมขอว่ามันจบลงตรงนี้ ท่านทราบแล้ว ไซ้ใหม่ครับว่าจบได้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ทราบแล้วครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ ที่นี้สมาชิกหลายคนไม่ทราบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวเขาทราบกันเองละครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เดี่ยวท่านจะเสนอไซ้ใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอบคุณท่านมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ก็ขอบพระคุณท่านเสริมเกียรตินี้ครับ ก็เป็นความหวังดีกับที่ประชุม นะครับ แต่ต้องเรียนอย่างหนึ่งครับว่าเวลาประชุมแล้วนะครับ อย่าเอางานในที่ประชุม กลับบ้านนะครับ อย่าเอางานเมื่อทำเสร็จไปแล้วมาเป็นอารมณ์นะครับ ผมว่าหลายท่าน ก็รู้สึกเช่นเดียวกันนะครับ ถ้าเอากลับไปคิดไปบ้านนอนไม่หลับหรอกครับ แล้วก็อีก เรื่องหนึ่งนะครับ ไหน ๆ พูดตรงนี้แล้วก็ขอความร่วมมือท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ ว่าในการประชุมบางทีก็เข้าใจว่า พอดึกหน่อยค่าน้อยนี้ก็น้อยนะครับ แต่การเหนี่ยวนี้เรา เหลือระยะเวลาอีกประมาณ ทำกันเต็มที่เหนี่ยวน้อย ๆ นี่นะครับ ก็ถึงสิ้นเดือน ก็มีเวลาอีก ไม่กี่วันนะครับ ที่เราจะได้ทำงานสำคัญตรงนี้ ก็อยากจะขอความร่วมมือกับท่านสมาชิก นะครับว่า ในการประชุมนั้นอยากให้อยู่ร่วมกันตลอดนะครับ อาจจะเหน็ดเหนื่อยหน่อย ก็เพราะเราอาสาแล้ว ถ้าหากว่าไปมีปัญหาเรื่ององค์ประชุมบ้าง จำนวนเหลือน้อยบ้าง นี่นะครับ เจตนารมณ์ของการร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องการความคิดเห็นถึงร้อยละ ๓๐ มาช่วย ตัดสินนี้ครับ มันก็จะไม่เป็นไปตามนั้นนะครับ แล้วมันก็จะทำให้รัฐธรรมนูญที่จะ ออกไปนั้นนะครับ อาจจะถูกถามถึงการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญว่า ทำไม ประชุมแล้วจำนวนเหลือน้อย ขอความร่วมมือกับท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ เข้าระเบียบ วาระต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมนะครับ ยังไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ ก็คือ การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังดำเนินการอยู่นี้ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่พร้อมเรียบร้อยแล้วนะครับ จากการประชุมเมื่อวานนี้ นะครับ เป็นการประชุมครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐ ที่ผ่านมาก็ประชุมได้พิจารณาถึงมาตราที่ ๓๐ นะครับ ก็คงมีเรื่องติดขัดอยู่บ้างนะครับ มีการดำเนินการไปอย่างไรบ้างครับ เชิญท่าน กรรมาธิการครับ ท่านอาจารย์จรูญครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เมื่อวานนี้เรายัง
ติดกันอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านขึ้นญัตติใหม่นี้ เท่ากับว่าญัตติเก่าได้ตกไป ผมคิดว่า
เมื่อวานนี้เรายังไม่ได้ข้อสรุปสุดท้าย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ได้ขึ้นญัตติใหม่ครับ ผมด้วยความเคารพท่านนะครับ กำลังจะต่อของเก่าแล้วครับ
ต่อเลยครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ต่อของเก่าครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เพราะเห็นไปพูดถึงมาตรา ๓๐
ที่แรกท่านใช้คำว่า ๓๐ ผมก็ตกใจ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
๑๓๐ ที่ค้างอยู่

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ต่อจากของเก่า ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอาจารย์จรัญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่
เคารพครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ในร่างมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง
ที่ยังความเห็นไม่ตรงกันระหว่างร่างของคณะกรรมาธิการ และร่างของผู้สงวนคำแปรญัตติ
นี่นะครับ เมื่อเข้าได้มีการหารือกันระหว่างท่านผู้สงวนคำแปรญัตติและคณะ กับทางฝ่าย
กรรมาธิการยกร่างก็ได้ข้อยุติที่เป็นทางออกร่วมกันอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ
จะขอเรียนเสนอต่อที่ประชุมว่า จะปรับถ้อยคำในร่างมาตรา ในร่างมาตรา ๑๓๐
วรรคสอง เป็นดังต่อไปนี้ครับ คณะกรรมาธิการตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีอำนาจออกคำสั่ง
เรียกเอกสารจากเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกบุคคลดังกล่าว

๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รสรินทร์ ๓/๓

มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณา
สอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้ถือว่าคำสั่งนั้นมีผลบังคับ ทั้งนี้ตามที่กฎหมาย
บัญญัติ ถ้าถ้อยคำนี้เป็นที่ยอมรับได้ของท่านสมาชิก กระผมก็จะส่งให้ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่
พิมพ์ แล้วก็บันทึกไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถือว่าเป็นร่างที่กรรมธิการเสนอใหม่ นะครับ ครับ ท่านสมาชิกท่านการุณ ไสงาม ครับ
เชิญครับ

- ๔/๑

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ สสร. ในฐานะผู้แปรญัตติฉบับนี้นะครับ ข้อเสนอของการแปรญัตติก็เป็นไปตามที่ได้อภิปรายเมื่อวานนี้ไปแล้ว ซึ่งจะไม่อภิปรายซ้ำ ที่โดยหลักก็คือว่า ให้ถือว่าคำสั่งเรียกนั้นเป็นหมายเรียกรัฐสภา บุคคลใดฝ่าฝืนหมายเรียกรัฐสภา ให้มีโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ก็จะไม่อภิปรายในส่วนนี้ซ้ำ ทางคณะกรรมการเมื่อคืนนี้บอกกว่า ก็ยินดีที่จะปรับถ้อยคำว่าจะให้เป็นที่กฎหมายบัญญัติ นะครับ ก็เห็นว่า ถ้อยคำนั้น ข้อเสนอนั้นมาถึงตอนเช้าวันนี้ ถ้ามีข้อเสนอใหม่อย่างนี้ กรรมการจะถอนข้อเสนอนั้นหรือไม่ นี่ประการที่ ๑ ที่เสนอไว้แล้วตั้งแต่เมื่อวาน

ประการที่ ๒ ครับ ข้อเสนอใหม่ที่ท่านจรัญได้นำเสนอต่อที่ประชุมนั้นก็ เป็นข้อเสนอที่ดีนะครับ แต่ถ้าหากได้ปรับบางอย่างซึ่งเป็นการปรับที่เหมือนเดิมกับของกรรมการ และเป็นบทบัญญัติที่เขียนต่อเนื่องกันมาทุกรัฐธรรมนูญ มาจนถึงรัฐธรรมนูญร่างนี้ก็เขียนต่อเนื่องกันมา ด้วยเหตุที่การทำหน้าที่ของกรรมการ ท่านประธานครับ มีทั้งทำในลักษณะของการสอบสวน ท่านประธานครับ มีทั้งลักษณะของการทำหน้าที่อย่างการสอบสวนเรื่องใด ๆ กับหน้าที่ของการศึกษาในเรื่องใด ๆ อีกเช่นกัน ทำไมกรรมการจะต้องศึกษาในเรื่องใด ๆ ด้วย ที่กรรมการต้องศึกษาในเรื่องใด ๆ เพราะต้องการความลึก ความละเอียด ความรอบคอบในเรื่องนั้น ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่รับผิดชอบเรื่องนั้น ๆ เพื่อใช้อะไรครับ เพื่อใช้ในการวินิจฉัยหรือตัดสินใจในการลงมติในญัตติใด ๆ ในกฎหมายใด ๆ ท่านเห็นไหมครับ นี่คือความจำเป็น เพราะฉะนั้นงาน ด้วยเหตุที่เป็นงาน ๒ อย่างนี้ ด้วยเหตุที่เป็นงาน ๒ อย่างนี้ ข้อความจึงเขียนมาตลอดเลยนะครับ ในมาตราที่เป็นมาตรางานของคณะกรรมการ จะเขียนไว้เหมือนกันก็คือ คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง จะบัญญัติเหมือนกันเลยครับ ย่อมมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด จากบุคคลใด ท่านเห็นไหมครับ หมายถึงทุกคนที่รู้เรื่องนั้นอย่างละเอียดและลึกซึ้ง และเป็นเจ้าของเรื่อง ด้วยเหตุที่งานมี ๒ ลักษณะนี้ จึงใช้คำว่า จากบุคคลใด เพราะฉะนั้นถ้าท่านมาขอแก้ถ้อยคำตรงนี้เป็น จากเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ไม่เพียงพอและครบถ้วน ในการทำหน้าที่และทำงานของคณะกรรมการที่เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาในเรื่องใด ๆ

ท่านประธานครับ แต่ที่เน้นในส่วนที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมส่วนนี้ของเรา นะครับ ก็คือว่า เราเน้นตรงที่กรณีคำสั่งเรียกที่มีลักษณะของการต้องสอบสวน สำคัญนะครับ ที่มีลักษณะของการต้องสอบสวนในเรื่องใด ๆ ซึ่งแตกต่างจากเรื่องที่ศึกษานะครับ และถ้ามีบทบัญญัติอย่างนี้แล้ว ต่อไปจะมีกฎหมายพ่วง กฎหมายเบื้องต้นที่เป็นหลักปฏิบัติของเรา ไม่ถือเป็นกฎหมายหรอกครับ -----

- ๕/๑

นั่นคือกฎเกณฑ์กติกาของข้อบังคับ ข้อบังคับการประชุมของสภาทั้งหมดทุกสภา ของผู้แทนก็ตาม สว. ก็ตาม รัฐสภาก็ตาม จะต้องไปออกข้อบังคับปรับปรุงแก้ไขในส่วนนี้แก้ไขให้สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับอำนาจของการที่จะทำการสอบสวน และที่จะมีคำสั่งเรียกในลักษณะของการสอบสวนให้ชัดเจน ว่าการจะออกคำสั่งเรียกในสถานะของการสอบสวนนั้น จะต้องเรื่องนั้น ไม่ใช่เรื่องทั่วไปนะครับ ไม่ใช่อยากเรียกผู้ว่ามาไขลกสับ ไม่ใช่อยากเรียกอธิบดีกรมการปกครองมาขอย้ายผู้ว่า ไม่ใช่เรียกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อจะมาของบประมาณ ไม่ใช่เรียกรวมชลประทานมาเพื่อจะขอของบประมาณ กรมทางหลวงมาของบประมาณไม่ใช่ครับ แต่จะต้องมีมติในกรรมาธิการนั้นบอกว่า เรื่องนี้บัดนี้เข้าสู่ขั้นถึงการสอบสวนแล้ว เพราะพบเบาะแสแห่งการทุจริตแล้ว มติที่จะออกมาเป็นอย่างนั้นครับ ข้อบังคับจะต้องเขียนไปอย่างนี้ครับ ว่าต้องมีมติของคณะกรรมการได้ยกสถานะเรื่องนั้น เป็นเรื่องของการสอบสวนแล้วเห็นใหม่ บุคคลที่อยู่ในข่ายแห่งการถูกออกหมายเรียกคือ ๑ ๒ ๓ เฉพาะเท่านั้น เอกสารที่จะต้องออกขหมายเรียกมาคือ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ เมื่อมตินี้ได้เรียบร้อยแล้วนะครับ กระบวนการขั้นตอนข้อบังคับจะต้องไปออกต่ออีกครับ ว่าเมื่อมติเป็นอย่างนี้มีกำหนดตัวบุคคลแล้ว สถานะแห่งการยกระดับขึ้นไปสู่การสอบสวนแล้ว ข้อบังคับจะต้องเป็นคำสั่งเรียกรัฐสภาแล้วเห็นใหม่ การที่จะเสนอคำสั่งเรียกรัฐสภาก็มีกระบวนการออกคำสั่งเรียกรัฐสภา มันจะมีวิธีการที่ละเอียดรอบคอบเป็นขั้นเป็นตอน ไม่ใช่รีบอยากส่งเดช นี่ก็อยากทำตามอำเภอใจของนักการเมืองแบบที่ท่านเคยเห็นใช้ไม่ได้ นั่นนะซึ่งก็มี ก็เหมือนกับตำรวจที่ใช้ไม่ได้ ที่เป็นพนักงานสอบสวนสัญญาบัตรที่มีหมายเรียกหรือคำสั่งเรียกบุคคลมา เหมือนกันครับ ก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ไม่ได้ก็มี ที่ดีมีคุณภาพก็มี เจ้าหน้าที่ที่ไม่มีคุณภาพอย่างนั้นก็จะถูกฟ้องในคดีปฏิบัติหน้าที่มิชอบอยู่เรื่อยๆ ไปนั่นแหละ เหมือนกันครับ แล้วเราจะควบคุมนักการเมืองที่พฤติกรรมที่มีอย่างนั้นได้ไหม ได้ โดยข้อบังคับจะบอกเลยครับว่า เรื่องที่จะสอบสวนนั้นคุณจะมาเป็นพฤติกรรมคนเดียวสองคน กลุ่มเดียวกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่ได้ คุณจะต้องยกฐานะเรื่องนั้นขึ้นสู่การสอบสวนแล้ว เป็นมติ และการสอบสวนนั้นคุณจะต้องระบุด้วยว่าเรื่องคนที่เกี่ยวข้อง คุณไม่ใช่จะเรียกเรื่อยเปื่อยไปใครต่อใครเรียกมาไม่ใช่ คุณจะต้องกำหนดตัวเลย บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสอบสวนเป็นอย่างไร เห็นไหมครับ

ท่านครับ คนที่จะสั่งลงชื่อเซ็นชื่อในคำสั่งเรียก ที่มีลักษณะเป็นหมายเรียก หรือเป็นคำสั่งเรียกก็ตามนี้ นะครับ ไม่ใช่ สว. สส. ที่ท่านเห็นว่าเป็นพวกที่ส่งเดช เหมือนอย่างที่ท่านเคยเห็นไม่ใช่ คนเหล่านี้ไม่มีสิทธิเซ็น ต่อจากนั้นไปท่านประธานครับ ก็จะมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ว่าถ้าขัดขึ้นไม่ปฏิบัติตามละเว้นหรือทำให้บกพร่อง หรือทำให้ชักช้าทำอะไรต่าง ๆ ก็จะต้องมีการบัญญัติกฎหมายอีก เพื่อมารองรับคำสั่งเรียกนี้ ถ้ามท่านประธานว่าข้อบังคับทั้งหมดต้องออกโดยเสียงข้างมากใช่หรือไม่ กฎหมายที่ว่ารองรับนั้น ต้องออกโดยเสียงข้างมากของรัฐสภาใช่หรือไม่ ต้องตอบพร้อมกันว่าใช่ เสียงข้างมากเป็นใครท่านประธาน เสียงข้างมากเป็นฝ่ายรัฐบาล แล้วฝ่ายรัฐบาลที่เป็นเสียงข้างมากจะยอมออกหรือปล่อยให้ข้อบังคับเฮงชวยที่มันไม่ได้ความที่ไร้สาระให้นักการเมืองประเภทที่ไม่ได้เรื่องได้ราวนี้ออกคำสั่งเรียกส่งเดชมาขอมไหม ไม่ยอม เสียงข้างมากของรัฐบาลจะยอมไม่ให้ออกข้อบังคับแบบนั้นในขณะเดียวกัน แล้วกฎหมายที่รองรับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นเสียงข้างมากก็จะไม่ยอมให้เกิดเหตุการณ์อย่างนั้น แล้วถ้ายอมจะเขียนกฎหมาย หรือเขียนข้อบังคับให้ฤทธิ์ให้เดชของคนร้ายที่อยู่ในสภาของที่เป็นนักการเมือง ใช้วิธีการ และใช้เงื่อนไขอำนาจฤทธิ์เดชแบบนั้นได้ มันก็ยอมจำนนแล้วละครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น ซึ่งมันเป็นไม่ได้หรือที่ท่านประธาน เพราะสังคมก็จะมองว่านี่คุณกำลังออกข้อบังคับอะไร นี่คุณกำลังเขียนกฎหมายรองรับอะไรต่างหาก เหมือนมีกฎหมายอาญา เหมือนมีกฎหมายวิธีพิจารณาความทุกฉบับ ใช้คุ้มครองทั้งคนดีนะครับ -----

- ๖/๑

และใช้จัดการกับคนไม่ดีนะคะ ท่านประธานครับ ขอเถอะครับ ผมขอเบื้องต้นอย่างนี้ ถ้าอย่างนั้น ขอคำว่า บุคคลใด ให้อยู่คงที่เหมือนเดิม และให้เป็นเหมือนรัฐธรรมนูญ ทุกฉบับที่เขียนมา และเป็นตามร่างของกรรมาธิการด้วย ขอตรงนี้ว่า บุคคลใด นี้ให้เหมือนเดิม แต่ข้อความปรับตอนทำนี้ผมก็ยินดีนะคะ ยินดี แต่ขอเติมนิด ๆ หน่อย ๆ ปรับเป็นอย่างนี้ครับ ของท่านนะคะ ผมขอปรับเป็นว่า และให้ถือว่าคำสั่งเรียกนั้นก็คือ คำสั่งเรียกตามความข้างบนเลยครับ ย้อนคำข้างบนเลยครับ และให้ถือว่าคำสั่งเรียกนั้น เท่านั้นแหละครับ ต่อจากนั้นใช้คำของท่านเหมือนเดิมครับ มีผลบังคับ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เหมือนท่านเปี้ยะเลย เหมือนท่านเปี้ยะเลยตอนนี้ ถ้าขอขนาดนี้ไม่ได้ ก็ใจดำเกินไปแล้วมั้งท่านประธานครับ อย่าลืมท่านประธานชนิดหนึ่งนะ ไม่ว่าท่านกรรมาธิการก็ตาม ไม่ว่าผมก็ตาม ในบทบัญญัติส่วนนี้ไม่มีใครได้ประโยชน์ส่วนตัว ผมเสนอ ผมพูดไม่ใช่ได้รับสินบาทคาดสินบนมา เป็นผลประโยชน์ส่วนตัว กรรมาธิการที่ต่อสู้อยันในของท่านก็ไม่มีใครได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว ที่พูดทั้งหมดเพื่อส่วนรวม เพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อชาติครับ ต้องเข้าใจตรงนี้ เพราะฉะนั้นอย่าโกรธกัน ทำเพื่อส่วนรวม ท่านต้องไม่โกรธผม ผมต้องไม่โกรธท่าน ต้องเอาส่วนรวมเป็นที่ตั้งครับ ท่านครับ เอาวันหน้าเป็นที่ตั้ง เอาลูกหลานเป็นที่ตั้งท่านครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เดี่ยวอาจารย์จรัญครับ พอดีต้องกราบเรียนท่านสมาชิก ท่านการุณนะคะ พอดีส่วนที่
 ท่านอภิปรายท่านใช้ถ้อยคำ ผมไม่ใช่คนเรื่องมาก ท่านใช้คำว่าอะไรเฮง ๆ นะครับ
 เพียงแต่ว่า คือท่านการุณครับ เดี่ยวผมขอเรียนท่านนิดหนึ่งก่อน

นายการุณ ไสงาม : อ้อ ที่ใช้คำว่า คนเฮงชวย ไซ้ใหม่ คำนี้ไซ้ใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ

นายการุณ ไสงาม : เขาเป็นว่า คนไม่ดี ก็แล้วกันนะ ท่านประธานนะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เพียงแต่ว่าสิ่งที่ท่านการุณอภิปรายนั้นมีเนื้อหาสาระ ฟังแล้วเคลิบเคลิ้ม น่าติดตาม
 มีเหตุมีผล แต่บางที่เราใส่ถ้อยคำบางถ้อยคำคนฟังทั่วประเทศ ลูกเด็กเล็กแดงก็มีนะคะ

ก็เลยไม่อยากให้เป็นบรรทัดฐาน ถ้าไม่พูดไปเดี๋ยวท่านอื่นก็บอกท่านการุณวันนั้นยังพูดเลย ก็ทำให้ที่ประชุมเสียหายนะครับ ท่านการุณเปลี่ยนถ้อยคำแล้วนะครับ ขอบพระคุณมากครับ ท่านอาจารย์จรูญครับ

นายจรูญ ภัคดีธนากุล (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม จรูญ ภัคดีธนากุล กรรมธิการครับ ผมได้ฟังคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกที่เพิ่งจบไปนะครับ พูดถึงขั้นตอนกระบวนการที่ค่อนข้างจะรอบคอบในการที่คณะกรรมการของสภาจะใช้อำนาจนี้ ดีมากเลยครับ ผมอยากจะขออนุญาตว่าให้มีการบันทึกเอาไว้ในเจตนารมณ์ด้วย เพราะเวลาไปออกกฎหมาย ออกข้อบังคับจะได้เป็นไปตามนั้น แล้วก็จะได้เห็นว่าสภาของเราเนี่ยก็ระมัดระวังในเรื่องเรื่องนี้ ไม่ใช่ว่าว่ากันไปตามการประนีประนอมนะครับ ๒. ครับ ท่านประธานครับ จุดที่ท่านขอจุดที่เปลี่ยนถ้อยคำที่ทางกรรมธิการเสนอว่า เจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้กลับมาเป็น บุคคลใด ท่านประธานครับ ผมก็อยากจะกราบขอความกรุณาท่านนะครับ ถ้าเราใช้คำกว้างอย่างนั้น กฎหมายที่จะออกมาเนี่ยมันอาจจะเกินเลยไปถึงบรรดาพ่อค้า บุคคลทั่วไปที่อาจจะไม่ได้เกี่ยวกับกิจการบ้านเมืองเลย ภารกิจของสภานี้คือคณะกรรมการท่านก็ทำได้ในกรอบของสภานะครับ ถ้าเผื่อกว้างอย่างนั้นมันจะเกินความจำเป็นไป ถ้อยคำที่เราพยายามรวมขอมันก็คือ เราเอาเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารนี้เป็นหลัก ซึ่งรวมถึงแต่ท่านรัฐมนตรี ท่านนายก ลงไปจนถึงนักการภารโรง กรรมการ อนุกรรมการต่าง ๆ ของฝ่ายบริหาร รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐทุกรูปแบบนี้รวมอยู่แล้ว -----

อย่าให้ไปถึงฝ่ายตุลาการหรือองค์กรตรวจสอบอิสระอะไรที่ท่านเองก็ไม่มีกำลัง ท่านมีแต่หลักประกันในรัฐธรรมนูญให้ท่านนะครับ แล้วก็ยังขยายครับ และบุคคลที่เกี่ยวข้องเห็นไหมครับ ไม่ใช่เฉพาะเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารครับ ท่านประธานครับ บุคคลใดก็ตาม ถ้าไม่ว่าจะเอกชน หรือแม้แต่ในฝ่ายตุลาการ ในฝ่ายตรวจสอบ ถ้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการที่ท่านกำลังศึกษาสอบสวนอยู่นี้ ท่านออกคำสั่งเรียกมาได้ แต่ไม่ใช่ว่ามันไม่มีอะไรยึดโยง ไม่มีขอบเขตเลย แล้วก็ส่วนที่ท่านให้เหตุผลว่า คณะกรรมาธิการต้องทำหน้าที่สอบสวนนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นเป็นการสอบสวนในกิจการของสภานะครับ ไม่ใช่สอบสวนคดีอาญา นี่มันต่างกันนะครับ เพราะฉะนั้นนี่ วันนี้เราก้าวขึ้นมากกว่าในอดีตเยอะแล้วนะครับ ข้อความที่ขอรอมขอมประนีประนอมมาแล้วนี้ ผมคิดว่าขอความกรุณาท่านจบแค่นี้ นี่คือการก้าวหน้าครั้งยิ่งใหญ่ของคณะกรรมาธิการในระบบรัฐสภาของประเทศไทยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณกับอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ญาติของท่านที่ท่านอาจารย์จรัญนำเสนอ เป็นของกรรมาธิการ ท่านเห็นด้วยไหมครับ ท่านการุณครับ ท่านอ่านอยู่นะครับ พอไหวไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : คือท่านประธานครับ ถ้าเราเอาเปลี่ยนถ้อยคำจากบุคคลใดไปเป็นบอกว่า เจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เกรงว่าจะตกหล่นในการทำหน้าที่ และทำภารกิจเกี่ยวกับเรื่องการสอบสวนในเรื่องใด ๆ ถ้าอย่างนั้น ถ้าท่านเกรงว่าจะมีปัญหาอย่างนั้นะครับ ซึ่งเป็นถ้อยคำที่รัฐธรรมนูญ ท่านไปดูรัฐธรรมนูญทุกฉบับจะเขียนเหมือนกันอันนี้หมดเลย ถ้าอย่างนั้นถ้าท่านเกรงอย่างนี้นะครับ ไปสร้างวรรคขึ้นมาวรรคหนึ่งเล็ก ๆ คำสั่งเรียกในกรณีการสอบสวน ย้ำตรงนี้เลย หยุดตรงนี้ในเรื่องอื่นไม่เอา คำสั่งเรียกในกรณีการสอบสวนให้มีผลบังคับ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ อันนี้ล็อก (Lock) ไปเลยครับ เป็นการออกคำสั่งเรียกนี้จะออกเฉพาะเรื่องการสอบสวนเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องทั่วไป ไม่ใช่เรื่องศึกษา ไม่ใช่เรื่องอื่น ๆ แล้ว อันนี้ผมคิดว่ามันจะทำให้ครอบคลุมไปครบถ้วน โดยครอบคลุมที่วรรคแรก คือบุคคลใด ท่านเห็นไหมครับ อันนี้จะชี้ไปตรงจุดนี้เลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวระหว่างกรรมการกับเจ้าของญัตติครับ ท่านจะเสนอความเห็นหรือครับ
ลองฟังดูครับ เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ และท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเสริมเกียรติ
วรดิษฐ์ สสร. กระผมได้ฟังประเด็นที่พูดในวาระสองของมาตรา ๑๓๐ มาตั้งแต่เมื่อวาน
จนถึงวันนี้ ซึ่งกระผมในฐานะเป็นผู้ใช้กฎหมาย กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
ทั้งท่านกรรมการยกร่าง และท่าน สสร. ผู้แปรญัตติ มีความเห็นค่อนข้างจะตรงกัน
เพียงแต่ว่าถ้อยคำเท่านั้นที่จะลงในรูปใด กระผมขอกราบเรียนว่าในถ้อยคำของ
กรรมการยกร่าง ซึ่งได้พิมพ์ให้เราดูนั้น แท้จริงแล้วนี่ค่อนข้างจะดีอยู่แล้วนะครับ ตรง
ที่ว่า คำสั่งเรียกมันมี ๒ อย่าง คือ เรียกเอกสาร และเรียกบุคคล บุคคลใดนี้ ถ้าท่านตีความ
ตรงประเด็นว่าควรจะใช้ถ้อยคำใด คำว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้น
ความจริงมีได้แตกต่างจากถ้อยคำว่า บุคคลใด เลย เพราะคำว่า บุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้
ผูกมัดเฉพาะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารเท่านั้น หมายถึง บุคคลที่เป็นเอกชนแต่เกี่ยวข้องด้วย
ครับ -----

เมื่อเป็นดังนั้น ความหมายของคำว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารบุคคลที่เกี่ยวข้อง ย่อมเท่ากับ บุคคลใด คำว่า บุคคลใด ในถ้อยคำซึ่งทางฝ่ายกรรมาธิการยกร่างได้ร่างไว้ ก็น่าที่จะยอมรับตามที่ทางท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม การุณ ขอ น่าจะได้ในระดับตรงนี้ ไม่ได้มีความเปลี่ยนแปลง แล้วเวลาจะออกคำสั่งเรียกบุคคลใด ก็คงจะไม่ไปเรียกบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องหรอก ก็คงจะไปเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งการสอบสวนนั้นแหละ ผมถึงกราบเรียนว่า ถ้อยคำเดิมว่า บุคคลใด ที่ท่านการุณขอ ก็เป็นสิ่งที่กรรมาธิการยกร่าง ได้บัญญัติไว้อยู่แล้ว ก็ปรับมาในของท่านนั้นแหละ ไม่ใช่เป็นของท่านการุณหรอก

แล้วก็อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือว่า ทางฝ่ายท่านการุณ ก็ขออนุญาตว่า ตระหนักดีในความเมตตาของกรรมาธิการยกร่าง ที่กรุณาเดิมว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งท่านอัครพิชิตขยายความว่า จะต้องไปออกกฎหมายว่า ขั้นตอนการจะออกคำสั่ง วิธีการออกคำสั่ง บุคคลที่เซ็นคำสั่ง อนุมัติคำสั่งนี้ อยู่ในกฎหมาย แล้วสภาพบังคับ หรือ ผลบังคับจะเป็นอย่างไร ก็อยู่ในกฎหมาย ผมถึงกราบเรียนว่า มันลงตัวทุกอย่างอยู่แล้ว นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ลงตัวแล้วก็เอาเถอะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ลงตัวแล้วครับ ผมคิดว่าตามที่ว่านี้ ใช้ได้เลย
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ แล้วตกลงมันใช้ได้จริงหรือเปล่าครับ ได้หรือยังครับ ก็ให้ท่านเสริมเกียรติพูด ท่านจะ
ได้เขียนเอาไว้ให้มันเสร็จครับ ได้หรือยังครับ สรุปท่านการุณกับอาจารย์เจิมศักดิ์ตกลงกัน
ได้หรือยังครับ เตียวครับ ท่านศิริวะครับ ท่านจรัญเสร็จแล้วครับ ท่านทำข้อความเสร็จแล้ว
เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ทาง
คณะกรรมาธิการขอยืนยันถ้อยคำ ดังต่อไปนี้ครับ คณะกรรมาธิการตามวรรคหนึ่ง ย่อมมี
อำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือ
เรียกบุคคลดังกล่าว มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือใน

เรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้ถือว่า คำสั่งเรียกนั้นมีผลบังคับ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณครับ สรุปลงได้หรือยังครับ เดียวนะครับ เอาเจ้าของญัตติก่อนนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ผมคิดว่ากรรมวิธีการก็มีเหตุผลนะครับ เราก็เดินกันคนละครึ่ง คนละทางนะครับ เพราะฉะนั้นก็ยินดีครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณเห็นด้วยนะครับ เพราะท่านมี ๒ ญัตติ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเปลี่ยนข้อความจากบุคคลใด มาเป็น เจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง จะกระทบกระเทือนต่อ งานศึกษาเรื่องใด ๆ ของคณะกรรมการจริง ยืนยันเลยครับอันนี้ ยืนยันจาก ประสบการณ์ตรง และท่านไปถามทุกคนในนักการเมืองนะครับ ที่เขาเคยทำงานเรื่องนี้ นะครับ เขาใช้คำนี้มาตลอด เหตุผลต้องมีครับ ท่านประธานครับว่า ทำไมรัฐธรรมนูญ ทุกฉบับเขียนมาใช้ บุคคลใด ทั้งสิ้น แม้แต่ของยกเว้น ท่านก็ยังใช้คำว่า บุคคลใด ท่านไม่ ประดิษฐ์ตกลงมาจากไหนหรอกครับ ท่านเอามาจากรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ และงานของ การกระทำ ผลงานที่เขาประสบมานี้ ทั้งหมดละครับ ผมยังขอยืนยันคำว่า บุคคลใด อยู่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์จรูญครับ

นายจรูญ ภัคดีธนากุล (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอ เรียงพยายามอีกหนหนึ่งครับ เพราะว่ามันจบได้แน่เลย คือที่รัฐธรรมนูญทุกฉบับใช้คำว่า บุคคลใด นี้ เพราะมันไม่มีสภาพบังคับ ท่านออกคำสั่งเรียกไปเถอะ เขาไม่มา ก็ไม่มี ความหมายอะไร เพราะฉะนั้นก็ใช้กว้างได้ แต่ถ้าเราจะใช้มาตรการอะไรที่รุนแรงขึ้น เราต้องจำกัดขอบเขต อย่าให้กระจายออกไปจนเกินกำลัง

เพราะคนที่อะบิวส์ (Abuse) นี้มี ท่านครับ ถ้าทุกคนตีเหมือนอย่างที่พวกเราคิดนี้ เราก็ให้อำนาจเต็มที่ก็ได้ แต่อำนาจทุกอำนาจนั้นนี้ อันตรายครับท่านประธาน เราจะให้อะไรนี้ก็ต้องคิดหลาย ๆ ด้าน ขอบเขตข้อจำกัด แล้วผมคิดว่า ท่าน ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านการุณนี้ ท่านคร่ำหวอดในเรื่องนี้ ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องพูดแล้ว แล้วก็ผมเรียนท่านว่า เรื่องนี้เขียนอย่างนี้เป็นความก้าวหน้า และเป็นความสำเร็จที่ต่อสู้กันมานานเป็นหลายสิบปี แล้วก็เราทำสิ่งนี้ให้เกิดขึ้นได้นี้ ก้าวกระโดดครั้งใหญ่ ส่วนว่าถ้าท่านศึกษาเรื่องอื่นแล้วจำเป็นจะต้องเรียกคนที่ไม่ทำอะไรเกี่ยวกับทางฝ่ายบริหารอะไรเลยมานี้ ท่านใช้หนังสือเชิญ ไม่สุภาพกว่าหรือครับ นะครับ อย่าใช้อำนาจบังคับเขา แต่ถ้าเรื่องที่ท่านต้องตรวจสอบ ท่านควบคุมอยู่นี้ ท่านใช้อำนาจบังคับ ท่านใช้คำสั่งเรียกและมีสภาพบังคับตามกฎหมาย คำสั่งเรียกของคณะกรรมการก็จะมีประสิทธิภาพ มีฐาน มีความชอบธรรมที่จะยื่นดีกว่าครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : สมาชิกเขาจะเสนอความเห็น ท่านการุณจะพูดหรือครับ ต่อเนื่องหรือครับ

นายการุณ ไสงาม : ต่อเนื่องครับ ต่อเนื่องนิดเดียว ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ สสร. นะครับ ต่อเนื่องเล็กน้อยเท่านั้นเอง เป็นที่ยอมรับกันทุกฝ่ายแล้วบัดนี้ ทั้งข้างล่างและท่านกรรมาธิการว่า ไม่มีสภาพบังคับ มากก็ได้ ไม่มากก็ได้ นี่แหละคือความอ่อนแอและล้มเหลวของการควบคุมจัดการบริหารแผ่นดินที่เสียหาย กระทบกระเทือนมาเพราะนี่แหละครับ คือ มากก็ได้ ไม่มากก็ได้ ไม่มีสภาพบังคับ ผมจึงขออย่างนี้ได้ไหมครับ ท่าน ถ้าอย่างนั้น ถ้าท่านเกรงจริง ๆ เพื่อมาเจาะจงตรงเรื่องของการสอบสวนแท้ ๆ มาตั้งพรรคอีกพรรคหนึ่ง สั้น ๆ เองครับ ๑ ประโยคเท่านั้น คำสั่งเรียกในกรณีการสอบสวนอย่างเดียวกันนั้น ให้มีผลบังคับ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ถ้ามาตั้งพรรคสั้น ๆ อย่างนี้นะครับ พรรคอื่น พรรคอื่นจะเหมือนเดิมของท่านยกตัวเอง ผมไม่ได้ประติษฐานเพิ่มเหมือนเดิมของท่านทั้งหมดเลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านศิวะยกมือนานแล้วครับ ข้าราชการเก่าครับ เชิญครับ

นายศิวัช แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ศิวัช แสงมณี สสร. นะครับ ก็ยังใหม่อยู่นะครับ ผมเองก็เพิ่งเกษียณมา ๒ ปีเท่านั้นเองครับ แต่ว่าร่างกายยังไหวสปีดอยู่นะครับ คือผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ คือที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงถึงเรื่องการแก้ไขข้อความนี้ ผมคิดว่าน่าจะรับได้ เพราะว่าอันนี้ผมว่าเป็นครั้งแรกด้วยซ้ำว่า เรามีการกำหนดอย่างนี้เกิดขึ้น ซึ่งเดิมเราไม่เคยมีเลย ซึ่งครั้งนี้เป็นการกำหนดชัดเจนขึ้น ผมคิดว่าแล้วก็ทำให้สบายใจทุกฝ่ายครับ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายของสภาเอง แล้วก็ฝ่ายของผู้ที่จะต้องมาชี้แจงนะครับ เพราะว่าผู้ที่มาชี้แจงนี้ ผมก็อย่างที่กราบเรียนครับ มันก็อาจจะมีการกรรมาธิการอะไรอย่างที่ว่า แต่มันเป็นข้อยกเว้นก็ตาม เพราะฉะนั้นผมว่า การเขียนอย่างนี้เนี่ย ครอบคลุมหมดแล้วครับ เพราะว่า คำว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องนี้ เอาใครมาก็ได้ครับ ถ้าเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ แต่ถ้าไม่เขียนว่า บุคคลที่เกี่ยวข้อง นี้เดี๋ยวก็ไปเอาเรื่องอื่นมาก็กลายเป็นว่าจะเรียกคนไหน คนนี้มา อย่างที่เราเคยพบเคยเห็นนะครับ และอันที่ ๒ ผมคิดว่า อาจจะให้เขียนไว้ในเจตนารมณ์หน่อยว่า การที่คณะกรรมาธิการจะออกคำสั่งเรียกนี้เนี่ยครับ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานะครับ เพราะอะไรนะครับ เพราะว่าเท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เนี่ยครับ ผมเองขณะนี้ทำงานอยู่กับการรถไฟเนี่ยครับ มีกรรมาธิการนี้ออกคำสั่งเรียกเราโดยตรง แล้วเวลามีข้อ เรียกว่า ได้ผลจากการศึกษา สรุปแล้ว สั่งตรงไปที่ผู้บริหารครับ ซึ่งอันนี้ผมคิดว่า คงจะไม่ถูกตามหลักของสภา เพราะว่าจริง ๆ จะต้องมาเสนอสภา ให้ความเห็นชอบก่อน เพราะฉะนั้นผมถึงอยากให้เขียนในเจตนารมณ์ว่า การที่กรรมาธิการจะเรียกใครมาในเรื่องของการสอบสวนต่าง ๆ นี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาก่อนนะครับ อันนี้ผมอยากให้เขียนไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านการุณครับ พอรับกันได้ไหมครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ท่านรับได้แล้วครับ ท่านการุณรับได้ไหมครับ จะได้ผ่านนะท่าน เสียเวลากันพอสมควรแล้ว

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ผมขอยืนยันคำว่า บุคคลใด ขออยู่ครับ ลงคะแนนเลยครับ

๒๐

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คุทัยวรรณ ๙/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณขอให้ไหวตนะครับ อย่างนั้นเอกสาร กรรมาธิการแจกไปหมดหรือยังครับ
แจกหมดแล้วนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ในมาตรา ๑๓๐ นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมยังไม่มีเอกสาร

- ๑๐/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ไม่มีเอกสาร ครับในมาตรา ๑๓๐ นี้ นะครับ พรรคที่ ๒ เราโหวตไป
แล้ว ๒ ครั้ง นะครับ แต่มีข้อเสนอใหม่ นะครับ โดยกรรมาธิการได้ทำเอกสารตามที่แจก
ท่านสมาชิกไปแล้ว นะครับ ท่านยังไม่ได้กั้นหรือครับ ถ้าใครยังไม่ได้ช่วยยกมือด้วยครับ
เจ้าหน้าที่ครับ อย่างนั้นผมยังไม่โหวต นะครับ ผมจะให้ท่านอ่านก่อน

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ
ให้กรรมาธิการอ่านร่างสุดท้ายของท่านให้เรียบร้อยด้วยครับ ให้ชัดเจนด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวให้อ่านครับ ตอนนี้อย่าแจกก่อนครับ เจ้าหน้าที่ครับ เดี่ยว นะครับ ให้แจก
ให้เรียบร้อยก่อนครับ จะได้อ่านแล้วจะได้มองไปเสียทีเดียว ท่านช่วยยกมืออีกครั้งครับ
คราวหน้าเวลาแจกขอความกรุณาท่านเลขาช่วยดูแจกให้ครบถ้วนด้วย นะครับ ด้านนี้
ยังไม่มีเลยครับ ข้างหน้านี้ครับ กลาง ๆ นี้ครับ อาจารย์กิตติครับ อาจารย์ประวิทย์ นะครับ
อาจารย์ดวงสุดานะครับ อาจารย์พรพรณายนะครับ อาจารย์ปริญญา รู้สึกพวกอาจารย์นี้
จะไม่ค่อยได้เลย นะครับ ที่ยกมือนี้ อาจารย์ทั้งนั้นเลย ครับ

นายเศวต ทินกุล : เกษตรกรก็ไม่ได้ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมก็ยังไม่ได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อัยการก็ไม่ได้ครับ แล้วตำรวจได้หรือยังครับ ได้แล้ว นะครับ เดี่ยวแจก ท่านพิเชียร
ครับยกมือยังไม่ได้ครับ ผมให้ยกมือเพื่อรับเอกสารยังไม่ได้เรียกให้พูดครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมจะขออนุญาตเรียนถาม
ท่านกรรมาธิการท่านอาจารย์จรัญสั้น ๆ สักนิดหนึ่ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวก่อนครับ ให้แจกให้เรียบร้อยก่อนครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวอลเวง

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ เดี่ยวขออนุญาต

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นี่ข้างหน้าครับ ท่านผู้ว่าก็ยังไม่ได้รับ อาจารย์ดวงสุดา ตรงกลาง ๆ ครับเจ้าหน้าที่ครับ
อาจารย์หมอชัชชัยก็ยังไม่ได้นะครับ มาทางนี้แล้วครับ

นายชัชชัย ศุภวงส์ (กรรมาธิการ) : ไม่ได้ไม่เป็นไรครับ จำได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นไรครับ ค่อย ๆ ดู แล้วของท่านการุณนี้เทียบดูก็จะอยู่เอกสารอยู่ในเล่มนะครับ
ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวฟังท่านเลขาก่อนครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ขออนุญาตว่าถ้าท่านได้รับเอกสารครบถ้วนแล้ว
นะครับ กรรมาธิการขออนุญาตอ่านร่างของกรรมาธิการซึ่งท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เห็นด้วย
แล้วนะครับ ก็คือว่า คณะกรรมาธิการตามวรรคหนึ่งย่อมมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสาร
จากเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเรียกบุคคลดังกล่าวมาแถลง
ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา
อยู่นั้นได้ และให้ถือว่าคำสั่งเรียกนั้นมีผลบังคับ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เข้าใจว่า
ท่านการุณเห็นด้วยทั้งหมดแล้วครับ ยกเว้นประเด็นเดียวเท่านั้นในบรรทัดที่ ๒ ครับ
ฝ่ายกรรมาธิการใช้คำว่า เจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ท่านการุณขอใช้
คำว่า บุคคลใด ต่างกันแค่นี้เองครับ เนื้อหาอันอื่นนี้ตรงกันหมดแล้วครับท่านประธานครับ
ขออนุญาตใช้ประเด็นนี้โหวต (Vote) ได้ไหมครับ ไม่กลับไปร่างเดิมของทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ
ขออนุญาตครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือเดี๋ยวครับ เดี่ยว ๆ คืออย่างนี้ครับ ผมได้รับต่อว่าจากสมาชิกมานี้ นะครับว่า เวลาโหวตนี้พอจะเปลี่ยนญัตตินี้ นะครับ มีการเสนอถ้อยคำใหม่ มันก็จะไปขัดรัฐธรรมนูญ นะครับ ในส่วนที่ขอแก้ไขต้องให้สามในห้าอะไรนี้ นะครับ อันนี้กรรมวิธีการแก้ไขไม่เป็นไร ings ครับ ส่วนของสมาชิกครับ พอไปแก้ตรงนั้นนี้ ผมก็ได้รับข้อติติงมา ต้องตกลงกันก่อนครับ เดี่ยวประธานทำผิด นะครับ ต้องตกลงกันให้ชัดว่า ถือว่ากรรมวิธีการเห็นด้วยที่จะให้ปรับ ถ้อยคำดังกล่าวนี้ของสมาชิก เพื่อจะได้มาโหวต นะครับ ตกลงตามนี้ นะครับ จะได้ไม่ถือว่า ขัดรัฐธรรมนูญ นะครับ เมื่อกี้อาจารย์พิเชียรเขายกมือก่อน นะครับ อาจารย์พิเชียรถาม หรือครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่ เคารพ นะครับ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ สสร. นะครับ คือในวาระนี้เจตนารมณ์ ใหญ่ คือทางฝ่ายนิติบัญญัติโดยคณะกรรมการมีความประสงค์ต้องการที่จะตรวจสอบ การทำงานของฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง นะครับ ที่นี้ปัญหาใหญ่ก็คือว่า ถ้าเพื่อ ทางฝ่ายกรรมการได้แก้ไขถ้อยคำจาก บุคคลใด มาเป็นคำว่า เจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหาร ตรงนี้กระผมคิดว่าอาจจะทำให้เกิดความไขว้เขว นะครับว่า เป็นเจ้าหน้าที่ ซึ่งความจริง ในการเรียกของกรรมการนั้น ส่วนใหญ่จะเรียกระดับ นะครับ อาจจะเป็นรัฐมนตรี หรืออธิบดี หรือบุคคลในระดับสูง ถ้าใช้คำว่า เจ้าหน้าที่ ในฝ่ายบริหารเกรงว่าอาจจะ กลายเป็นว่าไปเรียกในระดับล่างลงมานะครับ ตรงนี้ถ้าเผื่อว่าจะใช้คำว่า เจ้าหน้าที่ ในฝ่ายบริหาร กระผมคิดว่าใช้คำว่า ออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลในฝ่ายบริหาร ยังน่าจะดีกว่า เพราะว่าคำว่า เจ้าหน้าที่ มันจะทำให้เข้าใจผิดไปว่า เป็นเจ้าหน้าที่ ในระดับล่าง อันนี้ผมคิดว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่เข้าใจผิดหรอกครับ เพราะกรรมการเขาอธิบายแล้ว ตั้งแต่นายกไปจนถึง ภาารอง นะครับ ทุกตำแหน่งครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : อันนี้ก็ขออนุญาตฝากไว้ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านโหวต

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ผมคิดเดียวครับ ท่านประธานครับ ผมเสนอ
อย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ มีร่างของกรรมาธิการอยู่ในนี้ครับ แต่ว่าร่างของผู้แปร
ไม่มี ก็เท่ากับว่า เราได้อ่านแค่ร่างเดียว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของผู้แปรนี้ครับ เมื่อก็อธิบายแล้วว่าเปลี่ยนถ้อยคำนี้ครับจาก เจ้าหน้าที่ในฝ่าย
บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลดังกล่าวนี้ครับ ให้เปลี่ยนเป็น บุคคลใด ๆ
ครับ บุคคลใดอะไรนี้ครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่ได้เปลี่ยนครับ ใช้คำเดิมของกรรมาธิการเลยครับ
และคำเดิมตามรัฐธรรมนูญทุกฉบับเลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ใช้คำเดิม แต่ท่านจะไปเติมลงท้ายนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ตอนท้ายเหมือนกัน ครบหมด ตอนต้นเหมือนเดิม
ของกรรมาธิการ และเหมือนเดิมตามรัฐธรรมนูญทุกฉบับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ โหวตได้แล้วครับว่า จะเอาของท่านการุณหรือของกรรมาธิการครับ ผมว่า
มันเข้าใจแล้วครับ ไม่ต้องอธิบายแล้วครับ คือไม่ต้องอธิบายแล้วท่าน ไม่อธิบายแล้ว
ยกมือทำไมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กำลังจะกราบเรียนท่านประธานว่า หรือ
ท่านอาจารย์จรูญที่เคารพหนึ่งนะครับ หรือว่าถ้อยคำพอมันเคลือบแล้ว ผมก็ขอ
หรือว่ามันผิดไปนิดหนึ่งใหม่ ที่ท่านบอกว่า ตอนเรียกคำสั่งเรียกจากเจ้าหน้าที่
และบุคคลเกี่ยวข้อง แต่พอบอกจะให้มาชี้แจงกลับเป็นแค่บุคคลเฉย ๆ คำว่า บุคคลเฉย ๆ
นี้มันหมายถึงบุคคลใดนะครับ ท่านลองดูสิครับ ไม่ได้หมายถึงเจ้าหน้าที่ เพราะว่าบุคคล
ดังกล่าวมันหมายถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องนะครับ ไม่ผมหรือว่าถ้าท่านหมายถึง ผมไม่ว่า
ผมกลัวท่านหล่นเท่านั้น ถ้าท่านคิดว่าไม่หล่นไม่เป็นไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่หล่นหรือครับ เดี่ยวที่นี้ปัญหาที่จะถามนี่นะครับ ก็คือร่างของกรรมาธิการ แล้วร่างของ
ท่านการุณนี่นะครับ จะเอาร่างไหนหรือครับ เปล่า ไม่ใช่ครับ ร่างของท่านการุณนี่
ที่เสนอมาอีกแบบหนึ่ง ตามเอกสารนะครับ นึกออกไหมครับ เพราะท่านการุณ
เป็นคนบอกเองว่า จะขัดไม่ขัด พุดมาหลายครั้งแล้วนะครับ แล้วท่านการุณก็บอกว่า
ถ้าอย่างนั้นเปลี่ยนมาเป็นของร่างเดิมของกรรมาธิการ ตอนนีที่ประชุมจะว่าอย่างไร
นะครับ มันจะกลายเป็นแก้ญัตติอะไรหรือเปล่า ผมเลยต้องระวังแล้วครับตอนนี้

- ๑๒/๑

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ได้ขออนุญาตจนเป็นที่เห็นพร้อมกันแล้วว่า อนุญาตให้ปรับกันอยู่แล้ว ผมก็ปรับ ทางกรรมาก็ปรับ ต่างคนต่างก็ปรับ ณ วันนี้ของกรรมาก็ไม่มีถามเรื่องของเดิมหรือของเดิมคือตั้งแต่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖ เสนอร่างเดิม มาตรา ๒๗ แปรญัตติ ๒๘ วันนี้ก็ตาม ก็ไม่ได้ใช้ของเดิมนั้นแล้ว ได้มาใช้วันนี้ที่ท่านนำเสนอใหม่เมื่อสักครู่นี้ด้วยเข้าไป ใหม่เอี่ยม ๆ เลย ของผมเองก็ยอมกันหมดแล้วว่าให้ปรับอย่างนี้ ต่างคนต่างปรับ แล้วก็มาแข่งขันสู้กัน เฉพาะคำปรับเท่านั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ของคำปรับนี้ ของสมาชิกเขายังไม่เห็นของท่านการุณนะครับ ปรับใหม่ นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ปรับใหม่ แล้วประธานต้องสั่งเจ้าหน้าที่ให้ทำของใหม่ของผมด้วยสิถ้าอย่างนั้น ไม่ใช่หน้าที่ผมแล้วตอนนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เข้าใจครับ ต้องคุยกันให้ชัดครับ ท่านอาจารย์สมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราน่าจะลงมติได้ เพราะว่าเข้าใจ ท่านการุณก็เข้าใจ ข้างล่างก็พยักหน้าตามผมหมดแล้วนะครับ ความจริงร่างของท่านการุณคือเอาตามกรรมาธิการทุกอย่าง ยกเว้นบรรทัดที่ ๒ เท่านั้นเอง คำว่า เจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องนี้ ท่านการุณขอใช้คำว่า บุคคลใด ที่เหลือทั้งหมดนี้ตรงกันครับ แล้วกรรมาธิการก็อนุญาตนะครับ ให้ท่านการุณดำเนินการดังกล่าวได้ครับ คิดว่าไม่ได้มีปัญหาข้อบังคับอะไรแล้วครับ ขออนุญาตให้ลงมติได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ อย่างนั้นผมลงมตินะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) ได้มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ในมาตรา ๑๓๐ วรรคที่ ๒ นะครับ ตามร่างที่คณะกรรมการเสนอใหม่ นะครับ เอกสาร

๒๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สุพิชชาย์ ๑๒/๒

แจกท่านสมาชิกไปแล้วนะครับ ถ้าหากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ
ที่เสนอใหม่ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับร่างข้อความที่ท่านการุณเสนอ ให้กด
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ลงคะแนน มีไหมครับ ลงครบถ้วนแล้ว ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๖๔ ไม่เห็นด้วย ๑๑ งดออกเสียง ๒ นะครับ เป็นไปตามร่าง
กรรมาธิการที่เสนอใหม่นะครับ ในวาระที่ ๒ นะครับ ผ่านนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ที่นี้ญัตติที่ค้างนี่นะครับ เท่าที่ผมตรวจดูเอกสารนี้ ในมาตรา ๑๓๐ มีของท่านวิชา
 ขอแปรแก้ความในวรรคห้า แล้วก็เพิ่มความในวรรคหกนะครับ ท่านวิชายังตั้งใจ
 ใหม่ครับ เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา
 หงส์ประภัศร สสร. ในวรรคห้า กระผมขอไม่ตั้งใจครับ ส่วนในวรรคหกนี้เป็นเรื่องที่มี
 ความสำคัญ กระผมขอมอบให้ ๒ ท่านนะครับ คือท่านเสริมเกียรติ กับท่านอาจารย์
 ปริญญาเป็นผู้แถลงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ถ้าเป็นไปได้ก็เอาสักท่านเดียวนะครับ เชิญครับ ท่านเสริมเกียรติครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ และท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญผู้ทรงเกียรติ
 ทุกท่าน กระผม เสริมเกียรติ วรดิษฐ์ สสร. ครับ ขอขอบคุณท่านวิชาที่มอบให้ผมได้อภิปราย
 ในประเด็นนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการสามัญที่บัญญัติว่า ให้ตั้งที่ปรึกษา
 ผู้ชำนาญการ จากบุคคลที่ได้รับการยอมรับให้มีความรู้ความชำนาญสูงกว่าในกิจการ
 ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมาธิการสามัญ เพื่อช่วยเหลือการทำงานของ
 คณะกรรมาธิการสามัญได้นั้น เหตุที่ทางฝ่ายของท่านวิชาได้ขอแปรญัตติในประเด็นนี้
 เนื่องจากเท่าที่ผ่านมาฉัน ผมได้เคยอยู่ในกรรมาธิการหลายรัฐบาล หลายชุด ก็ประสบ
 ปัญหาที่เกิดขึ้นว่า บุคคลที่กรรมาธิการได้แต่งตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ รวมทั้ง
 นักวิชาการ ส่วนใหญ่จะตั้งมาจำนวนมากประมาณยี่สิบสามสิบคน -----

ซึ่งคนที่มาช่วยกรรมาธิการทำงานนั้นจะมีเพียงไม่กี่คน ประมาณ ๒ คน ๕ คน ส่วนอื่น ๆ ก็จะมานั่งกันเต็มห้อง แล้วก็ไม่ได้มีบทบาทในการช่วยกรรมาธิการทำหน้าที่ บุคคลที่มานี้หลายท่านก็มาได้เพราะว่าพวกกรรมาธิการสามัญบางท่านก็ได้แต่งตั้งบุคคลที่ใกล้ชิดกับบุคคลที่มีพระคุณ บุคคลที่ติดตามมามีบทบาทอยู่ในกรรมาธิการ แต่บุคคลดังกล่าวนี้ไม่ได้มีคุณค่าพอที่จะมาช่วยเหลืองานราชการของกรรมาธิการสามัญแต่อย่างใด และมีบางคนยิ่งกว่านั้นนอกจากจะไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอแล้ว บางท่านก็ยังใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสม การเรียกบุคคล โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารตามที่ได้บอกได้อภิปรายในวาระสองนั้น มาชี้แจงแสดงหลักฐาน หลายท่านที่มีคุณภาพไม่พอและมีนิสัยไม่ดีก็จะใช้ถ้อยคำในการซักถามบุคคลมาชี้แจงด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย ที่ส่อเสียดที่ดูตัน เป็นเหตุให้ผู้ใหญ่ระดับฝ่ายบริหารมีความรู้สึกเบื่อหน่าย มีความรู้สึกไม่ถูกต้องก็เลยสร้างความเบื่อในการที่จะมาให้ความร่วมมือก็เกิดปัญหาสืบเนื่องจากวาระสองเมื่อคืนนี้ กระผมถึงกราบเรียนว่าหากท่านจะตั้งผู้ชำนาญการ ตั้งที่ปรึกษาหรือนักวิชาการในกรรมาธิการนั้น ก็ควรกำหนดมาตรฐานของบุคคลที่จะให้มาช่วยเหลือให้สูงหน่อย และมีอีกประเภทหนึ่งก็คือนอกจากไม่มีความรู้ความสามารถ นอกจากไม่มาช่วยเหลือและยังใช้วาจาไม่สุภาพแล้วยังพิมพ์นามบัตรแล้วก็เอาไปใช้กิจการนอกสภา ติดต่องานส่วนตัว จึงจะกราบเรียนว่าขอให้ทางกรรมาธิการผู้ที่จะแต่งตั้งที่ปรึกษา นักวิชาการและผู้ชำนาญการ ตระหนักในส่วนนี้ให้ดีกว่า แต่งตั้งคนมาเพื่อกิจการให้ได้ประโยชน์ของสภาจริง ๆ อย่าได้แต่งตั้งบุคคลที่เป็นพรรคพวก ผู้ติดตามหรือผู้มีพระคุณอันไม่มีคุณภาพมาช่วยเหลือกิจการงานของสภาเลย กระผมคิดว่าท่านที่อยู่ในสภา ไม่ว่าจะสภาสูงหรือสภาล่าง ท่านคงผ่านประเด็นนี้มาแน่นอน บางทีนี่นั่งเต็มห้อง ผู้มาชี้แจงไม่มีที่นั่งนะครับ ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานก็เคยรู้ปัญหา

แล้วก็อีกประเด็นหนึ่งนะครับ กราบเรียนท่านประธานว่าบุคคลที่มาเป็นผู้ชำนาญการ นักวิชาการนี้ ที่ไม่มีคุณค่านี้ บางท่านก็มีการตอบแทนกันตรงที่ว่าอยากจะได้เครื่องราช แล้วก็มาช่วยเหลืออะไรต่ออะไรที่ไม่ใช่ประโยชน์ของราชการ ประเด็นนี้ผมอยากจะฝากเรียนท่านประธานว่า ควรที่จะมีกติกาในการแต่งตั้งบุคคลที่มา

ช่วยเหลืองานของสภาให้เหมาะสม ให้มีคุณค่า อย่าให้เสียเวลา อย่าให้สิ้นเปลือง
เนื้อที่ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ปริญญาครับ

นายปริญญา ศิริสารการ : กราบเรียนท่านประธานนะครับ ท่านผู้มีเกียรติ
ทุกท่านนะครับ ผม ปริญญา ศิริสารการ สสร. นะครับ ตามที่ท่านเสริมเกียรติได้พูดนี้
เป็นญาติที่ผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องคาหิวใจของข้าราชการ ของชาวบ้านมานาน เป็นสิ่งที่
เป็นระบบอุปถัมภ์ค้างอยู่ในระบบสภา ซึ่งทำให้เมื่อวานนี้เราคุยกันเป็นชั่วโมง ทุกฝ่าย
เอาจุดอ่อนของทั้ง ๒ ฝ่าย มาถกเถียงกัน แต่จุดดีของทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่เอามาพูดกัน จึงทำให้
ยืดยาวมาถึงเข้าวันนี้ แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นจุดอ่อนของข้าราชการที่ไม่อยากมาร่วม
ผมหลายครั้ง ผมไม่ได้เป็นข้าราชการแต่มาร่วมในกรรมมาธิการด้วยนี่ เป็นเรื่อง
น่าอเนจอนาใจซึ่งมีเกือบทุกกรรมมาธิการ แม้ในขณะนี้ก็ยังตกค้างเข้ามาใน สสร. บ้าง
นะครับ ที่ปรึกษาหลายคนไม่มีคุณภาพมากพอที่จะมารับรู้การเป็นกรรมมาธิการ
ผู้ชำนาญการก็ไม่ใช่ผู้ชำนาญการที่แท้จริง บางท่านเอาผู้ติดตามซึ่งอาจจะเป็นหัวคะแนน
นายทุนที่ช่วยเหลือในการเลือกตั้งเข้ามาเพื่อการตอบแทน แล้วหลายครั้งบุคคลเหล่านี้
ไปใช้ความเป็นที่ปรึกษา ซึ่งได้รับความเกรงใจในสังคมเพื่อเป็นอภิสิทธิ์ในวงสังคม ในวง
ราชการ โดยเฉพาะในชนบท ในต่างจังหวัด -----

- ๑๔/๑

หลายคนที่มีพิมพ์นามบัตรที่ปรึกษาขึ้นศาลากลางจังหวัดใด ข้าราชการส่วนใหญ่ก็เกรงใจ ให้เกียรติ แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่ใช่ อาจจะเป็นนักเลงหัวไม้คนใดคนหนึ่งก็ได้ บุคคล เหล่านี้ไม่มีเกียรติพอที่จะเข้ามานั่งเป็นกรรมาธิการในสภา โดยเฉพาะไม่มีขีด ความสามารถในการทำงานนั้น ๆ แล้วปัญหาเช่นนี้จะเป็นปัญหาที่ซ้ำซาก ถ้าเราต้องการ ล้างจริยธรรม คุณธรรมของนักการเมือง ของระบบการเมืองให้มีคุณภาพดีขึ้น สิ่งนี้ต้องรีบ กำจัดนะครับ ผมไม่แน่ใจว่า เนื้อความนี้เหมาะที่จะใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ หรืออยู่ใน กฎหมายลูก แต่คิดว่า มันคือสนิมร้ายที่เกาะราชการเมืองไทยอยู่อันหนึ่ง ซึ่งเราควรกำจัด ทิ้งเสีย แต่นั่นถ้าเราไปกำหนดไว้ในกฎหมายลูก การกำจัดทิ้งอาจจะไม่เกิดขึ้นโดยถาวร แต่ถ้ากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญการกำจัดทิ้งอาจจะทำให้เกิดสิ่งที่ดีงามกับวงการการเมือง อีกอย่างหนึ่งนะครับ ก็ถือว่า ถ้าพวกเราทั้งหมดร้อยคนนี้อยากเห็นการเมืองดีขึ้น อยากเห็นจริยธรรม คุณธรรมของข้าราชการของการเมืองดีขึ้นต้องพิจารณาข้อความ ความนี้ ข้อความนี้อาจจะแปรเปลี่ยนได้ แต่ความหมายคืออันนี้นะครับ นี่คือจุดอ่อนของ วงงานราชการเมืองไทยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ คือ ต้องเรียนเสริมให้ นะครับว่า เวลาตั้งเขาก็มีเกณฑ์ निकออก ไหมครับ เวลาท่านตั้งใครนี้นะครับ จบปริญญาโท ปริญญาตรี ใน สว. เอง หรือสภา รัฐธรรมนูญเองเวลาตั้งเขาก็ดูเกณฑ์คุณสมบัติ เขาก็คิดว่า สิ่งที่เขาตั้งนั้นมันมีคุณภาพ เราไปบอกของ คนอื่นไม่มีคุณภาพแล้วจะเอาอะไรมาวัดใช่ไหมครับ ท่านต้องนึกดูให้ดี ใช่ไหมครับ เราบอกคนอื่นไม่มีคุณภาพ ก็เขาบอกของเขามีคุณภาพของเขา นะครับ แต่ สิ่งที่มีมันเกิดขึ้นปัญหามันไม่ได้อยู่ที่คนถูกตั้ง ปัญหาคือมันอยู่ที่คนตั้งนะครับ ถ้าดูไม่มี คุณภาพแล้วยังไปตั้ง ก็แสดงว่า คนตั้งก็ไม่มีคุณภาพใช่ไหมครับ ผมว่าเกณฑ์นี้เขามี มาตรฐานในสภาของเขาอยู่แล้วนะครับ แต่อาศัยประสบการณ์มาเพิ่มให้ นะครับ ท่านกรรมาธิการจะตอบไหมครับ เชิญอาจารย์ปกรณ์ครับ

นายปกรณ์ ปรียากกร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปกรณ์ ปรียากกร กรรมาธิการ ด้วยความเคารพในความคิดเห็นของผู้เสนอญัตตินะครับว่า สิ่งที่ท่านพูดนั้นสะท้อนความเป็นจริง อย่างไรก็ตามเราต้องตระหนักว่า ถ้าเราเขียนข้อความ

ดังกล่าวลงในรัฐธรรมนูญมันก็จะเป็นการฟ้องให้เห็นว่า สภาพของสังคมไทยโดยเนื้อแท้ เราไม่สามารถที่จะแก้ไขด้วยกฎกติกาและมารยาท ซึ่งควรจะออกโดยคนหมู่นั้นได้ และจำเป็นต้องมาบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมทราบดีว่า สังคมเป็นอย่างไร สภาพก็เป็นเช่นนั้น แต่ถ้าเราต้องมาเขียนในกฎหมายรัฐธรรมนูญในทุกเรื่องอย่าง ที่ผู้แปรรูปตีประสงค์นี้ ทำยที่สุดรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะต้องเขียนอีกหลายเรื่อง เขียนแม้แต่ มารยาทในการประชุม เขียนแม้แต่การเข้าประชุมให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เขียนแม้แต่ เรื่องของการวิธีการอภิปรายในสภา ถ้าเป็นอย่างนั้นผมคิดว่า เรากำลังจะวางข้อกำหนด ของคนกลุ่มหนึ่งซึ่งละเมิดวิธีคิด วิธีการทำงานมาลงโทษคนส่วนใหญ่ ซึ่งไม่ได้เป็นเช่นนั้น เข้าใจดีนะครับว่า สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ผมเองเข้ามาเป็นกรรมาธิการในสภาหลายครั้ง ในฐานะที่เป็นนักวิชาการ แล้วหลายครั้งผมก็ไม่สามารถจะทนกับพฤติกรรมเช่นนั้นได้ แต่สิ่งเหล่านั้นมันเป็นข้อยกเว้นของคนกลุ่มหนึ่งที่ประพฤติและปฏิบัติและใช้อำนาจที่ เขาได้รับมอบจากประชาชน โดยไม่ได้คำนึงถึงมารยาทพื้นฐานทางสังคม จุดนี้ เราไม่สามารถจะออกกฎหมายรัฐธรรมนูญไปกำหนดมารยาทได้ ผมพยายามที่จะทบทวน กฎเกณฑ์ของสภาหลายครั้งเวลาที่เขามีการแต่งตั้งกรรมาธิการ มีปรากฏชัดอย่างที่ ท่านประธานได้พูด มีคุณสมบัติครบถ้วนอย่างที่พวกเราเข้าใจ แต่อย่างไรก็ตามการ ลุแก่อำนาจของบุคคลบางกลุ่มนั้นมันก็ทำให้เราต้องมาสาละวนกับสิ่งเหล่านี้ ผมคิดว่า สิ่งเหล่านี้ที่เราได้พูดนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจ และก็สื่อความไปยัง ผู้ที่ใช้อำนาจทั้งหลายเหล่านั้น แต่ว่าการบัญญัติในกฎหมายรัฐธรรมนูญคงจะไม่จำเป็น นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ที่ช่วยพูดนะครับ ช่วยเสนอ เพราะมันเป็นภาพสะท้อนนะครับ ว่ามันเป็นจริง ทุกฝ่ายก็ต้องระวังนะครับ อาจารย์วัชราก็ครับ เจ้าของญาติ บันทึกลงเป็นเจตนาธรรมก็น่าจะดีกว่านะครับ เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวัชรา หงส์ประภัสร์ กระผมขอขอบพระคุณ ท่านกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงและก็ขอให้บันทึกเป็นเจตนาธรรมไว้ตามที่ท่านประธานเสนอครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : นะครับท่านผู้อภิปรายด้วยนะครับ เป็นสิ่งดีครับ ต้องช่วยกันนะครับ อย่างนั้นผ่านมาตราที่

นายปริญญา ศิริสารการ : ท่านประธานครับ ขอบันทึกเจตนาธรรมนิดหนึ่งว่า อันนี้ยินดีที่ท่านวัชราพูดคือ ถอน แต่บันทึกไว้นิดหนึ่งว่า นอกจากการแต่งตั้งแล้วนี้ จริยธรรมของคนที่มาทำงานด้วย เช่น บางครั้งเราจะเห็น สสร. บางท่านเข้ามาเซ็นชื่อแล้วก็หายเลย แล้วก็เียนมาอีกครั้งหนึ่ง ช่วยบันทึกไว้ด้วยว่า อันนี้คือ จริยธรรมคุณธรรม ซึ่งคงจะมีในระบบของการเมืองเยอะด้วยนะครับ อันนี้ก็คือสิ่งหนึ่งที่ทำให้การเมืองเป็นมะเร็งร้ายซึ่งแก้ยาก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็ขอความกรุณานะครับ เหลือเวลาอีก ๒ นาทีครึ่งนะครับ ที่จะทำงานอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามก็ขอร่วมประชุมกันอย่างเต็มที่นะครับ อาทิตย์เดียวหรือครับ กรรมาธิการบอกเหลืออาทิตย์เดียวนะครับ อย่างนั้นผ่านมาตรา ๑๓๐ นะครับ ตอนนี้มี ท่านอาจารย์จรัสครับ มีอะไรไหมครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ เห็นท่านประธานบอกกำลังจะผ่าน กระผมอยากจะขอเสนอให้มีการบันทึกเจตนาธรรม คือ ในมาตรานี้เมื่อเรากำหนดไว้ในวรรคสองนะครับ ให้การเรียกนี้มีผลบังคับตามกฎหมายนี้ มันก็ทำให้เกิดปัญหาว่า จะประชาชนจะถูกสิทธิรอนสิทธิได้ จากการใช้อำนาจรัฐตามมาตรานี้

จึงอยากจะทำให้บันทึกเป็นเจตนารมณ์ว่า ในการออกกฎหมายตามมาตรา^๑นี้ ขอให้คำนึงถึง การคุ้มครองสิทธิของประชาชนให้มาก ๆ ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ มีท่านใดจะบันทึกอีกไหมครับ ไม่มีนะครับ ไม่มีผ่านมาตรา ๑๓๐
นะครับ ที่นี้ในคำแปรญัตติมีสมาชิกขอเพิ่มมาตรา ๑๓๐/๑ นะครับ มีท่านใดตั้งใจ
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าไม่มีก็ผ่านนะครับ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ ท่านอัครพรมีอะไรครับ

นายอัครพ จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม อัครพ จารุจินดา กรรมาธิการครับ จะขออนุญาตท่านประธานแจกเอกสารในส่วน
ที่ว่าด้วยสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้ปรับปรุงใหม่ตามมติ ซึ่งได้เข้าใจว่าคงนำเสนอแล้ว แต่จะ
ขออนุญาตพิจารณาหลังจากจบส่วนที่ ๕ เรื่องการประชุมก่อน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวให้จบหมวดที่ ๕ ค่อยมาว่า หมวดสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เชิญท่านเลขา
ต่อครับ เอกสารอนุญาตให้แจกไปแล้วครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ส่วนที่ ๕
การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการสงวนความเห็นหรือครับ ไม่มีแล้วครับ กรรมาธิการสงวนความเห็นไม่มีครับ
เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๓๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำ
แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

๓๕

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๑๕/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีท่านใดใหม่ครับ กรรมการไม่มีแล้วนะครับ สมาชิกครับ เชิญอาจารย์พิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
นะครับ กระผม พิศัย อำนางวรประเสริฐ นะครับ ในมาตรา ๑๓๑ นี้่นะครับ ก็ทางท่าน
การุณ ไสงาม เป็นผู้เสนอ นะครับ แต่ตอนนี้ท่านไม่อยู่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เขาไม่ติดใจแล้วครับ เพราะว่าอันนั้นเขาแพ้ไปแล้ว เขาก็ผ่านหมดแล้ว

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : โอ.เค. (O.K.) ถ้าท่านไม่ติดใจ ก็ไม่มี
ปัญหาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๑๓๑ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๓๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มีใครติดใจนะครับ จบส่วนที่ ๕ นะครับ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ส่วนที่ ๖ นี้
จะรอไว้ก่อน แล้วให้พิจารณาของหมวดของสภาผู้แทนราษฎรหรือเปล่าครับ
ท่านกรรมการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ คงจะขออนุญาตย้อนกลับมาส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้จบเรื่องของสภาครับ

- ๑๖/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร รัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เอกสารแจกแล้ว ท่านสมาชิกขาดข้อใหม่ครับ เอกสารสภาผู้แทนราษฎร ใครยังไม่ได้
 มีใหม่ครับ ท่านผู้ว่าชนินทร์นะครับ ท่านวิชัย อีกหลายท่านเลยนะครับ พี่ประวิทย์ ผมฝาก
 ทางเจ้าหน้าที่นะครับ ผมว่าท่านต้องจัดระบบการแจกใหม่แล้วนะครับ ให้ใครรับผิดชอบ
 ล็อกไหน ช่องไหนนะครับ ที่นั่งนะครับ ท่านไต่ยังไม่ได้ออกสาร ช่วยยกมืออีกครั้งครับ
 ด้านนี้ครับ ท่านประวิทย์นะครับ ท่านปริญญาอีกครั้ง ได้รับครบถ้วนแล้วนะครับ ขอเข้า
 พิจารณาส่วนที่ ๒ ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรก่อนนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ ขอได้
 รายงานเลยนะครับ พอเราไล่พิจารณาในหลักสำคัญไปแล้วนะครับ แต่ถ้อยคำทั้งหมด
 ขอให้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติ
 ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 ส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๑ มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร รัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เชิญกรรมการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ประการแรก ขออนุญาตชี้แจงใน
 ภาพรวมก่อนนะครับว่า ในบทบัญญัติส่วนของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อไปตรวจสอบกับมติ
 ที่ทางสมาชิกได้พิจารณาไปนั้น ก็ปรากฏว่ามีสิ่งที่จะต้องแก้ไขในส่วนนี้เฉพาะ ๒ มาตรา
 คือในมาตรา ๙๑ กับมาตรา ๙๒ ส่วนหลังจากนั้น มาตรา ๙๒/๑ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔
 จนจบนั้นเป็นข้อความเดิมที่กรรมาธิการได้เคยเสนอไว้ในร่างที่เสนอต่อสภาผู้
 ราษฎรมาแล้ว แต่ที่พิมพ์มาทั้งหมดนั้นก็เพื่อให้สะดวกต่อการพิจารณานะครับ
 เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนว่า สิ่งที่แก้ไขในมาตรา ๙๑ คือเปลี่ยนจำนวนจากเดิม ๔๐๐ คน
 เป็น ๔๘๐ คนเท่านั้นนะครับ นอกนั้นข้อความคงเดิม ส่วนมาตรา ๙๒ นั้นเขียนขึ้นใหม่
 ทั้งมาตรา เพราะเดิมนั้นเขียนเป็นในระบบการเลือกตั้งเขตเดียว เบอร์เดียว ที่นี้พอ
 เปลี่ยนเป็นเขตใหญ่ขึ้นก็ต้องเปลี่ยนวิธีการเขียนใหม่ โดยนำวิธีการเขียนมาจาก
 รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ครับ ซึ่งใช้ระบบเดียวกันนะครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

๓๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๑๖/๒

ครับ ขออนุญาตนิดหนึ่ง ในวาระที่ ๓ ที่เขียนว่าภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ขออนุญาตตัดคำว่า ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ออกครับ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างในทุกบทบัญญัติ มันต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัตินี้ด้วยกันอยู่แล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เอกสารที่แจกนี่ครับ ถือว่าเป็นร่างของกรรมาธิการนะครับ ขออนุญาตปรึกษาก่อนครับ ท่านกรรมาธิการครับ เพราะว่าจากการที่ได้จำนวน ๔๘๐ คนนี่นะครับ เป็นจำนวนที่เสนอโดยกรรมาธิการ ๓๒๐ บวก ๘๐ นะครับ แต่สมาชิกที่เขาแปรนี่นะครับ ก็มี ๔๐๐ กับสัดส่วน ไม่มีนะครับ แต่พอเวลานำมาเป็นร่างใหม่จะต้องถือว่าเป็นร่างของกรรมาธิการ มิฉะนั้นแล้วเดี๋ยวจะกลายเป็นว่าของสมาชิกข้างล่างเขา ๘๐ ไม่มีนี่นะครับ เข้าใจไหมครับ ถือว่าร่างใหม่ที่เสนอนี้เป็นร่างของกรรมาธิการ กรรมาธิการเห็นชอบแล้วนะครับ จะได้ไม่ขัดรัฐธรรมนูญนะครับ ท่านสมาชิกมีอะไรซักถามไหมครับ ในมาตรา ๙๑ กรรมาธิการได้ยกร่างมาใหม่แล้วแก้ถ้อยคำในวาระที่สาม ตัดข้อความวรรคแรกออกไปนะครับ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ผ่านนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันกับกรรมาธิการแล้วนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๙๒ มีการแก้ไข

- ๑๗/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านกรรมาธิการครับ เชิญอธิบายหน่อยครับ ทีละมาตราก็ได้ครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา สำหรับมาตรา ๙๒ นั้น เป็นการบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการแบ่ง
 เขตการเลือกตั้งนะครับ ซึ่งเมื่อรองรับว่าการแบ่งเขตการเลือกตั้งนั้นจะแบ่งเป็นลักษณะที่
 เขตใหญ่ขึ้น ก็ต้องคำนวณหรือกำหนดวิธีการแบ่งเขตไว้อยู่ในรัฐธรรมนูญนี้ก็คือ คำนวณ
 จากจำนวนราษฎรเฉลี่ยด้วยจำนวนสมาชิกเท่าที่จะมีอยู่ทั้งหมดก็คือ ๔๐๐ คนในเขต
 เลือกตั้งครับ เสร็จแล้วเมื่อได้เกณฑ์คำนวณว่าสมาชิก ๑ คนต่อจำนวนราษฎรเท่าไรแล้ว
 นั้น ก็มาคำนวณต่อไปว่า ถ้าเป็นรายจังหวัด ถ้าจังหวัดใดไม่ถึงเกณฑ์ก็ให้มีสมาชิก ๑ คน
 ไปเลย ถ้าจังหวัดใดเกินเกณฑ์ที่กำหนดที่คำนวณได้ก็จะมีการเพิ่มจำนวนผู้แทนราษฎร
 เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่คำนวณได้นะครับ เมื่อครบทุกจังหวัดแล้ว ถ้าครบทุกจังหวัดตาม
 เกณฑ์คำนวณของทุกจังหวัดแล้วยังมีเศษเหลืออยู่ ก็ดูตามเศษที่มากที่สุด แล้วก็ไปเพิ่ม
 ให้จังหวัดนั้น เป็นมีสมาชิกได้อีก ๑ คน แล้วการกำหนดเขตเลือกตั้ง ก็โดยปกติจะ
 กำหนดให้จังหวัดหนึ่งจะมีเขตเลือกตั้ง ๓ คน แล้วก็เขียนบทบัญญัติรองรับว่า ในกรณีที่มี
 กรณีต่าง ๆ กัน เช่น จังหวัดใดมีได้มากกว่า ๓ คน วิธีการแบ่งเขตก็จะแบ่งเขตเป็นเขตละ
 ๓ คน เป็นครั้งแรก เว้นแต่ถ้าไม่สามารถจัดได้ก็ต้องเกลี้ยกันไปว่าอาจจะเป็นเขตละ
 ๒ คนนะครับ นั่นคือการดำเนินการแบ่งเขต ซึ่งที่กราบเรียนมาแล้วว่าสิ่งที่เขียนขึ้นมา
 นั้น เอกลักษณ์จากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ซึ่งใช้วิธีหรือระบบเลือกตั้งแบบเดียวกัน สิ่งที่มี
 การเสนอขึ้นมาในครั้งนี้คือวิธีการนับคะแนนในพรรคสุดท้ายว่าคราวนี้เราจะนับคะแนนที่
 หน่วยเลือกตั้ง แล้วนำผลคะแนนของแต่ละหน่วยนั้นไปรวมที่เขตเลือกตั้งเพื่อนับคะแนน
 รวม แล้วประกาศผลไปตามนั้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ มาตรา ๙๒ กรรมาธิการเสนอข้อความตามเอกสารที่แจกท่านสมาชิกแล้ว ครบ
 หรือยังครับ แกลงครบหรือยัง

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ประธานโทษ ท่านประธานครับ
 ในพรรคสุดท้ายนะครับ เรื่องวิธีการนับคะแนนนั้น ที่ข้อความว่า ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติใน

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ขออนุญาตแก้เป็น ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เพราะในรัฐธรรมนูญนี้ใช้คำว่า พระราชบัญญัติทุกคำครับ ก็คงจะมีเท่านี้ครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ขอหารือท่านประธานสั้น ๆ นิดเดียวว่า สมาชิกหลายคนก็บ่นว่ายังไม่ทันจริง ๆ เพราะว่าเราก็เพิ่งรับร่างอันนี้ แล้วคิดไม่ทัน หรือว่าท่านกรรมาธิการคิดว่าไหว คือพวกเราช่วยดูเพียงแค่ว่า ๗ คือไว้ใจกรรมาธิการนะ ไม่ใช่ไม่ไว้ใจ แต่กรรมาธิการคิดอยากจะให้พวกเราช่วยดูละเอียดขึ้นไหม ผมไม่รู้จะทำอย่างไร ผมก็นึกไม่ออก หลายคนก็เดินมาบอกผมว่า เอ๊ะ เราจะทำกันอย่างไร ท่านประธานช่วยกรุณาคิดนิดหนึ่งเถอะครับ เพราะว่าของท่านร่างมาใหม่ แล้วเราก็เพิ่งเห็นนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ปรึกษากรรมาธิการนิดครับ เมื่อกี้ท่านบอกว่าส่วนที่แก้ไขนี้มาตราเท่าไร ที่เป็นไปตามร่างเดิมนี่ มาตราไหนครับ ที่เป็นไปตามของเดิมครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ของเดิมตั้งแต่มาตรา ๙๒/๑ เป็นต้นไปจนจบนะครับ อันนี้ตามร่างเดิมที่เคยเสนอไว้แล้ว ที่แก้ไขก็มีมาตรา ๙๒ นี้มาตราเดียว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าเราพิจารณาตั้งแต่ ๙๒/๑ ไปก่อนนี้นะครับ แล้ว ๙๒ เดี่ยวให้สมาชิกอ่านนะครับ มันจะชัดหรือมีปัญหาอะไรในการพิจารณาใหม่ครับ เพราะว่ามาตรา ๙๒/๑ นี้ มันก็เป็นไปตามของเก่าที่สมาชิกได้แปรญัตติกันไว้แล้ว ได้ใหม่ครับ มาตรา ๙๒/๑ ไปก่อนแล้วแขวน ๙๒ ไว้ ได้ใหม่ครับอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ท่านจะได้มีเวลาอ่านครับ เพราะเขาแก้ไขพาด ๙๒

นายการุณ ไสงาม : ผมว่าอย่างนี้ ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : คืออย่างนี้ผมคิดว่าผ่านได้ แต่ท่านประธานครับ เวลาท่านประธานบอก แล้วท่านเลขานำเสนอ ที่ช่วงจังหวะให้คนนี้นิดหนึ่ง แล้วเงียบ ๆ คือต้องเงียบ ๆ เลย ให้คนนี้นิดหนึ่งตาม แล้วพอท่านชี้แจง คนจะได้ชี้แจง คนจะได้ฟังตาม พอฟังตามเสร็จแล้ว ท่านประธานก็ต้องเงียบ ไม่ต้องพูดอะไรเลย ทุกคนนั่งสักนิดหนึ่ง คนจะได้ยินจริง ๆ ท่าน เพราะมันไม่สับสนในความสับสนของตัวเอง พอหนึ่งกันนิดหนึ่ง พอเห็นว่าทุกคนเงียบนิ่งหมดแล้วนะครับว่า ไม่สงสัย ไม่ยกมือ ไม่ขวางแล้ว ก็ท่านประธานค่อยสักนิดใจ ท่านประธานก็ผ่าน เข้า มาตราอื่นต่อ อย่างนี้ะครับ จะทำให้ทุกคนตั้งสติได้ ตั้งหลักได้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณท่านการุณครับ เมื่อกี้ผมก็ทำแบบท่านพูดเป๊ะเลยครับ ผมก็นิ่งอยู่นาน แล้วก็มองซ้าย มองขวา ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เป็นไปได้ไหมครับว่า ถ้าท่านเลขานำเสนอที่นี้นะครับ ช่วยกรุณาอ่านทีละวรรคได้เลยนะครับ คืออ่านเลย แล้วก็หนึ่งนิดหนึ่ง พวกเราก็พิจารณาไปพร้อมกัน ถ้ามีอะไรที่ทันทีเลย ก็ซักถาม แล้วก็ผ่านทีละวรรคทีละวรรค แล้วเราได้ฟังพร้อม ๆ กัน อ่านพร้อม ๆ กัน ทำไปเลย ดีไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นี่พูดถึง ๙๒ ใช่ไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านจะเริ่มจากข้อไหน ท่านก็เชิญเถอะครับ เพราะว่าผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เมื่อกี้ถึง ๙๒ ที่กรรมการเขาแก้มาใหม่

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ครับ เริ่ม ๙๒ เลยก็ได้ครับ
ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : แต่มาตราตั้งแต่ ๙๒/๑ นี้จะครบ เป็นไปตามร่างเดิมที่สมาชิกเขากลับไปอ่าน จนเขาแปรญัตติกลับมาเยอะแยะแล้วนะครบ อย่างนั้นเอา ๙๒ เลยนะครบ อาจารย์ครบ ไม่ค้างนะครบ ๙๒ ครบ ท่านเลขาช่วยอ่านทีละวรรคก็แล้วกันครับ เชิญท่านเลขาครับ ตั้งแต่วรรคแรกเลยครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๙๒ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใดมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผ่านนะครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : วรรคสอง การคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในแต่ละเขตเลือกตั้ง และการกำหนดเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำนวณเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคนโดยคำนวณจากจำนวนราษฎรทั้งประเทศตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้งเฉลี่ยด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสี่ร้อยคน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผ่านนะครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : (๒) จังหวัดใดมีราษฎรไม่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ตาม (๑) ให้จังหวัดนั้นมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้หนึ่งคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อ

สมาชิกหนึ่งคน ให้จังหวัดนั้นมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกจำนวน
ราษฎรที่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านนะครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : (๓)
เมื่อได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละจังหวัดตาม (๒) แล้ว ถ้าจำนวน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่คำนวณได้ยังไม่ครบสี่ร้อยคน ให้จังหวัดที่มีเศษเหลือจาก
การคำนวณตาม (๒) มากที่สุดมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน และให้เพิ่ม
จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวิธีการดังกล่าวแก่จังหวัดที่มีเศษที่เหลือจาก
การคำนวณตาม (๒) ในลำดับรองลงมาตามลำดับจนได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ครบสี่ร้อยคน

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ขออนุญาตครับ ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านศักดิ์ชัยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : อยากจะให้กรรมาธิการได้ชี้แจงวงเล็บนี้
สักนิดหนึ่งได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ในวงเล็บนี้จะมีความหมายว่า โดยปกติ
จะต้องคำนวณตามเกณฑ์ราษฎรต่อจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ครบทุกจังหวัด
พอครบทุกจังหวัดแล้วเป็นไปได้ที่ทั้ง ๗๖ จังหวัดนั้น -----

คำนวณตามเกณฑ์ที่วานั้นแล้วมีสมาชิกเพียง ๓๙๐ อาจจะมี ๙๕ คน นะครับ อีก ๕ คนจะเอามาจากไหนนั้น ก็ให้เอามาดู (๓) ว่าที่คำนวณตามเกณฑ์ต่อจำนวนราษฎรนั้น มันจะมีเศษเหลืออยู่เสมอ ก็ไปดูว่าจังหวัดใดคำนวณแล้วมีเศษเหลือจากการคำนวณสมาชิกต่อจำนวนราษฎรนั้น มีเศษมากที่สุด เศษเหลือมากที่สุดก็จะเพิ่มให้ไปอีก ๑ คน แล้วก็ไล่ลงมาตามลำดับ ตามจังหวัดที่มีเศษเหลือมากที่สุด เรื่อยลงมาจนครบจำนวน ๔๐๐ คน นะครับ อันนี้เพื่อป้องกันเพื่อแก้ปัญหาในกรณีที่ทุกจังหวัดคำนวณแล้ว ยังไม่ครบ ๔๐๐ คน ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านศักดิ์ชัยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ้นจิตติกุล : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ศักดิ์ชัย ครับ ถ้าผมเข้าใจแบบง่าย ๆ นี้ ก็คือว่าเราใช้เกณฑ์ในการคำนวณจากประชาชนทั่วประเทศ แล้วก็จังหวัดใดมีประชากรเท่าไร สมมุติว่าลงตัวอย่างที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงก็คือ ๓๙๕ ที่นี้ในส่วนเศษที่เหลือนี้ นะครับ ก็หมายถึงว่าถ้าจังหวัดใดมีเศษประชากรเหลือมากที่สุด จังหวัดนั้นก็จะได้เพิ่มอีก ๑ คน ถูกต้องไหมครับ แล้วก็ไล่เรียงลงมา ส่วนสมมุติว่ามี ๕ จังหวัดที่มีเศษเหลือมาก แล้วจังหวัดที่ ๖ ที่มีเศษน้อยที่สุด จังหวัดนั้นก็อาจจะไม่ได้เพิ่มเติม ถูกต้องไหมครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์พิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานนะครับ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ นะครับ กระผมขออนุญาตเรียนถามว่า เราจำเป็นจะต้องกำหนดใหม่ครับว่าใครจะเป็นผู้แบ่งเขตเลือกตั้ง จะต้องระบุใหม่ครับว่า โดย กกต. หรือว่า โดยกระทรวงมหาดไทย หรืออย่างไร เพราะว่ากาแบ่งเขตนี้ไม่รู้ว่าจะใครแบ่งครับ เพราะว่ามีความสำคัญมากเลยครับ ขี้ขาดการเลือกตั้งเลยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ประพันธ์ตบนิทหนึ่งครับ

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๙/๒

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ในการแบ่งเขตเลือกตั้งนี้ นะครับ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ นะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งมี อำนาจหน้าที่ในการแบ่งเขตเลือกตั้งนี้ นะครับ ส่วนรายละเอียดนี้ นะครับ จะไปอยู่ใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. และการได้มาของ สว. ที่ จะ มีการออกกันต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ มีเพื่อนสมาชิกไม่เข้าใจ (๒) นะครับ ผมเข้าใจอย่างนี้ถูกต้องไหม ผมจะได้อธิบาย เพื่อนสมาชิก หรือท่านอธิบายก็ได้ นะครับ ก็คือว่าถ้าจังหวัดใดมีราษฎรไม่ถึงเกณฑ์ จำนวนราษฎรต่อสมาชิก ๑ คนตาม (๑) ให้จังหวัดนั้นมีจำนวนสมาชิกได้ ๑ คน นั้น นะครับ และจังหวัดใดมีราษฎรเกินเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิก ๑ คน ท่านสงสัย ตรงนี้ นะครับ บอกว่า ให้จังหวัดนั้นมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีก ๑ คน ทุกจำนวน ราษฎรที่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิก ๑ คน ตอนท้ายนี้ท่านหมายความว่า สมมุติ นะ ให้ตัวเลขง่าย ๆ ถ้า ๑ แสนคน มีได้ ๑ คน พอเกินแสน ถ้า ๒ แสนก็ได้ ๒ คน ถ้า ๓ แสนก็ได้ ๓ คน โดยเฉพาะยังไม่พูดกันในวาระนี้ ใน (๒) นี้ ถูกต้อง นะครับ หมายความว่าอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ใช่ไหมครับ ท่านกรรมาธิการครับ คือถ้าแสนเก้าก็ได้คนเดียว หรือแม้แต่เก้าหมื่นก็ตาม ถูกไหมครับ อาจารย์ตอบก็แล้วกันครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท ครับ เป็นไปตามที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณาอธิบาย นะครับ คือก็จำนวน สส. ก็คำนวณตามเกณฑ์จำนวนประชากร นะครับว่า แล้วถ้าเกิดประชากรเพิ่มขึ้น ถ้าได้อีกคือ ๑ คนนี้ นะครับ ก็จะได้เพิ่ม ตาม (๒) ก็เป็นไปตามที่ท่านได้อธิบายแล้ว นะครับ

ใน (๓) นี้ถ้ามีเศษเหลือละครับ ก็ดูว่าเศษจังหวัดไหนมีเศษเหลือมากที่สุดก็ได้ อีก ๑ คน จนครบจำนวน ๔๐๐ คนละครับ ส่วนรายละเอียดในการกำหนดเขต เขตละ ๓ คน จะอยู่ใน (๔) ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ประธานโทษละครับ สมมติใน (๒) เหลือเก้าหมื่น เป็นเศษไซ้ใหม่ครบ แต่พอในสุดท้าย
 แล้ว เก้าหมื่นนั้นอาจได้เพิ่ม ไซ้ใหม่ครบ ถ้ามีจำนวนเหลือ อันนี้ชัดเจนละครับ (๔)
 ไซ้ใหม่ครบ เมื่อก็อ่านถึงไหนแล้วครับ (๓) อ่านไปแล้วละครับ อย่างนั้นผ่าน (๓) ละครับ
 เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายทวี พวงทะววย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
 แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
 (๔) การกำหนดเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการโดยจังหวัดใดมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ได้ไม่เกินสามคนให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง แต่ถ้าจังหวัดใดมีสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรได้เกินสามคน ให้แบ่งเขตจังหวัดออกเป็นเขตเลือกตั้ง โดยจัดให้แต่ละเขตเลือกตั้ง
 มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามคน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ยกตัวอย่างได้ไหมครับ เช่น กรุงเทพ จังหวัดใหญ่ ๆ อย่างนี้ ใช้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท นะครับ ใน (๔) นี้ก็เป็นไปตามอย่างที่ท่านประธานได้เกริ่น
นี่นะครับ ก็หมายความว่าโดยหลักแล้ว ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งนะครับ คือไม่เกิน
๓ คน ถ้าจังหวัดใดมีมากกว่านั้น ก็ต้องแบ่ง โดยหลักแล้วก็คือต้องเป็น ๓ คน ๓ คนครับ
ส่วนถ้าจังหวัดใดมีไม่ถึง ๓ คน เดี่ยวจะอยู่ใน (๕) ครับ ท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดติดใจ (๔) ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ผ่านครับ เชิญท่านเลขาครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : (๕) ใน
กรณีแบ่งเขตเลือกตั้งในจังหวัดหนึ่ง ให้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครบ ๓ คน
ทุกเขตไม่ได้ ให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็นเขตเลือกตั้งที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตละ
๓ คนเสียก่อน แต่เขตที่เหลือต้องไม่น้อยกว่าเขตละ ๒ คน ถ้าจังหวัดใดมีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๔ คน ให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต เขตหนึ่ง
ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์สวัสดิ์ก่อน ได้ไหมครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพ ผม สวัสดิ์ โชติพานิช
นะครับ เมื่อกี้ท่านสมาชิก ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านพิเชียรได้พูดถึงเรื่อง
การแบ่งเขต ว่าใครจะเป็นคนแบ่งเขต ซึ่งผมก็พยายามอ่านรัฐธรรมนูญนะครับ ยังไม่ได้
เห็นบทบัญญัติตรงไหนว่า การแบ่งเขตนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
มันน่าจะต้องเขียนไว้ก่อนครับ เวลานี้ยังไม่มีนะครับ อย่างกฎหมายของเดิมนี่ เราจะบอก

ไว้เลยว่าการแบ่งเขต วิธีการเลือกตั้ง อะไรต่ออะไรต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แต่ในเวลานี้ตัวแม่บทคือรัฐธรรมนูญเองนี่ยังไม่ได้เขียนตรงนี้อาไว้ หรือว่ามีผมไม่ทราบนะครับ ถ้ามีก็ต้องขอภัยด้วย แล้วอีกประการหนึ่งนะครับ ที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่า ในวรรคสองผมขอเลยไปเลยนะครับ ในวรรคสองของ (๖) นี้บอกว่ ให้ดำเนินการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับ ขอโทษครับ เดียวถึงวรรคสองค่อยว่ากันใหม่ครับ

นายสวัสดิ์ ชาติพานิช : ครับ ขอบคุณครับ ผมอยากจะให้พูด

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ เดียวอาจารย์กรุณาอีกทีแล้วกัน อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ข้อความตอนท้ายของ (๕) ที่บอกว่ ให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต เขต ๑ ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน ผมคิดว่ก็พอเข้าใจ แต่ว่จะแก้ข้อความนี้จะดีขึ้นใหม่ครับ ที่บอกให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต เขตละ ๒ คน หรือจะเป็นว่ แต่ละเขตให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คนก็ได้ แต่เพราะท่านใส่เพียงแค่เขต ๑ มันเลยทำให้ไม่รู้ว่เขต ๑ คือมันก็เข้าใจได้เขต ๑ เมื่อเขต ๑ มี ๒ เขต ๒ ก็ต้องมี ๒ อันนั้นก็ต้องไปนั่งคำนวณอีกทีหนึ่ง แต่ถามท่านว่จะใส่เสียเลยใหม่ว่ เขตละ ๒ คน หรือแต่ละเขต เขตละ ๒ คน ก็แล้วแต่ท่านนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของอาจารย์เจิมศักดิ์เป็นข้อสังเกตแล้วกันนะครับ เพราะถ้อยคำนี้ ท่านเลือกสิ่งที่เหมาะสมที่สุดนะครับ ตอบอาจารย์สวัสดิ์ก่อนได้ใหม่ครับ ว่ในส่วนบัญญัติไว้ตรงไหนมีใหม่ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ ในส่วนของรายละเอียดในการบัญญัติเรื่องการแบ่งเขตต่าง ๆ นี้ะครับ ก็ในมาตรา ๙๑ ที่เราผ่านไปแล้วในวรรคสามนี้ก็กำหนด

อยู่แล้วนะครับ ว่าหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาครับ ถ้าหากว่าจะมีรายละเอียดใด ๆ นะครับ ก็จะไปอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ตามมาตรา ๙๑ วรรคสาม นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์สวัสดิ์ครับ

- ๒๑/๑

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ประธานโทษ ยังไม่ชัดเจนครับ ท่านประธาน ท่านประพันธ์ครับ ที่ท่านอ่านนี้ชัดหรือเปล่าครับ ประธานโทษครับ ของเดิมนี่นะครับ ที่ท่านตัดออกนี้ เขาเขียนบัญญัติไว้เลยในรัฐธรรมนูญบอกว่าการแบ่งเขตเลือกตั้ง วิธีการเลือกตั้ง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้ง วิธีการอะไรต่าง ๆ เป็นไปตามกฎหมายประกอบ เขียนบัญญัติไว้ในแม่บทเลย ในรัฐธรรมนูญเลย ผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ เพราะฉะนั้นอยู่ดี ๆ จะไปโผล่ในกฎหมายประกอบโดยไม่เขียนไว้คงไม่ได้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือของเดิมนั้นได้เขียนลงไปในแต่ละเรื่องแล้วก็ไม่ได้เขียนในแต่ละเรื่อง ทำให้เกิดข้อถกเถียงเวลาออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าจะสามารถเขียนเรื่องที่เกิดขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ในเรื่องที่จะระบุไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ ระบุรายละเอียดนะครับ เพราะฉะนั้นในคราวนี้จึงใช้คำที่ครอบคลุมว่า ในมาตรา ๙๑ พรรคสามว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหมด ก็หมายความว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง นอกเหนือจากสิ่งที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้แล้วนั้น ให้ไปอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญได้หมด ซึ่งจะบัญญัติได้โดยกว้างถึงเรื่องอื่น ๆ ให้ครบถ้วนได้นะครับ การแบ่งเขตเลือกตั้งมันก็เป็นเรื่องของหลักเกณฑ์วิธีการเลือกตั้งหัวข้อหนึ่งครับ ก็เลยขออนุญาตเรียนว่าคราวนี้จะขอเขียนโดยใช้ข้อความรวมนะครับ เพราะว่าอย่างคราวที่แล้วเรื่องการทุจริตการเลือกตั้งมันก็ไม่มีกรอบที่ไหน แต่เราก็ไปบัญญัติอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เพื่อจะไม่ให้มีการโต้แย้งประเด็นนี้ครับท่านอาจารย์ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เขียนให้กว้างไว้ นะครับ พอได้ นะครับ อาจารย์ ขอบพระคุณนะครับ มีส่วนอื่นอีกไหมครับ
(๖) นะครับ ประธานโทษ เดียวก่อน (๖) (๕) ยังค้างอยู่หรือครับ ท่านอัครพรครับ

นายอรัญ ธรรมโน : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอรัญ ธรรมโน สสร. ครับ ความจริงเมื่อที่อาจารย์เจิมศักดิ์ได้พูดไปแล้ว ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านนะครับ ว่าใน (๕) นะครับ บรรทัดก่อนสุดท้ายนี้ ผมคิดว่าถ้าเป็นถ้อยคำภาษาไทยที่ถูกต้องน่าจะเขียนว่า ถ้าจังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๔ คน ให้แบ่งจังหวัดออกเป็น ๒ เขตเลือกตั้ง เขตหนึ่งให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน ขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านกรรมาธิการท่านใหม่ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ ถ้อยคำที่บัญญัติไว้ใน (๕) นี้่นะครับ เป็นถ้อยคำเดิมในร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ นะครับ แล้วในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่เรา ยกร่างกันนี้ ใน (๔) นี้่นะครับ ก็บอกอยู่แล้วว่า ให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ครับ ถ้อยคำใช้คำว่า เขตเลือกตั้ง ใน (๕) นี้ ก็เป็นการต่อเนื่องมาจาก (๔) อยู่แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : คือเขาเข้าใจกันมาก่อนหน้านี้ครับ เขียนไปอีกก็คงไม่มีปัญหา เขียนใหม่เดี๋ยวไปตีความอีกนะครับ เอาเถอะครับถ้อยคำ ผมว่าถ้าเราติดถ้อยคำกันตรงนี้นะครับ ถ้าถ้อยคำแล้วมัน ความหมายอย่างอื่นนี้ ผมว่าน่าจะเถียงกันนะครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย นะครับ ใน (๕) บรรทัดที่ ๒ นี้่นะครับ เขียนว่า ถ้าจังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนได้ ๔ คน ผมกำลังตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ครับ สมมุติว่าจังหวัดหนึ่งนี้ อย่างจังหวัดอุดรธานีนี้มี ๑๐ คน พอ ๑๐ คนนี้เราแบ่งเป็นเขต เขตละ ๓ คน ก็ได้ ๒ เขตที่เหลืออีกก็คือเขตละ ๒ คน อีก ๒ เขต ก็จะเป็น ๑๐ คน ที่นี้กรณีตรงนี้ ถ้าเราเขียนตรงนี้ ในรัฐธรรมนูญว่า ๔ คน มันจะถูกต้องไหมครับ ผมไม่แน่ใจนะครับ แต่ว่าอันนี้มันเหมือนเป็นการยกตัวอย่างครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจไหมครับ เชิญกรรมการครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการครับ ในส่วนที่ท่านสมาชิก สสร. ได้สอบถามนี้
ความจริงอยู่ในประโยคแรกนะครับ คือในกรณีที่แบ่งเขตเลือกตั้งในจังหวัดหนึ่งนี้ ให้มี
จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครบ ๓ คนทุกเขตไม่ได้ ให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็นเขต
เลือกตั้งที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตละ ๓ คนเสียก่อน แต่เขตที่เหลือต้องไม่น้อยกว่า
เขตละ ๒ คน ดังนั้นในจังหวัดอุดรธานี ที่ท่านสอบถามว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนได้ ๑๐ คน
ก็จะต้องแบ่งเป็นเขตเลือกตั้งที่ ๑ ๓ คน เขตเลือกตั้งที่ ๒ ๓ คน เขตเลือกตั้ง ที่ ๓ ๒ คน
เขตเลือกตั้งที่ ๔ ๒ คนครับ ก็จะเป็นไปตามบทบัญญัติใน (๕) นี้ครับ

- ๒๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พอได้ใหม่ครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ เข้าใจตรงกันนะ ผ่าน (๕) นะครับ อาจารย์สวัสดิ์ (๕)
ยังมีอะไรค้างครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ขอภัยครับ ผมข้ามไปมาตรา ๖ พรรคสองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดียว ๖ เดียวให้ทางท่านเลขาอ่านก่อนครับ ตกลงผ่าน (๕) แล้วนะครับ เชิญ
ท่านเลขาธิการต่อครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : (๖)
จังหวัดใดมีการแบ่งเขตเลือกตั้งมากกว่าหนึ่งเขต ต้องแบ่งพื้นที่ของเขตเลือกตั้งแต่ละเขต
ให้ติดต่อกันและต้องให้มีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
(๖) มีท่านใดติดใจใหม่ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานครับ ผม สวัสดิ์ โชติพานิช นะครับ
คือในพรรคสองนี่นะครับ ให้ดำเนินการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับ เดี่ยวพรรคสองยังไม่ถึงครับ เอา (๖) ก่อนครับ ท่านชินนทร์ครับ

นายชินนทร์ บัวประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ที่เคารพครับ ผม ชินนทร์ บัวประเสริฐ สสร. นะครับ ในมาตรา ๖ ที่ได้กำหนดไว้
อย่างกว้าง ๆ นี่นะครับ ผมขอเรียนปัญหาในทางปฏิบัติว่า คือเราแบ่งเขตพื้นที่จังหวัด
ออกเป็นอำเภอครับ จากอำเภอก็เป็นตำบล และหมู่บ้านต่อไปนะครับ ทำความเข้าใจ
ทุกคน เพราะเป็นหลักปฏิบัติมานานแล้วนะครับ ที่เกิดขึ้นก็คือว่า ถ้าเราไม่เขียนให้ชัดเจน
มากกว่านี้ครับ มันก็จะมีปัญหาว่าการแบ่งพื้นที่ อย่างเช่นจังหวัดที่มี ๓ เขตขึ้นไป หรือ
๔ เขต หรือ ๒ เขตขึ้นไปนะครับ เมื่อแบ่งพื้นที่เสร็จแล้วครับ มีบางอำเภอจะถูกแบ่ง
ออกเป็น ๓ พื้นที่นะครับ ขาดความเข้าใจแล้วก็ประชาชนในเขตอำเภอนั้นนะครับ ก็บอก
ว่าจะอยู่เขต ๑ หรือเขต ๒ หรือเขต ๓ ดินะครับ ดังนั้นผมจึงอยากเติมเพื่อให้การแบ่งเขต

พื้นที่ประชาชนได้มีความเข้าใจอย่างชัดเจนขึ้นนะครับ ผมจึงขอให้ได้ระบุชัดเจนว่า การแบ่งเขตพื้นที่เลือกตั้งนะครับ ให้ยึดพื้นที่ของอำเภอเป็นหลักและให้แต่ละเขต ติดต่อกันนะครับ เพื่อการแบ่งในพื้นที่ไม่ได้แบ่งอำเภอย่อยลงไปอีกทีนะครับ ต้องยึด อำเภอก่อนนะครับ แล้วถ้าเกิดเศษจริง ๆ แล้วค่อยมาแบ่งอำเภอกันอีกทีนะครับ ขอได้โปรดเสนอแนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์สมชัยประเด็นเดียวกันหรือเปล่าครับ ประเด็นเดียวกันเชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ใน (๖) นี้ะครับ เขียนว่าจังหวัดใดมีการแบ่งเขตเลือกตั้งมากกว่า ๑ เขต ต้องแบ่งพื้นที่ของเขตเลือกตั้ง แต่ละเขตให้ติดต่อกัน และต่อไปบอกว่า และต้องให้มีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียง กัน ส่วนใหญ่คงทำได้นะ แต่ในกรณีที่มีเขตที่มี ๕ คน จะมีเขตหนึ่งสำหรับราษฎรที่จะ เลือกตั้ง สส. ๓ คน อีกเขตหนึ่งก็จะเป็น ๒ คน อันนี้จะใกล้เคียงกันได้อย่างไรครับ ผมว่า ประโยคหลัง พรรคหลังนี้ไม่จำเป็นเลยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ ๒ ท่านนะครับที่ถาม

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการ ต่อประเด็นแรกในเรื่องของการให้ พิจารณาหรือกำหนดไปเลยเรื่องการแบ่งเขต ให้กำหนดเป็นเขตอำเภอนั้น ผมขออนุญาต กราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วรายละเอียดพวกนี้จะปรากฏอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการเลือกตั้งนะครับ แต่ว่าโดยหลักการนี้ะครับ จะเห็นว่าหลักการที่เป็นเงื่อนไข สำคัญของการแบ่งเขตที่มากกว่าหนึ่งเขต จะมีอยู่ ๒ หลักแล้ว ก็คือว่า หลักพื้นที่ติดกัน กับหลักที่ ๒ คือจำนวนราษฎรที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นถ้าเราไปคำนึงกำหนดหลักการที่ ๓ เรื่องอำเภอ เราอาจจะได้อำเภอที่อยู่ในอำเภอเดียวกัน แต่จะมีปัญหาความแตกต่างของ จำนวนราษฎรที่ไม่ใกล้เคียงกันที่สุดนะครับ -----

เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ที่ผมคิดว่า ถ้ากำหนดไว้ในนี้ ก็อาจจะทำให้หลัก ๒ หลักแรก หลักพื้นที่อาจจะไม่มีปัญหา แต่หลักของราษฎรอาจจะมีปัญหาทันทีว่า เขตหนึ่งอาจจะมีราษฎรมากกว่า แล้วก็อีกเขตหนึ่งอาจจะมีราษฎรน้อยกว่า โดยไปยึดเรื่องของอำเภอ นะครับ ดังนั้นเท่าที่ปฏิบัติมาในกฎหมายประกอบซึ่งได้พิจารณา ก็ได้วางหลัก ๒ หลัก ไว้ก่อน ตามรัฐธรรมนูญใน (๖) ก็คือ การพูดถึงเรื่องเขตพื้นที่ที่ติดกันก่อน แล้วคำนึงถึง ราษฎรก่อนเป็นหลักนะครับ ส่วนประเด็นที่ ๒ ครับ ตามที่ท่านอาจารย์สมชัยได้กรุณาให้ ความเห็นนะครับ ผมคิดว่าเป็นที่เข้าใจครับว่า หลักเกณฑ์ของการแบ่งเขต หมายถึงว่า กรณีต้องให้จำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน ผมก็คิดว่า ก็คือ การผันแปรไปตาม จำนวนผู้แทนราษฎรนะครับ นั่นหมายความว่า ถ้าเขตหนึ่งมีผู้แทนราษฎร ๓ คน กับอีก เขตหนึ่งมีผู้แทนราษฎร ๒ คน ก็เข้าใจได้ทันทีครับว่าจะไม่มีทางเท่ากันอยู่แล้วนะครับ เว้นแต่กรณีนี้จะอธิบายถึงกรณีที่ เช่น อย่างอุดรธานี เมื่อกี้ มี ๓ ๓ ๒ ๒ ระหว่าง ๓ ๓ ต้องใกล้เคียงกัน และ ๒ ๒ ต้องใกล้เคียงกัน เพราะว่าเราเริ่มต้นจากสัดส่วนของผู้แทนราษฎรต่อ จำนวนประชากรนะครับ ดังนั้นผมคิดว่า การเขียนไว้อย่างนี้ก็สามรถอธิบายได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เข้าใจกันนะครับ ท่านสุนทรครับ ประเด็น (๖) ครับ เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุนทร จันทรังสี สสร. นม. การแบ่งเขตดังกล่าวนี้ครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องยุ่งยากเลย ถ้าเพื่อท่านที่มี ประสบการณ์ในการเลือกตั้งมาพอสมควรแล้ว กราบเรียนว่าใช้กันมาหลายครั้งแล้ว นะครับ ในประเด็นที่ว่าใน (๖) จังหวัดใดที่มีเขตเลือกตั้งมากกว่า ๑ เขต ต้องแบ่งพื้นที่ของ เขตเลือกตั้งให้แต่ละเขตติดต่อกัน และต้องให้มีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน ผมขอกราบเรียนอธิบายว่า ยกตัวอย่างในจังหวัดนครราชสีมาของผมที่อยู่ในเขตที่ ๑ นะครับ แบ่งกันออกเป็นถึง ๓ เขต เพราะว่าจำนวนประชากรมาก และที่ท่านผู้มีเกียรติ เมื่อกี้ตั้งคำถามมาว่า ประชาชนจะเลือกได้อย่างไรว่าใครจะอยู่เขตไหน อย่างไร มันมีตัวกำหนดตรงที่ว่า พื้นที่ของเขตเลือกตั้งแต่ละเขตติดต่อกัน อย่างที่เรียนว่าเขต ๑ มันก็จะแยกไปรวมกับเขต ๒ และเขต ๑ ในขณะที่เดียวกันไปรวมกับเขต ๓ โดยที่ในอำเภอ

หนึ่งนั้นก็จะแบ่งแยกเป็นตำบลต่าง ๆ กัน เขาก็จะกำหนดว่า ยกตัวอย่าง อำเภอ ๑ ๒ ๓ ไปขึ้นกับเขตที่ ๒ อำเภอ ๔ ๕ ๖ ไปขึ้นกับเขตที่ ๓ เช่นนี้ครับ เขตเลือกตั้งที่ ๑ จึงแบ่งออกได้เป็นถึง ๓ เขตนะครับ ซึ่งไม่ใช่เรื่องน่าแปลกประหลาดและปกติอย่างใดเลย ถ้าท่านติดตามการเลือกตั้งมา ขอกราบเรียนเพื่อความเข้าใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจตรงกันหมดแล้วนะครับ ขอผ่าน (๖) ไปพรรคที่ ๒ นะครับ เชิญท่านเลขาอ่านครับ

นายทวี พวงทะววย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
ให้ดำเนินการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง และให้ส่งผลการนับคะแนนของหน่วยเลือกตั้ง
นั้นไปรวมที่เขตเลือกตั้งเพื่อนับคะแนนรวม แล้วให้ประกาศผลการนับคะแนนโดยเปิดเผย
ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งแต่เพียงแห่งเดียวในเขตเลือกตั้งนั้น ตามที่คณะกรรมการ
การเลือกตั้งกำหนด เว้นแต่เป็นกรณีที่มีความจำเป็นเฉพาะท้องถิ่น คณะกรรมการการ
เลือกตั้งจะกำหนดให้นับคะแนน รวมผลการนับคะแนน และประกาศผลการนับคะแนน
เป็นอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอาจารย์สวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวัสดิ์ โชติพานิช
ครับ ในพรรคสองของ (๖) นี้ะครับ ผมยังติดใจอยู่ว่า ให้ดำเนินการนับคะแนน
ที่หน่วยเลือกตั้ง จากประสบการณ์ที่ผมทำงาน กกต. นี้ะครับ การนับคะแนน
ที่หน่วยเลือกตั้งนี้ มันอาจจะสะดวกในการแจ้งผลนะครับ เพราะเดี๋ยวนี้การสื่อสารเร็ว
ทำให้แจ้งผลเร็ว -----

แต่จะมีปัญหาหากก็คือในการซื้อเสียง ที่เราเรียกกันว่า ซื้อเสียงยกหน่วย นะครับ เพราะฉะนั้นหน่วยหนึ่งมีคนมาออกเสียงอยู่ผู้ที่จะประมาณ ๑,๒๐๐ คน นะครับ คือผู้มีสิทธิประมาณ ๑,๒๐๐ คน แต่จริง ๆ คนจะมาใช้สิทธิจริง ๆ ก็ห้าหกร้อยคน เพราะฉะนั้นพวกที่คิดจะทุจริตที่ซื้อเสียงยกหน่วยนี้ สามารถตรวจสอบง่ายที่สุดเลยนะครับ เพราะฉะนั้นวิธีการที่ครั้งที่เลือกตั้งมาทุกครั้ง ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นะครับ จึงให้มีการนับคะแนนกันที่เขตเลือกตั้ง ก็ป้องกันการซื้อเสียงยกหน่วยนี้ได้ครับ แต่มันก็อาจจะยุ่งยากในการชนทับบัตร แล้วก็ทำให้ซ้ำในการแจ้งผล แต่เมื่อเรามาเปรียบเทียบทางผลได้ผลเสียแล้ว กระผมก็ยังเห็นว่าการนับคะแนนที่เขตเลือกตั้งจะดีกว่าการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งนะครับ เรามานับที่เขตจะดีกว่า เพราะทำให้ไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าในหน่วยเลือกตั้งนั้น แต่ละหน่วยนั้นใครได้เท่าไร ไม่สามารถจะทราบได้ ทำให้การป้องกันการทุจริตจะดีกว่าครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ ท่านวิชัยก่อนครับ ท่านวิชัยครับ

นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ สสร. ครับ กระผมขอสนับสนุนที่ท่านสวัสดิ์นำกราบเรียนต่อสภาเมื่อก็ครับว่า ประสบการณ์ที่หลาย ๆ ปี ยาวนานที่มีการเลือกตั้ง ในการที่หวัคคะแนนก็ดี มีการทุจริตในการเลือกตั้งก็ดีครับ ส่วนใหญ่แล้วควรจะได้รับ การเปลี่ยนแปลงนะครับ ถ้าไปนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งนั้น เป็นการตรวจสอบได้อย่างชัดเจน ของผู้ที่ดำเนินการในการที่จะให้หวัคคะแนน นำมาคิดว่าที่ใดได้เท่าไร อย่างไร เพราะฉะนั้นที่ผ่านมานั้นจึงได้ไม่มีการนับคะแนนในหน่วยเลือกตั้ง แม้ว่าบางครั้งบางคราวมีเหตุผลว่าถ้านำไปรวมนับในที่เดียวกันนั้น ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งในการทุจริต แต่น่าจะน้อยกว่าในการเลือกตั้งที่ไปนับคะแนนในหน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ ครับ ขอกราบเรียนเห็นด้วยกับท่านสวัสดิ์ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ใครยกก่อนละครับ เมื่อที่ท่านชาติแล้วกัน เมื่อที่พี่สุนทรเพิ่งพูด เดี่ยวรอก่อน

นายชาติ กางอิม : กราบเรียนท่านประธานสภานะครับ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ นะครับ ผมอาจจะมีความเห็นขัดแย้งกับท่าน นะครับ จากประสบการณ์ของผม คือที่ติดตามในการเลือกตั้ง ผมคิดว่านับที่หน่วย นะครับ ข้อดีมีอย่างเดียวนะครับ คือชื่อที่หน่วยไม่ได้ นะครับ แต่อย่างอื่นนั้น ผมคิดว่าในการโงงการเลือกตั้งก็น่าจะแก้ที่ต้นเหตุ คือถ้าคิดว่าเขาชื่อที่หน่วย กต. ก็ต้องไปดำเนินการ แต่ถ้านับหน่วยกลางเสียเวลานะครับ เสียกำลังเงิน กำลังคน นะครับ นับที่หน่วย ผมคิดว่าไม่เกินเที่ยงคืนก็สามารถทราบได้ว่าใครจะได้เป็น นะครับ แล้วก็ถ้านับส่วนกลางหน่วยกลาง ถ้าผู้มีอำนาจ โงงได้ใหญ่โตมโหฬาร โงงเป็นหีบ ๆ เปลี่ยนได้มากมาย ผมคิดว่านับที่หน่วยนั้น นะครับ จะป้องกันการโงงได้เยอะกว่า แล้วก็เวลาน้อย นะครับ แล้วก็ประชาชนเขาทราบอยู่ว่า เขาเลือกใคร ผมคิดว่าที่ผ่านมา นั้นมีคนซึ่งนำเสนอว่า นับที่หน่วยแล้ว มันจะโงงกัน คือชื่อไม่ชนะ แล้วก็เลยไปนับหน่วยกลางก็ทำให้เกิดปัญหาขึ้น ผมคิดว่าน่าจะนับที่หน่วย ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : กำนันชำนาญ นะครับ ท่านที่ไม่ค่อยได้พูดเอาให้ท่านพูดก่อนบ้าง นะครับ ท่านยังเสียบัตรไม่เรียบร้อย เอาท่านอื่นก่อน นะครับ ท่านสุนทร ครับ แล้วท่านศักดิ์ชัย

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี สสร.นม. ผมขอเรียนต่อที่ประชุมดังนี้ นะครับว่า ระหว่างการนับที่หน่วยและที่เขต ขออัย นะครับ ว่าที่หน่วย คือหน่วยเลือกตั้ง ที่เขตคือการชนไปรวมกันทุกหน่วยเลือกตั้งไปนับที่เขตที่เดียว ความจริงความคิดนี้เปลี่ยนแปลงมา ขออนุญาตเอ่ยนาม -----

ด้วยความคิดของท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ผมยืนยันนะครับว่าไม่ผิด อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎร เพราะท่านผ่านการเผชิญการซื้อคะแนนเสียงที่ว่ยากหน่วยเลือกตั้ง และก็ดังที่ท่านทราบนะครับ ว่าในหน่วยเลือกตั้งหนึ่ง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อิทธิพลนั้นสามารถกำหนดได้ สามารถซื้อได้เลยว่าซื้อ เรียกว่ายิงก็นัด จะต้องได้คะแนนเท่าไรออกมา แต่ว่าการไปนับรวมกันที่เขตเลือกตั้งนั้นไม่สามารถที่จะยิงครอบคลุมลงไปได้ทุกหน่วย จึงไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้ว่าในแต่ละเขตนั้นหัวคะแนนทำงานได้มากน้อยเท่าไร อย่างไรก็ตามครับ การล่าช้าของการนับคะแนนมีขึ้น ผมไม่เถียงครับ แต่ว่าการล่าช้าหรือความสับสนเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมันก็จะส่งผลให้การทุจริต การซื้อเสียงเลือกตั้งมีคุณภาพด้อยลงไปครับ ผมขอสนับสนุนท่านสวัสดิ์ โชติพานิช ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านชำนาญแล้ว ท่านศักดิ์ชัยนะครับ เมื่อก็เรียกชื่อไปแล้ว และก็ท่านเสวตครับ

นายชำนาญ ภูวิลัย : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกที่เคารพ ผมกำนันชำนาญ ภูวิลัย สสร. นะครับ คือผมมีประสบการณ์อยู่กับหน่วยเลือกตั้งมาแล้วเกิน ๒๐ ปีนะครับ แล้วก็ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งไม่ว่าระดับใด กำนันจะต้องไปนั่งอยู่ จะต้องไปรู้ไปเห็นตลอดนะครับ ที่อยากจะขึ้นมาแนะนำเรียนสภาแห่งนี้ ก็เพราะว่าปัญหาที่ใช้ในการเลือกตั้งที่ผ่านมาส่วนมากนะครับ การนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง ประชาชนเขาจะสนใจ เขาจะมาดูรู้เห็นนะครับ แต่การนับคะแนนที่เขตประชาชนดูไม่ไหวครับ ไปก็ใช้เวลานาน ๆ ก็พากันกลับบ้านหมด แล้วก็เหลือแต่พวกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง บางทีการใช้อำนาจรัฐในการนับคะแนนที่หน่วย ที่เขตรวมนี้ครับ สามารถใช้อำนาจรัฐได้รุนแรงมากนะครับ เริ่มตั้งแต่การส่งหีบ การเปลี่ยนหีบและการไปดำเนินการในหน่วยในตอนดึก ๆ เกือบสว่าง มันก็มีบางที่ไฟดับก็มีนะครับ ถึงจะมีจุดอ่อนอยู่บ้างในการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง แต่ด้วยประสบการณ์นะครับ ขอยืนยันว่ามันเป็นผลดี มันเป็นการสอนพี่น้องประชาชน มันเป็นการทำความเข้าใจในการเลือกตั้งทุกครั้งให้ประชาชนได้รู้ ได้เห็น ได้สนใจในพื้นที่ของเขาว่าคะแนนที่เขาลงไปนั้นถูกต้องตามเจตนาของเขาหรือเปล่า การซื้อเสียงเป็นเรื่องที่จะต้องพัฒนาแก้ไขนะครับ ไม่ใช่ว่าจะแก้ไขได้ด้วยรัฐธรรมนูญนี้ แต่การที่ประชาชนเขาได้มีส่วนรู้ ส่วนเห็น และก็การไปครอบงำประชาชนได้ก็ให้เขายอมรับไปเลยครับ เราไม่ว่า

เพราะว่ามันต้องมีจุดดี จุดเสีย แต่ว่าขอสนับสนุนว่าถ้าจะพัฒนาประชาธิปไตยไปถึง
รากหญ้าถึงพี่น้องประชาชนจริง ๆ ต้องนับคะแนนที่หน่วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรานี้กรรมาธิการเขียนใหม่หรือเปล่าครับ พรรคนี้ครับ เขียนใหม่
ใช่ไหมครับ อย่างไรครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อัชพร จารุจินดา ครับ มาตรานี้โดยเฉพาะในวรรคสุดท้ายนั้นความจริงได้เคย
นำเสนอไว้ตั้งแต่ร่างที่นำเสนอต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญครับ ไม่ได้แก้ไข คือการนับคะแนน
นั้นเราจะนับที่หน่วยเลือกตั้งเฉพาะพรรคนี้แหละครับ ไม่ได้แก้ไข ยกข้อความเดิมมาใส่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แต่จะปรับถ้อยคำอย่างนั้นเถอะ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ไม่ได้ปรับเลยครับ เรื่องการนับ
คะแนนในวรรคสุดท้ายนั้นครับ ใช้ข้อความตามร่างที่นำเสนอต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นี้ครับ พอดูตามร่างนี้นะครับ ในร่างนี้วรรคมาตรา ๙๒ บอกเริ่มมาว่า ในแต่ละหน่วย
เลือกตั้งให้ดำเนินการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง แต่ที่ท่านร่างมาบอก ให้ดำเนินการนับ
คะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง -----

ปรับถ้อยคำนิดหน่อยถูกไหมครับ คืออย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกครับ ผมหรือท่าน คือผมว่าให้ท่านพูด เพราะเห็นว่ามาตรานี้เป็นมาตราที่ท่านสนใจนะครับ แต่พอคุณยกมือ ยิ่งพูดก็ยิ่งมากขึ้นเรื่อย ๆ เรื่อย ๆ แล้วนะครับ ผมก็เลยต้องย้อนกลับมาดูว่ามาตรานี้กรรมการเขาเสนอมา มีท่านใดที่สงวนเป็นอย่างอื่นไหมนะครับ เมื่อก็ก็ได้หลัก ๆ แล้วล่ะครับว่าจะนับที่หน่วยหรือนับที่เขตอะไรดีกว่ากันนะครับ แต่สิทธิการอภิปรายต้องย้อนกลับไปดูว่าสมาชิกแต่ละท่านมีท่านใดเขาสงวนความเห็น สงวนคำแปรญัตตินะครับ มันจะได้ตัดสินใจได้ครับ แต่คราวนี้เที่ยงห้านาที่แล้วนะครับ ถ้าท่านพูดตอนนี้ผมก็เชื่อว่าไม่ครบใช้ไหมครับ แล้วก็ยังตัดสินใจไม่ได้ ขอปรึกษาท่านสมาชิกว่าจะพักก่อนนะครับ แล้วไปดูรายละเอียดกันอีกครั้งหนึ่งนะครับ แล้วตอนบ่ายเรามาประชุมอีกทีหนึ่ง บ่ายเศษ ๆ นะครับ พักประมาณ ๑ ชั่วโมงดีไหมครับ เห็นด้วยทั้งสภานะครับ ท่านกรรมการครับ ขอเลื่อนไปบ่ายนะครับ ขอพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๑๕ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เราพักการประชุมก่อนรับประทานอาหารไปนะครับ ขอเริ่มกลับมาประชุมต่ออนะครับ เราคงต้องพยายามใช้เวลาให้กระชับ แล้วก็อันไหนตกลงกันไม่ได้ก็ต้องหาทางออกเสียงะครับ ตัดสิน เวลานี้เราได้ตำแหน่งใหม่แล้ว เต่าป่วยงะครับ หรือกระต่ายหลงทาง อะไรอย่างนี้ เขาตั้งฉายา ก็ขอความกรุณา เนื่องจากเวลาด้วยงะครับ แล้ววันพุธนี้เราอาจจะใช้เวลาได้เฉพาะช่วงเช้า แล้วเราต้องเว้นช่วงบ่าย เนื่องจากมีการประชุมปกติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ถ้าจำเป็นเราก็ต้องประชุมช่วงหลังอาหารเย็นอีก กำลังประสานคุณงะครับท่าน เรียนว่าถ้าเราขยับได้ดีเราอาจจะแก้ปัญหาอื่น ๆ ที่ตามมา แล้วตอนนี้เรารู้สึกขยับตัวได้เร็วขึ้น เรื่องที่ค้างอยู่งะครับท่าน ที่จริงเป็นเรื่องพูดกันมาหลายปีแล้วด้วย แล้วก็ต่างไปเพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เข้าใจว่าย่อนให้ไปนับรวมงะครับ เพราะฉะนั้นเราก็มีประสบการณ์ -----

ท่านทางกรรมาธิการพร้อมหรือยังครับ ผมจะเรียนหรือว่าเดี๋ยวจะต่อหน้าครับ เราคงไม่ต้องพูดกันหลายคน หรือพยายามใช้เวลาให้กระชับนะครับ ถ้าจะหลายคนหน่อย เพราะเราพูดกันไปมากแล้ว สมาชิกบางท่านก็อยากให้ช่วยดู แล้วก็อาจจะต้องลงมติ คือเรื่องใดที่เขavnเอาไว้ หรือเรื่องใดที่ท่านแปรเอาไว้ จะไม่ตัดสิทธินะครับ นอกจากขอร้องว่าจำเป็นไหมที่จะยื่นหรือไม่จำเป็น แต่ถ้าจำเป็นก็อาจจะพูดกันสักเล็กน้อย แล้วก็อาจจะต้องขอมติเพื่อให้สามารถเดินเรื่องได้นะครับ ก็ขอความกรุณาด้วย กรรมาธิการพร้อมหรือยังครับ เมื่อกี้ทางกรรมาธิการจะพูดใช่ไหม เชิญเลย หรืออย่างไร สมาชิกใครอภิปรายค้างไว้ มีไหมครับ เชิญท่านสมเกียรติก่อนเลยนะครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ อันที่จริงเมื่อช่วงก่อนที่เราจะพักไป ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะขอโหวตนะครับ บังเอิญท่านเสรีท่านให้สิทธิในการที่จะให้อภิปรายไว้อีกหลายคน เพื่อจะได้แสดงเหตุผลในกรณีการที่จะต้องนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง หรือจะไม่นับคะแนนที่เขตใหญ่ครับ ก็ขอแนวสนับสนุนว่า ท่านกำนันชำนาญท่านอภิปรายไว้ชัดเจนนะครับว่า สิ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการเกี่ยวกับการไปนับคะแนนรวมในเขตใหญ่ครับ ซึ่งตอนนี้เขตของเรานี้มันใหญ่ขึ้น เพิ่มขึ้นนะครับ จากตอนก่อนเขตเดียว เดี่ยวนี้มันจะต้องรวมเป็น ๓ หน่วย มันใหญ่ขึ้นมาอีกนะครับ ถ้าเผื่อจะไปรอในเขตนั้น ผมว่า ๒ วันนับไม่จบนะครับ แต่ถ้าเผื่อนับที่หน่วยเลือกตั้งนี้ นับเสร็จปั๊บประมาณสักใช้เวลาสักชั่วโมง สองชั่วโมงก็ส่งยอดโดยตัวเลขไป มันก็ค่อนข้างที่จะผลในการนับคะแนนค่อนข้างที่จะเร็วครับ แต่ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เราบอกกันว่าถ้าเผื่อจะเป็นการชื้อยกหน่วยอะไรเดี๋ยวนี้ กกต. เขาเปลี่ยนยุคใหม่แล้ว ยุคนี้ กกต. เขาไม่ใช่ธรรมดา นะครับ ยุคที่แล้ว กกต. สามหน้าห้าห่วงอะไรไปหมดแล้วครับ เข้าคุกเข้าตะรางไปแล้ว ก็คงจะต้อง ยุคนี้ก็ยุค ไม่ต้องห่วงครับ โกงยากขึ้นครับ ผมว่าผลแห่งการเบี่ยงเบนในการชื้อคะแนนหรือชื้อเสียงค่อนข้างจะยากขึ้น ผมก็ขอสนับสนุนตรงนี้นะครับ ที่จริงผมเห็นท่านชำนาญ ขออนุญาตที่เอ่ยชื่อท่านนะครับ อภิปรายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมก็นึกว่าจะขอยกมือขึ้น แล้วก็ขอให้ดำเนินการโหวตกันไปเลยนะครับ เพราะเห็นว่าความเห็นมัน

แตกต่างกันอยู่ แต่ถ้าเผื่อว่าท่านจะอนุญาตให้โอกาสพวกเราอภิปรายก็คงจะใช้เวลาแค่นี้ครับ สั้น ๆ ครับ เพื่อสนับสนุนครับ แต่ถ้าเผื่อจะดีนะครับ ก็อีกสักท่านสองท่านนะครับ ตามที่ได้ตกลงกับท่านเสรีไว้ แล้วก็โหวตเลยจะดีกว่าครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอบคุณครับ ท่านที่ยกมือถ้าจะพูดก็ไม่ใช่ไรนะครับ แต่ขออนุญาตสั้น ๆ นะครับ ท่านศักดิ์ชัยก่อน แล้วท่านมนตรีต่อครับ เชิญครับ จบแค่นี้ให้หม้ออีกคนหนึ่งครับ เชิญ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ศักดิ์ชัย นะครับ สสร. ท่านประธานครับ การนับคะแนนเสียงในหน่วยเลือกตั้งกับเขตเลือกตั้ง มีข้อแตกต่างกันมากพอสมควร จากประสบการณ์ในการเลือกตั้งเมื่อคราวที่แล้วนี้ การนับคะแนนในเขตเลือกตั้ง ท่านประธานลองนึกนะครับ จากหน่วยเลือกตั้งปิดหีบ ย้ายหีบมาเดินทางจากอำเภอ หมู่บ้าน แล้วก็มาถึงจังหวัด ตรงนี้ละครับมันเป็นช่องว่าง หลังจากที่เข้ามาถึงจังหวัดเสร็จจะครับ สมมุติว่าตรงนี้เป็นคูหาที่เอาไว้นับคะแนนเสียง มีการแบ่งเนื่องจากเราใช้บัตรเลือกตั้ง ๒ ใบ ใบหนึ่งคือกาพรรค ใบหนึ่งคือกาเลือกผู้แทน ผลปรากฏว่าก็จะมีเจ้าหน้าที่นี่จะครับเป็นร้อย แล้วคนคู่นี้ยืนห่างสักประมาณ ๑๕ เมตร มองไม่เห็นครับ แล้วก็มีการเอาบัตรออกจากหีบ หีบแล้วก็มานับ นับแล้วก็มามัดรวมเป็นร้อย ลองนึกภาพเถอะครับว่า ตรงนี้มีการจับต้องบัตรนี้หลายขั้นตอนมาก สุดท้ายการนับก็คือใช้เจ้าหน้าที่ ในต่างจังหวัด ก็จะใช้ทหารเป็นคนนับ นับก็จะร้องไป ทีนี้การนับนี้มันจะมี กระดานเรียงกัน ๑๐ กระดาน การนับนี้ก็จะตะโกนขึ้นมาพร้อม ๆ กันนะครับ ๑๐ กระดาน ก็ตะโกนพร้อมกันหมด ไม่รู้กระดานไหน คนชิดก็ชิดไป คนนับก็นับไป นี่คือประเด็นปัญหาที่นี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่เล่ามานี้ก็คือสิ่งที่เราพบเห็นนะครับ ในการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นจริง -----

ที่นี้ในการที่จะนับคะแนนในหน่วยเลือกตั้งนี้ นะครับ เนื่องจากว่าผู้แทนที่ลงสมัครในแต่ละเขตนี้ เขาจะส่งตัวแทนเขาไปนั่งจ้องนะครับ แทนที่ส่งที่ลงสมัครในแต่ละเขตนี้ เขาจะส่งตัวแทนเขาไปนั่งจ้องนะครับ ไปนั่งจ้องว่าการนับคะแนนในแต่ละหน่วยของเขา เขาจะได้คะแนนเท่าไร เท่ากับเป็นการเฝ้าระวัง ก็เลยอยากจะกราบเรียนว่า ผมยังสนับสนุนการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมเรียนให้ท่านสมาชิกที่เคารพทราบนะครับ ตอนบ่ายเขาถ่ายทอคนนะครับ เพราะฉะนั้นยังต้องพูดกระชับใหญ่ นะครับ ให้สั้นลง เพราะเขาถ่ายทอ เราจะได้ออกอากาศโดยเฉลี่ยกันเชิญท่านมนตรี

นายมนตรี เพชรขุ้ม : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ด้วยความเคารพคณะกรรมการร่าง ด้วยความเคารพสมาชิกสภาาร่างทุกท่านนะครับ ผม มন্ত্রীเพชรขุ้ม สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ จากประสบการณ์ในหลาย ๆ เวที นะครับ แล้วก็หลาย ๆ สนามในการเลือกตั้ง ผมเองก็ได้ผ่านการเลือกตั้งมาเยอะพอสมควร นะครับ ก็กราบเรียนตรง ๆ ว่ามีทั้งแพ้ และชนะที่ผ่านมาในชีวิตผม นะครับ ของการเลือกตั้ง นั่นก็หมายถึงการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น แต่ประสบการณ์ที่มากกว่านั้น ก็คือการเลือกตั้งระดับชาติ ที่ผมคือผู้ไปใช้สิทธิในการเลือกผู้อื่นที่ผ่านมานะครับ และก็จะเห็นอยู่บ่อยครั้ง และก็เห็นอยู่ตลอดเวลา นะครับ ว่าการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ถ้ามีการนับคะแนนที่จุดรวม ส่วนรวม หรือส่วนใหญ่นะครับ หรือส่วนกลางจะมีปัญหา มากมาย นะครับ แต่ถ้านับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งทุกอย่างจะจบลงโดยเร็ว นะครับ และการข้อโกงจะมีน้อยที่สุด และกำลังคนที่จะมาใช้ในการนับคะแนน ก็จะน้อยที่สุด นะครับ คือใช้คณะกรรมการชุดเดิมได้ นะครับ เมื่อลงคะแนนกันเสร็จตั้งแต่ แปดโมงสามสิบถึงเวลาบ่ายสาม สามสิบ คือ ๑๕ นาฬิกา ๓๐ นาที คณะกรรมการชุดเดิมก็ทำการนับคะแนนกันได้ นะครับ จากนั้นก็ลิงค์ (Link) กันไปได้หมดทั่วทุกพื้นที่ของเขตนั้น ๆ ก็จะทราบผลคะแนน นะครับ โดยเร็วด้วย นะครับ แต่ถ้าไปนับกันที่ส่วนกลาง ต้องมีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งเข้ามานับคะแนน ที่ผ่านมามีต้องใช้กำลังทหารบ้าง ครูบ่านักเรียนบ้าง ข้าราชการบ้าง เยอะแยะ และก็เสียเวลาเป็นหลาย ๆ ชั่วโมง นะครับ นั่นคือ

ผลเสีย นะครับ และในขณะเดียวกันเป็นการเปลี่ยนแปลงงบประมาณโดยใช้เหตุ นะครับ และที่สำคัญไปกว่านั้น นะครับ หัวคะแนนต่าง ๆ ที่รับปากกับผู้สมัครต่าง ๆ ไม่ว่าจะสมัคร สส. หรือ สว. นะครับ หัวคะแนนรับปากเลยนะครับว่า เขตพื้นที่ตรงนี้มีอยู่ ๓๐๐ เสียงนี้ หัวคะแนนบอกว่าผมต้องจัดการให้ได้ ๒๐๐ เสียง แต่ถ้านับที่หน่วยเลือกตั้งจะทราบเลยนะครับว่า เขาจะทำได้หรือเปล่า และกล้าที่จะทำหรือเปล่า ถ้าผลออกมาว่าจะมีคะแนนให้กับผู้สมัครเบอร์หนึ่งเบอร์ใดก็ตามแต่ ๑๕๐ เสียง แต่คะแนนออกมาในหน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ ได้สักยี่สิบ สามสิบเสียง ผลที่สุดเป็นอย่างไรรับท่าน หัวคะแนนคนนั้นต้องตายนะครับ ต้องโดนยิง นะครับ เพราะโกง รับสตาจไปแล้วทำไม่ได้ นั่นปัญหาใหญ่ และปัญหาอีกอย่าง นะครับท่าน ที่ผ่านมามากมาย ๆ พื้นที่ หน่วยเลือกตั้งต้องขำน้ำ ขำทะเลครับ ในเมื่อขำน้ำ ขำทะเล นะครับ การที่จะขนการเคลื่อนย้ายหีบเลือกตั้ง ที่จะออกจากหน่วยเลือกตั้งไปสู่ส่วนกลางที่จะรวมบัตรเลือกตั้ง และนับคะแนน นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เคยมีเรือขนาดใหญ่ต้องลำเลียงหีบเลือกตั้งมา และต้องลำเลียงคณะกรรมการที่ขนหีบเลือกตั้งไปสู่หน่วยเลือกตั้งกลาง เพื่อที่จะนับคะแนน นะครับ แต่ผลมาเป็นอย่างไรรับท่าน ท่านประธานอาจจะไม่ทราบ แต่ผมทราบ และพี่น้องประชาชนหลาย ๆ ท่าน และส่วนใหญ่ในพื้นที่นั้น ๆ ก็ทราบ นะครับ เรือไปติดตาข่ายที่ดักปลา ตาข่ายดักปลา ท่านประธานทราบ นะครับ ทำมา กับสายด้ายเล็ก ๆ ทำเป็นตาข่ายเพื่อดักปลา ปลา มาติดตาข่ายก็ปลาติดตรงนี้ แต่บางครั้งปลาก็ฉีกตาข่ายนี้ไปได้ นะครับ ท่านประธาน แต่ท่านทราบไหมครับว่า เคยมี นะครับ เรือขนาดใหญ่วิ่งไปแล้วไปติดตาข่ายนี้ ไปไม่รอด นะครับ ติดอยู่ ๑ คืน นะครับท่านประธาน ติด ๑ คืน ผมถามว่ามีอะไรเกิดขึ้น เกิดขึ้นแน่นอนครับ ท่านประธาน -----

การที่ผู้สมัครบางท่านต้องใช้วิธีการ ต้องใช้วิธีในการโงงการเปลี่ยนบัตรเลือกตั้งในขณะนั้นได้ แต่ผมจะไม่เอียนะครับท่านว่า จะเป็นเรือรบ หรือเป็นเรือเฟอร์รี่ (Ferry) เรืออะไร ผมจะไม่เอียนะครับท่าน แต่เคยมีนะครับ แล้วท่านประธานทราบไหมครับ ไปนับที่ส่วนกลางนี่ ระหว่างทางนะครับ ถ้าไปโดยทางรถนะครับ คณะกรรมการที่ชนหีบเลือกตั้งไปก็อาจจะถูกชื้อกลางทางก็ได้ ท่านประธาน ไปกลางทาง เปลี่ยนแล้ว หน่วยเลือกตั้งที่ต้นทางนะครับ โทรมอกแล้วว่า หน่วยนี้มีประชาชนมาใช้สิทธิ ๓๐๐ คน ๓๐๐ เสียงนะครับ กลางทางเตรียมไว้แล้ว เตรียมไว้ ๓๐๐ เท่ากับที่ต้นทางรายงานไปนะครับ แจ่งไปครับ กลางทางก็เปลี่ยนได้ครับท่านประธาน เมื่อเปลี่ยนแล้วก็เรียบร้อย แน่นอนที่สุดว่าอะไรจะเกิดขึ้น อันดับต่อไปครับท่านประธาน อีกนิดเดียวนะครับ ๒ นาที ท่านประธานครับ อันดับต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ เคยมีหลายต่อหลายครั้ง หน่วยเลือกตั้งที่จะเป็นที่นับคะแนนส่วนกลางนะครับ ท่านประธาน เมื่อไปรวมกันแล้วนับคะแนนนี้ะครับ ผมเคยเห็น และมีพยานหลักฐานในหลาย ๆ ที่ นับไปนับมาติดกลางคืน ท่านประธานต้องมีดี เพราะกลางวันนับไม่เสร็จ ปิดหีบเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา คนส่งอีกต้องเดินทางอีก ต้องล่าเสียงหีบเลือกตั้งอีก กว่าที่จะถึงส่วนกลางก็เกือบมืด นับคะแนนจนมืดจนค่ำ จนดึกจนตื่น ไฟดับครับ ท่านประธาน ไฟดับ ๒ ชั่วโมงครับ กว่าไฟฟ้าจะมาทำได้ ให้ไฟสว่างขึ้นได้นะครับ ๒ ชั่วโมงนั้น เรียบร้อยครับ คนที่แพ้อยู่นะครับ แพ้อยู่เยอะเลยครับ กลายเป็นชนะครับ ชนะเลย ท่านประธาน นั่นคือเหตุและผล แล้วก็ทุกสิ่งทุกอย่าง ผมยืนยันได้ว่าการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งจะเป็นผลกับพี่น้องประชาชน และจะเป็นผลกับผู้สมัครครับ และจะเป็นผลร้ายกับหัวคะแนนครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงมีแต่คนเห็นด้วยกับกรรมวิธีการร่าง คุณหมอลครับ สั้น ๆ หน่อยนะครับ เห็นด้วยกับยกร่างไม่ต้องพูดยาวแล้ว

นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง : ครับ กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกสภาร่างที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง เนื่องจากมีสมาชิกเราได้อภิปรายไปเยอะแล้วนะครับ ผมจะขอพูดสั้น ๆ ครับ เอาจากประสบการณ์ที่ผมเคยเห็นมาครับ การไปนับที่หน่วยนะครับ ก็มีข้อดีนะครับ เร็ว แต่ข้อเสียเขากำหนดรู้เลยว่า คนที่เขา

ซื้อแล้วนะครับ ลงให้ ไม่ลงให้ เขาคำนวณได้เป๊ะเลยครับ แล้วการที่ไปนับรวมที่จังหวัดกับหน่วยใหญ่ ก็มีข้อดี ข้อเสีย เช่นเดียวกัน ข้อดีก็คือว่า เขาคำนวณไม่ได้ครับ คนที่ซื้อนะครับ แต่มันเยอะ ใช้เวลานานครับ พอใช้เวลานานปัญหาก็เกิดขึ้นคือ มีการเวียนเทียนครับ จังหวัดกาฬสินธุ์นี้ นับ ๓ วันก็ไม่เสร็จครับ เวียนเทียน เอาเป็นหีบ เป็นถุงเลยครับ เวียนเทียน เวียนไป เวียนมา คนที่ไปเผื่อนะครับ หัวคะแนนต่าง ๆ ที่ไปเผ่าดูก็ดูไม่ไหวครับ มัน ๓ วัน ๓ คืน เลยไม่ได้หลับ ไม่ได้นอนนะครับ กรรมการก็เช่นเดียวกัน ตรงนี้แหละครับ เป็นจุดอ่อนมากเลยนะครับ แล้วก็ผมได้ปรึกษาหลาย ๆ คน เขาบอกเอามาที่อำเภอสิเอามาที่อำเภอสิ ก็บอก จะได้แก้เรื่องความเร็วนะครับ เพราะอำเภอมันจำนวนก็ไม่มากเท่าไร และขณะเดียวกันก็ได้แก้ตรงที่ว่า ซื้อเสียงที่หน่วย หรืออะไรนั้น คำนวณได้ครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าเอามาตรงที่อำเภอจะดีกว่านะครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอบคุณมากครับ
คุณเกียรติชัยครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ ครับ ที่จริงแล้วนี้เราก็เรียนรู้ มีประสบการณ์ ทั้งนับคะแนนที่หน่วยแล้วก็นับคะแนนในส่วนกลางมาแล้วทั้งสิ้น เห็นจะไม่ต้องอธิบายกันเยิ่นเย้อให้มากความจริง ๆ แล้วหลักคิดง่าย ๆ ก็คือว่า นี่เป็นการเมืองที่เข้าถึงประชาชนที่สุด ถึงมือประชาชนที่สุด ใกล้ชิดประชาชนที่สุด เพราะฉะนั้นเราจะต้องให้การพัฒนาทางการเมืองของเรานี้เน้นอยู่ที่ประชาชนเหล่านี้ที่จะเรียนรู้ -----

หากว่ามันโง่กันทั้งหมู่บ้านด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง จากเหตุผล จากประสบการณ์ที่เราพบมาก็ให้เขาได้รับความเจ็บปวดเหล่านั้นเสียเอง มันมีคำพูดที่พูดไว้ชัดเจนและก็เป็นอย่างนั้นว่าประชาชนเป็นอย่างไร ก็ได้ผู้แทนอย่างนั้น เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งที่หน่วยจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด ซึ่งผมคิดว่ามีประสิทธิภาพในการที่ประชาชนจะได้ตรวจสอบดูแลสิทธิทางการเมือง การใช้การเมืองเข้ามาควบคุม เขาจะดูแลกันเอง คือเราไปกลัวว่ามันโง่ มันกินกันจนกระทั่งพยายามหาวิธีการที่จะป้องกันสิ่งเหล่านี้ ทำไมไม่ให้ประชาชนดูแลสิทธิของเขา ควบคุมสิทธิของเขา มันไม่มีทั้งหมู่บ้านหรือที่คิดหรือว่าถูกหลอก ถูกโกง ถูกอะไรไปทั้งหมู่บ้าน มันจะต้องมีคนที่คุณดูแลกันเอง ไม่เห็นด้วยหรือว่าไม่ชอบกับวิธีการเหล่านั้น แล้วมันควบคุมกันเอง แล้วเหล่านี้แหละจะเป็นบทเรียนที่จะพัฒนาการเมืองของภาคประชาชนของเราให้ดีขึ้น ผมยังคิดว่าจากประสบการณ์ที่เราารู้แล้วว่าอะไรมันดี อะไรมันบกพร่องในที่สุดแล้วผมเชื่อว่าเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งยังเป็นวิธีที่ดีกว่าครับ ฟันธงกันตรงนี้ อย่าเสียเวลาเลย นับคะแนนเถอะครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : คุณเสวตเป็นคนสุดท้ายแล้ว ต้องให้กรรมาธิการชี้ แล้วจะออกเสียงแล้วนะครับ ต้องขอความกรุณา พุดมาเถอะ คุณเสวต ขออนุญาตสั้น ๆ นะครับ

นายเสวต ทินกุล : ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสวต ทินกุล สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ จังหวัดนครพนมครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอภิปรายชี้แจงท่านกรรมาธิการด้วยนะครับ และเพื่อนสมาชิกในฐานะที่ผมเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบ ดูแลการโง่การเลือกตั้ง หรือชาวบ้านเขาเรียกว่า การยกยิบเลือกตั้งครับ จากประสบการณ์หลายปีที่ผ่านมาเริ่มต้นตั้งแต่สมัยที่มหาไถยดูแลการเลือกตั้งครับ ท่านประธาน เขาก็เริ่มจากการที่ใช้บัตรเหลืองนะครับ มากาก่อน คือพี่น้องเกษตรกรชาวอีสานชอบอพยพแรงงาน กำหนดผู้ใหญ่บ้านก็จะมีบัตรเหลืองรวบรวมไว้ที่หมู่บ้านเขา แล้วก็เอานั่นมาทานะครับ ต่อมาเป็นยุคใหม่ นะครับ ยุคไอที (IT) มีบัตรประชาชนแบบใหม่เกิดขึ้น เขาก็ใช้รันนิง นัมเบอร์ (Running number) คือจดตัวเลขครับ คือเลข ๑๓ หลักนะครับ จดไว้ นะครับ ก็ไปลงแทนกันได้ นะครับ เรื่องนี้

ผมก็จะเรียนท่าน กต. ที่อยู่ ณ ที่นี้ว่าต้องออกกฎหมายแก้อย่างไร อะไรแบบไหนนะครับ แต่ที่เจ็บปวดมากกว่านั้นเริ่มต้นจากการที่จังหวัดนครพนม จังหวัดผมเป็น โมเดล (Model) ก่อนในการโงงเลือกตั้งมโหฬารนะครับ ผมขออนุญาตท่านประธาน ชี้แจงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นที่เจ็บปวด จังหวัดนครพนมในอดีตมีศูนย์ลาวอพยพอยู่ที่นั่นครับ มีขบวนการนำชาวลาวอพยพสามหมื่นกว่าคน ไปคำนวณสัดส่วนประชากรของจังหวัดนครพนม เพื่อให้เขตเลือกตั้ง เพื่อได้ สส. เพิ่มมากขึ้นครับ ในยุคสมัยนั้นครับผม แล้วก็เพิ่งจะแก้ไขเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมาครับ หลักฐานยังอยู่มีการร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้นมาครับ เพื่อเป็นการเอาใจนักการเมืองนะครับ จังหวัดนครพนม สมัยนั้นมีผู้อพยพแรงงานไปที่กรุงเทพมหานคร และไปที่ต่างประเทศมากมายจนเป็นอันดับสองของประเทศนะครับ ที่ไปทำงานตะวันออกกลางหรือประเทศอื่น ในเขตเลือกตั้งนั้นแบ่งเขต เรียงเบอร์ ๓ คน มีผู้สามารถใช้สิทธิเลือกตั้งได้ ๑ แสน ๗ หมื่นคน แต่ว่าคนที่ไปอยู่ต่างประเทศนั้นประมาณสักหกหมื่นกว่าคนนะครับ ท่านประธาน เป็นความเจ็บปวดมากกว่าผลคะแนนออกมาผู้ที่ได้ ๑ นั้น ในการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น ๑ แสน ๕ หมื่น คะแนนนะครับ นี่เจ็บปวดของชาวนครพนมมาก ผมไม่สบายใจมากในวันนั้นนะครับ โยงมาถึงการเลือกตั้งระบอบใหม่ระบบใหม่ครับ เป็นการกระหึ่มยี่มย่องของมารตัวใหญ่ครับ คือไปเลือกตั้ง แก้กฎหมายให้ไปนับที่หน่วยนับคะแนนทีเดียวครับ ปรากฏว่าสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือเบื้องหลังการถ่ายทำ หลังจากกาลเวลาผ่านไป มีเพื่อนผม พรรคพวกผมที่เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน อส. และเป็นกรรมการหน่วยเลือกตั้ง มาเล่าให้ฟังถึงความอับยศ ถูกอำนาจรัฐ อำนาจทางการเมือง อำนาจเงิน มาข่มขู่ ข่มเหง ให้ไปเผาบัตรเลือกตั้งข้างทางครับ ท่านประธานครับ เป็นความชอกช้ำระกำใจ วิธีการการพิมพ์บัตรเลือกตั้ง พวกเขาเป็นคนพิมพ์ หีบก็หีบเขาคงก็คนของเขา และล่าสุดที่หน่วยเลือกตั้งเขต ๒ จังหวัดนครพนมครับ ที่ผ่านมา ไม่ใช่เขต ๒ ขอภัยครับ เขต ๔ ครับ -----

ขบวนการหนึ่งที่รักชาติได้ทำการถ่ายวิดีโอ (Video) ครับ ในหน่วยเลือกตั้งนั้น เขาถ่ายวิดีโอเข้าไป วิธีการเอาบัตรเลือกตั้งออกมาอย่างไร เปลี่ยนบัตรอย่างไร ไปผสมนับห้าร้อยใส่ถุงอย่างไร ครบถ้วน จนกระทั่งยื่นนำเสนอต่อ กกต. ครบท่านประธาน แล้ว กกต. ก็วินิจฉัยให้การเลือกตั้งครั้งนั้นต้องเลือกตั้งใหม่ แต่ว่าสาวไม่ถึงผู้รับสมัคร ผู้ชนะเลือกตั้ง เพราะว่าไม่มีตัวตน ก็เป็นเรื่องของการที่เจ้าหน้าที่ทำกันเองครับ อย่างนี้เป็นต้นครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นการโงกการเลือกตั้งมีไหม ถาม ตอบได้เลยว่ามีครับผม มีขบวนการล่อหลอกทำทำว่าเอาทหารมานับคะแนน ท่านประธาน ทหารมานับคะแนนด้วยความบริสุทธิ์ ใส แต่นับจากการที่คนที่ไม่หวังดีต่อชาติบ้านเมือง คนโกงทุจริต การเลือกตั้ง ผสมบัตรใหม่เรียบร้อยแล้วครับ ท่านประธาน เป็นการล่อให้เขานับคะแนนครับ แล้วก็สิ่งที่สำคัญที่มันเกิดขึ้น ก็คือว่า มีความแตกแยกในบ้านในเมือง แล้วก็บางที่ดึก ๆ คนขานคะแนนก็จะขานในลักษณะของเขา เลือกเบอร์หนึ่งก็ขานอีกเบอร์หนึ่ง มีทุกรูปแบบ สารพัดที่มันจะเป็น คราวนี้ผลดีจากการนับคะแนนในหน่วยเลือกตั้งที่ลงคะแนนนะครับ เกิดขึ้น คือประชาชนจะมีส่วนร่วมครับ ท่านประธานครับ เพราะตามธรรมชาติของผู้คนนั้นจะมี ๒ ด้าน ผู้ที่เชียร์ (Cheer) เบอร์ไหนก็แล้วแต่ พรรคไหนก็แล้วแต่ เขาจะเป็นเดือดเป็นร้อนแทน เขาจะดูแลแทน ตรงไหนที่กาคะแนนไม่ใช่ช่องสมควรเขาก็จะไปดูแลตรงนั้นนะครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยสรุปด้วยครับ

นายเศวต ทินกุล : ก็สรุปว่าการเลือกตั้ง ลงคะแนนในหน่วยเลือกตั้งนั้น นับคะแนนในหน่วยเลือกตั้งนั้นดีที่สุดที่สุदनะครับ เพราะเป็นการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม นะครับ และป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) การซื้อสิทธิขายเสียงหรือว่าโงก การเลือกตั้ง ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ ผมว่ายังไม่ได้ฟังใครเห็นต่างจากนั้น ผมขอว่าผู้ที่จะพูดต่อไปคนเดียวจะครับ น่าจะเป็น ผู้ที่เห็นต่างจากกรรมการ เพราะไม่อย่างนั้นเดียวกรรมการก็พูดเห็นเหมือนหมด แล้วจะออกเสียงอย่างไร เห็นต่างไหมครับ ๒ ท่านนี้ครับ

๗๑

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

নীชชา ๓๒/๒

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ด้วยความเคารพท่านประธานครับ คือเห็นต่าง
นี้เขาพูดมาแล้วครับ สี ห่าท่าน ช่วงหลังเป็นเห็นอีกมุมหนึ่งครับ ไม่ต้องต่างแล้วครับ
ท่านครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ ผมเห็นมีคน
ยกมือ ออกเสียงเลยนะครับ ท่านกรรมาธิการต้องพูดอีกใหม่ครับ ไม่ต้องแล้วใช่ไหม
ครับ เพราะพูดแล้ว

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ไพโรจน์ พรหมสาส์น

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ลั่น ๆ นะครับ
ท่านกรรมาธิการ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ทางคณะกรรมการยกร่าง
นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรอบสอง เราก็พิจารณาเหตุผลอย่างที่ว่า และจาก
ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมามีในอดีตนั้น ชี้ให้เห็นชัดว่า การนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง
น่าจะปิดช่องทางในการที่จะไปทำอะไรที่มันไม่ถูกต้อง ไม่ชอบมาพากลมากกว่า และ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามที่เราแบ่งเขตเลือกตั้งให้เป็นเขตใหญ่ขึ้น ถ้านับรวมแล้วยังจะมี
ปัญหามากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมการขอยืนยันตามร่างที่ได้นำเสนอต่อ
ที่ประชุมครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : จะออกเสียงแล้ว
นะครับ ท่านเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ออกเสียงนะครับ ขออนุญาต

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้
สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการนี้
อยู่ใน (๖) พรรคสองใช่ไหมครับ จะถามว่าใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย
นะครับ ใครไม่เห็นด้วยกับร่างกรรมาธิการให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนครับ
ลงคะแนนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใครยังลงคะแนนไม่ได้ กรุณาแสดงตัวยกมือไว้หน่อยนะครับ ยังเหลืออยู่นะครับ ยังลงคะแนนได้ไม่ครบนะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยที่ท่านวิทยาทิสี ใครลงไม่ได้ยกมือไว้ นะครับ จะได้ว่ายังมีปัญหาอยู่นะครับ มีไหมครับ ท่านวิทยาทิสีเรียนร้อยไหม ลงหมดแล้วนะครับ รวมทั้งท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ลงแล้วใช่ไหมท่านอาจารย์ ลงแล้วนะครับ ไม่มีแล้วนะครับ ผมจะให้รวมคะแนนครับ มีผู้เข้าประชุม ๗๙ ท่าน เห็นด้วย ๗๔ ไม่เห็นด้วย ๕ นะครับ ไม่มีงดออกเสียง แสดงว่าเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการครับ

๗๓

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นัชชา ๓๒/๔

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ขออนุญาตต่อไป
ท่านเลขาครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ต่อไปคือ
มาตรา ๙๓ ไขใหม่คะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๙๒/๑
ไขใหม่

- ๓๓/๑

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๙๒/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น
และผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการ
ชี้ก่อนนะครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการ มาตรา ๙๒/๑ ก็กรุณาดูในเอกสารที่แจก
เมื่อเข้าหน้าครั้งเป็นหลัก ซึ่งการเลือกตั้งแบบสัดส่วนนั้นความจริงแล้วยังไม่ได้เปลี่ยนแปลง
คือคงตามข้อความที่กำหนดไว้ในเล่มที่เสนอต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญ ข้อความเดียวกัน
ครับ ขออนุญาตเรียนชี้แจงไปแต่ละวรรคที่มีความหมายอย่างไรนะครับ ในมาตรา ๙๒/๑
วรรคแรกนั้นจะพูดถึงวิธีการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ซึ่งกำหนดให้ผู้ที่จะมีสิทธิเลือกตั้งนั้น
ไปเลือกดูตามบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองจัดทำขึ้น แล้วก็ออกเสียงลงคะแนน
พรรคการเมือง โดยออกเสียงได้เพียง ๑ เสียงต่อคน ต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในวรรคที่สอง
จะพูดถึงว่าในการส่งสมัครรับเลือกตั้งแบบสัดส่วนซึ่งเสนอบัญชีรายชื่อนั้นนะ
พรรคการเมืองจะส่งครบทุกเขตการเลือกตั้ง หรือส่งเพียงบางเขตการเลือกตั้ง เพราะเรา
กำหนดแล้วว่า เขตเลือกตั้งนั้นเราจะมีเป็น ๘ เขตเลือกตั้งนะครับ เพราะฉะนั้นจะส่งครบ
ทั้ง ๘ เขต หรือจะส่งไม่ครบก็ได้ครับ วรรคที่ ๓ จะเป็นวิธีการกำหนดเขตเลือกตั้งที่มี
การแบ่งเป็น ๘ เขตเลือกตั้ง โดยเริ่มแรกนั้นก็จัดแบ่งพื้นที่ของประเทศนั้นออกเป็น
๘ กลุ่มจังหวัด แต่ละกลุ่มจังหวัดนั้นก็ถือเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง แล้วก็ในเขตเลือกตั้งของ
กลุ่มจังหวัดนั้น ก็จะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๑๐ คน ต่อ ๑ เขตนะครับ ในการจัด
กลุ่มจังหวัดที่ว่านั้นก็จะต้องจัดให้จัดจากจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกันเป็นกลุ่มจังหวัด
เดียวกัน มีจำนวนราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรนั้น รวมแล้วใกล้เคียงกัน แล้วก็
ไม่มีการแบ่งแยกจังหวัด คือทั้งจังหวัดนั้นต้องอยู่ในเขตเลือกตั้งเดียวกัน อยู่ในกลุ่มจังหวัด
เดียวกันนะครับ อันนั้นเป็นเขตเลือกตั้ง เมื่อกำหนดเขตเลือกตั้งแล้ว ในการสมัครนั้นก็ต้อง
มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองจัดทำขึ้น ก็มีแนวทางที่สำหรับ

พรรคการเมืองที่จะต้องจัดทำบัญชีรายชื่อไว้ว่า บัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองส่งในแต่ละเขตเลือกตั้งนั้น ต้องมีรายชื่อผู้สมัครครบจำนวน คือ ๑๐ คน ในแต่ละเขตการเลือกตั้งในแต่ละของกลุ่มจังหวัด มีการเรียงลำดับหมายเลขแล้วก็ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนวันเปิดรับสมัครเลือกตั้งแบบแบ่งเขตครบ ในตัวรายชื่อบุคคลในบัญชีรายชื่อเองนั้นก็ยังมีข้อบังคับว่าจะต้องไม่ซ้ำกับรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งอื่น ทั้งในแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วน ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดหรือของพรรคการเมืองอื่นจะซ้ำกันไม่ได้ทั้งสิ้นนะครับ และอีกประการหนึ่ง รายชื่อนั้นที่จัดทำขึ้นจะต้องคำนึงถึงการกระจายความเท่าเทียมกันทางเพศอยู่ด้วยในบัญชีรายชื่อ นะครับ เมื่อมีการเลือกตั้งแล้ว การคิดคะแนนเพื่อหาสัดส่วนของแต่ละบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองจะได้รับว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อของตนจะได้รับกี่ท่าน ก็คนนั้น วิธีการนั้นรายละเอียดนั้นจะไปกำหนดอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง นะครับ ในบทบัญญัติ ๙๒/๑ นี้ จะเขียนเฉพาะแนวทางกว้าง ๆ เพื่อเป็นกรอบสำหรับไปออกกฎหมายลำดับลูกต่อไป นะครับ แนวทางกว้าง ๆ คือ นำคะแนนที่พรรคการเมืองทุกพรรคได้รับในเขตเลือกตั้ง ที่แต่ละพรรคการเมืองได้รับในเขตเลือกตั้งมารวมกัน แล้วคำนวณจำนวนเฉลี่ยว่าคะแนนเท่าไรถึงจะถือว่าได้รับเลือกตั้ง แล้วก็มาดูจากคะแนนรวมที่พรรคการเมืองนั้นได้ บวกด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น คือ ๑๐ คน เพื่อมาหาจำนวนว่า ตกลงในทุกบัญชีที่ส่งนั้น เมื่อคำนวณโดยวิธีนี้แล้ว แต่ละพรรคการเมืองจะได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในบัญชีละกี่คน นะครับ ซึ่งรายละเอียดในการคำนวณคงจะต้องเขียนอีกเยอะ -----

ก็เลยไปให้เขียนอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนะครับ วันนี้มีแต่กรอบ การนับคะแนนก็ใช้วิธีการนับคะแนนแบบแบ่งเขต ก็คือนับที่หน่วยเลือกตั้งนะครับ อันนั้นคือแนวทางของการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่กำหนดไว้กว้าง ๆ อยู่ในมาตรา ๙๒/๑ ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผมเรียนว่าผู้แปรเข้าใจว่าทางท่านหมอชัช ท่านอาจารย์เกริกเกียรติ ท่านคมสันนี่ ถอนไปแล้วใช่ไหมครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็ถอนไปแล้วใช่ไหมครับ ที่อาจารย์แปรไว้เพราะตัดสินไปแล้วใช่ไหมครับ ใช่ไหมอาจารย์ ต้องถาม อาจารย์ยืนยัน ที่จริงตกลงไปแล้ว วันก่อนแล้วเขาถึงไปเอาอันนี้มาใช่ไหมครับ นี่ก็ดูอันที่มานี้ ถ้าถูกต้องแล้วก็ให้พิจารณา เชิญท่านอาจารย์ครับ อาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ เรื่องการเลือกตั้งแบบสัดส่วนนี่นะครับ เดิมอยู่ในมาตรา ๙๒ ไม่มี ๙๒/๑ แล้วผมได้แปรญัตติไว้เกี่ยวกับสิทธิของสตรีนะครับ ซึ่งมีทั้งเรื่องการเลือกตั้งเป็นเขตและเลือกตั้งตามสัดส่วนนี้ เดียวนี้เรื่องการเลือกตั้งเป็นเขตเราผ่านไปแล้ว เพราะว่าผมไม่ทราบว่ามันจะอยู่ตรงไหน แต่ว่าประเด็นนี้ยังไม่ได้พิจารณา ผมจะขออนุญาตให้ผู้หญิงครับทางคุณอลิสาได้กรุณาอธิบายครับ เชิญครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ

นางสาวอาภา อรรถบุรณวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันอาภา อรรถบุรณวงศ์ สสร. ค่ะ ขออนุญาตในฐานะผู้รับรองญัตติของอาจารย์สมชัยนะคะที่จะได้นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องของหญิงชายนะคะ เนื่องจากว่าดิฉันและคณะได้ร่วมกันยื่นแปรญัตติเข้ามาในมาตรา ๙๒ ในความเดิม ซึ่งเป็นเรื่องของการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตแล้วก็ยื่นเข้ามาด้วยในมาตรา ๙๗ เกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ก็เลยจะขอให้นำเสนอคะว่า ความที่ขอแปรเพิ่มเข้ามานั้นคะ ก็คือให้พรรคการเมือง เจตนารมณ์นะคะก็คือประสงค์ที่จะให้บัญญัติไว้ เพื่อให้พรรคการเมืองได้ส่งผู้สมัครที่เป็นหญิงและชาย ทั้ง ๒ ประเภทนะคะ คือทั้งแบบแบ่งเขต แล้วก็แบบสัดส่วน ฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการ

ได้แปรเพิ่มขึ้นจาก ๙๒ เป็น ๙๒/๑ นะคะ ดิฉันก็เลยจะขอเรียนหรือผ่านท่านประธาน ไปยังท่านกรรมาธิการยกกว้างคะว่า จะสามารถนำความที่ขอแปรญัตติไว้นั้น ได้กรุณานำไปใส่ไว้ในข้อไหนที่ตรงความประสงค์ที่สุด ซึ่งต่อมาก็พบว่าใน ๙๒/๑ ก็มีข้อความใหม่เกิดขึ้น ก็คือวรรคสี่ (๒) ข ที่ใช้ความว่า คำนี้ถึงโอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ ก็ได้ความข้อนี้เพิ่มขึ้นมานะคะ แต่ถ้าหากว่าเป็นไปได้ก็ยิ่งอยากจะขอเรียนหรือคะว่า หากจะขออนุญาตใช้ความของเราที่ยื่นแปรญัตติไว้นะคะ ก็คือในการส่งผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้งให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครทั้งหญิงและชาย อันนี้คือความที่ขอแปรเข้ามาคะ ถ้าหากว่าจะเห็นว่าดำเนินการได้ตามความประสงค์ก็จะขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งคะ ซึ่งความประสงค์นี้ก็อยากจะขอครอบคลุมไปทั้ง ๒ ประเภท นะคะ ทั้งแบบแบ่งเขตแล้วก็แบบสัดส่วนด้วยคะ ฉะนั้นจะอยู่ในมาตรา ๙๒/๑ และมาตรา ๙๗ ด้วยก็จะเป็นการตรงกับเจตนารมณ์ที่ขอแปรเข้ามาคะ ก็ขอได้โปรด คณะกรรมาธิการยกกว้างได้โปรดกรุณาพิจารณาด้วยคะ และมีคุณอลิส

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ เดี่ยวก่อนครับ ขอกรรมาธิการยกกว้างคุณะครับว่า มาตรานี้จะเติมนี้ถ้าจะเติมแล้วมีความจำเป็นต้องให้สมาชิกตัดสินใจในการออกเสียงลงคะแนนนั้นจะให้เติมอย่างไร ทำอย่างไร ระหว่างที่คิดของคุณอลิสเป็นผู้อภิปราย เชิญครับ ต่อครับ

นางสาวอลิสา พันธศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็ท่านคณะกรรมการนะคะ ดิฉัน อลิสา พันธศักดิ์ สสร. คะ คือก่อนที่จะมีการแก้ไขอย่างไรในมาตรานี้ นะคะ ก็อยากจะทำความเข้าใจกับ ทุก ๆ ท่านก่อนว่า ที่มาเรื่องของสิทธิสตรี หรือว่าความสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน หรือว่า ในใกล้เคียงกัน ทำไม ถึงมีที่มาว่าอยากจะให้อยู่ในมาตรานี้ อย่างไร นะคะ คือตอนแรก เราเห็นว่า ในมาตรา ๙๒ มันต้องมีข้อสรุปในเรื่องของการมีสัดส่วน หรือว่าบัญชีรายชื่อ ของพรรค ซึ่งเราก็ได้ ข้อสรุปนั้นมาแล้วว่าจะมีรายชื่อของพรรค ๘๐ ท่าน ก็อยากจะ กล่าวไว้ว่า ในช่วงระยะเวลา ๒๐ ปีที่ผ่านมา มีการรณรงค์เรื่องนี้ แล้วก็ในช่วงของ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็มีรูปธรรมบ้าง แต่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ นะคะ ในเรื่องของ ความเสมอภาค ตามมาตรา ๘๐ อย่างไรก็ตาม ส่วนที่ยังล่าช้าและไม่เป็นรูปธรรมเห็น ได้ชัด แล้วก็เห็นว่ายังไม่ได้มีการยอมรับอย่างจริงจัง นะคะ แล้วก็ผู้หญิงยังไม่ได้ รับ ประโยชน์จากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อย่างเป็นรูปธรรม จริง ๆ แล้วเราก็ได้ทำเรื่องของ ขอบเขตงานไทยคะ สัดส่วนและบทบาทสตรีให้ทุกท่านตามเอกสารที่ได้แจกให้ก่อนหน้า นี้ นะคะว่า ทางการเมืองสัดส่วนและบทบาทของสตรีนี้มีอยู่น้อยมาก แม้จะมีอยู่บ้างแต่ก็ยัง เป็นสัดส่วนที่ขาดความเท่าเทียมกัน แล้วก็ผู้ชายก็กลับเป็นสัดส่วนที่ครอบงำทางด้านการ ตัดสินใจ และมีบทบาททางการเมืองอยู่อย่างที่เราเห็นได้ชัด สถานภาพที่ยังด้อยอยู่ของ ผู้หญิงนั้นในทางการเมืองทำให้ส่งผลดังต่อไปนี้คะ คือ ประสิทธิภาพในเชิงผลิตของ ประเทศเป็นไปอย่างไม่เต็มที่ รัฐบาลมุมมองของผู้หญิงในการกำหนดนโยบายและจัดสรร ทรัพยากร ซึ่งผู้หญิงก็มีความต้องการ ความสนใจ และแตกต่างไปจากผู้ชาย ปัญหาสังคม ที่เกิดขึ้นจากความหลากหลาย นะคะ แล้วก็หลายประการ แล้วก็การที่มีผู้หญิงที่มี สถานภาพที่ยังด้อยทำให้อำนาจในการต่อรองไม่ส่งผล แล้วก็ส่งผลที่ทำให้รัฐต้องสูญเสีย งบประมาณในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญมากมายทางสังคม นะคะ ฉะนั้นหลักความเสมอ ภาคระหว่างชายหญิงนี้ ดิฉันก็เห็นว่าจำเป็นในการที่จะเป็นปรัชญาของรัฐบาลหรือว่า ผู้ร่างรัฐธรรมนูญ นะคะ ว่าต้องมานำเป็นกรอบของการบริหาร แล้วก็การร่างรัฐธรรมนูญ ในครั้งนี้ และก็จะได้สะท้อนให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริงในคราวนี้นะคะ ในอดีตมีการ ปฏิรูปทางการเมืองในปี ๒๕๔๐ บ้าง แต่ยังไม่พอ ก็อยากจะแจ้งให้ทราบว่า ใน ๑๐ ปี

ที่ผ่านมาผู้หญิงที่ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งมีเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ (Percent) นะคะ แล้วก็ผู้หญิงที่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อก็มีร้อยละ ที่เป็นลิสต์ (List) อยู่ในบัญชีรายชื่อก็มี ร้อยละแค่ ๑๘.๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ในปีล่าสุดก็มีร้อยละแค่ ๑๗ เปอร์เซ็นต์ ได้เป็น สส. แค่ ๖ ท่านนะคะ ฉะนั้น สว. ก็ตามในปี ๒๕๔๐ ก็ได้ ๒๐ ท่าน ซึ่งเป็นร้อยละ ๑๐ แล้วก็ ปี ๒๕๔๙ ก็มีร้อยละที่สูงที่สุดก็คือ ๒๓ ทั้งของ สว. ฉะนั้นเป็นที่มาของการเรียกร้องให้เกิด การใกล้เคียงกันในคราวนี้นะคะ ในการที่จะใส่อยู่ในบัญชีรายชื่อใหม่ การเพิ่มมาตรการ พิเศษเพื่อเสริมความก้าวหน้าของสตรีนะคะ และความก้าวหน้าแห่งความเสมอภาค ระหว่างสตรีและบุรุษ ก็จะไม่ใช่เป็นเรื่องของผู้หญิงแต่อย่างเดียว แต่หากจะเป็นเงื่อนไข ของความยุติธรรมของสังคมและทำให้เกิดความสมดุลนะคะ การกำหนดมาตรการ นะคะ ก็จะมีวิธีการ มาตรการพิเศษก็จะมีอยู่ ๒ วิธีการนะคะ -----

เนื่องจากจะเป็นมาตรการที่ส่งเสริม หรือชดเชยให้บุคคล หรือบุคคลได้สิทธิเท่าเทียมกัน ก็จะมีรูปแบบ ก็จะมีรูปแบบของมาตรการพิเศษอยู่ ๒ อย่าง ก็คือ การกำหนดสัดส่วนหรือโควตา (Quota) ผู้หญิง ในบัญชีผู้สมัครรับเลือกทุกประเภท ทุกระดับ โดยอาจจะเริ่มจากจำนวนที่สามารถมีนัยสำคัญ ก็คือ ร้อยละ ๓๐ ถึงร้อยละ ๕๐ เพื่อในบัญชีนี้เราก็อยากจะให้มีหลักประกันว่า ผู้หญิงไม่ถูกจัดชื่ออยู่ในรายชื่อกลาง ๆ แต่ว่าอยากให้มีการใช้ระบบ สลับชื่อชาย หญิง หรือว่า ซิฟเฟอร์ ซิสเต็ม (Cipher system) ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ โดยหลายประเทศในประเทศที่พัฒนาแล้วก็มีการใช้ อย่างเช่น ประเทศสวีเดน แล้วก็ ประเทศรวันดา (Rwanda) ซึ่งระบบโควตานี้ก็ประสบความสำเร็จมาก ประเภทที่ ๒ ในการสำรองที่นั่งไว้ให้กับผู้หญิง หรือว่า รีเสิร์ฟ ซีต (Reserve seat) นะคะ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ที่นี้ผมถาม นิดหนึ่งครับ ว่าที่แปรนี้เนะครับ เอกสารที่แปรนี้ ตกลงแปรญัตติไว้แล้วใช่ไหม

นางสาวอลิสรา พันธุศักดิ์ : เรื่องนี้ค่ะ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่ไหมครับ ตามนี้ ที่นี้ถ้าแปรญัตติไว้แล้ว เพื่อให้ถูกต้องเนะครับ เดี่ยวจะได้ไม่ออกนอกกรอบของการแปร ท่านแปรว่า ในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้งให้พรรคการเมืองส่ง ผู้สมัครทั้งหญิงและชายใช่หรือเปล่าครับ

นางสาวอลิสรา พันธุศักดิ์ : ใช่ ค่ะ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : แล้วก็ท่านแปรว่า ต้องมีสัดส่วนหญิงชายใกล้เคียงกัน ที่นี้เห็นเมื่อก็มีเป็นโควตา ไบนี้ถูกต้องไหม หรือมีอีกไบหนึ่ง

นางสาวอลิสรา พันธุศักดิ์ : ไบนี้ถูกต้องค่ะท่าน

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ที่ผมอ่านใช่ไหมครับ

นางสาวอลิสรา พันธุศักดิ์ : ใช่ค่ะ ถูกต้อง

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : นิดหนึ่ง คือ ขอฟังทาง

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อัคร จารุจินดา ครับ คือ ถ้ามาดูในเล่มสี่เขียว เรื่องคำแปรญัตติ คำแปรญัตติ
 ของท่านอาจารย์สมชัย เกี่ยวกับการส่งสมัครรับเลือกตั้งชายหญิงใกล้เคียงกันนั้น จะอยู่
 ในมาตรา ๙๗

นางสาวอลิสสา พันธุศักดิ์ : ขอประทานโทษค่ะ วันนั้นที่ได้แจ้งเมื่อ ๒ วัน
 ที่ผ่านมา เมื่อวันพฤหัสบดีตอนกลางคืน ทางคณะกรรมาธิการยกท่านอาจารย์สมคิด
 ได้แจ้งให้ทราบแล้วว่า มีใบนี้เพิ่มเติมค่ะ ตอนนั้นท่านประธานเป็นท่านอาจารย์เสรีค่ะ
 ซึ่งใบนี้เพิ่มเติมท่านอาจารย์ก็รับทราบแล้วค่ะ คือได้ยื่นแปรตั้งแต่เริ่ม แต่ว่ามันตกไปค่ะ
 ได้แจ้งให้ท่านทางเลขาสมคิดทราบแล้วค่ะ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ก็เพิ่งเห็นอันนี้ แต่ที่นี้มันก็เลยกลายเป็น
 คำแปรญัตติในเรื่องเดียวกันมีอยู่ ๒ มาตรา ที่นี้ คือผมเองกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า
 ไม่ขัดข้อง ในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ แต่เพื่อยุติมาตรามันมีการเปลี่ยนไปหมด
 มาตรา ๙๒ มันผ่านความเห็นชอบไปแล้ว แต่ที่นี้ แต่มาตรา ๙๗ ซึ่งได้มีการแปรญัตติใน
 เรื่องเดียวกันนั้นยังคงอยู่ ก็เลยยังไม่ค่อยมั่นใจว่า แล้วควรจะพิจารณาย้อนกลับไป มาตรา
 ๙๒ หรือจะไปใช้มาตรา ๙๗

นางสาวอลิสสา พันธุศักดิ์ : มาตรา ๙๒ ยังอยู่ในมาตรา ๙๒ (๑) อยู่ค่ะ
 ท่าน

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อันนี้มาตรา ๙๗
 ผมก็เห็น ผมพยายามเปิดมาตรา ๙๗ มีทั้งของท่านอาจารย์สมชัย และของอาจารย์
 เจิมศักดิ์แปรไว้ ในนั้นก็ว่าด้วยการส่งสมาชิกเป็นผู้สมัคร ไปไว้ตรงนั้นไม่ดีหรือครับ
 เดี่ยวไปพูดกันตอนมาตรา ๙๗ นี้ เพราะมันจะเหมือนกันใช่ไหม ผมถามยกกว้าง

นางสาวอลิสสา พันธุศักดิ์ : ท่านประธานคะ คือ จริง ๆ แล้วได้ ถึงได้
 แจ้งให้ทราบว่า ที่ได้แปรในมาตรา ๙๒ คือ ในเรื่องของบัญชีสัดส่วนให้เห็นชัดอยู่
 ในมาตรา ๙๒/๑

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คืออย่างนี้ครับ ลองอ่านดูมาตรา ๙๗ มันรวมหมดไหมครับ ท่านอาจารย์สมชัยบอกว่า การส่งสมาชิกเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ทั้งแบบเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วน ให้พรรคการเมืองจัดส่งผู้สมัครโดยมีสัดส่วนชาย หญิงให้ใกล้เคียงกัน แล้วก็รู้สึกเหมือนกันกับของท่าน อาจารย์เจิมศักดิ์ที่อยู่ถัดไป ไปดูมาตรา ๙๗ ได้ไหมครับ เพราะว่ามันก็จะกำหนดในการส่งทั้งเขตเลือกตั้งและทั้ง ได้ไหม ใช่ไหม นั่นคือสิ่งที่ท่านอัครพรพูดใช่ไหม

นางสาวอลิสสา พันธุศักดิ์ : ได้ค่ะ แต่ต้องมันอยู่คนละวรรคกันนะคะ คือในเรื่องของเขตว่า ขอให้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งมีสัดส่วนชายหญิงใกล้เคียงกัน ในเรื่องของสัดส่วนก็ขอให้

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมจะถามเพื่อให้ท่านมั่นใจด้วย ท่านอัครพร ใน ๙๗ นี้จะพิจารณาตรงนี้เขาได้หรือเปล่าครับ เพราะมั่นใจว่าไม่ใช่เลยไปแล้วเดี๋ยวเขาตก

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อัคร จารุจินดา คือความจริงอย่างที่กราบเรียนแล้วว่า มาตรา ๙๗ ได้มีการเสนอ
 คำแปรญัตติของท่านอาจารย์สมชัย โดยข้อความว่า การส่งสมาชิกทั้งแบบแบ่งเขตแล้วก็
 ทั้งแบบสัดส่วนนั้น พรรคการเมืองจะต้องส่งผู้สมัครโดยมีสัดส่วนชาย หญิงใกล้เคียงกัน
 ข้อความก็จะเป็นลักษณะนั้น ซึ่งถ้าให้ไปอยู่ในมาตรา ๙๗ โดยมีการแปรญัตติด้วย
 ข้อความดังกล่าวก็จะคลุมทั้ง ๙๒ กับ ๙๒/๑ อยู่แล้วนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ได้ไหมครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ที่นี้คำแปรที่เป็นแผนเดี๋ยวนี้อันนี้ ไปแปร
 อยู่ในมาตรา ๙๒ ของเดิมซึ่งแบ่งเป็น (๑) กับ (๒) แต่ว่าในร่างใหม่ที่ได้จัดทำขึ้นตามมติ
 ของที่ประชุมนี้ การแบ่งเป็น (๑) (๒) มันไม่มีอีกแล้ว มันแยกเป็นมาตรา ๙๒ กับ ๙๒/๑
 ดังนั้นคำแปรที่เป็นแผนนี้มันก็จะไม่สอดคล้องกัน แต่ว่าหลักการทั้งหมดนั้นก็ยังคงอยู่ใน
 มาตรา ๙๗ ตามที่ต้องการ จึงน่าจะเอาไปพิจารณาตอนนั้น

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอไปพิจารณาที่
 มาตรา ๙๗ นะครับ ยังไม่ตก เรื่องของท่านที่ท่านใส่ไว้มันจะอยู่ได้ครับ ถ้ามครับ

นางสาวอลิสา พันธุศักดิ์ : ค่ะ ยินดีค่ะ ท่านประธานคะ ขอบคุณค่ะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ขอบคุณ
 นะครับ เพราะฉะนั้นสมาชิกครับ มาตรานี้ กรรมาธิการยกร่างเสนอ ผมขอมติได้ไหมครับ
 ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่าน

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ เห็นกรรมาธิการเคยรับปากว่า
 กลุ่มจังหวัด ๘ กลุ่มได้เคยทำไว้แล้ว อยากจะดูก็ดูได้ อะไรอย่างนี้ ไม่ทราบว่าท่านพอจะ
 ให้ดูได้ไหมว่า ๘ กลุ่มมันเป็นอย่างไร อยู่ที่ไหน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านใช่ไหม
 ขอโทษเชิญ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
 กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ ได้ส่งเอกสารให้ทางฝ่ายเลขานุการของสภา

ไปแล้วนะครับ ตั้งแต่วันแปรญัตตินะครับ วันที่มีอภิปรายผมส่งเอกสารไปแล้ว รวมทั้งมีแผนที่จะไปเรียบร้อยหมดทุกอย่างครับ ไม่ทราบถ่ายแจกไปหรือเปล่าครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ฝ่ายเลขาที่เขาส่งเดี่ยวแจก อย่างนี้นะครับ ตกลง ตกลง ท่านการุณโหวตได้ไหม ขอนะ ถ้าใครไม่เห็นเป็นอย่างอื่น คือเรียนว่าถ้าเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพสตรีอะไรนี้จะไปพูดมาตรา ๙๗ ครับ ของอาจารย์เจิมศักดิ์เขาแปรไว้ครับ ท่านจะพูดเรื่องสุขภาพสตรีหรือครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : ค่ะ เรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน กรรณิการ์ บรรเทงจิตร ค่ะ ขอปรึกษาหารือในหน้า ๔ ค่ะ พรรคสอง ที่คำพูดที่บอกว่า คำนึงถึงโอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ ซึ่งทางกรรมาธิการได้แก้ไขใหม่ในมาตรา ๙๒ พรรคหนึ่ง ค่ะ อยากปรึกษาหารือว่าการคิด การเขียนคำว่า คำนึงถึงโอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ ตรงนี้อยากให้ทางกรรมาธิการ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คืออย่างนี้ครับ เท่าที่ถามกรรมาธิการ ใส่ไว้แบบนี้ แต่ถ้ามาตรา ๙๗ เกิดใส่ได้ตามที่ผู้แปรนี้ จะล็อกไว้ตรงนั้นใช่ไหมท่านอัคร ให้คำตอบให้ทางนี้เขามั่นใจว่าไปถึงตรงนั้นแล้วจะไปตัดสินกันที่ตรงนั้น เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการ กราบเรียนว่าถ้ามาตรา ๙๗ เป็นไปอย่างที่มีการแปรญัตติ ข้อความก็จะไม่ขัดแย้งกันครับ เพราะว่าอันนี้กำหนดเป็นหลักการว่าในการทำบัญชีนั้นจะต้องคำนึงถึงโอกาสความเท่าเทียมกันของทุกเพศ และถ้ามาตรา ๙๗ นั้นไปเขียนกำหนดชัดเจนลงไปอีกว่า ชาย หญิงจะต้องใกล้เคียงกัน มันก็จะมารับกับตรงนี้ คู่กันไปครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : นะครับ ท่านสมาชิกครับ ขอมติว่าผ่าน รับนะครับ มาตรา ๙๒/๑ ตามที่คณะกรรมาธิการยกวางเสนอนะครับ มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีนะครับ ผ่านไป ที่นี้ผ่านไป มาตรา ๙๓ นี้รู้สึกเหมือนเดิมใช้ใหม่ท่านอัคร ทานช่วยกรุณาชี้แจง นิดหนึ่งจะได้ไหมครับ ถ้าไม่มีอะไรขัดข้อง เข้าใจว่าจะต้องผ่านไปเลย เชิญอย่างเมื่อ ตอนเข้าบ้าง เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนประธานที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ มาตรา ๙๓ เป็นเรื่องคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ เลือกตั้ง ซึ่งการกำหนดคุณสมบัติทั้งหมดนั้นก็ เป็นไปตามร่างเดิมซึ่งเคยเสนอไว้ ต่อที่ประชุมนะครับ แล้วก็เป็นแนวทางเดียวกันกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ว่าอย่างไรครับ เป็นไปตามเดิม ขอมตินะครับ ท่านสมาชิกครับ เชิญครับ พี่พิเชียรว่าอย่างไรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานนะครับ กระผม พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ นะครับ สสร. ในหน้า ๕ ครับ ท่านประธาน มาตรา ๙๓ (๓) วรรคสองนะครับ ท่านประธาน ตรงที่ว่า หรือมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรย่อมมีสิทธิ ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง นี่นะครับ -----

จะขออนุญาตเรียนถามท่านกรรมาธิการยกร่างนะครับว่า ความในวรรคนี้หมายถึงผู้มีถิ่นที่อยู่ที่เป็นคนไทยภายนอกราชอาณาจักร มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งได้ใช่ไหมครับ แล้วก็หลักเกณฑ์ในการออกเสียงลงคะแนนของคนไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักรนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตาม พรบ. เลือกตั้งใหม่ครับ ซึ่งตรงนี้จะขออนุญาตเรียนถามท่านไว้ล่วงหน้านี้นะครับว่า ตามที่มีปัญหาตั้งเดิมนั้นว่าคนไทยในต่างแดนซึ่งมาใช้สิทธิเลือกตั้งกันน้อยนี้ แล้วก็มีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างจะสูงมาก ตรงนี้ทางกรรมาธิการยกร่างได้เตรียมการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ไว้อย่างไร คือผมอยากจะทราบว่าท่านจะใช้แนวทางในการให้คนไทยต่างแดนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในแนวเดิม หรือท่านจะแก้ไขอย่างไร เพื่อที่จะประหยัดงบประมาณแผ่นดินนะครับ ตรงนี้ท่านได้คิดไว้ล่วงหน้าแล้วหรือยัง แล้วก็ท่านมีแนวทางในเรื่องนี้อย่างไรนะครับ เพราะว่าถ้ารัฐธรรมนูญในมาตรา ๙๓ วรรคสามนี้ ได้ประกาศออกไปนี้พี่น้องคนไทยทั่วโลก เขาก็จะยินดีนะครับว่า เขามีสิทธิที่จะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้เหมือนปี ๒๕๔๐ นะครับ แต่เขาก็จะเกิดคำถามในใจขึ้นมาทันทีเหมือนกันว่า อ้าว แล้วจะให้เขาไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไปลงคะแนนเสียงที่สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างแดนเหมือนเดิมหรือไม่ เพราะว่ามี การได้ยินมาว่าอาจจะเปลี่ยนวิธีการลงคะแนนเป็นแบบไปรษณีย์เพื่อประหยัด หรือว่าจะเป็นอย่างไร ตรงนี้กระผมใคร่ขอทราบรายละเอียดสักเล็กน้อยครับ เพื่อคนไทยในต่างแดนซึ่งมีอยู่หลายแสนคนทั่วโลกครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมต้องตอบว่า มันใส่อยู่อย่างนี้แล้วจะไปทำอย่างไร แค่นั้น คงลงในรายละเอียดอาจจะไม่เกี่ยวกัน เชิญ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในหลักการก็ยังคงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ คือคนไทยที่มีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรมีสิทธิที่จะออกเสียงเลือกตั้งอยู่เหมือนเดิมในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ ส่วนรายละเอียดที่ท่านได้สอบถามว่า ในการดำเนินการที่ผ่านมาเป็นอย่างไร กระผมอยากจะขอทราบเรียนว่าในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาออกนอกราชอาณาจักรเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ นั้นนะครับ คนไทยที่อยู่ต่างประเทศมาลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๔๔,๐๒๘ คน มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

จริง ๆ จำนวน ๔๕,๔๙๔ คน คิดเป็นจำนวน ๓๑.๕๙ เปอร์เซนต์ บประมาณที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มอบให้กระทรวงการต่างประเทศเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของคนไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ในการเลือก สว. ดังกล่าว ใช้งบประมาณไปทั้งสิ้น ๒๔ ล้าน ๙ แสนบาท โดยเฉลี่ยแล้วก็จะตกประมาณคนละ ๕๐๐ บาท ซึ่งมีได้เป็นจำนวนมากมาเป็นร้อยร้อยล้านอย่างที่มีการพูดกัน และในการปรับปรุงในการใช้สิทธิของคนไทยในต่างประเทศคราวนี้ในกฎหมายลูกคือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. หรือการได้มาของ สว. ที่จะหาวิธีการปรับปรุงการออกเสียงใช้สิทธิของพี่น้องประชาชนซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรให้เป็นไปโดยประหยัดยิ่งขึ้น อาทิเช่น การดำเนินการทางไปรษณีย์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมถามท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ซึ่งสงวนคำแปรเอาไว้ ตกลงท่านถอนใจใหม่ ของท่านเกี่ยวกับสภาเพื่อไปเร็ว ๆ นะท่าน ถอนใจใหม่ครับ ยืนยันนิดหนึ่ง

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ผมแปรไว้สภาเดียว ผมเลยต้องตัดวุฒิสภาออก ตกลงมันก็เลยต้องถอนโดยปริยายใจใหม่ครับ หรือเราจะอภิปรายกันดีครับว่าจะมีวุฒิมใหม่ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์ล้มละลายเวลาแล้ว ท่านวัชรลระครับ เชิญครับ ที่ท่านแปรไว้กรุณาว่าจะยืนยันหรือว่าใช้ได้ หรือจะว่าอย่างไรครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : มาตรา ๙๓

นายบรรณิตรี เศรษฐสุนทร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่ไหม ท่านแปร
ไว้ มาตรา ๙๓ นี้

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ไม่มีครับ อ้อครับ มันหมดไปแล้วละครับ
ท่านครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐสุนทร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ยอมแล้วนะ
ท่านวัชราครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐสุนทร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณมากครับ
ตกลงนะครับ ท่านวัชรา ยอมแล้วนะครับ ท่านสมาชิกครับ จะขอผ่านอันนี้ มีใคร จะขอมติ
อันนี้มีใครว่าอะไรไหม ท่านเสวตว่าอะไร เชิญ

นายเสวต ทินกุล : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม เสวต ทินกุล
นะครับ ในฐานะที่ผมเป็นผู้รับรองญัตติตรงนี้นะครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ
ผมขออนุญาตอภิปรายครับ ไม่มากหรอกครับ คือปัญหาต้องวินิจฉัยว่า รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งก็บอกชัดเจนครับ ราชอาณาจักรไทย ครับ
การที่เราเขียนรัฐธรรมนูญข้ามไปสู่การเลือกตั้ง ทำเขตการเลือกตั้งนอกราชอาณาจักร
กระทำมิได้นะครับ อันดับแรกนะครับ มันไม่ได้หรอกครับ

อย่างที่ ๒ เรื่องความไม่สะดวกต่าง ๆ คนไปอยู่อเมริกาแบบนี้
หน่วยเลือกตั้งเดียวไม่รู้จะบินข้ามมาอย่างไร มลรัฐหนึ่งก็ใหญ่กว่าประเทศไทยแล้ว
เป็นการชี้ข้างไล่จับตักแตนครับ คือเรานี้ออกกฎหมายให้เป็นหน้าที่ก็จริง แต่คนที่ไม่ไปใช้
สิทธิก็ได้ แต่เขาอาจจะต้องเสียสิทธิ เมื่อเขาเลือกทางเดินของเขาแล้ว เขาเป็นคนไทย
เขาเลือกทางเดินของเขาแล้ว ก็ปล่อยเขาไปตามทาง หรือเขาไปทำมาหากินอยู่ที่อื่น จะให้
เขามาเดือร้อนกับเราอีก จริงอยู่ในมิติที่ กกต. อาจจะมีเสียหัวละ ๕๐๐ แต่ว่าเป็นแบบ
ลวก ๆ นะครับ คืออยู่แอฟริกาแบบนี้ ตั้งไว้จุดหนึ่งจุดใด แล้วเขาทำงานไกลไปอีก
๕,๐๐๐ กิโลเมตรแบบนี้ มันไม่ใช่หรอกครับ ท่านประธาน แล้วเราก็ไม่สามารถทำได้ ควบคุม
ครอบคลุมทั้งทั่วโลกได้ ทุกประเทศได้ ประเทศไหนไม่มีทูตเราอยู่ก็ทำไม่ได้ ในทางปฏิบัติ

แล้วมันสวนทางกับความเป็นจริงครับ แล้วเวลานับคะแนน นับคะแนนอย่างไรที่หน่วยเลือกตั้ง แล้วเรารู้ได้อย่างไรว่าจะไม่โกงคะแนนจากต่างประเทศ เราไม่มีการตรวจสอบรู้เห็นได้หรือครับ มันยาก ยุ่ง วุ่นวายไปหมดละครับ ท่านประธาน ผมว่ามาตรฐานนี้ ผมว่าน่าจะต้องทบทวนนะครับ คือต้องตัดออกตามที่อาจารย์พิเชียรแปรญาติได้ นะครับ เราเสียเงิน เสียงบประมาณ เสียเวลา เสียความรู้สึกหลายอย่างนะครับผม แล้วพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ เจ้าของประเทศเขาก็ไม่พอใจนะครับเรื่องนี้ จะไปพอใจได้อย่างไร ไปเอาใจคนกลุ่มน้อยที่ไปอยู่ต่างประเทศครับ มันไม่ถูกหรือครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ จะขอออกเสียงตัดสิน ท่านว่าอย่างไรครับ ท่านครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ สั้น ๆ เพราะท่านยังไม่ได้พูด ของท่านยาว

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าที่คุณแสวงหาเรื่องนี้มีเหตุผลนะครับ เพียงแต่ว่าคุณแสวงหาอาจจะใช้ดู ฟังดูนี้ มันลึกลับเลยท่านอาจจะไม่ค่อยฟัง แต่ว่าผมเรียนตรง ๆ ครับว่าเรามีเหตุผล ผมเองนี่พอจะคุ้นเคย แล้วก็เคยไปดูการเลือกตั้งที่ต่างประเทศ ผมว่ามีปัญหาจริง ๆ คือเรา เรานี้ เมื่อปี ๒๕๔๐ ผมเองดีใจที่ให้คนไทยทุกคนได้มีโอกาส อยู่บนอกราชอาณาจักรก็สามารถที่จะเลือกได้ แต่ต้นทุนนี้มันสูงนะครับ มันยังเป็นภาระกับกระทรวงการต่างประเทศด้วย ที่เขาต้องไปทำในเรื่องที่เขาเองก็ไม่คุ้นเคย แล้วขณะเดียวกันนี้คนไทยที่อยู่ต่างประเทศก็เบาบางในหลายประเทศ ไหนจะต้องเดินทางที่ดี หรือมารับเอกสาร หรือจะต้องมีระบบการจัดการ ซึ่งมันมีต้นทุนมากกว่า ๕๐๐ บาทนะครับ ๕๐๐ บาท ที่ทางท่านประพันธ์พูดเมื่อสักครู่นี้ เป็น ๕๐๐ บาทจริง งบประมาณของ กกต. แต่งบประมาณที่เกิดขึ้นกับค่าใช้จ่ายของคนทั้งหลายที่เขาต้องมาเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ทั้งคนลงก็ดี คนจัดการก็ดี ผมว่ามากมายมหาศาล แล้วขณะเดียวกันนี้มันเป็นช่องว่างที่ทำให้เกิดการโกงกันได้ ผมดูแล้วนี่ผมไม่ค่อยสบายใจนัก เพราะว่าจุดมันกระจายมาก แล้วเขาต้องส่งทางไปรษณีย์ หรือส่งทางสายการบินมายังประเทศไทย แล้วเมื่อมาถึงแล้วก็ต้องเอามาก่อนเวลา และนับ เวลานั้นก็นับไม่เหมือนกันกับนับปกติธรรมดา ผมว่ามัน

เป็นช่องที่ไม่คุ้มเลย ท่านประธานครับ อาจจะกราบเรียนไปยังกรรมาธิการนะครับ
โปรดพิจารณาตรงนี้เถอะครับ เมื่อก่อนนี้ผมดีใจมากกว่าประเทศไทยนี้เหมือนทัดเทียมกับ
สหรัฐอเมริกาว่า คนอเมริกันนั้นอยู่ที่ไหนได้เลือกตั้ง แต่พอมาดูแล้วนี่เราชี้ข้างจับไม่ไหว
จริง ๆ ครับ อย่างคุณเสวตพุดเมื่อกี้นะครับ ผมว่าคุณเสวตพุดมีเหตุผลครับ ขอบพระคุณ
ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผมเรียนถามท่าน กรรมการการครับ คือในแปร์ แล้วสงวนไว้ของคุณพิเชียรนี้ ตัดหมดทั้งพรรค ซึ่งไม่ทราบ ว่า อาจารย์เจิมศักดิ์อภิปรายอะไรนี้ ตัดทั้งพรรคเลย รวมทั้งที่มีชื่อทะเบียนอะไรอยู่นอกเขต เลือกตั้งด้วยหรือเปล่าครับอาจารย์ หรือเฉพาะต่างประเทศ เดียวจะต้องนั้นครับ ขอท่าง กรรมการการว่าก่อนครับ เชิญอาจารย์วุฒิสาร คือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ช่วยดูนะครับ เขาตัดทั้งพรรค

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย กรรมการการครับ ประเด็นที่ท่านประธานได้ยกขึ้นครับ ผมเรียนว่า ในพรรคสองพรรคนี้ทั้งพรรคมีทั้ง ๒ ส่วน ส่วนการเลือกตั้งที่อยู่นอกเขต หมายถึงว่า การเลือกตั้งล่วงหน้าก็ตาม หรือการเลือกตั้งก่อนล่วงหน้าที่อยู่นอกเขต กับการเลือกตั้งที่มี ฐานอยู่นอกราชอาณาจักร ประเด็นที่ท่านพิเชียรเสนอตัดขอตัดทั้งหมด ถ้าตัดทั้งหมด ก็จะไปว่าการเลือกตั้งล่วงหน้าหรือนอกเขตทำไม่ได้ด้วย เพราะฉะนั้นขอให้คณะสภาได้ กรุณาพิจารณาเป็นกรณีด้วยนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านเกียรติชัยว่า อย่างไรครับ ประเด็นนั้นะ เชิญ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ ครับ คือในประเด็นนี้จริง ๆ แล้วมันมีปัญหาที่มีการพูดกันมากก็คือความ สิ้นเปลืองของค่าใช้จ่ายในการจัดการเลือกตั้งนอกราชอาณาจักร จริง ๆ แล้วผมเองนี้ ได้รับเชิญให้ไปสังเกตเรื่องการจัดเลือกตั้งนอกราชอาณาจักรก็หลายครั้งหลายประเทศที่ไป ดู มา ผมคิดว่าถ้าเราจะคำนึงถึงสิทธิของคนไทยในเรื่องเหล่านี้ โดยเฉพาะในทางการเมืองที่ เขาจะได้มีสิทธิมีเสียงในการเลือกตั้ง คงจะต้องให้เขานั้นแน่นอน ข้อครหาที่พูดถึงความ สิ้นเปลืองต่าง ๆ นั้นนะ ถ้าพูดตามการสังเกตการณ์ของผมแล้วมันก็มีอยู่ แต่จริง ๆ แล้วที่ มีมาก มันมากจากการไปตรวจงานดูงานของพวก กกด. นั้นต่างหากที่ทำให้เกิดความ สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ถ้าเราพูดถึงความสิ้นเปลืองสำหรับคนของเราที่จะได้ใช้สิทธิทาง การเมืองอย่างนี้แล้วนี้ เราทำไมไม่นึกว่าคนเหล่านี้ออกไปทำงานต่างประเทศ ทำเงินเข้า

ประเทศเราก็ไม่น้อย มันก็คุ้ม คุ้มในแง่ของการที่เราได้ออกไปทำงานทำการส่งเงินเข้าประเทศมากพอกว้างประมาณที่ใช้สำหรับให้เขาได้ใช้สิทธิเหล่านั้นด้วย แล้วถ้าจะเลิกเพราะด้วยเหตุผลว่ามันแพงเกินไป มันไม่คุ้มกันอะไรเหล่านั้นไปแก้ที่ตรงนั้น ไม่ใช่แก้มาที่ตัดสิทธิของเขา หรือบอกว่าเพราะมันเปลือง มันแพง อย่าไปเลือกตั้ง อย่าให้มันมีสิทธิเลือกตั้งเลย เราต้องเอาประชาชนไว้หน้าครับ ยิ่งร่างยิ่งห่างประชาชนก็ยิ่งแย่ ใครจะมารับรัฐธรรมนูญอย่างนี้ ให้สิทธิเขาถ้ามันจะสิ้นเปลืองไปแก้ตรงที่สิ้นเปลือง อย่าไปตรวจ อย่าไปตรา อย่าหาเหตุไปต่างประเทศไปดูเลือกตั้ง โดยที่บางที่ไม่จำเป็นเลยขณะนั้น แล้วเราต้องเชื่อ ต้องให้เกียรติว่ากระทรวงต่างประเทศจัดเขา เขาไม่ใช่กระทรวงที่ตั้งมาคอยทำงานเพื่อที่จะคอยโกงคอยอะไรต่ออะไร ก็ต้องเชื่อก็ต้องให้เกียรติเขา ผมคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้สิทธิเขาอย่ามาอ้างว่ามันสิ้นเปลืองก็ไปแก้สิ กระทบถึงได้บอกอภิปรายบอกไว้อย่างเมื่อวานนี้ว่า ไก่ในเล้ามันดีอยู่แล้ว ตัวเล็ยคลานมันเข้าไปกินไก่ต่างหากที่มันไม่ดี ต้องฆ่าตัวเล็ยคลาน อย่าไปเชือดไก่ ด้วยความจำเป็นครับต้องให้สิทธิเขาแม้จะสิ้นเปลืองไปแก้ไขตรงสิ้นเปลือง อย่าให้สิ้นเปลือง แล้วแก้ไขวิธีการให้มันมีประสิทธิภาพ จำเป็นครับต้องให้สิทธิเขา เขาก็หาเงินหาทองเข้ามาช่วยเหลือประเทศไทยมากมายพอสมควร มันคุ้มกันครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผู้แปรต้องดูที่เมื่อที่ตั้งประเด็นมันมี ๒ ตอนนะครับ ถ้าตัดทั้งวรรค เจตนานั้นหรือเปล่า เอาให้เคลียร์ (Clear) สั้น ๆ นะท่าน รอบสองแล้ว

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับท่านประธานครับ กระผม พิศิเยร อำนางวรประเสริฐ นะครับ คืออันนี้ผมขออนุญาตเรียนว่าในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนไทยใน นอกราชอาณาจักร กระผมไม่ประสงค์จะไปตัดสิทธิเขาครับ ผมขอถอนในส่วน of กระผมตรงนี้

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : แล้วกลุ่มนี้ว่าอย่างไร ท่านเสวตไม่ถอนนะถ้าฟังให้ตรง ใช่ไหม กลุ่มเดียวกันครับ

นายพิเชียร อำนาควรรประเสริฐ : ไร่ครับ ไร่ครับ แต่ว่าเมื่อได้ฟังเหตุและผล แต่อันนี้ก็สุดแล้วแต่ ถ้าที่ประชุมจะเห็นเป็นประการใดนี้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านขอถอนแล้วนะ ท่านเสวตขอถอนหรือเปล่า

นายพิเชียร อำนาควรรประเสริฐ : ส่วนตัวผม ผมขอถอน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ถอนได้ไหม ลึ้น ๆ นะท่านเสวต ท่านอาจารย์พิเชียร ท่านถอนแล้ว ขอความกรุณาครับ

นายเสวต ทินกุล : ครับ คือผมไม่ตั้งใจครับ ท่านประธาน ผม เสวต ครับ ผมไม่ตั้งใจในส่วนที่เป็นการเลือกตั้งนอกเขตในประเทศไทยนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่ แล้วนอกราชอาณาจักรนี่ยังตั้งใจใหม่ ให้เขาได้ไหม

นายเสวต ทินกุล : ตั้งใจครับ ในแง่กฎหมายนี้เราไม่สามารถมีสิทธิพิเศษเหนือต่างประเทศได้หรอกครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เอ๊ะ คราวที่แล้วเขาเลือกมาตั้งสองสามหนแล้ว

นายเสวต ทินกุล : แล้วก็รายละเอียดอย่างนี้ครับ รายละเอียดเรื่องว่า มันข้อกำหนดทางกฎหมายในการที่จะเขียนชื่อส่งไปหาผู้ที่มีสิทธิต่าง ๆ ไม่รู้เขาจะอยู่ มุมไหนของโลก อยู่มุมไหนของอาฟริกาเนี่ย สถานทูตก็ตรวจสอบไม่ได้ เขาไปทำงานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เอาครับ ท่านเสวต ท่านพิเชียร ท่านเป็นคนแปร ท่านยอมแล้วนี่นะ

นายเสวต ทินกุล : โหวตไม่ดีหรือครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : โหวตไม่ได้ ท่านพิเชียร ท่านถอนไปแล้ว ยังมีเรื่องอีกเยอะนะที่จะต้องพูดกัน บ่ายสองโมงกว่าแล้ว ท่านเสวต ตกกลางใหม่ครับ ท่านเสวตครับ ขอขอบคุณมาก อาจารย์เจิมศักดิ์ก็จบแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรานี้ นะครับ เป็นไปตามที่คณะกรรมการกิจการร่าง นะครับ ท่านยกร่าง มาเสนอ ใครเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมขอมตินะครับ ไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผ่านมาตรา ๙๓ นะครับ ต่อไปท่านเลขา มาตรา ๙๔ ไม่มีการแก้ไข ไม่มีผู้แปรญัตติใช่ไหม ท่านเลขาของคูสิ อ่านด้วย ให้เป็นเรกคอร์ด (Record) ให้เป็นบันทึกไว้

นางอุมาสีร์ สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๙๔ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มีการแก้ไข ไม่ใช่หรือครับ ท่านกรรมาธิการ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน ผมจะขออนุญาตที่ชี้แจงนิดหน่อยครับ ไม่ใช่ ไม่ใช่เรื่องนี้ครับ เรื่องของที่มีท่าน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านไปแล้ว ท่านกรรมาธิการ ต้องขอประทานโทษ เพราะผ่านไปแล้วมาตรา ๙๓

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ (กรรมาธิการ) : เรื่องที่ว่าสถานทูต สถานกงสุลไทย ไม่ใช่อยู่ในราชอาณาจักร ผมจะขอแก้คำนี้ครับ ที่ว่าเป็นการเข้าใจผิดครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ว่าอย่างไรครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ (กรรมาธิการ) : เพราะว่าสถานทูต สถานกงสุลไทย ในต่างประเทศ ถือว่าอยู่ในราชอาณาจักรไทยครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อยู่ในเรกคอร์ด บันทึกไว้แล้วนะครับ ขอบพระคุณครับ แต่ว่าผ่านมาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ ไม่มีการแก้ไข ไม่มีผู้สงวน ไม่มีผู้แปร ขอผ่านนะครับท่าน ไม่มีผู้แก้ไข ท่านครับ ต้องขอผ่านนะครับ ไม่มีผู้สงวนด้วย ไปมาตราต่อไปครับ ท่านเลขา

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๙๕ มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เอากรรมาธิการ
แถลงสั้น ๆ ว่าอย่างไรครับ แล้วเดี๋ยวผู้แปรผมจะไล่ตามนั้นเร็ว ๆ ถ้าอันไหนท่านถอนได้
แล้วท่านไปแพ้ในมติใหญ่แล้วมันเป็นลูกมา ก็ถอนด้วยครับ เชิญครับ ท่านกรรมาธิการ
ครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ในมาตรา ๙๕ นั้น ข้อความส่วนใหญ่
ก็จะเป็นไปตามร่างเดิมที่เคยเสนอไว้แล้วครับ สิ่งที่มีการแก้ไขก็คือใน (๔) การกำหนด
คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งนั้น เดิมเฉพาะแบ่งเขตเลือกตั้งที่จะกำหนดเรื่อง
ถิ่นที่อยู่ ในคราวนี้นั้นได้กำหนดเพิ่มเติมไปว่า สำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบสัดส่วน
คือพวกที่ยังมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของแต่ละกลุ่มจังหวัดนั้น เราบังคับว่าบุคคลที่จะมีชื่อ
อยู่ในบัญชีรายชื่อนั้นจะต้องมีถิ่นที่อยู่ในเขตของกลุ่มจังหวัดนั้นด้วย เพื่อให้ผูกพันอยู่กับ
ท้องถิ่น เพราะฉะนั้นใน (๔) ก็จะแก้ไขเพื่อจะให้คุณสมบัติทั้งหมดนั้นอยู่ในใช้ทั้งกรณีแบ่ง
เขตเลือกตั้งและการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ที่แก้ไขก็จะมีเพียงแค่นี้ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ๙๕ นี้ ท่านพิเชียร
กลุ่มท่านพิเชียรแปร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมแปรญัตติไว้ครับ ท่านประธาน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ จะตัดได้
จะยอมได้ตรงไหน หรือจะยื่นตรงไหน เชิญเลย ขอความกรุณาสั่งนิตหนึ่ง เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ นะครับ มาตรา ๙๕ นี้ กลุ่มของกระผมได้แปรญัตติให้ตัดพรรคสามนอกนะครับ ทั้งพรรค โดยจุดประสงค์นั้นก็คือว่า ต้องการที่จะให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. นี้ สามารถสมัครอิสระได้ครับ ท่านประธาน โดยที่ไม่จำเป็นต้องสังกัดพรรคการเมืองเลยนะครับ ซึ่งตรงนี้กระผมคิดว่าเป็นประเด็นใหญ่ประเด็นหนึ่งคือในขณะที่รับท่านประธาน การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก อบต. อบจ. เทศบาลนะครับ หรือการเลือกตั้งอื่น ๆ นี้ เราเปิดโอกาสให้ผู้สมัครอิสระได้เกือบหมดแล้วครับท่านประธาน แม้กระทั่งการสมัครเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนะครับ มิได้ครับ คือเป็นผู้ว่ากรุงเทพมหานครนี้ เรายังเปิดโอกาสให้ผู้สมัครอิสระได้ การสมัครเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือ สก. และ สข. เรายังเปิดโอกาสให้ผู้สมัครอิสระได้ คือสมัครอิสระได้นี้ หมายความว่าเราจะสังกัดพรรคการเมืองก็ได้ หรือไม่สังกัดพรรคการเมืองก็ได้ แต่ตอนนี้มีอยู่เพียงแค่เรื่องเดียวที่บังคับไว้ว่าสมัครอิสระไม่ได้ ก็คือเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่ได้เคยอภิปรายถกเถียงกันมายาวนานหลายปีแล้วนะครับ ข้อดีนี้ก็เปิดโอกาสให้คนที่เขาไม่อยากจะไปสมัครพรรคการเมืองได้มีโอกาสลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่ในขณะที่เดียวกันนะครับ ข้อเสียนี้ บางท่านอาจจะบอกว่า คือถ้าไปสมัครอิสระนี่อาจจะไม่เป็นการส่งเสริมพรรคการเมืองนะครับ แต่ว่ากระผมแล้วก็เพื่อน ๆ ในสมาชิกได้มีการพูดคุยกันนี้ แล้วก็เห็นว่าเราน่าจะเปิดโอกาสไว้ คือเปิดช่องไว้สำหรับผู้ประสงค์อยากที่จะสมัครอิสระนี้ เขาก็เสียเปรียบพวกที่สังกัดพรรคการเมืองอยู่แล้วนะครับ เสียเปรียบในทุก ๆ ด้าน ในหลาย ๆ ด้าน เพราะไม่มีฐานเสียงนะครับ คือคนที่สมัครอิสระได้จริง ๆ จะต้องเป็นคนที่มีฐานเสียงที่ดี แล้วก็อาจจะมียุทธศาสตร์ที่เรามีอยู่บ้างนะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นสมัครอิสระไปก็เสียเปรียบนะครับ นี่ก็คือวัตถุประสงค์ที่เราได้เสนอครับท่านประธานครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมชี้แจงนิดหนึ่งนะครับ เวลานี้มาตรา ๙๕ นี้ ขอพิจารณาเฉพาะพรรคสามนอกนะครับ พรรคอื่นเดี๋ยวค่อยไล่ไป

มีของท่านวิชัยนี่ก็เข้าใจว่า ๒/๑ เพราะวรรคหนึ่งกับวรรคสอง ถ้าผมเข้าใจถูก ไม่มีใครแปรญัติตินะครับ เอาตรงวรรคสามนี่นะครับ ท่านการุณตรงนี้นะครับ เชิญเลยครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ สสร. ผู้สนับสนุนในการตัดเรื่องการสังกัดเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เพื่อจะไปลงเลือกตั้งที่บอกว่าไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ท่านประธานครับ ปัญหาที่ผ่านมาจากบทบัญญัติวรรคนี้ วงเล็บนี้ ได้สร้างปัญหาที่หนักอกหนักใจอย่างใหญ่หลวง สภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านมาที่มีผู้ถูกกล่าวหาว่าเหมือนถูกขังคุก อันนี้ผมเอาคำพูดของท่านผู้หลักผู้ใหญ่ในสภานี้แหละครับมาพูดที่นี้แหละ เหมือนถูกล่ามโซ่ของจำ ก็จากบทบัญญัติมาตรานี้ ผู้แทนราษฎรกลายเป็นเหมือนกับเสมียนประจำบริษัท ซึ่งผมไม่เคยพบเคยเห็น ผมเดินวนเวียนอยู่ที่นี้ ๒๐ กว่าปี เป็นการพบครั้งแรกจากบทบัญญัติวรรคนี้แหละครับ นั่นคือการถูกควบคุมโดยพรรคการเมือง และการกระทำอย่างนี้ของวรรคนี้ ก่อให้เกิดความเสียหาย นั่นคืออำนาจนิติบัญญัติ ที่จะทำการถ่วงดุลกับอำนาจบริหาร กลายเป็นอำนาจนิติบัญญัติที่อ่อนแอ จนกระทั่งล้มเหลวในการทำการควบคุมตรวจสอบ ด้วยเหตุที่หวาดกลัวและตระหนกตกใจกับบทบัญญัติมาตรานี้ เพียงแค่มืออะไรกระทอกกระทาก หรือหว่า ท่านไปตรวจสอบดูข่าว ๖ ปีที่ผ่านมา พรรคการเมือง ผู้มีอำนาจทางการเมือง ซี้ เอ้อ ไปหน่อยเดียวเท่านั้นท่านประธาน คนเหล่านั้น นักการเมืองเหล่านั้นหัวหดเงียบกริบไปทุกคนทุกราย เพราะผู้มีอำนาจทางการเมืองจะเดินเฉียดหลังคาบ้านของผู้ที่มีความกระด้างกระเดื่อง หรือแสดงตนที่เป็นผู้มีสิทธิมีเสียง หรือต้องการแสดงความเป็นอิสระทางการเมืองที่จะทำการตรวจสอบ เดินเฉียดบ้านนักการเมืองคนนั้นแล้วไม่แวะไม่แวะพัก ท่านประธาน เมื่อไม่แวะหา แต่กลับไปขึ้นบ้านของพรรคพวกอีกคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ข้าง ๆ ตรงนั้น -----

แล้วพูดคุยปล่อยข่าวบอกว่า ต่อไปจะไม่ส่งผู้สมัครคนนี้ลงในวงหน้า แล้วจะให้ท่านเป็นผู้ลงแทน ท่านนั้นล่ะครับ ตื่นเช้าขึ้นมานักการเมืองคนนั้นที่อยู่ในเขตเลือกตั้งนั้นหรือจังหวัดนั้นวิ่งคลานมาหาเลยครับ บอกว่าข้าพเจ้าขอสารภาพต่อไปนี้จะไม่กระด้างกระเดื่องและมีความเห็นทางการเมืองอะไรอีกแล้วที่ขัดกับผู้นำ ท่านยอมให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ในสภาหรือครับ บางท่านบอกว่า ถ้าเป็นอิสระได้สมัครอิสระได้จะทำให้เกิดการขายตัว เมื่อเป็นผู้แทนราษฎรแล้วอิสระก็มาขายตัว โหวตไปโหวตมา ท่านประธานมาถึงวันนี้ท่านกลัวสิ่งเหล่านี้หรือครับ เพราะอะไร เพราะหูดตาของประชาชนที่จะจับตามองผู้แทนคนนั้นที่กำลังจะขายตัว ที่เป็นอิสระ ที่จะโหวตวันนี้ โหวตซ้าย ตอนนี้อย่างหนึ่งแต่เวลาโหวตอีกอย่างหนึ่ง มันมีระบบการตรวจสอบอีกมากมาย และการกระทำอย่างนั้นแก้ปัญหาอย่างนั้น เราสามารถแก้โดยวิธีการอื่นได้ที่จะควบคุมผู้แทนหรือนักการเมืองเหล่านั้น ท่านที่บอกว่า ผู้แทนที่อิสระแล้วขายตัว มาขายภายหลังจากการเป็นผู้แทนเรายังมองเห็นนะครับ ยังคุมง่าย แล้วผู้แทนที่ขายตัวก่อนการเป็นผู้แทน ก่อนการไปสมัครรับเลือกตั้งนี้ท่านไม่เคยได้ยินเรื่องนี้จริง ๆ หรือ ถ้ามจริง ๆ ท่านผู้มีเกียรติท่านไม่เคยได้ยินเรื่องนี้หรือครับว่า นักการเมืองที่จะเข้าไปแข่งขันกันเขารับกันคนละ ๑๐ ล้าน ๑๕ ล้าน ๒๐ ล้าน นั้นมันขายตัวก่อนการเป็นผู้แทน ท่าน และขายตัวโดยที่ไม่รู้ด้วยว่าจะชนะเลือกตั้งหรือเปล่า เอาตัวอย่าง นี้เป็นคำพิพากษา คำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๗๘/๒๕๔๙ ที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ คดีนี้เป็นความอาญา ผมไม่บอกว่าใครเป็นโจทก์ เป็นจำเลย ดูเนื้อคำวินิจฉัย คำพิพากษา สั้น ๆ ท่านประธาน เมื่อเป็นเช่นนั้นจำเลยจึงต้องไปขอกู้ยืมเงิน จุด จุด จุด นะครับ จำนวน ๘ ล้านบาท เพื่อนำมาชำระหนี้ดังกล่าวให้แก่ธนาคาร แต่ยังไม่ทันได้ยืมเงิน ช่วงนั้น พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร ได้มาชวนจำเลยให้ไปอยู่พรรคไทยรักไทย โดยจะให้จำเลยลงสมัครรับเลือกตั้งเขตที่ ๑ ในนามของพรรคไทยรักไทย มีการยื่นใบสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคไทยรักไทย ปรากฏตามใบสมัครเอกสารหมายเลข ๙๙ ซึ่ง พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร ตกลงช่วยสนับสนุนทางการเงินแก่จำเลยในการลงสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าว จำเลยจึงได้หารือเกี่ยวกับเรื่องบ้านและที่ดินที่พิพาทโดยคดีนี้ว่าจำเลยมีความจำเป็นต้องกู้เงินมาซื้อ พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร แจ้งว่า จะช่วยเหลือจำเลยเรื่องเงิน ทั้งเรื่องซื้อบ้าน

และที่ดิน พร้อมค่าใช้จ่ายหาเสียงรวมเป็นเงิน ๒๐ ล้านบาท ท่านครับ ต่อมา พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ท่านดูวิธีการเขาก็แล้วกันสั้น ๆ อีก ๓ บรรทัด ๔ บรรทัด

นายนวนิติ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : สรุปเลย

นายการุณ ไสงาม : พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร ได้ให้นางเยาวภา ซึ่งเป็นน้องสาวจำเลยไปกับชื่อบุคคลที่เป็นบริษัทนะครับ บอกชื่อเลยบริษัท ไอเอไอ คอนซัลแตนท์ แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด (OAI Consultant and Management Company Limited) ซึ่งเป็นบริษัทของ พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร ให้ไปเอาเงิน แล้วรับเงินนั้นมา นี่ศาลพิพากษา กรณีนี้ฟ้องว่าจำเลย ยึดบ้านจำเลย ฟ้องยึดบ้านจำเลย แล้วบอกว่า จำเลยเข้าไปบุกรุกอยู่ในบ้าน ศาลพิพากษายกฟ้อง เพราะเป็นบ้านของเขาจริง และเงินจำนวนนี้ได้รับมาจาก ดร. ทักษิณจริง จากบริษัทนี้จริง ดูวิธีการเทคนิค (Technique) ที่บริษัทนี้ นะครับ พอดี ปปช. ท่านอยู่ที่นี่ด้วย ท่านไปตรวจดูอีกอันหนึ่ง บริษัทนี้ปรากฏว่า หุ่นเป็นของคุณทักษิณ คุณพจมาน และบุตรอีก ๓ คน และคนอื่น ๆ ทุนจดทะเบียนของบริษัท ไอเอไอ ครับท่าน ไม่ได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินด้วยครับ และใช้เทคนิควิธีการทำอย่างไร ให้ผู้แทนราษฎร นักการเมืองเหล่านั้นมายืมเงินกับบริษัทนี้ บริษัทของตน แล้วยึดโฉนด ยึดหลักทรัพย์เอาไว้ ถึงเวลาบังคับ นี่ละครับ เรียกว่า สนตะพาย -----

นักการเมืองต้องก้มคลานตลอดเวลา ถ้าคุณยก ฟ้อง ถ้าคุณยก ฟ้อง ถ้าคุณเป็นคนที่อยู่ในกรอบของเขา บังคับของเขา เขาก็จะไม่ทำการฟ้อง เขาทำกันวิธีการเพียงวิธีการหนึ่งในหลาย ๆ ร้อยวิธีท่าน ที่จะทำสนตะพายอย่างนี้เอาไว้ นี่แหละคือเหตุผลที่ว่า ท่านจะยังให้สังกัดพรรคการเมืองอยู่อีกหรือ ความเห็นของเราคือควรตัดออก แล้วให้ผู้สมัครนั้นนะครับ มีสิทธิที่จะเลือกสมัครว่า เขาจะสังกัดพรรคการเมือง หรือเขาจะอิสระ ขอเถอะครับ ท่านครับ อย่าสนตะพายนักการเมืองต่ออีกเลยครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : เนื่องจากในกลุ่มท่านพูดหลายคน ก็ต้องพยายามกระชั้นเวลา คุณเสวต นี่กลุ่มเดียวกับท่านพิเชียรหมดเลยนะนี่

นายเสวต ทินกุล : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม เสวต ทินกุล สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ จังหวัดนครพนมครับ ผมเป็นผู้รับรองญัตตินี้ครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนะครับ ประชาธิปไตย ประชาชนเป็นใหญ่ นะครับ ถ้าจะฟังแอดคาราบาว เขาก็บอกว่า นาย ก นายต้องมาจากเลือกตั้ง ไม่ได้มาด้วยกำลัง และไม่ได้มาด้วยเงินทอง เพราะฉะนั้นเลือกตั้งเขาไม่ได้บอกนะว่าต้องพรรคไหน ยกตัวอย่าง โลกเสรีนี้เขาไม่บังคับกะเกณฑ์หรอกครับ อยากจะลงพรรคก็ได้ พรรคไหน สถาบันการเมืองเขาได้พัฒนาแล้ว เขาศรัทธาเขาก็ไปอยู่นะครับท่านประธาน พวกไหนไม่ศรัทธาหรือมีเงื่อนไขอื่นเขาก็ลงสมัครอิสระได้ มันเป็นเรื่องให้คนดี คนกล้า กล้าลงรับสมัครเลือกตั้งนะครับ แต่ในโลกคอมมิวนิสต์ (Communist) นะครับ ต้องสังกัดพรรคอย่างเดียว สำหรับผมแล้ว อุดลึก ๆ ไม่ได้ว่าเราจะเป็นคอมมิวนิสต์หรือเปล่า ลอกแบบคอมมิวนิสต์มาหรือเปล่า ผมก็ไม่รู้ นะครับท่านประธาน คราวนี้ปัญหามันก็เกิดขึ้นครับ ท่านประธาน สถาบันพรรคการเมืองของประเทศไทยเราเนี่ย ยังไม่เป็นปีกแผ่นที่ดี ยังไม่มีสาขาพรรค ยังไม่มีการบอกเล่าเก้าสิบ ชี้แจงพี่น้องประชาชนในหัวเมืองบ้านนอกของบ้านผม แล้วเมื่อไม่พัฒนา จะเอาอะไรเป็นหลักเป็นเกณฑ์ว่าจะต้องไปสังกัดพรรคการเมืองละครับ และวินาทีนี้อย่างที่เห็น ๆ อยู่ ู้ ๆ อยู่ ยังไม่สามารถตั้งพรรคการเมืองได้เลยครับท่านประธาน มีอยู่สองสามพรรคเท่านั้นที่จะปฏิบัติการทางการเมืองได้ นะครับ แล้วจะมีความพยายามที่จะไปบังคับกะเกณฑ์ว่า เราจะเอาอำนาจอธิปไตยของปวงชน

ชาวไทยทั้งหมดนี้ ไปยึดใส่ให้พรรคการเมือง นี่มันเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องโดยธรรมเนียมครับ อย่างแน่นอนนะครับในเรื่องนี้ และอีกอย่างหนึ่ง มันเป็นการขายวิญญาณครับ จำเป็นด้วยหรือครับ ผมจะต้องไปก้มหัวให้กับพรรคการเมือง หัวหน้าพรรคการเมือง ผมพูดอย่างไม่อายนะครับ มีพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง บางพรรคที่จะจ่ายให้ผมก่อนแล้ว ๑ ล้านบาทตามตัวผม เรื่องจริงครับ ท่านประธานครับ ผมก็ขอบิณฑบาตเถอะครับ บอกว่าผมยังไม่ได้ตัดสินใจใด ๆ ผมขอยึดมั่นศรัทธาไปก่อน แล้วผมก็ประกาศว่า ถ้าหากอย่างไรผมขอคุกก่อน แต่เนื้อใจจริงผมแล้วนี้ถ้าไม่มีพรรคการเมือง คือมีก็ได้ ไม่มีก็ได้ ไม่สังกัดพรรคก็ได้ ให้อิสระก็ได้ นี่ ก็เป็นทางเลือกหนึ่งของประชาชนที่เปิดกว้างไว้ นะครับ ผมก็จะไปสมัครอิสระ ผมไม่อยากจะอยู่ภายใต้อาณัติสัญญาใด ๆ ในขณะที่วันแรกที่ผมมารับหน้าที่ที่สภาที่ทรงเกียรติแห่งนี้ ผมได้ปฏิญาณตนแล้วว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอาณัติสัญญาใด ๆ นะครับ นั่นคือหลักอิสระในระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย และระบอบรัฐสภา เราเอาหลักอิสระหายไป ไปอยู่ใต้อันเดอร์ คอมมานด์ (Under command) การบังคับบัญชาของพรรคการเมืองนะครับ หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรค ผมเรียนตรงไปตรงมาท่านประธาน ผมเคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในอดีตนานมาแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นในตัวผม ผมอยากจะเอาประสบการณ์มาบอกเล่าให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบว่า ผมไม่มีชื่อเสียงในขณะนั้น ไปหาพรรคไหนเขาก็บอกว่า คุณยังใช้ไม่ได้ ไม่มีชื่อเสียง พรรคไม่สนับสนุน ไม่มีนโยบาย ไปหาพรรคอื่นอีกบอก พรรคจน ๆ เขาก็บอกว่า คุณมีเงินช่วยพรรคเท่าไร สุดท้ายปลายทางผมก็ไปได้พรรคหนึ่งนะท่านประธาน เขาบอกไม่เอาเงินเอาทองกับผมหรอก เขาให้เสื้อมาตัวหนึ่ง เสื้อพรรคมีอยู่แค่นี้ ค่าสมัครไปหาเอาเองนะคุณเสวต เขาบอก ผมเจ็บช้ำน้ำใจ วินาทีนั้นทำไมผมต้องเข้ามากรุงเทพ แล้วก็มาเร่หาพรรคลง ผมเหมือนสัมผัสเวสี ความรู้สึกของผมตอนนั้น ใช้ไม่ได้ท่านประธาน ถ้ามีความอิสระแล้วผมกล้าลงอย่าง ไม่ลังเลเลย ครับ -----

ประกาศบอกพ่อแม่ พี่น้องว่า ผมจะเข้ามาทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอิสระ ปราศจากอาณัติสัญญาใด ๆ นะครับ จริงอยู่ครับ จะมีการที่ซื้อสิทธิ ขายเสียง ขายตัวในอดีตเป็นไปได้ แต่แบบนี้เป็นระบบผสมผสาน เพื่อจะทำให้เกิดการพัฒนา พรรคการเมืองเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ แต่วินาทีนี้มันยังไม่ถึงเวลานะครับ เหมือนกับคน ๆ หนึ่งอยากซื้อรถเก๋งซี มันยังไม่ถึงเวลา ซีรถอีแต่น มอเตอร์ไซค์ (Motorcycle) ไปก่อน รอไปก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า การที่จะเขียนรัฐธรรมนูญ ร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อบังคับกะเกณฑ์ให้ประชาชนต้องไปอยู่ภายใต้อาณัติของบริษัทพรรคการเมืองที่เป็นอยู่ในขณะนี้ มิเป็นการสมควรอย่างยิ่ง และสิ่งที่เกิดขึ้นนะครับ ท่านประธาน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยสรุปด้วยครับ

นายเศวต ทินกุล : นิดเดียวจะสรุปแล้วครับ ผมยังมีประสบการณ์หนึ่ง ไว ๆ นี้เมื่อปีกลาย ผมเป็นคนที่ยื่นไปเอาแบบ ทพ. ๖ ถาม กกต. เขาว่า ทพ. ๖ คืออะไร บัญชีรายชื่อของผู้สังกัดสมาชิกพรรคการเมืองที่ กกต. ซึ่ง กกต. ยุคเก่าเขาได้กรุณาผม และคณะ เพราะว่าเอานักข่าวไปเยอะ แล้วแบบ ทพ. ๖ นั้นเป็นเหตุการณ์สำคัญ เป็นหลักฐานพยานสำคัญ ซึ่งเกิดหนังสือเล่มนี้ครับ ล้างบางนะครับ เกิดขึ้นครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นก็ขอได้โปรดพิจารณาให้ดีครับ กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวท่านสุรพล นะครับ แล้วหลังจากนั้นให้ทางกรรมาธิการตอบ แล้วคงตัดสินใจได้แล้วมังครับ ท่านสมาชิกครับ เชิญท่านสุรพล แล้วไปกรรมาธิการเตรียมตอบนะครับ แล้วจะออกเสียง

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล : กราบเรียนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ที่เคารพ ท่านกรรมาธิการ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผม นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนในแง่ที่ผมไม่ได้เป็นผู้สมัคร ไม่เคยมีใครมาทาบทาม แต่ในฐานะเป็นประชาชน แล้วก็อยู่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชน แล้วก็เคยทำงานที่เกี่ยวกับการบริหารการเลือกตั้งมาในสมัยหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ถ้าผมจำได้ว่า เมื่อสมัยที่กระผมเรียนหนังสืออยู่นั้น เราก็เคยพูดกันว่าอะไรที่มันจะเกิดมัน

ไม่ควรจะเกิดโดยฟ้าสั่ง ไม่ควรจะเกิดโดยกฎหมาย มันควรจะเป็นไปตามธรรมชาติ อะไรที่มันชิงสุกก่อนห่ามนี้มันไม่ดีทั้งนั้นละครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องพรรคการเมือง สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ) รัศมี ๔๕/๒

ก็เหมือนกัน การที่เราจะกำหนดโดยใช้บทบัญญัติใน (๓) นี้ละครับ มาเขียนบอกว่าต้องเป็นสมาชิกไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน กรณียุบสภา ๓๐ วันนี่ กระผมคิดว่ากระผมเห็นด้วยกับท่านผู้อภิปรายสองสามท่านแรกนะครับที่ว่า จะทำให้ความเป็นอิสระของผู้สมัคร ซึ่งพี่น้องประชาชนเขาจะตัดสินนี่นะครับหายไป เพราะฉะนั้นน่าจะ给他โอกาสเขา รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่เราจะให้โอกาสพี่น้องประชาชนมากขึ้น เพราะฉะนั้นก็อยากจะสนับสนุนท่านผู้อภิปรายนะครับ แล้วก็มีคนที่ให้ความเห็นกับผม ซึ่งกระผมได้เคยพูดคุยมานี้ บอกว่าถ้าพรรคดีนี่ละครับ ไม่มีใครเขาอยากออกหรอกครับ อ้ายที่เอา ๙๐ วันมาขังไว้เนี่ย เพราะพรรคไม่ดี เขาอยากออกก็ออกไม่ได้ เมื่อออกไม่ได้เขาก็ต้องถูกขังคุกอยู่อย่างนั้นถูกบังคับอยู่อย่างนั้น ลงสมัครก็สมัครไม่ได้ครับท่านประธานครับ แล้ว สส. ที่เราหวังว่า สส. จะขายตัวนี่ จริง ๆ แล้วก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกพูดนี้ ปัจจุบันนี้มีการตรวจสอบ มีระบบข้อมูลข่าวสารที่ดี สส. จะทำอย่างนั้น ผมว่าจะมีสัก ๐.๑ เปอร์เซนต์นะครับ เป็นการทำลายอนาคตทางการเมืองของเขาเอง เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าในอนุमतรานี้เนี่ยละครับ น่าจะได้มีการผ่อนคลาย สส. ขายตัวยังน่ากลัวน้อยกว่าหัวหน้าพรรคชายชาติครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายนวนนิตี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตื่นหมดเลย เชิญท่านกรรมาธิการได้อธิบาย แล้วขอความกรุณาสมาชิกเตรียมลงคะแนนนะครับ ท่านครับ ขอพระคุณครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ ผมขออนุญาตที่จะใช้เวลาอภิปรายเหตุผลของคณะกรรมาธิการในการที่จะกำหนด (๓) เอาไว้เนี่ยครับ เพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่าในหลักที่เราพยายามให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัดพรรคนั้นมีเหตุผลสองสามประการด้วยกันครับ ในเหตุผลประการแรก ผมคิดว่าจากความเห็นของคณะพวกเราใน สสร. เองก็พูดถึงเรื่องการปฏิรูปการเมือง

แล้วก็พูดถึงเรื่องของแนวทางที่จะส่งเสริมให้เกิดพรรค ไม่ว่าจะเป็พรรคเล็กพรรคน้อยที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชน ดังนั้นในหลักการนี้จึงเป็นหลักการที่คณะกรรมการเองได้พยายามที่จะกำหนดนะครับว่าทิศทางของการพัฒนาการเมืองในรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงเป็นการส่งเสริมระบบพรรคการเมือง เราจะเห็นว่ามีการปรากฏครับว่า ในมาตรา ๑๑๗ เองก็มีการเขียนเอาไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สังกัดในอาณัติ ในมาตรา ๑๕๘ ก็กำหนดครับว่า สมาชิก สส. เองก็มีอิสระจากการลงมติของพรรคนะครับ ประกอบกับแนวทางที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ได้ริเริ่มมานี้นะครับ ก็เป็นการส่งเสริมชัดเจนในการที่จะเสริมสร้างให้พรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองที่จะทำหน้าที่รวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการของประชาชนผ่านระบบพรรคและผ่านสาขาพรรค ดังนั้น กระบวนการที่ถูกออกแบบในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็ระบบของการเลือกตั้ง แล้วก็ไม่ว่าจะเป็ระบบของการเลือกตั้งแบบสัดส่วน หรือแม้แต่มตราต่าง ๆ ที่จะคำนึงถึงอิสระของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็ได้ส่งสัญญาณและมีทิศทางไปในการที่จะส่งเสริมพรรคการเมืองเป็นหลักนะครับ ดังนั้นนี่ผมคิดว่าประเด็นที่เป็นทิศทางที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีเป้าหมายคือ การส่งเสริมให้พรรคการเมืองเป็นสถาบันการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองก็จะส่งเสริมในเรื่องของเสถียรภาพของรัฐบาล ซึ่งเป็นสิ่งที่เราอยากเห็นในประเด็นที่อาจจะดูเป็นปัญหาผมขออนุญาตที่พูดในปัญหาของเชิงหลักการมากกว่าปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคลในฐานะที่เป็นผู้บริหารพรรคและที่ใช้วิธีการในการบริหาร แล้วทำให้ระบบหรือความหมายของพรรคการเมืองเปลี่ยนแปลงไป และผมคิดว่าเหตุการณ์และปรากฏการณ์ทางประวัติศาสตร์ในทางการเมืองนั้นมีพรรคไม่มากหรือครับ ที่มีพฤติกรรมที่อาจจะเกิดคล้าย ๆ กับสิ่งที่เราพูดกันในสภานี้ แต่มีพรรคอีกจำนวนมากที่ได้มีระบบและมีการทำงานที่เป็นระบบและส่งเสริมให้เป็นสถาบันทางการเมืองอย่างชัดเจน ความพยายามที่เราจะให้โอกาสกับในเรื่องของพรรคการเมืองนะครับ เพราะฉะนั้นแนวคิดที่เราเห็นว่าการทำให้พรรคการเมืองนั้น สส. สังกัดพรรคนี้เราพยายามแก้ไขปัญหหรือจุดอ่อนบางประการ เช่น การกำหนดเรื่องประเด็นที่บอกว่า ถูกขัง เราบอกว่า ต้องสังกัด ๙๐ วัน แต่หากมีกรณีขุบสภานะครับ ก็เหลือเพียง ๓๐ วัน นั่นก็คือเปิดโอกาสครับ

ประการที่ ๒ ปราบปรามการฉ้อโกงในอดีตที่ผ่านมาแล้วอาจจะเป็นช่องว่างทางกฎหมาย เช่น มีการยุบพรรคระหว่างการมีสมัยประชุม ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ได้อธิบายไว้ว่า ผลการของการยุบพรรคหรือรวมพรรคในระหว่างสมัยประชุมจะเกิดมิได้ จนกว่าจะหมดสมัยประชุม ดังนั้นหลักการเหล่านี้จึงเป็นหลักการที่พยายามอธิบายแล้วก็สื่อสารให้กับประชาชน และเป็นทิศทางของการปฏิรูปทางการเมืองส่งเสริมระบบพรรคการเมืองให้เข้มแข็งขึ้นนะครับ ดังนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่าหากเปิดโอกาสให้ผู้สมัครนี้เป็น สส. อิสระหรือสมัครได้โดยอิสระนั้นก็อาจจะขัดหรือแย้งกับแนวทางหรือภาพรวมที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดทิศทางเอาไว้ครับ จึงขออนุญาตกราบเรียนความเห็นของคณะกรรมการที่พิจารณาเรื่องนี้ เพราะผมคิดว่าเราได้หารือกันมากพอสมควรระหว่างการเปิดโอกาสสมัครอิสระกับสังกัดพรรค ซึ่งทั้ง ๒ กรณี ก็มีทั้งข้อดี ข้ออ่อน แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วนี้เราเห็นว่า การกำหนดแนวทางหรือทิศทางเดิมที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดไว้ น่าจะเป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองอย่างค่อยเป็นค่อยไป และก็จะเป็นการปฏิรูปในที่สุดครับ กราบขอบพระคุณครับ

(นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : สมาชิกครับ เมื่อก็หารือไว้แล้วขอออกเสียงนะครับ เพราะบอกไว้แล้วว่าเมื่อท่านอภิปรายแล้วให้ท่านกรรมการชี้แจง แล้วออกเสียง ขอเชิญท่านออกเสียงนะครับ ใน (๓) นี่นะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการ คือ เก็บเอาไว้ครับ แล้วถ้าไม่เห็นด้วยนี่ ก็คือ ให้ตัด (๓) ออก ถูกไหมครับ ถูกต้องนะครับ ขอให้ออกเสียงนะครับ เชิญออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ใครเห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการคือ เก็บ (๓) ของมาตรา ๙๕ ไว้ แล้วถ้าใครไม่เห็นด้วยนั้นก็คือ ให้ตัดออก
ขอให้ออกเสียงครับท่านครับ ใครยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงให้ยกมือครับ ผมจะได้
รอก่อน ต้องขอความกรุณาครับ เดี่ยวเราจะต้องไป (๒/๑) ก็เป็นเรื่องปริญญาตรีอะไรอีก
นะครับ และยังมี (๕) อีก เชิญครับท่านครับ ใครออกไม่ได้ครับ ยกมือนิดหนึ่งครับจะได้
รู้สภาพ อีก ๒ ท่านใช่ไหม ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์แล้วนะครับ ท่านวิทยากรออกแล้วหรือยัง
ครับ ออกหรือยัง เรียบร้อยนะ เหลือท่านปริญญา ท่านอาจารย์เกริกเกียรติแล้วหรือยังครับ
เรียบร้อยหรือยัง ใครยังไม่ออกเสียงให้ยกมือให้เห็นนิดหนึ่งจะได้ยังไม่รวมคะแนน ไม่มี
แล้วนะครับ รวมคะแนนครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๗๙ เห็นด้วย ๕๑ ไม่เห็นด้วย ๒๗
งดออกเสียง ๑ นะครับ จำนวนผู้มาประชุมยังตรงอยู่ที่ ๗๙ นะครับ

ไปต่อ ที่นี้ไปต่อนี้เข้าใจว่าผู้แปรญัตติ คือกลุ่มท่านอาจารย์วิชัยไช้ใหม่ครับ (๒/๑) ยืนยันใหม่ครับ ใครเป็นผู้แทนครับ (๒/๑) เรื่องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีไช้ใหม่ครับ ยืนยันใหม่ครับ หรือถอน เชิญครับท่านสมยศ เชิญครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการยกกว้าง และท่านสมาชิก สสร. ทุกท่านครับ ผม สมยศ สมวิวัฒน์ชัย สสร. นะครับ วันนี้ได้รับฉันทามติจากกลุ่มนะครับว่า ให้มาช่วยเสนอแปรในเรื่องของการศึกษาในมาตรานี้ นะครับ เนื่องจากว่าทางกลุ่มนี้รับฟังมาจากของ ๑๒ องค์กร มีอยู่ ๒ องค์กรนะครับ ที่เน้นมาว่า ควรจะให้ผู้สมัคร สส. นี้ นะครับ ได้จบปริญญาตรีนะครับ ๒ องค์กรนั้นก็คือ ครม. กับ สถาบันอุดมศึกษานะครับ โดยให้เหตุผลว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมาทำงานในด้านของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตรวจสอบในฝ่ายบริหาร ควรจะต้องมีความรู้ควบคู่กับประสบการณ์ และเป็นการยกระดับของสภานะครับ ประกอบกับการว่า ส่งเสริมให้มีการตื่นตัวในด้านของการศึกษาเพิ่มขึ้นนะครับ ก็คงจะมีเหตุผลประกอบเท่านี้แหละครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ คงเข้าใจแล้ว แต่เดี๋ยวก่อนยืนยันไช้ใหม่ครับ ให้ออกเสียงหรือ หรืออภิปรายให้บันทึกเจตนารมณ์แล้วยอมนะครับ ได้ไหม ก็ ๒ องค์กรครับ ว่าอย่างไรครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : บันทึกเจตนารมณ์ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : บันทึกเจตนารมณ์นะครับ เป็นไปตามที่กรรมาธิการ ท่านสมาชิกครับ ตกลง (๒/๑) นี้ นะครับ ที่เสนอเข้ามา ท่านให้บันทึกเจตนารมณ์เท่านั้น เพราะฉะนั้นมีมติเป็นไปตามที่กรรมาธิการเสนอ นะครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ครับ ท่านประธานครับ เราต้องชัดเจนครับ คำว่า บันทึกเจตนารมณ์ ผมไม่อยากจะให้กลายเป็นว่าใครพูดอะไรก็บันทึกเจตนารมณ์ มันเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญไม่ได้ เจตนารมณ์มันจะต้องเป็นเจตนารมณ์ว่า ที่ออกมาตามมติ นั้นมันมีเจตนาว่าอย่างไร คือ

ผมก็เข้าใจครับ เวลาถ้าคนบอกว่า บันทึกเจตนารมณแล้วก็คิดว่าสบายใจ ก็จบกันไป แต่มันไม่ใช่ ผมว่าเราจะต้องพูดกันให้ชัด เราจะต้องไปบันทึกทีหลังให้ได้ว่า มาตราทั้งหลายนี้ที่ออกมาอย่างนี้มีเบื้องหลังหรือว่ามีที่มาที่ไป แล้วมีตัวอย่างบอกว่าขยายความว่าอย่างไร ผมจำได้ว่าผมเป็นคนเสนอตั้งแต่ต้นให้มีการบันทึกเจตนารมณในครั้งนี้ แต่ผมคิดว่าอันนี้ก็อันหนึ่งที่ทำให้พวกเราสบายใจ ยอมอะไรกันง่าย ๆ บอก ขอให้ไปบันทึกเจตนารมณ แต่ถ้าท่านบันทึกโดยอย่างนั้นนี้ ผมเกรงว่ามันจะไม่ตรงกับเจตนารมณของรัฐธรรมนูญ ต้องเจตนารมณนั้นต้องชัดเจน กลั่นออกมาให้ตรงกับมาตรา ตรงกับตัวหนังสือ ตรงกับสิ่งที่ว่าและขยายความ ผมหมายความว่าอย่างนั้นนะครับ แล้วผมกราบเรียนสมาชิกนะครับ ผมไม่อยากทำให้ ไม่ใช่ว่าท่านจะไปเร็ว แล้วผมทำให้ช้านะครับ มีคนเข้าใจผิดว่าเจตนารมณรัฐธรรมนูญนั้นมันสำคัญมาก แต่ไม่มากนัก เพราะถ้าตัวหนังสือมันชัด เขาทำตามตัวหนังสือ แต่ถ้าหากว่ามีการทะเลาะเบาะแว้งเรื่องถึงศาล ศาลท่านจะมาค้นเจตนารมณว่าตกลงจะตัดสินอย่างไรแน่ แต่ไม่ได้หมายความว่าผมทำงานในสภานี้จะต้องไปค้นเจตนารมณทุกที ไม่นะครับ ทุกทีนี้ ท่านลองดูนะครับ ท่านหยิบข้อบังคับมายังจะไม่ทันกันแล้วเลย ข้อไหน มาตราไหน มันเอามาตรามาสู้กันเลยตัวหนังสือตรงนั้น -----

เวลาผมทำงานในสภานี้ละ ว่ากฎหมายอันนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญใหม่ ออกไม่ได้ แปรญัติติแปรอย่างนี้ได้ไหม ขัดรัฐธรรมนูญใหม่ ก็หยิบรัฐธรรมนูญมาพูด ใครจะวิ่งไปหาว่าเจตนารมณ์คืออะไรในการแปรญัติติ เพราะฉะนั้นท่านอย่าไปหวังมากกับเจตนารมณ์ ผมคิดว่าเจตนารมณ์ต้องเป็นเจตนารมณ์ที่ตรงกับสิ่งที่ในที่สุดออกมาเป็นรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียน ผมฝากเพื่อนสมาชิกนะครับ ขอบพระคุณครับท่าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คือในการบันทึกเข้าใจว่า ก็บันทึกชัดเจนในเจตนารมณ์ อันนี้เขาบอกว่า ๒ องค์กร เขาเสนอมานะครับ คงไม่ได้ไปบอกว่า ให้เป็นไปตามที่ ๒ องค์กร เพราะถ้ารับตามยกวาง ก็ต้องเป็นไปตามยกวางนะครับ ท่านสมาชิกคงเข้าใจตรงกันนะครับ ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ที่นี้ผมถามของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ (๕) นี้ เป็นอันว่าตกไปแล้วนะอาจารย์ ใช่ไหม ของอาจารย์นะ เพื่อให้แน่ใจ อาจารย์แปรไว้เรื่องอะไร และการสรรหาสมาชิกวุฒิสภานะครับ ตกไปนะอาจารย์นะ จะได้ไปเร็ว ไม่มี ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ก็พ่ายแพ้มาตั้งแต่เช้า เมื่อกี้ก็แพ้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขณะประธานนะ

นายการุณ ไสงาม : อันนี้ดู ท่านประธานครับ กรณี (๔) ท่านครับ (๔) มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ด้วยคือ อย่างกรณี (๔) ก นะ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัด หรือกลุ่มจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับแต่วันสมัครรับเลือกตั้ง คำว่า แล้วแต่กรณี คืออย่างไรครับ แล้วอีกอันหนึ่ง ก็คือถ้าสมมุติว่าผมอยู่ในกลุ่มจังหวัด ผมอยู่บุรีรัมย์ กลุ่มจังหวัดของผมนี่นะครับ มีอยู่ตั้ง ๖ จังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบล ยโสธร ร้อยเอ็ด ผมเกิดอยากจะไปสมัครเขตเลือกตั้งที่จังหวัดร้อยเอ็ดนี้ได้ไหม แล้วมันมีบังคับตรงไหนที่เขียนบอกว่าจะไปอย่างไร เพราะตอนนี้ไม่มีบอกนะ ท่านประธานลองหา ผมพยายามหาแล้ว รื้อแล้วรื้ออีกก็ยังไม่เห็นเลยว่ คำว่า แล้วแต่กรณี หรือกลุ่มจังหวัดในจังหวัดนั้น แล้วก็หรือกลุ่มจังหวัด ท่านประธานลองดู ผมถามทีเดียวก็แล้วกัน ว่า (๔) นั้น มีคำว่า หรือกลุ่มจังหวัด แล้วแต่กรณีนี้ ตั้งแต่ (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) หมาดเลยครับ ห้า ท่านจะให้ไปอย่างไรครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือเนื่องจากว่าการสมัครรับเลือกตั้งคราวนี้จะมี ๒ ลักษณะคือ แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ซึ่งใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง กับการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ซึ่งใช้กลุ่มจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งนะครับ เพราะฉะนั้นเวลาเขียนอยู่ใน (๔) ซึ่งมีความประสงค์ที่ใช้บังคับกับทั้ง ๒ กรณี เพื่อไม่ให้เขียนกฎหมายยาวเกินไป เราเลยใช้คำว่า แล้วแต่กรณี เพื่อกำกับไว้ว่า การที่มีชื่ออยู่ในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดนั้น แล้วแต่กรณีของแบบ ของการรับสมัครเลือกตั้ง ถ้าเป็นแบ่งเขตเลือกตั้ง ก็หมายความว่า มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัด แต่ถ้าจะแบ่งแบบสัดส่วนก็ต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในกลุ่มจังหวัด ในทางกฎหมายเราใช้คำว่า แล้วแต่กรณี เพื่อแยกแยะในสิ่งนี้ให้ข้อความนั้นสั้นขึ้นนะครับ อันนั้นคือสิ่งที่เขียนไว้

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ได้หรือ ก็เขาอยู่สุรินทร์ อยู่กลุ่มได้ไหม ไม่ได้

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ แล้วแต่กรณี มันจะต้องเขียนบังคับเอาไว้ด้วย ว่าถ้าเขตเลือกตั้งจังหวัด สมัครแบบเขตเลือกตั้ง ต้องอยู่ในจังหวัดนั้น ต้องมีอยู่ในจังหวัดนั้น แต่ถ้าสมัครกลุ่มจังหวัดคือปาร์ตี้ลิสต์ (Party list) ก็จะต้องอยู่ในกลุ่มจังหวัดนั้น แล้วค่อยเขียนแบบทั่วไปอย่างนี้เอาไว้ด้วย ถ้าไม่เขียนบังคับเอาไว้อย่างนั้นนะครับ ผมก็บุรีรัมย์ก็ไปยื่นใบสมัครร้อยเอ็ดทันทีเลย สงสัยเรื่องนี้ผมจะชนะเลิศครั้งแรกในข้อนี้

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ให้คนสุรินทร์ตอบบ้าง เชิญอาจารย์วุฒิสาร

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย ครับ กรรมาธิการ ด้วยความอยากเห็นท่านการุณ ชนะนะครับ คณะกรรมาธิการเห็นว่า ในมาตรา ๙๕ เห็นด้วยกับท่านการุณครับว่า อาจจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนนะครับ เจตนาของกรรมาธิการ ก็คือว่า ท่านยกตัวอย่างว่า ท่านอยู่บุรีรัมย์ ท่านจะสมัครสุรินทร์ได้ไหมนี้ ท่านสมัครได้เฉพาะกลุ่มจังหวัด แต่ท่านสมัครแบบแบ่งเขตที่สุรินทร์ไม่ได้นะครับ ดังนั้นจึงจะขออนุญาตเติมข้อความนะครับ ในมาตรา ๙๕ นะครับ ในวรรคแรก ที่เขียนว่า ผมขออนุญาตอ่านนะครับว่า บุคคลมีคุณสมบัติต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็เติมนะครับว่า แบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือแบบสัดส่วน

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ยังไม่พอครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : รับไปเขียนได้ไหมครับท่านครับ ผมคิดว่า

นายนวนินิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวก่อนฟังท่านการุณ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมยอมรับไปเขียน แต่ว่า (ก) จะต้องเขียนอย่างนี้ครับ (ก) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดนั้นกรณีรับสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง หรือกลุ่มจังหวัดนั้น กรณีสมัครรับเลือกตั้งแบบสัดส่วนแล้วแต่กรณี ถ้าอย่างนี้ชัดเจนครับ เดี่ยวคงรับไปเขียนอีกทีครับ

นายนวนินิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการ เสนออย่างนี้ ตรงนี้อ่าไปเก็บแขวนไว้เลย เวลานี้แขวนไว้เต็มตู้แล้ว เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : คือสิ่งที่ตั้งใจเขียนคงจะต้องขออนุญาตรับไปจริง ๆ เพราะว่ามันจะได้ดูถ้อยคำให้ครอบคลุมหมดครับ แต่ที่เจตนาจะเขียนก็คือ (๔) นั้น อาจจะพูดถึงผู้รับสมัครแบบแบ่งเขตนั้น ก็มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านจังหวัดแล้วก็ไต่มา เสร็จแล้วอาจจะเติมความตอนท้ายว่า ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้กับการรับสมัครแบบสัดส่วนโดยให้มีชื่ออยู่ในกลุ่มจังหวัด ลักษณะอย่างนี้นะครับ แต่ว่าจะดูถ้อยคำเพื่อให้ครอบคลุมชัดเจนอีก ก็ถือว่าผ่านไปก่อน เพราะว่าในท้ายที่สุดนั้น

กรรมการก็คงจะต้องนำร่างมาเสนอต่อที่ประชุมอยู่แล้ว ตรงนั้นจะปรับถ้อยคำให้ตรงตามนั้นครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณ ลองว่าไปสิ อันไหนจบได้จะได้จบ เชิญ

นายการุณ ไสงาม : ผมว่าท่านไม่ต้องเติมที่ตัวมาตรา ๙๕ หลัก หรือครับ ท่านเติมที่ (๔) นี้แหละ ตรงที่ท่านขีดฆ่าทิ้ง เติมตรงนั้นแหละครับ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ท่านขีดฆ่าทิ้ง ท่านเห็นไหมครับ เอาตรงนี้แหละ ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตรงนี้ หรือบัญชีรายชื่อในกลุ่ม แบบนั้นนะครับ หรือแบบสัดส่วนนะครับ แต่ผมคิดว่าอย่างนี้ท่าน ต้องแยกกันครับตรงนี้ครับ แบบเขตเลือกตั้งนี่นะครับ ท่านต้องเป็นคนอยู่ในจังหวัดนั้น แบบสัดส่วน ท่านต้องอยู่ในจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มบัญชีนั้น ท่านไปปรับปรุงถ้อยคำให้สละสลวยก็แล้วกันนะครับ มอบงานนี้เป็นของท่านนะครับ เพราะเป็นงานนี้ที่พวกท่านไปทำเอาอยู่แล้วกัน อย่างผมนี้ อย่างพวกเรานี้แหละครับ ไม่ต้องไปทำงานอย่างนี้ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ ขอถามนะครับ ดูมาหมดแล้ว มาตรา ๙๕ นี้ถามไว้ เดี่ยวคุณเสวตว่าผมลืมถามอีก มาตรา ๙๕ นี้แหละครับ ตกลงพรรคแรกนะครับ ทั้งหมดนะครับที่ตกลงรับตามที่กรรมการเสนอและแก้ไขแล้ว มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ อยากให้ท่านประธานนำเป็นวงเล็บ วงเล็บ ถ้าอย่างนั้นอย่างนี้ครับ อย่างกรณี (๔) ข้อ (ข) ท่านดูนะครับ (๔) ข้อ (ข) นี้ เราเคยอภิปรายกันเมื่อวานเกี่ยวกับเรื่องของวุฒิสภา ท่านจำได้ไหมที่ผมยกตัวอย่างท่าน กต. ครับ บัดนี้เกิดเรื่องแล้ว วันพรุ่งนี้เช้า

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : นิดหนึ่ง ท่านการุณ ค่อย ๆ เคลียร์ ที่เมื่อคำถามนี้แสดงว่าท่านบอก (ก) แล้วยังเหลือ (ข) เป็นปัญหาอยู่ใช่ไหม

นายการุณ ไสงาม : ใช่ครับ

LIRT

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เข้า ได้ (ข)
ว่าไปเลย

นายการุณ ไสงาม : (ข) นี้ เพื่อให้สั้นที่สุดในการอภิปรายก็คือ เมื่อวานนี้
ผมเป็นคนอภิปรายเรื่องแบบทำนองเดียวกันกับข้อ (ข) วันนี้ ผมถามว่า ผมบอกว่า ไม่ใช่
ถาม บอกว่าท่าน กกต. ครับ จำได้ไหม มีเรื่องอยู่เรื่องหนึ่งและเกิดเหตุในขณะนี้ และเกิด
อยู่ที่เชียงใหม่ กำลังจะมีการเลือกตั้งเทศบาลแห่งหนึ่ง มีผู้สมัครเทศบาลนั้นปรากฏว่า
ใช้วิธีการคือ ไปเป็นผู้เช่าช่วงทรัพย์สิน บ้าน อาคาร และเอาใบเสร็จเสียภาษี ๓ ปีติดต่อกัน
ไปยื่นใบสมัครเป็นนายกเทศมนตรี -----

ขณะนี้เขาให้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการเลือกตั้ง คือ กกต. ที่เชียงใหม่วินิจฉัยผิดด้วยนะ ยังใช้อำนาจที่วินิจฉัยผิดด้วย เพราะ กกต. จังหวัดไม่มีอำนาจวินิจฉัยว่าขาดคุณสมบัติหรือไม่ การมอบอำนาจให้ตั้งแต่สมัยคุณวาทสนานั้นผิด รัฐธรรมนูญก็ขัด กฎหมายเลือกตั้งก็ขัด อ้าว ยาวแล้วที่นี้ ผมบอกท่านรู้ไหม และท่านเองนี่ละครับ หนึ่งในนี้ที่ท่านนั่งอยู่นี่ ละครับ เป็นผู้วินิจฉัย บอกว่า สามารถทำได้ เพราะการเข้าชวงก็สามารถทำได้ และการเข้าชวงก็ถือว่าเป็นสัญญาทางแพ่ง เมื่อสัญญาทางแพ่งแล้วก็ทำกันเองได้ เมื่อทำกันเองได้ การเสียภาษีของผู้เข้าเดิมมีใบเสร็จ ๓ ปี ก็ถือว่าเสียภาษีครบถ้วน จึงมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ท่านนั่งอยู่ที่นี้ ในขณะที่เดียวกันผมบอกอีกท่าน ศาลปกครอง ท่านศาลปกครองนั่งอยู่นี่ ศาลปกครองเขาขึ้นไป ปรากฏว่าคุ้มครองชั่วคราวให้เขาอีก และกำลังเลือกตั้งอีก วันอาทิตย์ พรุ่งนี้ ท่านประธานพรุ่งนี้ พรุ่งนี้จะเลือกตั้งนายกเทศมนตรี

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ แล้วก็ (ข) ท่านจะแก้ตรงไหน เมื่อวานผมฟังท่านแล้ว

นายการุณ ไสงาม : ก็เลยบอกว่าควรจะตัดออกใหม่เรื่องนี้ ถ้าตัดควรจะตัดแค่ไหน เพียงไร และถ้าจะปรับควรจะปรับแก้ใหม่

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวยกร่างที่มาจาก กกต. จะบอกครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในร่างมาตรา ๙๕ (ข) หลังจากฟังคำอธิบายของท่านการุณแล้วได้หารือกับคณะกรรมาธิการท่านอื่น ๆ แล้วนะครับ ก็ต้องยอมแพ้ท่านก็เห็นด้วยนะครับ ก็จะขอตัด (ข) ออกไปเพื่อให้สอดคล้องกับที่เมื่อวานนี้เราได้พิจารณาตัดของ สว. ไปแล้วนะครับ ส่วนที่ท่านพูดพาดพิงไปถึงการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกเป็นนายกเทศมนตรีที่เชียงใหม่ละครับ กกต. กลางมีมติที่ไม่ให้รับสมัครนี้ละครับ อะไรทั้งหลายเหล่านี้ท่านอธิบายนี่ละครับ แล้วก็ กกต. จังหวัดปฏิบัติไม่ถูก กระผมอยากจะเรียนว่า กกต. จังหวัดเชียงใหม่ปฏิบัติได้ถูกต้องครบถ้วน และเหตุผลต่าง ๆ ที่ท่านอธิบายยกเหตุผล ในข้อเท็จจริงมันไม่ตรง แต่กระผมไม่อยากจะพูดในที่ประชุมนี้ละครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงท่านการุณ
ชนะไป ๒ เคส (Case) แล้ว ตกลง (ค) กับ (ง) จะชนะอีกไหมดูสิ ข้อไหนท่าน เพราะเดียว
จะได้พิจารณาอันนี้ ท่านไม่มี ท่านเสวตว่าอย่างไร

นายเสวต ทินกุล : ผม เสวต ทินกุล ท่านประธานครับ ผมขอถามเฉย ๆ ผม
ไม่ได้ท้วงติงอะไร ผมขอถามกรรมวิธีการว่างนะครับ ๙๕ (๓)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ข้ออะไรนะ

นายเสวต ทินกุล : มาตรา ๙๕ (๓)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านแล้วนี้ครับ

นายเสวต ทินกุล : เข้าใจครับ จะได้ให้ท่านกรรมวิธีการบันทึกครับ
ผมติดใจ คือหลายคนก็ติดใจครับ ถ้อยคำที่บอกว่า เว้นแต่ในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไป
เพราะเหตุยุบสภา ต้องสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองพรรคเดียวไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน
เขาถามว่า เว้นแต่เลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภานี้เกี่ยวนี้ใช่หรือเปล่าครับ ด้วยใช่ไหม
ครับ เทียบนี้เลือกตั้ง ๒ เมษานี้ยุบสภา แล้วมาถึงตอนที่เราร่างรัฐธรรมนูญ หรือต้อง
นับใหม่ต้อง ๙๐ วัน เขาอยากรู้แค่นั้นครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใครตอบครับ

นายเสวต ทินกุล : มันต้องชัดเจนนะครับ เพราะว่าตอนนี้มีปัญหาเกี่ยวกับ
เรื่องว่า ยุบพรรค รวมพรรค ตั้งพรรค แล้วไม่ให้ตั้งพรรค แล้ว ๙๐ วันไม่ถึงก็เกิดปัญหา
งุ่นงาย เพราะฉะนั้นต้องบันทึกเจตนารมณ์ว่าเพราะเหตุยุบสภา ๒ เมษา

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวคุณเสวตถาม
แล้วท่านอัครพรจะตอบคุณเสวตครับ เชิญ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมวิธีการ ขอเรียนถึงมาตรา ๙๕ (๓) ก่อนนะครับว่า ๙๕ (๓)
นั้น ที่กำหนดเรื่องกรณียุบสภานั้นต้องได้รับยกเว้นคือ ๓๐ วัน เพราะเหตุว่าโดยปกตินั้น
ถ้าเป็นการเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกนั้นจะทราบเวลาแน่นอนว่าจะเลือกตั้งในระยะเวลาใด ---

เพราะฉะนั้นการเข้าพรรคนั้นสามารถทำได้ภายใน ๙๐ วัน แต่ถ้าเพราะเหตุยบสถานนั้น จะทำไม่ทัน เพราะฉะนั้นในวงเล็บนี้ก็จะมีคนคลายลงไปว่าสามารถที่จะหาพรรคเข้าสังกัด ได้เร็วขึ้นนะครับ อย่างไรก็ตามในครั้งแรกนั้นบทบัญญัติที่พูดถึงใน ๙๕ นั้นยังไม่ได้ใช้ บังคับ เพราะในมาตรา ๒๘๗ ซึ่งกำหนดเป็นบทเฉพาะกาลในวรรคสุดท้ายก็บัญญัติ รองรับไว้ว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งแรกผู้สมัครรับเลือกตั้งต้อง เป็นสมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่า ๓๐ วันนับถึงวันเลือกตั้ง นั่นก็เพื่อให้โอกาสว่า ในครั้งแรกซึ่งบุคคลยังไม่รู้ว่าเงื่อนไขใหม่ของรัฐธรรมนูญเป็นอย่างไร ก็รองรับไว้ว่าการเข้า เป็นสมาชิกพรรค เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งนั้น ใช้เวลาเพียง ๓๐ วัน ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงเอากลับ มา เรื่องที่เราแย้งค้างครับ (ค) มีปัญหาใหม่ครับว่าสำหรับ (๔) เชิญท่านการุณ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขออนุญาตถาม ติดพันนิดเดียว ถามเหตุผลทางกรรมวิธีการได้ใหม่ครับว่า ทำไมในวาระแรกนี้จึงใช้ ๓๐ วัน ผมพยายามนั่งคิดเหตุผลนี้ยังไม่ออก เพราะว่าไหน ๆ พูดแล้วนี้ ก็ต้องกระจ่าง แล้วก็ต้องถามคุณเสวตด้วยว่า พรรคการเมืองหรือคนที่ตั้งพรรคการเมือง พวกไหนที่ให้ มาถาม อยากู้จริง ๆ คุณเสวต จะได้ว่าพวกคุณเป็นพวกไหน ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ต้องตอบกระมัง ไม่เกี่ยวกับมาตรานี้ เป็นพวกประธาน เสวต ไม่ต้องถามนำ

นายเสวต ทินกุล : พาดพิงครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ต้องตอบอันนี้ ท่านการุณ เขาจะถามนี้เป็นพวกประธานไปแล้ว

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ (๔) ข้อ (ก) เรื่องมีชื่อ ในทะเบียนบ้านไม่น้อยกว่า ๑ ปี ท่านทำไมถึงกำหนดคุณสมบัติของ สว. กับ สส. ต่างกัน เพราะกำหนดคุณสมบัติของ สว. ตามมาตรา ๑๑๐ ที่ผ่านไปแล้วเวลานี้ ต้อง ๕ ปี จะให้ เป็น ๕ ปี เหมือนกันไหม ข้อที่ ๑ นะครับ ข้อที่ ๒ ข้อ (ง) ศึกษาในสถานที่อะไรต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๒ ปี เพราะอะไรกำหนด ถ้าทะเบียนบ้าน ๑ ปี แต่ถ้าศึกษา ๒ ปี ทำไม่ จึงต่างกัน แต่ที่ สว. มาตรา ๑๑๐ พิจารณาเมื่อวานนี้ ๕ ปีหมด เหมือนกันหมด ข้อที่ ๓

ถามที่เดียว ข้อ (จ) ตาม สว. มาตรา ๑๑๐ เมื่อวานนี้ คุณสมบัติตรงนี้ ก็บอกว่า ๕ ปี เหมือนกัน คือรับราชการไม่น้อยกว่า ๕ ปี แต่ปรากฏที่นี้ ๒ ปี เพราะฉะนั้นต้องดูว่า ข้อ (ก) ทำไม ๑ ปี แต่ข้อ (ง) กับ ข้อ (จ) ทำไม ๒ ปี มันน่าจะ ๑ ก็ ๑ ถ้า ๒ ก็ ๒ ถ้า ๕ ก็ ๕ แต่ความเห็นของผมนะครับ เห็นว่าควรกำหนดมาตรฐานเรื่องคุณสมบัติของการติดพื้นที่ อันนี้เป็นกรณีคุณสมบัติของการติดพื้นที่ที่อยู่ในพื้นที่ อยู่โดยภูมิลำเนา อยู่โดยเรียน อยู่โดยรับราชการ ๓ อย่าง ควรจะมีลักษณะติดพื้นที่พอ ๆ กัน หรือเท่ากัน หรือเหมือนกันกับ สว. แม้จะเป็น สส. ก็ตาม หรือเป็น สว. ก็ตาม ไม่น่าต่างเลยครับตรงนี้ เพื่อให้เขาเป็นคนอยู่ในพื้นที่นั้นนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : จำนวนปีนี่ ๓ อัน ไม่จำเป็นต้องเท่ากัน หรือจำเป็นต้องเท่ากัน

นายการุณ ไสงาม : ผมคิดว่าต้องเท่ากันหมดครับ เพราะว่าภูมิลำเนา ๑ ปี แต่พอเรียนหนังสือต้อง ๒ ปี อ้าว ก็เรียนหนังสือเขาก็เหมือนมีภูมิลำเนา อยู่ตรงนั้นแหละ น่าจะ ๑ ปี เหมือนกันถ้าอย่างนั้น เห็นไหมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : โอ.เค. เดี่ยวให้ ยกร่างตอบนะครับ

นายการุณ ไสงาม : แต่ถ้าเหมือนแล้ว ก็ควรจะเหมือนให้หมด และคุณสมบัติควรจะเหมือนกับ สว. มันจะได้ง่ายต่อการดูครับ มันจะได้เหมือนกันเสีย เขาจะได้เป็นคนติดพื้นที่ พวกหัวกระเป๋ไปแป็บเดียว มันจะไม่เกิดขึ้น

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ยกร่างตอบ เชิญครับ ท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ และขอตอบสั้น ๆ นะครับ ตามที่ท่านการุณ ขออนุญาต เอ่ยนาม ได้ซักถามว่า ทำไมถึงมีความแตกต่างกันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเนี่ย ผมขอเรียนว่า คุณสมบัติตามมาตรา ๙๕ นี้ เราล่อรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ สำหรับ สส. นี่นะครับ ท่านก็อ่านดูในบันทึกเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้ นะครับ แล้วก็ใช้ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ตามแนวทางนี้

ก็คือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี เขาก็รู้แล้วนะครับว่าเขามีคุณสมบัติอย่างนี้ เขาก็สมัครรับเลือกตั้งได้ครับ หรือในกรณีที่เคยศึกษา ก็ ๒ ปี ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกันนะครับ ว่าทำไมถึงแตกต่างกัน แต่ว่าเราได้เปลี่ยนแปลงเพราะอะไรครับ เพราะว่าเราคงสิทธิไว้ตามเดิม แต่เนื่องจากว่าในกรณีของสมาชิกวุฒิสภานั้น เราได้กำหนดความเข้มข้นขึ้นมากกว่าการเลือกตามแบบของ สส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ----

- ๕๒/๑

และนอกจากนี้เราได้กำหนดระบบใหม่ขึ้นมาสำหรับสมาชิกวุฒิสภานะครับ ที่จะมีการเลือกตั้ง ซึ่งถือว่าเป็นข้อยกเว้นนะครับ ของหลักตั้งแต่ตั้งเดิมมา กล่าวคือว่า ต้องเป็นกลางทางการเมือง และไม่เกี่ยวข้องกับทางการเมืองโดยแท้ และต้องเป็นคนที่อยู่ในพื้นที่นั้นอย่างจริงจัง มิใช่ลอยมาจากที่แห่งไหน แต่ว่าตามระบบที่เป็นมาตั้งแต่ตั้งเดิมนั้นนี้ ผมก็เข้าใจนะครับว่า ควรจะต้องมีลักษณะที่คล้าย ๆ กับ สส. เนื่องจากว่า เขาต้องการให้สิทธิ นะครับ มีความเท่าเทียมกัน แต่ว่าเราได้เปลี่ยนระบบใหม่แล้วครับ ในเรื่องของสมาชิกวุฒิสภาในการเลือกตั้งว่า ต้องการความเข้มข้นขึ้นนะครับ ดังนั้นคุณสมบัติที่เข้มข้นขึ้นนี้ นะครับ ท่านก็เห็นด้วย เพราะฉะนั้นจึงผ่านไปแล้วนะครับ ผมคิดว่าคงจะไม่ย้อนกลับมาอีกแล้ว แต่ว่าถ้าสมาชิกในสภานี้ นะครับ ต้องการความเข้มข้นนั้น สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมก็มีข้อข้อง เพราะว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้นนี้ เป็นเรื่องของพวกท่านเองนะครับ ที่ท่านลงไปอยู่ในพื้นที่ และท่านต้องการทำความชั่วร้ายนั้นให้ดีขึ้น ผมก็เห็นว่าดีแล้วนะครับ ถ้าเผื่อท่านจะเปลี่ยน แต่ว่าทางเราคงจะ ยืนยันตามหลักการเดิมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการยืนยัน ท่านการุณว่าอย่างไรครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ครับ สสร. ท่านช่างอธิบายจริง ๆ นะครับ พอท่านต้องการอธิบายว่า สส. จะต้องติดพื้นที่ เป็นลักษณะพื้นที่ เขารับผิดชอบพื้นที่ สำหรับ สว. ต้องเป็นลักษณะกว้าง ลักษณะอะไร ท่านก็ช่างอธิบายได้ เหมือนกันว่า สว. ก็เป็นลักษณะกว้าง แต่พอจะมาบอกว่า อันนี้ภูมิลำบาก ลักษณะการอยู่ การติดพื้นที่ โดยหลักท่านประธานครับ สส. นี้ นะครับ จะต้องเป็นพื้นที่จริง ๆ อยู่กับประชาชน คิดมากที่สุด สว. นี้ อยู่ห่างหน่อยยังพอได้ท่าน เพราะเมื่อวานเราเพิ่งเคยพูดกัน จนถึงขั้นว่า สว. นี้ จัดเป็นเขตใหญ่ ๆ เลย์ใหม่ เห็นใหม่ ใหญ่ ๆ เลย์คืออะไร โกลพื้นที่ยัง ได้เลยความหมาย แต่ สส. เราบอก ไม่ได้ มันต้องอยู่พื้นที่ อยู่เขตนั้น อยู่จังหวัดนั้น มันจะได้สัมผัสความรู้สึกของเขาที่นั่น เพราะฉะนั้นท่านครับ ขอเดชะครับ ถ้าอย่างนั้นเป็นไป ได้ไหมครับ ขอให้เหมือนกันให้หมด และเหตุผลเพียงบอกว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไว้ว่าอย่างนั้น จึงทำตามเหมือน ๒๕๔๐ ก็อปปี (Copy) มาเลย แล้วทำไม สว.

ทำไมท่านมาสรรหาล่ะ ไม่ก็อปปี้มาล่ะ เรื่องใหญ่ด้วยเห็นไหม มันมีหลายเรื่องที่เราไม่อาจก็อปปี้มาก็ได้ครับ เพราะฉะนั้น เอาเถอะ เอาให้เหมือนกันเสียเถอะครับ เขาจะได้เป็นคนติดพื้นที่จริง ๆ ไม่ใช่หิ้วกระเป๋าไปฝากทะเบียนบ้านไว้อยู่ปีเดียวก็ได้สมัครแล้ว หิ้วกระเป๋าไปเพื่อศึกษา โรงเรียน มหาวิทยาลัยทุกวันนี้มันมีอยู่ทั่วทุกแห่งใช่ไหมครับ เอกชนนะ ไปฝากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ วิทยาลัยต่าง ๆ เอกชนนะ อยู่ในโรงเรียนต่าง ๆ นะ ฝากไว้ ๒ ปี เรียนบ้าง ไม่เรียนบ้าง ก็เข้าเงื่อนไข สมัครได้แล้วอย่างนี้ เอาเถอะครับ ขอ ๕ ปีให้เหมือน ๆ กันเถอะ ถ้าอย่างนั้น

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการยกวางนิดหนึ่งครับ เพราะว่า ๑. ท่านการุณไม่ได้แปรตรงนี้อาไว้ใช่ไหม ที่นี้ถ้าจะแก้ไปตามนี้ กรรมาธิการยกวางถ้ายอมเขาก็แก้ตามนี้ จะได้ง่าย ไม่มีปัญหาทางเทคนิค เดียวท่านลองดูนะครับ ผมไม่ได้นั้นหรอก เราดูให้ดี

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่าเหตุผลที่คณะกรรมาธิการได้กำหนดคุณสมบัติของ สส. กับ สว. แบบเลือกตั้งนั้นแตกต่างกัน เพราะมองว่าอย่างนี้ครับว่า ในระบบการเลือกตั้งแบบสมาชิกวุฒิสภานั้น เราจะมีสมาชิกวุฒิสภา ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งคือเลือกตั้งตามจังหวัด อีกประเภทหนึ่งคือการสรรหานครครับ เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องแยกคุณสมบัติของบุคคลทั้งสองนั้นแตกต่างกันอย่างชัดเจนครับ การสรรหานั้นเราคัดเลือกมาจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่องค์กรต่าง ๆ เสนอขึ้นมา ไม่ว่าจะอยู่ภูมิภาคไหนที่ไหน แต่สำหรับ สว. ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นเรามองว่า จะเป็นตัวแทนของตัวจังหวัดนั้นจริง ๆ ที่เข้าใจถึงลักษณะของประชาชนในจังหวัด ที่จะมาเป็นตัวแทนในพื้นที่ เข้ามาผสมผสานกับตัวแทนที่มาจากการสรรหาแล้วก็ได้มาดูแลถ่วงถ่วงกฎหมายที่เหมาะสมทั้ง ๒ ด้าน ทั้งด้านที่กระทบต่อภาพรวมของประเทศ และภาพรวมของพื้นที่ -----

เพราะฉะนั้นการกำหนดคุณสมบัติที่ต้องกำหนดเป็นพิเศษว่า อยู่ในพื้นที่ค่อนข้างนาน เพราะเขาไม่ใช่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ไม่ได้เป็นการหาเสียงในเชิงนโยบาย เขาใช้ความดีของเขาในพื้นที่มาเป็นสิ่งที่จะให้ประชาชนเลือก เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจจริง ๆ ว่าไม่ใช่เป็นบุคคล ซึ่งร้อนรุ่มจากไหนไป แล้วก็ไปอยู่เพียงระยะหนึ่ง อันนั้นคือคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภา แต่สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกรรมวิธีการยังคงไว้ตามที่เคยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น จริงอยู่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นควรจะเป็นผู้ดูแลในพื้นที่เป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามนั้น เนื่องจากคุณสมบัติในเรื่องนี้ได้เคยกำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติเรื่องนี้เป็นประการอื่นไปในขณะนี้ ในการใช้รัฐธรรมนูญขณะนี้ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อตัวประชาชนผู้เลือกเอง ที่จะมองดูว่าผู้ที่เขาจะเลือกนั้นคือใคร ประกอบกับในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น จะขึ้นอยู่กับนโยบายของพรรคการเมืองเป็นหลักใหญ่ ผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นถึงแม้จะอยู่ในพื้นที่ แต่ก็ยังต้องหาเสียงภายใต้แนวนโยบายของการพรรคการเมือง ซึ่งเป็นแนวนโยบายของประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้การที่ยังคงคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้อย่างเดิมนั้นก็เพื่อเหตุนี้แหละครับว่า เนื่องจากเป็นการดำเนินการที่ต่อเนื่องกันมา แล้วก็ดำเนินการที่ผูกพันกับตัวพรรคการเมืองที่ส่งสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งแตกต่างจากวุฒิสภาซึ่งลงสมัครในนามของตนเองครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณครับ เนื่องจากกรรมวิธีการยี่นั้นะครับ ถ้าแก้ตามท่านจะต้องเป็นการแก้ไขใหม่ ท่านรับของเขาได้ไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้ที่จริงผมชนะมาสองสามเรื่องนั้นนะครับ ก็ไม่ใช่ผมแปรญัตติเอาไว้นะครับ และที่กำลังพูดนี้ก็ได้แปรญัตติเอาไว้เหมือนกัน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ใช่ที่ท่านชนะกรรมวิธีการเขาขอยอม นี่เขาไม่ขอยอม

นายการุณ ไสงาม : ทำไมท่านจะไม่ขอยอม ท่านขอยอมให้มันเหมือนกันกับวุฒิสภาไปเลย มันจะได้เป็นแบบเดียวกัน

๑๒๒

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

อุทัยวรรณ ๕๓/๒

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตฺตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนฎุญ) : เอ้า ท่านพุดกับเขา

นายการุณ ไสงาม : ผมกำลังพุดกับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตฺตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนฎุญ) : ขอร้องเขาให้ยอม
ท่านพุดผ่านผม ไปขอร้องเขาให้ยอมครับ

นายการุณ ไสงาม : เพื่อนสมาชิกเราถ้าจะเอาแบบเขาจะยอมหมด
อย่างนั้นหรือครับ ถ้า ๖๐ คนได้ใช่ไหม

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตฺตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนฎุญ) : ได้

นายการุณ ไสงาม : โอ้โฮ ท่านเอี่ยมมันยาก ท่านครับ อย่างนี้ท่านประธาน
ต่อรองนิต คำเดียว ถ้าเหมือนกันนะท่าน จะทำให้มีลักษณะการติดพื้นที่ ๕ ปีเหมือนกัน
อันที่ ๑ อันที่ ๒ จะจำง่ายทั้งหมดเลยครับ สว. ๕ ปี สส. ๕ ปี เห็นไหม ศึกษา ๕ ปี
เรียน ๕ ปี อยู่ภูมิภาค ๕ ปี รับราชการ ๕ ปี มันเหมือนกันเปี้ยะหมดเลย คุณสมบัติ
อย่างนี้เป็นคุณสมบัติหลักนะ ท่านประธาน ท่านกรรมาธิการครับ เป็นคุณสมบัติหลักครับ
ช่วยหน่อยเถอะครับ เห็นใจหน่อยเถอะครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตฺตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนฎุญ) : กรรมาธิการ อันนี้
อีกทีนะ คุณการุณว่าเขายอมใหม่ ยอมใหม่ครับ หรือยื่น มีอยู่ยอมกับยื่นนี้ อย่านำให้ถึงแย
ยอมใหม่ครับ ให้เวลาเขาเดี๋ยวนะ

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการเห็นว่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง
จะกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของการเลือกตั้งเหมือนกัน สิ่งนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องคิด
เหมือนกันนะครับว่า กติกานี้เป็นกติกาที่ออกมาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการ
ยังเห็นว่าแนวทางนี้ยังอยากคงไว้ครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตฺตร (ประธาณสภาร่างรัฐธรรมนฎุญ) : ท่านการุณเขายื่น
ท่านจะแปร ท่านต้องหาให้ครบ ท่านครับ ให้สุภาพสตรีบ้าง

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพ ฟังดูท่าทาง ดูหน้าตาพี่น้องเรา
ผกหน้าให้สู้ครับ ว่าให้ขอมติ ท่านอนุญาตให้ผมเสนอเลยไหม ถ้ากรรมาธิการอนุญาต
ปีนี้ นะครับ จะทำให้มีการขอมติได้ ถ้ากรรมาธิการเพียงแค่อนุญาต ให้ทดลองดูเสียงของ

๑๒๓

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

อุทัยวรรณ ๕๓/๓

พี่น้องเรานะครับ เท่านั้นแหละครับ เหมือนท่านอนุญาตให้ผมตัด ที่ชนะมาสองสาม
ประเด็นนะ ท่านประธาน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : นั่นเขายอมไง
ตรงนี้เขายังไม่ยอม

นายการุณ ไสงาม : ยอมเถอะนะ ยอมเพื่อลงมติไง ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ถ้ายอมลงมติ
ก็ชนะอยู่แล้ว ได้ ๖๐ แล้วจะไม่ได้เกินกว่าครึ่งเลย สั้น ๆ นะ ท่านครับ

- ๕๔/๑

นางสาวอลิสา พันธุศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธาน อลิสา พันธุศักดิ์ค่ะ เห็นด้วยกับท่านการุณค่ะ เนื่องจากว่าจริง ๆ แล้วในมาตราเดิมที่ท่านกรรมาธิการได้เขียนเอาไว้ ไม่ได้มีการบรรจุเรื่องนี้ไว้ด้วยค่ะ แล้วก็เห็นว่า น่าจะมีการแปรญัตติกัณฑ์ใหม่ แล้วก็มีความตราใหม่ น่าจะให้โอกาสในการแก้ไขตรงนี้ด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านศักดิ์ชัยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ศักดิ์ชัยครับ ผมขออนุญาตเรียนความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ก็คือว่า ในการที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง เราจะพบว่า นักเลือกตั้งสัญจรเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ก็จะหิวกระเพาะไป แล้วก็บอกว่าจะไปอยู่ตรงนี้ ก็อาศัยเงินไฮตรง ๑ ปีนี้ครับ หรือ ๒ ปี ที่ว่า วางแผนกันล่วงหน้าเลย แล้วมันเกิดขึ้น ก็ขอสนับสนุนคุณการุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : นายเกียรติชัยครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ ครับ ผมฟัง ๆ ดูแล้วเหตุผลของท่านคณะกรรมการร่างไม่ได้อธิบายที่จะบอกเลยว่า มันจะกระทบสิทธิ ที่จริงถ้าทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มันจะทำให้ความเสมอภาคของสิทธิมันเกิดขึ้นด้วยซ้ำไป บางทีผมก็ไม่เข้าใจในวัตรกรรมอะไรที่มันซ้ำซ้อน ยุ่งยากมากขึ้น จนกระทั่งต้องมาอธิบายกัน อย่างให้เสียเวลาอย่างนี้ ที่จริงถ้าหากว่ากำหนดให้มันเป็นมาตรฐาน เวลากำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับสิทธิ หรือคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิที่จะลงบัญชีเลือกตั้งใช้อันเดียวกัน แต่พอกำหนดระยะเวลาในคุณสมบัติของการที่จะลงสมัครกลับแตกต่างกัน แล้วก็มาอธิบายว่า มันจะกระทบสิทธิ การทำให้มันเสมอกัน เท่าเทียมกัน เป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน มันกลับทำให้เกิดความเสมอภาคในสิทธิที่มันต่างหากฟังไม่ขึ้นครับ แล้วผมคิดว่าสิ่งที่ท่านการุณเสนอไว้ ถูกต้อง เหมาะสมดีแล้ว ดีกว่าวัตรกรรมอะไรที่มันซ้ำซ้อน แล้วต้องอธิบายกันมากเรื่อง อย่างนี้ครับ ผมว่าขอสนับสนุน และก็เห็นด้วยกับท่านการุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมการธิการ
ถามกรรมการ ถ้าไม่ยอม ท่านการุณต้องหาคนให้ครบ ๖๐ กรรมการยอมใหม่ครับ
กำลังหาหรือ ท่านปริญญาพูดต่อสั้น ๆ เชิญ

นายปริญญา ศิริสารการ : กราบเรียนท่านประธานครับ ท่านผู้มีเกียรติ
ทุกท่านนะครับ ผมขอสนับสนุนท่านการุณนะครับ คนที่อยู่ในพื้นที่ชนบท จะเห็นว่า
ความปลอดภัยของนักการเมืองเร่ร่อนนี่นะครับ จะเข้ามาแป๊บเดียว แม้แต่ที่อยู่เป็น
ทะเบียนบ้านที่ตั้งไว้อย่างเดียว ตัวนี้จะอยู่ที่อื่นตลอดเวลาครับ เขามาตามฐาน
การเมืองหรือตามฐานพรรคต่าง ๆ อันนี้เป็นสิ่งที่น่ากลัว แล้วนอกจากที่เรากำหนด
มาตรฐานของคนสมัคร สส. คนเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเอง ปัจจุบันนี้ก็น่ากลัว ผู้มี
เลือกตั้งหลายคนอยู่นอกเขต ย้ายเข้ามาอยู่ในเขต มีขบวนการเลือกตั้งก่อนเวลา อะไร
ต่าง ๆ ไม่ต้องทำอะไรเลย อยู่กับพื้นที่ นี่ก็น่ากลัวทั้ง ๒ ระบบ ขบวนการจัดการอันนี้เป็น
ขบวนการลึกลับ ซับซ้อน ซึ่งต้องให้หน้ากากหล่นออกมาให้สังคมเห็น ทั้งผู้เลือกตั้งและ
ผู้สมัครเลือกตั้ง ฉะนั้นยุตินักการเมืองเร่ร่อนให้ได้ว่า ควรจะอยู่ในพื้นที่ มีความรู้สึก
มีความสำนึก มีความเป็นเนื้อเดียวกันกับพื้นที่ ปีเดียว หรือ ๒ ปีนี้ไม่เข้าเนื้อหรือครับ
๕ ปียังไม่ค่อยจะเข้าเนื้อ แต่ก็ดีกว่า ๒ ปี

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ
ระหว่างที่รอนี้ ผมถามนะครับ มาตรา ๙๕ อันอื่นที่ไม่เกี่ยวกับประเด็นตรงนี้นะครับ
มาตรา ๙๕ วรรคแรก (๑) นะครับ เพื่อให้อยู่ในบันทึก ท่านเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ
ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ไม่เกี่ยวกับประเด็นนี้ครับ ไม่ได้หรอก มาตรา ๙๕ (๑)
นะครับ ขอมีมติเห็นด้วยกับกรรมการ มาตรา ๙๕ (๒) เรื่องอายุนะครับ เห็นด้วยกับ
กรรมการนะครับ มีมติไม่เห็นเป็นอย่างอื่น มาตรา ๙๕ (๓) ก็เห็นด้วยกับกรรมการ
นะครับ อันนี้ลงมติไปแล้ว ส่วนมาตรา ๙๕ (๔) นี้ชวนเอาไว้ก่อน และมาตรา ๙๕ (๕)
ก็เห็นด้วยนะครับ ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ระหว่างที่เขาคุยกัน ตกลงนะครับ
เรียบร้อยไปหมด เหลือแต่ (๔) ตกลงได้หรือยังครับ ตราให้เขาอีกนิดหนึ่ง

๑๒๖

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ประไพพิศ ๕๕/๑

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ จะกรุณาหยุดพัก
สัก ๑๐ นาที ได้ไหมครับ ดีไหมครับ สัก ๑๐ นาที เราจะได้ไปกินน้ำกินท่า เดี่ยวจะเป็นลม
เป็นแล้งมา ๑๐ กว่าวันแล้ว นั่งกันอยู่ตรงนี้ สิบกว่าวันแล้วตั้งแต่เข้าจรวดเย็น

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่เป็นไร
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์หนุ่มกว่าผมเยอะ แต่ผมเชื่ออาจารย์เจิมศักดิ์ เพราะว่ามันมานาน
แล้ว ขออนุญาตพัก ๑๐ นาทีนะครับ

พักประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๕.๕๓ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสรี สุวรรณานนท์ รองประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเดโช สนวนานนท์
รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ท่านสมาชิกครับ เห็นว่าตกลงกันได้เรียบร้อยใช้ไหมครับ ท่านกรรมาธิการครับ เรียงเชิญ
ท่านวุฒิสมาชิกครับ กรรมาธิการครับ ตามที่ตกลงได้แหละครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสมาชิก ต้นไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ กระผม วุฒิสมาชิก ต้นไชย กรรมาธิการครับ ต่อข้อหารือ
ของท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับกำหนดคุณสมบัติในมาตรา ของมาตรา ๙๕
(๔) นะครับ (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) นะครับ ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้หารือว่า คุณสมบัติเหล่านี้
น่าจะมีความสอดคล้องกับคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติของวุฒิสมาชิก ซึ่ง
คณะกรรมาธิการมีความเห็นคล้ายตามนะครับว่า แนวทางนี้อาจจะเป็นแนวทางที่
ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามครับ คณะกรรมาธิการก็เห็นว่า สิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงนั้นจะมี
ผลกระทบทันทีต่อคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ในการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในปลายปีนี้นะครับ ดังนั้น กรรมาธิการจึงมีข้อหารือกับ
ท่านสมาชิกอย่างนี้ครับ ในหลักการก่อนว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ ให้เป็นไป
สอดคล้องกับสมาชิกวุฒิสภา นะครับ ก็ขอว่า สภาพบังคับอันนี้ขอให้ยกเว้นไว้สำหรับการ
เลือกตั้งครั้งแรก ซึ่งจะมีภายในสิ้นปีนี้ นะครับ โดยจะไปเติมในบทเฉพาะกาลของ
มาตรา ๒๔๗ ซึ่งกำหนดเรื่องของการเลือกตั้งว่า ในการสังกัดพรรคไม่น้อยกว่า
สามสิบวัน เราเพิ่มเติมข้อความ ผมขออนุญาตหารือในหลักการก่อนครับว่า ถ้าหลักการนี้
ตรงกัน กรรมาธิการก็จะขอแก้ไข ตามที่กระผมเรียนเสนอในหลักการครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านการุณครับ เชิญครับ ท่านครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ สสร. นะครับ ที่จริงทางกรรมการ ท่านได้เห็นด้วยมาขนาดนี้ นะครับ คือยอมกำหนด ๕ ปีทั้งหมด แล้วก็นับว่าดี แต่กรณีที่จะนำไปกำหนดบทยเฉพาะกาลในครั้งแรกนี้นะครับ ด้วยเกรงว่าจะรอนสิทธิคนอื่น ท่านครับ ผมขอเรียนว่า นักการเมืองที่อยู่ในประเทศไทยขณะนี้ ที่แข่งกัน สส. ๔๐๐ บวกเขตเลือกตั้ง ๑๐๐ และคนที่แข่งกันเป็นอันดับ ๒ หรือ ๓ ก็ตาม อีกประมาณ ๕๐๐ หรือประมาณอีก ๕๐๐ เป็น ๑,๐๐๐ คน ก็ตาม คือ โดยรวมประมาณ ๑,๐๐๐ คนที่แข่งกัน จริง ๆ นะ แล้ว สว. ๒๐๐ ที่แข่งกัน ก็สักสี่ร้อยเป็น ๖๐๐ ก็ตาม เบ็ดเสร็จแล้วประมาณ ๓,๐๐๐ คน ทั้งประเทศนี้นะครับ บุคคลเหล่านี้คุณสมบัติเรื่อง ๒ ปี ๕ ปี เขาไม่มีปัญหาแม้แต่คนเดียว ไม่มีปัญหาแม้แต่คนเดียว แต่ถ้ารอนสิทธิ ก็คือ รอนสิทธิพวกหิวกระเพาะไป พวกหิวกระเพาะไป รอนสิทธิไม่กี่คนหรอก พวกประเภทนี้ อย่าไปคำนึงพวกหิวกระเพาะไป ที่สำคัญไม่ได้หิวกระเพาะไปลงเขตเลือกตั้งด้วย ขอเรียนท่านนะครับ เขาไปนี้ เขาจะไม่ลงเขตเลือกตั้ง แต่เขาจะไปลงปาร์ตี้ลิสต์ กลุ่มจังหวัด แล้วเขาหิวกระเพาะไปฝากพรรคการเมือง ๑๐๐ ล้าน ๒๐๐ ล้าน บวกกับ เพื่อจะหิวกระเพาะ ไปใช้จ่ายในเขตพื้นที่อีก ๒๐ ๒๕ ล้าน ๑๐๐ ล้าน เบ็ดเสร็จแล้วเขาไปอยู่ในปาร์ตี้ลิสต์ของกลุ่มจังหวัดลำดับที่ ๑ ๒ ๓ ซึ่งเขามีสิทธิได้ และเมื่อได้แล้ว เขาก็กลายเป็นปาร์ตี้ลิสต์ และเป็นปาร์ตี้ลิสต์ แล้วเขามีโอกาสตั้งรัฐบาล เขาก็จะไปเป็นบริหารประเทศอีก ต้องตัดสิทธิคนกลุ่มหิวกระเพาะไปอย่างนี้ท่าน อย่าไปเขียนบทยเฉพาะกาลให้เลย ท่านอย่า ไม่เป็นคุณอะไรเลย แล้วจะทำให้เราดูรู้สึก ว่า เลือกที่รัก มักที่ชัง ไม่อย่างนั้นกลายเป็นเดี่ยวว่ากรรมการมีวาระซ่อนเร้นหรือเปล่า ท่านผู้ใดไปฝากชื่อไว้แล้วหรือเปล่า อะไรอย่างนี้ไซ้ไหมครับ เอาเลยทีเดียว ๕ ปี ไปหมดเลยครับ ท่านครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : แต่ก็ยังไม่เห็นพ้องต้องกันสนิทนะครับ ท่านศิวะครับ เชิญครับ ท่านศิวะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศิวะ แสงมณี สสร. ผมคิดว่า ตั้งแต่ผมมาประชุมครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ผมเห็นด้วยกับคุณการุณอย่างจริงจัง

๑๒๙

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๕๗/๒

อย่างจริงจั่งด้วยครับ และก็จริงใจ เพราะว่าเป็นเหตุผลที่ดีมากครับ เราจะไปกลัวการรอนสิทธิทำไมครับ สิทธิพวกนี้วาระเป้านี้ ขณะนี้เรายังถูกวิพากษ์วิจารณ์อยู่แล้ว ที่รอนสิทธิหรือปล้นสิทธิพี่น้องประชาชนจากการเลือกตั้ง สว. ท่านยังไม่เห็นกลัวเลย แล้วท่านจะมากลัวในเรื่องนี้ทำไม ผมไม่เข้าใจครับ ขณะนี้คนภายนอกมองว่า เรานี่ร่างรัฐธรรมนูญเอื้อประโยชน์ของเราหรือเปล่า เรามีวาระซ่อนเร้นอะไรหรือเปล่าครับ ทำไมเราต้องไปกลัวในสิ่งที่เราคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี ทำไมเราต้องไปยี้ดระยะเวลาออกไป ถ้ามีความบริสุทธิ์ใจ ผมว่าไม่จำเป็นต้องไปใส่ในบทเฉพาะกาลครับ

- ๕๘/๑

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ท่านสุนทรครับ เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุนทร จันทรังสี สสร. หมายเลข ๐๘๔ นม. ท่านประธานครับ คงจะไม่หยาบคาย ถ้าผมจะบอกว่า หมาบ้านไหนก็ควรจะไปบ้านนั้น คนถิ่นไหนก็ควรจะไปบ้านนั้น บ้านเกิดของท้องถิ่นนั้น ท่านประธานยอมรับใช่ไหมครับว่า ประเทศไทยของเรา แต่ละจังหวัดไม่มีความเจริญเท่ากันเลย กรุงเทพต่างหากเป็นเมืองหลวง กรุงเทพคือประเทศไทย กรุงเทพมีความเจริญสูงสุด มีคนรวยมากที่สุด และคนรวยในกลุ่มหนึ่ง ในกรุงเทพก็อาศัยความอ่อนแอของประชาชน พี่น้องในชนบท ออกไปรุกราน ออกไปข่มเหงเขาในจังหวัดต่าง ๆ ใช่ไหมครับท่าน ทำไมไม่ปล่อยให้คน ในท้องถิ่นเขาเลือกคนของเขาเอง ช่องว่างที่เปิดโอกาสให้ ถ้าจะพูดไป ผมก็ว่าเหมาะสมแล้วนะครับ จริงอยู่นะครับว่า สส. หรือ สว. คือ ผู้แทนปวงชนชาวไทย แต่เราก็ควรจะให้สิทธิคนท้องถิ่นให้อยู่ในถิ่นเกิดก่อนอื่น คนที่จะไปที่หลังก็ควรจะมีสิทธิที่หลัง และก็เพื่อความเหมาะสม เพื่อความจำที่ดี ไม่ต้องมาตีความกันวุ่นวาย เป็นมาตรฐานเดียวกันครับ ขอเสนอ ๕ ปี ครับ เพื่อให้สภานี้ได้แข็งแกร่งขึ้นด้วยครับ ให้ปราศจากข้อข้องใจของประชาชนที่เฝ้ามองดูอย่างเคลือบแคลง ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ชัดเจนที่สุดครับ ท่านกรรมาธิการวุฒิสารครับ เชิญชี้แจง

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ กระผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ กระผมคิดว่า ประเด็นที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้เกรง กล่าวทำนองว่า กรรมาธิการพิจารณา เพื่อที่จะไปหวังใยใคร ผมขออนุญาตเรียนว่า คงไม่ใช่ครับ ผมคิดว่าการหารือกันเมื่อเป็นการหารือในเชิงหลักการใหญ่ เป็นการหารือในเชิงที่จะคิดถึงผลกระทบของผลจากรัฐธรรมนูญ ผลกระทบต่อประชาชน และคนที่คาดหวังอยู่ว่า และคนที่มองกติกายู่ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงกติกาใด ๆ ก็ตามนี่นะครับ เราคงต้องคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับการ

ของการเตรียมการต่าง ๆ ผมไม่ได้คิดว่า มีการเจาะจงนะครับว่า เป็นเรื่องของใคร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่จะบอกว่า เอื้ออำนวยให้คนหิวกระเพาะ กระทบกราบเรียนนะครับว่า กระทบรู้สึกไม่ค่อยสบายใจ เพราะว่าเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนก็ ๑ ปีครับ หิวกระเพาะตอนนี้ อยากรู้ก็ไม่ทันละครับ เพราะเลือกตั้งอีก ๕ เดือน เพราะฉะนั้นการอภิปรายอะไร ผมคิดว่า ในสภาแห่งนี้ เราพูดกันด้วยเหตุด้วยผล เราพูดกันด้วยหลัก ดังนั้น ผมจึงกราบเรียน ครับว่า เรายินดีปรับ เมื่อเห็นว่าหลักการตรงกัน แต่หากจะอภิปรายกันว่า ทำอย่างนี้ กลัวใคร ตั้งใจให้ใคร ผมคิดว่าอย่างนี้ไม่เป็นธรรมกับกรรมาธิการครับ ผมคิดว่าการหารือ ร่วมกันเป็นการหารือที่อยู่ด้วยเหตุและผล ไม่ได้พูดถึงตัวบุคคลนะครับ หลายท่านก็เป็น พยานได้ ดังนั้น ถ้าท่านจะอภิปรายว่า หวังว่าจะทำให้คนหิวกระเพาะไปได้ หลายท่าน ตะโกนขึ้นมา ซึ่งผมก็ไม่ค่อยคาดคิดว่าจะมีอยู่ในสภานี้ เช่น หม่าหลง กระทบคิดว่า หลักการแบบนี้ ไม่น่าจะเกิดในสภาแห่งนี้ ดังนั้นกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ จึงเห็นว่าคุณ ณะกรรมาธิการ ไม่ขอแก้ไขครับ ขอเรียนครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เปลี่ยนสับกันยืนตามเดิมใหม่ นะครับ ก็เป็นอันว่าต่อไปนี้ก็ตั้งถาม ถ้ายืนก็ไม่ต้อง ไม่มี การแปรญัตติ ขอโทษครับ ถ้าอย่างนั้นก็คงเป็นไปตามที่กรรมาธิการยื่นนะ ครับ ท่านการุณว่าอย่างไรครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าทางกรรมาธิการ จะแข็งกร้าวเกินไป ทั้ง ๆ ที่เห็นว่า เพื่อนสมาชิกก็สนับสนุนเสียท่วมท้นในห้องนี้ ถ้าดูโดย สภาพหุชนชาติ ธรรมดาแล้ว กรรมาธิการพอจะรู้และดูออก -----

แม้แต่การเข้าไปในห้องกาแฟ เมื่อสักครู่ตอนพัก ท่านประธานอนุญาตให้พักประมาณ ๑๐ นาที ที่จริงท่านกรรมาธิการน่าจะพอรู้ ดูออก และเข้าใจว่าน้ำเสียงตอนนี้อย่างไร คิดกันอย่างไร แต่ขณะนั้นก็ตามนะครับ กรรมาธิการก็ยิ่งแข่งกร้าวกับเรื่องนี้มาก ผมเห็นว่าทำให้การพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ลำบาก แน่นนอนครับว่า พวกเราไม่ได้แปรญัตติในส่วนนี้ไว้ ทางกรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไข เพิ่มเติม ตัดต่อ เราก็ไม่มีสิทธิจะอภิปรายด้วยซ้ำไป ที่หารือกันมาตั้งแต่ช่วงแรกมาช่วงนี้ ถ้าว่าโดยหลัก และโดยหลักที่ว่าไป เราก็เสนอไปก็ผ่านมาตั้งสองสามเรื่อง ก็ไม่ได้แปรไว้เหมือนกัน กรรมาธิการก็ยอมมาเรื่อย แต่ประเด็นนี้แข่งกร้าวเกินนะครับ ขอเพียงแค่ว่าให้ลงมติดีไหม ถ้าอย่างนั้น ขออนุญาตท่านกรรมาธิการเถอะครับว่า ไม่จำเป็นให้พวกเรา ๖๐ ชื่อ เสนอตามมาตรา ๒๘ วรรคท้าย อย่าให้เราทำอย่างนั้นเลยครับ มันจะลำบาก มันเหนื่อย มันยากกันหลายเรื่องอีก ถ้าท่านจะกรุณานะครับ ท่านรับเรื่องของเราให้สามารถพิจารณาได้ ตามมาตรา ๒๘ วรรคท้าย ดีกว่าให้เราทำ ๖๐ ชื่อ แล้วก็มาโหวตกันดูว่าพี่น้องของเราทั้งหมด ในที่ประชุมนี้เห็นด้วยอย่างไรก็ได้เป็นไปตามนั้น ถ้าท่านยอมเพียงเท่านี้เองครับ แล้วเราก็จะได้คุยกันในทุกเรื่องอีกอย่างชั้นที่พี่น้อง ซึ่งท่านประธานก็ยึดตลอดเวลา อย่างนี้เราก็ดีใจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เอานะครับ ท่านการุณครับ ก็เป็นคำขอที่ผมคิดว่าไม่มี ไม่มีอะไรแอบแฝงนะครับ
ท่านอาจารย์วิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม วิชา มหาคุณ นะครับ กรรมาธิการยกร่างครับ จะเห็นได้ว่ากรรมาธิการ
ยกร่างทั้งหลายนี้ นะครับ ไม่ได้ดีอันนี้นะครับ เราได้มีการพูดจกันด้วยดี ลงไปก็มีการ
พูดจกันนะครับ กับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นี่นะครับ กับกลุ่มต่าง ๆ นี้ บอกยอมรับกันได้ไหม
นะครับว่า ในเรื่องของการสืบสิทธินี้ นะครับ ในเรื่องของการที่จะรอนสิทธิเขา นะครับ สำหรับ
คนที่เขาเคยลงสมัครรับเลือกตั้งมาแล้วนี่ ผมตรวจดูรัฐธรรมนูญโดยตลอดมานี่นะครับ
เรื่องของการมีภูมิลำเนาอยู่ก็ดี เรื่องของการเคยศึกษามากก็ดี ก็ยืนตามแนวนี้มาโดยตลอด
ครับ เพราะฉะนั้นเราก็แสดงเรื่องของการรอนสิทธิให้ดูนะครับว่า ในการที่เราดำเนินการ
ตามหลักการมา ก็คือ เราได้พิจารณาแล้ว โดยตระหนักนะครับ มิฉะนั้นแล้วจะกลายเป็น

ว่ากรรมาธิการยกร่างนี้ พอมีอะไรขึ้นมาแล้วเปลี่ยนปุบปับ ปุบปับนะครับ นี่ก็จะเปลี่ยนอะไรก็เปลี่ยน เปลี่ยนตามความสะใจนะครับ เปลี่ยนตามความต้องการนะครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นว่า ที่กรรมาธิการยกร่างพิจารณาแล้วไม่เหมาะสมอย่างไร ท่านก็มีสิทธิที่จะปรับเปลี่ยนได้ครับ ซึ่งในกรณีที่เราปรับเปลี่ยนก็ต้องเป็นไปตามหลักการนะครับ ซึ่งเราก็คือยอมครับ ถ้าเผื่อเห็นว่ามีเหตุมีผล ท่านจะเห็นได้ว่าผมนี่ เฉพาะผมเองนะครับ ผมได้พูดมาโดยตลอดนะครับ ถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า เราจมปลักกับน้ำเน่า นะครับ ในการเลือกตั้งนะครับ ในระบบเดิมนี่นะครับ มาตั้งแต่ดั้งเดิม ผมพูดอย่างนี้มาโดยตลอด ท่านก็คงจะเห็นนะครับว่า ผมมีความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ แต่หลักการ คือหลักการครับ เรื่องการร่างนี่นะครับ การร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ขายข้าวแกงครับ การร่างรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบครับ โดยตระหนักครับ เพื่อให้สอดคล้องนะครับ กับการที่เราได้ให้สิทธิกับใคร หรือไม่ให้สิทธิกับใครบ้างนะครับ เราต้องให้เขารู้ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นเราถึงขอใจครับว่า เอาใหม่นะครับ เราใส่ไว้ในบทเฉพาะกาลนี้นะครับ ซึ่งส่วนใหญ่ก็เห็นด้วย แต่ว่าพอเข้ามา ท่านการุณ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านมีความประสงค์ดีนะครับ ผมคิดว่าท่านคงไม่ได้ประสงค์ร้ายอะไรนะครับ คงไม่ได้ตั้งใจที่จะเช่นฆ่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเก่าแต่อย่างใดนะครับ แต่ว่ามันควรจะเป็นไปด้วยความราบรื่นนะครับ ในกรณีของการเปลี่ยนผ่าน ในเรื่องของระบบครับ ผมขออนุญาตให้บันทึกไว้ครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ขอบพระคุณครับ อาจารย์ครับ ก็เป็นเหตุผล ที่น่ารับฟังนะครับ ท่านอาจารย์จรัสครับ
 เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม จรัส สุวรรณมาลา ครับ ท่านประธานครับ กระผมคิดว่า ข้อเสนอการปรึกษาหารือกัน
 ระหว่างกรรมาธิการกับ สสร. ข้างล่างนี้นะครับ ผมคิดว่าข้อเสนอที่คุณการุณเสนอไป
 เกี่ยวกับเรื่องกำหนดระยะเวลา ๕ ปี สำหรับ สส. นี้หนักแน่น แล้วก็เป็นที่ยอมรับ
 ผมคิดว่ากรรมาธิการข้างบนก็ยอมรับ ข้างล่างก็ยอมรับนะครับ แล้วก็ถึงเวลาเจรจา
 ผมเข้าใจว่าทุกคนจะคิดว่าเป็นไปได้ คือเป็นเรื่องที่ดีที่น่าจะบรรจุไว้เปลี่ยนกติกาที่แน่นอน
 นะครับ อันนี้ไม่น่าจะมีข้อโต้แย้งใด ๆ เป็นแต่เราจะต้องอธิบายสังคมข้างนอกได้ว่า
 เราจะใช้มาตรการนี้ทันทีได้หรือไม่ครับ เหลือเวลาอีกประมาณสัปดาห์เดือนจะเลือกตั้ง
 อันนี้คือข้อเท็จจริง ซึ่งบังคับเราอยู่เหมือนกันนะครับ คำถามก็คือว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เราย่างเพื่อที่จะให้คนข้างนอกยอมรับ ไม่ได้ร่างเพื่อให้พวกเรารู้สึกดีกว่าที่สุดนะครับ
 เพราะว่าอันนี้แน่นอนอยู่แล้ว มันต้องข้างนอกด้วย เพราะร่างเสร็จแล้วไม่ได้ใช้ก็จะมี
 ปัญหา ที่นี้ถ้าจะให้สังคมข้างนอกยอมรับเราก็ต้องคิดเหมือนกันว่า ช่วงเปลี่ยนผ่านนี้
 ควรจะทำอย่างไรครับ เราถึงได้มีบทเฉพาะกาลมาก กระผมคิดว่าอยากจะเรียน
 ท่านประธานผ่านไปยังเพื่อน ๆ สมาชิกว่า เราจะประนีประนอมในเรื่องให้มีบทเฉพาะกาล
 เฉพาะการเลือกตั้งคราวนี้ เพื่อที่จะให้รัฐธรรมนูญมันยอมรับได้นะครับ แทนที่จะแข็ง
 กระดัดออกไปทีเดียว จะดีไหมครับ ผมอยากจะปรึกษาหารือครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ขอบคุณท่านอาจารย์ครับ เดี่ยวขอท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ก่อนอื่นผมต้องขอบคุณท่านกรรมาธิการนะครับ ที่ท่านกรรมาธิการ
 ก็ไม่ได้ยึดถือตัวตน เพราะว่าพวกผมนี้ไม่ได้แปรรูปตัวไว้ ท่านจะกรุณาที่ เมื่อเห็นเหตุผล
 ที่คุณการุณนี้ เพราะคุณการุณเป็นคนที่อยู่สูงมานานกว่าเพื่อนในห้องนี้ และก็
 เป็นคนที่คุ้นต่อสนาม แล้วก็มาจากภาคอีสาน ที่เห็นคนหัวกระเป๋าก็เจ็บปวด แล้วท่าน

กรรมวิธีการก็กรุณารับฟัง ผมคิดว่าอันนี้เป็นสิ่งที่ดี แล้วท่านก็กรุณาที่จะเหมือนกับท่านแปรญัตติให้เองในขณะนี้เลย หลังจากที่ฟังคุณการุณ ผมว่าก็เป็นสิ่งที่ผมดีใจ แต่ท่านกรรมวิธีการก็ขอไว้ชนิดเดียว ก็คือว่า ในระหว่างเปลี่ยนผ่านน้ำมันอีก ๕ เดือนเท่านั้น ที่จะมี การเลือกตั้ง อยู่ดี ๆ เราจะไปหักโพละเลยจากของเดิม ที่คนเขาคาดหมายกันไว้ อาจจะไปหักก่อนในช่วงการเลือกตั้งครั้งแรกครั้งเดียว แล้วคนที่ให้วาระไปน้ำมันก็ไม่ทัน เพราะว่าอีก ๕ เดือน ในกฎนี้ก็เขียน ๒ ปี มันก็ให้วาระไปไม่ทันอยู่ดี ไม่ว่าจะให้เขต หรือจะให้จังหวัดนี้ มันก็ให้ไม่ทัน เพราะในนี้ก็เขียน ๒ ปี มันก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นถ้าเราเดินกันนี้เราก็ค่อย ๆ เดินอย่างนี้ ก็ดีขึ้น ผมก็อยากจะขอร้องทุกฝ่าย ได้ไหมครับ รวมทั้งคุณการุณด้วย ผมคิดว่าคุณการุณเป็นคนที่รู้เรื่องนี้ดีที่สุด แล้วก็ปรารถนาดี ผมคิดว่าท่านคิดจะก็ปรารถนาดีนะครับ แต่ว่าผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้ ก็อยากจะขอร้องกรรมวิธีการว่า ขอร้องอีกสักครั้งหนึ่งว่า ท่านอย่าไปยึดตัวตน ท่านกลับมา แล้วก็เอาอย่างที่ท่านว่านี้ ผมเชื่อว่า เราส่วนใหญ่ก็คงจะเห็นด้วยกับท่านนะครับ เพราะว่าได้ ๕ ปีอย่างทีพูด แล้วก็บทยเฉพาะกาล เฉพาะครั้งแรก ๒ ปี แล้วเรายังมีเวลาอีกหลายวัน เราก็คุยกัน เราก็พิจารณาดูไปเรื่อย ๆ ในขั้นนี้ก็รับหลักการกันไปว่า เป็นอย่างนี้ ผมว่าก็ดีกว่าไม่ได้เดินหน้าไปไหนเลย ผมขอว่าอย่างนี้ ท่านประธานครับ จะขอความกรุณาทางกรรมวิธีการว่า ถ้าท่านจะกรุณาเสนอตามญัตติ ที่ท่านขอแปรญัตติเองเมื่อก็ขึ้นอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ พวกผมก็จะขอบพระคุณ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ขอท่าน พลตำรวจเอก มีชัย หนองนระครับ เชิญครับ
ท่านครับ

พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ : เรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมด้วยความ
เคารพทุกท่านนะครับ ผมคิดว่าความปรารถนาดี ของท่านประธานก็ดี ท่านกรรมการ
ก็ดี พวกกระผมที่อยู่ข้างล่างก็ดี ประชาชนก็ดี เราต้องการรัฐธรรมนูญที่ดีสำหรับ
ประชาชน ผมขออนุญาตเปรียบเทียบเสมือนว่า ท่านกรรมการเหมือนคนปรุงอาหาร
พวกกระผมคนชิมอาหารนะครับ เพราะฉะนั้นรสชาติที่ท่านปรุงนี้อาจจะถูกรสลิ้นของท่าน
เวลาเดียวกันพวกผมก็อยากจะ อยากลิ้มรสด้วยตนเองเหมือนกัน แต่การที่เรามาพบกัน
ลิ้นมันพอไปกันได้เนี่ย ผมคิดว่ามันก็น่าจะประโยชน์สูงสุด ท่านร่างมา พวกผมฟังได้ ผมก็
โอ.เค. ก็ส่งให้ประชาชนเลือกอีกทีหนึ่งนะครับ ผมคิดว่านั่นคือความสำเร็จ ความสมหวัง
กับทุกคน เพราะฉะนั้นผมก็เรียนท่านประธานว่า การประนีประนอมครับ คือหลักสำคัญ
ของประชาธิปไตย ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ คราวนี้ท่านกรรมการ ท่านอาจารย์วุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมการครับ ผมขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกครับว่า สิ่งที่ผมได้แถลงเป็นการประนีประนอม
นะครับ เป็นการประนีประนอมซึ่งผมคิดว่าเป็นบรรยากาศที่ดี แล้วก็หาทางออกร่วมกัน
ที่จะรักษาทั้งหลักการและความเป็นจริง ในเรื่องรัฐธรรมนูญที่จะผ่านหรือไม่ผ่าน ดังนั้น
ผมก็คิดว่าหากเพื่อนสมาชิกยังเห็นว่าหลักการนี้ยังดี กรรมการเอง อย่างที่ผม
กราบเรียนครับว่า ก็มีความเห็นคล้ายตาม แต่เราขอเรื่องเดียวว่า ขอหลักไว้ก่อนว่า
อย่าให้มีผลบังคับในการเลือกตั้งครั้งนี้ โดยไม่ได้หมายถึงประโยชน์ต่อบุคคลใดเลย
แต่เป็นประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้น โดยขณะนี้ก็ยังไม่รู้หรอกครับว่าใครจะใช้สิทธิหรือไม่ใช้
สิทธิอย่างไร อาจจะไม่มีผลเลยก็ได้ หรืออาจจะมียอะไรก็ได้ ดังนั้น ผมจึงไม่อยากจะเห็นการ

คาดหวังของเรา หรือการคาดการณ์ของเรา ที่จะมีผลกระทบต่าง ๆ เป็นเรื่องของตัวบุคคล หรือเป็นจินตนาการ แต่ผมอยากให้เรามองถึงหลักว่า เรื่องเหล่านี้ได้ไปรอนสิทธิอะไรหรือไม่ อย่างไร ดังนั้นกรรมาธิการซึ่งเสียงข้างมาก โดยที่ท่านประธานได้มอบให้ผมชี้แจง ก็คือว่า ขอเรียนหาหรือท่านสมาชิกก่อนครับว่า เราพร้อมจะปรับแก้ในหลักการนะครับ ในคุณสมบัติของ สส. มาตรา ๙๕ (๔) ตั้งแต่ข้อ (ก) ถึงข้อ (จ) ให้เป็นไปสอดคล้องกับ สมาชิกวุฒิสภา โดยมีเงื่อนไขว่า ให้ไปเติมในบทเฉพาะกาล ในมาตรา ๒๘๗ ให้การแก้ไขเหล่านี้ไม่มีผลบังคับกับการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้น หากหลักการนี้เพื่อนสมาชิกเห็นชอบ ไม่มีใครคัดค้าน กระผมก็จะเสนอขอแก้ไข ขอบพระคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ก็เรียนถามเพื่อนสมาชิกของเรานะครับว่ากรุณา ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์แทน ไช้ใหม่ ตอบแทนเลยไช้ใหม่ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คงตอบแทนไม่ได้หรอกครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ก็เอาอย่างนั้น

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : พอดีเรื่องที่อาจารย์วุฒิสารพูดถึง (ก) ถึง (จ) นะครับ ผมขอว่า (ข) ตัดทิ้ง

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : (ข) ตัดแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : (ข) ไม่ใส่บทเฉพาะกาลด้วยนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่มีครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านศิวะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศิวะ แสงมณี สสร. นะครับ ตามคำชี้แจงของท่านอาจารย์วุฒิสารนั้น ผมก็คิดว่าถ้าเราจะยึดหลักอย่างนั้น

นะครับ ผมอยากให้กรรมการยกร่างช่วยตรวจสอบรัฐธรรมนูญทั้งหมดที่เราร่างกันมานี้ อันไหนบ้าง ที่เป็นการรอนสิทธิ แล้วขอให้ยกเว้นเหมือนกัน มิฉะนั้นเราจะถูกกล่าวหาว่า เราได้เลือกปฏิบัติ เพราะอะไรมาตราไหนที่เป็นการรอนสิทธิก็ควรจะต้องยกเว้นเหมือนกัน ว่าไม่ควรใช้กับการเลือกตั้งครั้งนี้ มิฉะนั้นเราจะไม่มีคำตอบกับสังคมว่าทำไมเรายกเว้นอันนี้ ทำไมเราไม่ยกเว้น อันนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้ากรรมการยังยืนยันว่า อยากจะใช้ร่างเดิม ส่วนตัวผมก็ไม่ขัดข้องอะไรครับ ก็พร้อมที่จะเอาอย่างไรก็ได้ จะลงคะแนนก็ได้ อะไรก็ได้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : คงไม่ต้องถึงขนาดนั้นนะครับ ไม่ต้องลงคะแนน อาจารย์วุฒิสารครับ ประเด็นที่ ประเด็นอื่น ๆ ที่ว่าจะไปรอนสิทธินี้ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมการ) : กราบเรียนครับ ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย ครับ ต่อประเด็นข้อคำถามของท่านสมาชิก ผมคิดว่าหลักการใหญ่ที่เราพิจารณา แล้วก็ให้ความสำคัญในมาตรานี้มันเชื่อมโยงกับ สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภายหลังจากการมีรัฐธรรมนูญ -----

ดังนั้น ความสำคัญที่เราพยายามมองขณะนี้ คือเรื่องของการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้น เพื่อทำให้บ้านเมืองกลับมาสู่ภาวะปกติ ดังนั้นอะไรก็ตามที่กรรมการเห็นว่า พอที่จะทำให้เกิดการเลือกตั้งได้ เราก็อยากทำครับ ท่านจะเห็นว่า การเขียนมาตรา ๒๘๗ ในบทเฉพาะกาล เรื่องของการกำหนด ยกเว้น ในเรื่องของการสังกัดพรรค ก็เป็นเหตุผลครับ ที่บอกว่า จะไม่ได้ไปกีดกันใคร อันเนื่องมาจากว่ากติกาเราที่วางใหม่นั้น ไม่ควรบังคับเท่านั้นเองครับ ส่วนถ้าท่านสมาชิกอยากจะให้กลับไปทบทวนทั้งหมด ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญทุกคนครับ ถ้าเราคิดหลักการนี้ ว่าหลักการนี้ถูก และท่านเห็นท่านก็เสนอครับ ผมคิดว่าไม่มีปัญหา แต่ประเด็นที่เราหรือตอนนี้ เป็นประเด็นที่จะรักษาสภาพของเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดในอนาคตอันใกล้ ให้เป็นไปอย่างที่ไม่มีการแทรกซ้อนมากนัก ดังนั้น ผมจึงกราบเรียนว่า เหตุผลของคณะกรรมการไม่ได้มีเหตุผลเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่เพื่อรักษาหลักการ แล้วก็แนวทางที่เราอยากเห็นว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตเท่านั้นเองครับ จึงขออนุญาตกราบเรียนดังนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอพระคุณครับ ผมยืนยันอีกคนว่า ไม่มีเจตนาเป็นอย่างอื่น สมาชิกก็ไม่มีใครปฏิเสธเลย
ใช่ไหมครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ สั้น ๆ เลยครับ จะจบแล้วครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ท่านประธานครับ ผม กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานผ่านไปยังกรรมการยกร่าง อยากให้ทางท่านกรรมการยกร่าง ช่วยสรุปความชัดเจนในส่วนนี้อีกครั้งหนึ่งครับ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน เพราะเมื่อที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็ยังคงต้องย้อนกลับมาถามข้อ (ข) เลยครับ เพราะว่าประเด็นนี้มันไม่มีการยื่นการแปรญัตติกันครับ ทำความเข้าใจให้ตรงกับสภาแห่งนี้ ขอพระคุณครับท่าน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : จะอีกที่หนึ่งหรือครับ กรรมาธิการจะลงอีกที่ได้ไหมครับ ลึ้น ๆ ท่านอาจารย์ประพันธ์ หรือว่าใครจะ อ้อ ท่านประธาน ท่านอัครวิทย์ครับ เชิญครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมอัครวิทย์ สุมาวงศ์ กรรมาธิการ หากจะมีการแก้ไข ก็คงจะแก้ไขมาตรา ๙๕ (๔) ให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑๐ (๔) ในเรื่องของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งไม่ได้ตัดเรื่องของการเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารออกไปแล้ว ท้องถิ่นนะครับ ก็จะตัดออกเช่นเดียวกัน กำหนดระยะเวลา ถ้าหากว่าเป็นที่ตกลงกัน ก็เช่นเดียวกันระหว่าง สส. กับ สว. นะครับ แต่ว่าทั้งนี้ทั้งนั้นก็คงจะเป็นอย่างที่ท่านกรรมาธิการวุฒิสภา ได้เรียนต่อที่ประชุมแล้วว่า เราก็คงจะพยายามไม่ให้เกิดความเสียหายกับการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นนะครับ ฉะนั้นในเรื่องของการที่จะแก้ไขเช่นนั้น ก็อยากจะให้มีบทเฉพาะกาล ในมาตรา ๑๘๗ วรรคสามนะครับ ซึ่งก็มีข้อความอยู่แล้วนะครับ ในเรื่องของการสังกัดพรรคการเมืองของสมาชิกที่จะสมัคร สส. ในกรณีปกติต้อง ๙๐ วันนับถึงวันเลือกตั้ง ในวรรคสาม ของมาตรา ๒๘๗ ก็ได้กำหนดเอาไว้ว่า ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งแรก ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง อันนี้ก็ต่างจากบทบัญญัติหลักในมาตรา ๙๕ อยู่แล้วนะครับ ฉะนั้นเราก็จะเติมข้อความ ถ้าสมมุติว่าเป็นที่ตกลงกันได้ในเรื่องของการที่เราแก้ไข มาตรา ๙๕ (๔) นั้นว่า ในส่วนระยะเวลาตามมาตรา ๙๕๔ ก่อให้กำหนดเวลาเป็น กำหนดเดิม คือ ๑ ปี ในระยะเวลาตามมาตรา ๙๕ (๔) (น) และ (จ) ให้กำหนดเวลาเป็น ๒ ปี ตรงกับที่ปรากฏอยู่ในร่างปัจจุบัน ถ้าหากว่าที่ประชุมรับหลักการนี้ นะครับ ในบริบท ๙๕ (๔) ก็สามารถแก้ไขให้สอดคล้องกับ ๑๑๐ (๔) ได้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ที่ประชุมจะ ท่านคิดจะอีกทีนะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ศิวะ แสงมณี สสร. ขอความเข้าใจอีกนิดหนึ่งครับว่า ในส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ที่บอก ๕ ปีนี้ก็เหมือนกันไหมครับ กับของ สส. ว่า เหมือนกันหรือเปล่าครับ คือยกเว้นในการเลือกตั้งนี้ด้วย

๑๔๑

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๖๒/๓

หรือเปล่าครับว่า ทำไม สว. ไม่ยกเว้น แล้ว สส. ยกเว้น นั่นก็คือ อยากทราบว่า คือผม
อยากให้ปฏิบัติเหมือนกันนะครับ ถ้าจะยกเว้นก็ขอให้ยกเว้นเหมือนกัน ถ้าไม่ยกเว้นก็ไม่
ยกเว้น ผมคิดว่าเพื่อเราจะได้ตอบข้างนอกได้ ไม่อย่างนั้นมัน

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ ท่านอาจารย์ครับ

- ๖๓/๑

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพครับ ผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกร่าง อีกครั้งครับ ผมขอเรียนว่า ในเรื่องของการ
 การเลือกตั้งและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา มันเป็นระบบที่เราสร้างขึ้นใหม่เลย ที่แตกต่าง
 จากระบบดั้งเดิมนะครับ ที่เป็นมา เราต้องการที่จะให้สมาชิกวุฒิสภาพ้นจากการมี
 ฐานเสียงทางการเมืองโดยเด็ดขาด ผมอยากเรียนว่า เราได้วางหลักการควบคุมไว้ทุกกรณี
 นะครับ ตั้งแต่การเป็นกลางทางการเมืองนะครับ ในเรื่องของการที่มีชื่ออยู่ในถิ่นที่อยู่
 นะครับ แล้วก็การที่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอะไรนี้ เราพยายามที่จะตัดโอกาสเขาทุกทาง คือ
 ไม่ให้มีฐานในด้านการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้นเลยนะครับ ต้องเป็นคนของพื้นที่อย่างจริงจัง
 เพื่อที่จะได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ที่มีความสง่างาม ไม่เหมือนอย่างสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรนะครับ ให้เป็นคนที่เป็นที่ปรึกษาได้ เป็นคนที่น่าเชื่อถือได้ นะครับ เป็นคน
 น่าเคารพ คือเปลี่ยนระบบ แล้วก็มีการเลือก ๗๖ นะครับ แล้วก็เลือกสรร หรือการคัดสรร
 อีก ๗๔ นะครับ เพราะฉะนั้นจึงเป็นการเปลี่ยนระบบแบบถล่มทลายเลย พลิกฟ้า
 พลิกดินเลย สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา นี้ ซึ่งเราต้องการให้เป็นแบบอย่างที่ดี
 นะครับ สำหรับโมเดล หรือแบบใหม่ของสมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าการ
 การมีความเข้มงวดในคุณสมบัติ นั้น เป็นความจำเป็นนะครับ แล้วก็คงจะต้องเริ่มต้นระบบ
 ใหม่เลย ถ้าเอาระบบเก่ามาด้วยนะครับ ผูกติดมานี้ ความสง่างาม จะเกิดขึ้นใหม่ครับ
 แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น มันเป็นระบบดั้งเดิมที่มันเป็นมาอยู่นะครับ เขาก็แนะนำ
 มาแต่ดั้งเดิมแล้ว นี่ผมพูดกันตรงไปตรงมาเลยนะครับ ระบบมันจะเปลี่ยนแปลงโดย
 ฉับพลันไม่ได้ นะครับ ชาวบ้านเขาเป็นอย่างนี้มานะครับ เขารู้กันมา เราจะเปลี่ยนแบบ
 พลิกฟ้า พลิกดินในทันทีนี้ นะครับ เราจะเห็นได้เลยว่า กระทั่งถึงพรรคการเมืองที่เขาดูแล
 ผู้คนในพื้นที่นี้ นะครับ ในผู้ที่เตรียมการอะไรนี้ ในการเลือกตั้งนี้ เราต้องเห็นอกเห็นใจเขา
 นะครับ ผมเองนี่ นะครับ ผมอยากที่จะเปลี่ยนแปลงโดยฉับพลันทันที แบบพลิกฟ้า พลิกดิน
 เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิก ท่านต้องการเหมือนกัน นะครับ ให้สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส
 แต่เราต้องยอมรับความเป็นจริงด้วยครับ การร่างรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าต้องตัดสินใจด้วย
 ครับ ไม่ใช่เราจะทำอะไรตามใจของเราเสมอไป นะครับ ผมก็พยายามประนีประนอม
 รวมขอมที่สุดแล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณท่านอาจารย์ครับ ผมก็เป็นอดีต สส. นั่งอยู่ตรงนี้เหมือนกันนะครับ ขอร้อง ก็พอ
ยุติได้แล้วนะครับ ท่านอาจารย์ศิวะครับ ท่านศิวะครับ อีกที่เดียวนะครับ ขอสั้น ๆ และก็
จะต้องลงมติ

นายศิวะ แสงมณี : ผมขอหน้าที่เดียวครับ คือท่านประธานครับ ผม ศิวะ
แสงมณี คือผมไม่มีวัตถุประสงค์อย่างอื่นหรอกครับ แต่ผมเวลามีคำถาม เวลาออกไป
จะรณรงค์นี้ว่าต่างกันอย่างไร พอเราบอกว่ามาตรฐานนี้ เราว่าเป็นการรอนสิทธิ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เราบอกว่า เพราะฉะนั้นเรากำหนด ๕ ปี ไม่ได้เป็นการ
รอนสิทธิเขา พอมาวุฒิสมาชิก เราไปกำหนด ๕ ปี เราบอกว่า เป็นนวัตกรรมใหม่ คือผม
ไม่ทราบ เราจะเอาคำตอบอย่างนี้ไปตอบอย่างไร เพราะฉะนั้นผมเพียงแค่ฝากความคิด
ของผมไว้ สำหรับบันทึกไว้ในเจตนารมณ์แล้วกันครับ และวันหนึ่งจะพิสูจน์ว่า
ความสง่างามกัน ที่ว่ามันเกิดได้จริงไหม ขอขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านการุณเด็ยขอ เพราะมีอยู่ในบัญชีก่อนครับ ท่านสมเกียรติครับ
เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผมขอ
๑๕ วิ นะครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ เราจะร่างรัฐธรรมนูญในหลักการ ไม่มี
การบังคับ กับไม่มีการรอนสิทธิใช่ไหม แค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญท่านการุณนะครับ สั้น ๆ นะครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม การุณ สสร. นะครับ
ผู้เสนอ เบื้องต้นผมไม่รู้จะเรียนอธิบายซ้ำแล้วซ้ำอีกได้อย่างไรนะครับ ถ้าเทียบกันระหว่าง
สส. กับ สว. การต้องติดพื้นที่นี้ นะครับ -----

ท่านประธานก็รู้ ท่านเคยเป็น สส. สส. จะต้องติดพื้นที่มากกว่า สว. ด้วยซ้ำไป ผมเป็น สว. นะครับ ยังสามารถห่างพื้นที่ได้เยอะเลย แต่ สส. นี้ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นเรื่องติดพื้นที่นี้ หลักการแล้วต้อง สส. หนักกว่า ที่เป็นห่วงที่สุด ไม่ใช่ห่วงกรณีเรื่อง สส. เขตเลือกตั้ง แต่ห่วงที่สุด คือ สส. แบบบัญชีรายชื่อที่เป็นกลุ่มจังหวัด พวกหิวกระเป่านี้แหละครับ จะไปขอดูแลกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ที่เป็นเขตเลือกตั้ง เพราะเขาจะได้เป็นบัญชีรายชื่อ หมายเลข ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ นี้ เขาจะมีโอกาสได้คะแนนเพียงพอ ที่จะได้เป็น สส. บัญชีรายชื่อ นี่นะครับ จะต้องมีความเหมาะสมอย่างมากพอที่จะได้อยู่ในเกณฑ์ บัญชีรายชื่อ วิธีการจะได้ เพราะเขาเป็นพวกหิวกระเป่าไม่มีคะแนนเสียง ไม่มีฐาน ก็คือ หิวกระเป่าไปให้กับ เขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งละ ๕ ล้าน ๕ ล้าน ๕ ล้าน ๕ ล้าน ๕ ล้าน เป็นกำลังเสริม พื้นที่ขนาดนี้ นะครับ ก็จะใช้ประมาณ ๗ ล้านกว่าคน ตามบัญชีนี้ ๗ ล้านกว่าคน ก็คือ ประมาณทั้งหมดประมาณสามสี่สิบล้าน สส. เขตเลือกตั้ง ท่าน เขาช่วยไปนะครับ รวมหัวกัน บัญชีรายชื่อไปสัก ๓ คน จะได้เป็นหมายเลข ๑ ๒ ๓ ซึ่งมีโอกาสเป็นปาร์ตี้ลิสต์ของกลุ่ม จังหวัดตรงนี้ ๓ คน เขาเตี้ยเงินกันนะครับ คนละประมาณร้อยล้านก็เป็น ๓๐๐ ล้าน ๓๐๐ ล้าน ก็ไปแจกเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งละ ๓ ล้าน ๓ ล้าน ๕ ล้าน ๕ ล้าน เสริมจาก ที่พรรค ที่พรรคต้องช่วยไปอีกในเขตเลือกตั้งอีก ท่านเห็นไหมครับว่า ที่ผมเป็นห่วงคือห่วง พวกหิวกระเป่าไปโดยไปทำการลงในบัญชีเลือกตั้ง และคนเหล่านี้ไม่ใช่คนพื้นที่และไม่ติดดินและไม่ติดอยู่ในท้องถิ่น ไปชั่วคราวชั่วคราว เพียงเพื่อจะชนะเลือกตั้ง ให้เป็นบัญชีเลือกตั้งบัญชีรายชื่อ เสร็จแล้วก็เข้าไปสู่ตำแหน่ง เรียกว่า ตำแหน่งบริหารคือรัฐมนตรี ท่านคอยดูเถอะครับ เขาจะไปในกลุ่มเหล่านี้ และพรรคการเมืองแต่ละพรรคจะจำเป็น ที่จำเป็นจะต้องอยากได้พวกหิวกระเป่าไปช่วยดูแลพื้นที่ เรียกว่า กลุ่มจังหวัด ทั้งสิ้นนี้ ต่างหากครับ ท่านครับ ผมก็เสียใจนะครับว่า ผมเสนอเรื่องนี้ขึ้นมา ปรากฏว่ากรรมาธิการ ก็ยอมพิจารณาเรื่องนี้ให้ ยอมมาตอนแรก ก็บอกว่า แก่ แล้วต่อมาก็ยอมปรับแก้เป็น ๕ ปี ให้ โดยมีบทเฉพาะกาล พอว่ากันไปว่ากันมา กรรมาธิการก็ ถ้าอย่างนั้นแข็งกร้าวเลย คือใช้ฉบับที่กรรมาธิการเสนอมา โดยไม่ถอน ไม่ถอย สุดท้ายก็ยังบอกว่า เอ้า ถ้าอย่างนั้น ถ้ายอมกันก็กลับไปอีกก็ได้ คือเสียใจมากครับว่า ทำไมกรรมาธิการจึงยึกยัก ยึกยัก มี

ท่านที่เคารพนับถือ เขียนจดหมายมาบอกว่า คุณการุณที่รัก ยอมถอยสักครั้งให้เป็นไปตามกรรมวิธีการ ลายมือชื่อนี้ นะครับ ต้องยอมครับ ผมต้องเคารพท่าน แล้วก็ต้องขอยอม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ขอบคุณ

นายการุณ ไสงาม : เพื่อประโยชน์ครับ ผมเห็นว่าได้เพียงสักครั้งหนึ่ง หลักการคือ ๕ ปี ๕ ปี ๕ ปี ทั้งหมดแล้วในเบื้องต้นนะครับ ท่านไปเขียนบทเฉพาะกาลก็ เข้า ถ้าว่ผมก็ได้มากแล้วละ พี่น้องสมาชิกทั้งหลาย เพื่อนที่เคารพทั้งหลาย รวมทั้งพี่น้องประชาชนทุกคนนะครับ ก็ถือว่าได้เยอะแล้ว เพราะกรรมวิธีการท่านมีเมตตาเพียงเท่านี้ ท่านให้แบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ เอาละ ยอม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ขอบพระคุณมาก ถ้าอย่างนั้นก็ต้องมีมติกันใช่ไหมครับ เพราะว่าขณะนี้
กรรมวิธีการแก้ไข

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) มี
สัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ถ้าเห็นชอบแล้วไม่ต้องเลยนะครับ ยืนยัน โอ.เค. ครับ ทุกคนพยักหน้าเรียบร้อย
ขอบพระคุณมากครับ ต่อไปเลยครับ

(นายอุทิศ ชูช่วย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอุทิศ ชูช่วย : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม

นายอุทิศ ชูช่วย : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ ท่านประธานไม่เห็นนั้นนะ คุณอุทิศใช่ไหมครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ใช่ครับ ท่านประธาน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ผม อุทิศ ชูช่วย ครับท่านประธานครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมการยกร่างครับ สืบเนื่องจากกรณีที่ท่านกรรมการแล้วก็ผู้แปรญัตติข้างล่างได้หารือกันเมื่อสักครู่นะครับ มาตรา ๑๑๐ ครับท่านครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง ผ่านไปแล้วครับ พิจารณาไปเมื่อคืนครับ ๑๑๐ ครับ ท่านกรรมการยกร่างครับ ใน (๘) ที่มีการแก้ไขเมื่อคืนไม่เป็นรัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วก็มีส่วนที่ตัดออกนะครับ ส่วนที่ตัดออกคือส่วนนี้นะครับ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กระษัตริษตามรัฐธรรมนูญ นี่ตัดออกเมื่อคืน แล้วก็ต่อด้วย คำว่า เคยเป็นแต่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วยังไม่เกิน จาก ๒ ปี เป็น ๕ ปี เมื่อคืนนี้นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คุณอุทิศครับ ต้องให้จบเรื่องอันนี้เสียก่อนได้ไหมครับ อันนั้นยังไม่ถึงนะครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : เกี่ยวเนื่องครับ อาจารย์ครับ เนื่องจากว่าอันนี้
เราพิจารณาผ่านไปแล้ว แล้วก็ผมอยากจะไม่รบกวนมาก เพียงแต่อยากจะทราบเรียน
ท่านกรรมาธิการ เนื่องจากว่าเมื่อสักครู่ผมได้ประสานกับกรรมาธิการข้างนอกแล้วครับ
ท่านครับ จะขออนุญาตหารือในที่ประชุมใหญ่ที่นี่ทีเดียวครับ ไม่มากครับ อย่างนี้ครับ
ท่านประธานครับ ใน (๘) ครับ ท่านกรรมาธิการครับ ที่บอกว่า หรือไม่ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง นี่นะครับ เมื่อคืนนี้กลับไปนี่ ไปดูในมาตรา ๒๕๐ ครับ ปราบกฏว่า คำว่า
ผู้ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นั้น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น ประกอบด้วย
ในมาตรา ๒๕๐ หน้า ๑๒๑ นะครับ ใน (๖) บอกว่า คือหมายถึงผู้บริหารท้องถิ่น และ
สมาชิกสภาท้องถิ่น ตามที่กฎหมายบัญญัตินะครับ ซึ่งก็หมายความว่า การตัดสิทธิ
ไม่ให้สมัครวุฒิสมาชิกนี่นะครับ รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น
เป็นเวลา ๕ ปี หลังจากที่หมดวาระของท้องถิ่นแล้ว ผมอยากที่จะทราบเรียนท่าน
กรรมาธิการอย่างนี้นะครับว่า กรณีอย่างนี้นี่นะครับ ปัจจุบันนี้องค์กรส่วนท้องถิ่น เรามี
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗,๘๕๑ องค์กร ท่านครับ และผู้ที่เป็นสมาชิกและผู้บริหาร
ท้องถิ่น ดีเสียว่าแต่ละท้องถิ่นมีประมาณ ๒๐ คน ครับ ผู้ที่อยู่ในองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ๑๕๗,๐๐๐ กว่าคน นี่นะครับ จะต้องขาดสิทธิที่จะสมัครวุฒิสมาชิกถึง ๕ ปี ครับ
ท่านครับ ถ้าพวกเราสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้ คิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ทั้ง ๗,๐๐๐ กว่าองค์กร ขณะนี้นะครับ ตั้งแต่ อบต. เทศบาล อบจ. คือโรงเรียนของการ
ปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นโรงเรียนเบื้องต้นนี่นะครับ
ผมคิดว่าการตัดสิทธิของสมาชิกและผู้บริหารท้องถิ่น ๕ ปี ถึงจะสมัครวุฒิสมาชิกได้นะ
ครับ ผมคิดว่าเป็นการไม่ให้โอกาสนะครับ ท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ใช่
นี่คนละ นี่เป็นคนละเรื่องเลยใช่ไหม

นายอุทิศ ชูช่วย : เดี่ยวครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
แล้วผ่านแล้วใช่ไหมครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ผ่านแล้ว ท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ถ้าผ่าน
แล้วก็ไม่มีทางจะกลับมา ย้อนมาได้หรอกครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ถ้าผ่านแล้วมันไม่มีทางหรอกครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ฟังผมสักนิดนะครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ใช่
ครับ ก็ทุกคนจะชี้แจงใหม่ครับ ทางกรรมาธิการไปรับปากอะไร ตกลงกันหรือเปล่าครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ท่านครับ ขออนุญาตถึงแม้ว่าจะไม่สามารถที่จะแก้ไข
ได้ในวันนี้ ก็อยากจะกราบเรียนที่ประชุม แล้วก็กราบเรียนคณะกรรมการร่างนะครับ
ว่า ช่วยดูแล้วก็ทบทวน แต่ถ้าสมมุติว่า สามารถหยิบยกขึ้นมาในระหว่างนี้ได้

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
กระผมเข้าใจแล้วครับ เขาก็มีช่องทางที่จะหยิบยกมาทบทวนที่หลังนะครับ ก็ฝากไว้ได้
ใช่ไหมครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ขออนุญาตที่จะให้

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
พอหลังจากนี้ อ้าว ท่านอาจารย์จรัญ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือตอน
ที่ทำเรื่องนี้นี้ ตั้งกำหนดลักษณะต้องห้ามของคนที่สมควรเป็นสมาชิกวุฒิสภาใช่ไหมครับ
ใน (๘) นี้ต้องการที่จะตัดจากฝ่ายบริหาร แล้วก็ สส. อะไรอย่างนี้ โดยที่ไม่ให้รวมถึงทาง
ส่วนท้องถิ่นด้วย -----

เพราะว่าทางฝ่ายท้องถิ่นที่เขาไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับทางการเมือง ในลักษณะที่จะขัดแย้งกับการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้น คำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใน (๘) นี้ ไม่ได้มีเจตนาจะรวมถึงผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ที่นี้วิธีเขียนมันไม่ได้เขียนไว้ให้ชัด ผมก็คิดว่าใน (๘) นี้ ถ้าเราเติมต่อท้ายไปว่า ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ก็จะชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ที่เห็นตรงกันอยู่แล้วครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
แล้วจะให้ทำอย่างไรครับ เพราะว่ามันนอกจากว่าหลังจบนี้แล้ว ถึงจะใช้สิทธิของกรรมาธิการ
ถูกใหม่ครับ ตามข้อ ๒๘ วรรคสองนะครับ ถ้าอย่างนั้นนะได้ ผมเข้าใจครับ เรื่องราว
ทั้งหมด แต่จะเอามาพิจารณาตอนนี้ไม่ได้นะครับ โอ.เค. ครับ ขออนุญาต ถ้าเข้าใจตรงกัน
ก็ผ่านเลยนะครับ อาจารย์วุฒิสภาครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภา ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ครับ ผม วุฒิสภา ตันไชย กรรมาธิการครับ ผมเข้าใจว่าที่ประชุมเห็นชอบตรงกันเรื่องของ
การแก้ไข ใน ๙๕ (๔) ทั้งหมดนะครับ ถ้าผมเข้าใจอย่างนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า
สิ่งที่ผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมที่กรรมาธิการขอแก้ไข ซึ่งอาจจะยังไม่ถึง แต่มันอยู่ใน
ในมาตรา ๒๘๗ วรรคสาม ซึ่งเชื่อมโยงนะครับ กระผมจะขออนุญาตอ่านเพื่อเป็นบันทึก
นะครับ ในมาตรา ๒๘๗ วรรคสาม ในบทเฉพาะกาลนะครับ ได้เขียนไว้ว่า ในการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปครั้งแรก ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องเป็นสมาชิกพรรค
การเมืองไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง นะครับ ส่วนที่คณะกรรมาธิการขอ
เพิ่มเติมนะครับ ก็คือว่า ส่วนระยะเวลาตามมาตรา ๙๕ (๔) (ก) ให้กำหนดเป็นเวลา ๑ ปี
และระยะเวลาตามมาตรา ๙๔ (๔) (ง) และ (จ) ให้กำหนดเวลาเป็น ๒ ปี อันนี้คือ
ขอเพิ่มเติมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ถ้อยคำตอนนี้เราบันทึกไว้เรียบร้อยแล้วนะครับ พอถึงเวลานั้นก็ค่อยไปว่ากันอีกทีหนึ่ง
นะครับ ขอบพระคุณมากครับ ท่านเลขาครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กระทบ เจิมศักดิ์ นะครับ ที่ท่านขอ
ใส่ไว้ ก็ไม่มีอะไรขัดข้อง เพียงแต่ว่า ๓๐ วัน เรายังไม่พิจารณาส่วนแรก ส่วนแรกเราคงจะ
กลับมาพิจารณาได้ใช่ไหมครับ ถูกต้องไหมครับ ช่วยพูด จะได้บันทึกไว้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านพยักหน้าแล้วพูดอีกทีก็แล้วกันครับ บันทึกครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เอาละ
ครับ เรียบร้อยนะครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ ท่านเลขาครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
จบมาตรา ๙๕ นะครับ ต่อไปขึ้นมาตรา ๙๖ ไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้สงวนคำแปรญัตติอยู่
๔ กลุ่มครับ ท่านอาจารย์สมชัย ท่านวัชรา ท่านสุรชัยครับ ขอแปรญัตติไว้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ก็มี
๔ กลุ่มนะครับ ท่านอาจารย์สมชัยเป็นกลุ่มแรก เรียงเชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ มาตรา ๙๖ ที่ผม
แปรญัตติไว้ในวงเล็บที่ ๕ นะครับ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับจำนวนปีของผู้ที่เคยต้อง
คำพิพากษา จะขอเชิญให้คุณสุนทร จันทรวงศ์ เป็นผู้นำเสนอครับ เชิญครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญคุณสุนทรครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบ นายสุนทร
จันทรวงศ์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ขอแปรญัตติร่างรัฐธรรมนูญ ในมาตราที่ ๙๖ (๕)
ที่บัญญัติว่า บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น
คือ ผู้ที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยให้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่
ความผิดอันกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ กระทบขอแปรเป็นว่า ได้พ้นโทษ

มายังไม่ถึงสี่ปีในวันเลือกตั้ง กระผมมีเหตุผลดังนี้ครับท่านประธาน ประการที่ ๑ กระผมเข้าใจในเจตนารมณ์ของท่านคณะกรรมการการยกเว้นเป็นอย่างยิ่ง แม้จะมีความเคารพเป็นล้นพ้น เพราะเมื่อได้อ่านเหตุผลของท่านที่กรุณาเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว ท่านระบุว่าท่านตัดสิทธิผู้ที่ถูกจำคุกยังไม่เกินห้าปี ไม่ให้รับสมัคร สส. ได้ เพราะไม่ประสงค์ที่จะให้ผู้มีเหตุหม่อมองปฏิบัติหน้าที่เป็นสมาชิกผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา เพราะข้อบังคับนี้ใช้ร่วมกันทั้ง สส. และ สว. นะครับ ท่านระบุเช่นนี้ ก็หมายความว่า ในความหมายของท่านนี้ ท่านผู้ผ่านการจำคุกมาแล้ว ๕ ปี ๑ วันขึ้นไป เป็นผู้ไม่หม่อมองแล้วใช่ไหมครับ ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่อันทรงเกียรตินี้ สภาว่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้กำลังจะเป็นสภาล่างมลทินใช่ไหมครับ แม้ว่าท่านจะอ้างว่า การเขียนในมาตรานี้ดีกว่าในอดีต เพราะในอดีตระบุว่า ต้องจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป แต่ท่านระบุเพียงว่า ถูกจำคุกมาแล้ว ไม่ว่าจะกี่วัน กี่เดือน กี่ปี ก็จะต้องมานั่งรออีก ๕ ปี -----

ท่านประธานครับ ผู้ที่กระทำผิดทางอาญา และมีโทษถึงจำคุกนั้นแล้ว ไม่ว่าจะป็นวันเดียว เดือนเดียว หรือปีเดียว ก็ถือได้ว่าเป็นโทษประหารแล้วนะครับ ท่านตั้งเวลา กำหนดวันให้เขาล้างตัว ล้างใจ เพียง ๕ ปีเท่านั้น คือท่านเชื่อมั่นว่าเขาจะเป็นคนดีของท่าน หรือเป็นคนดีของประเทศชาตินั้น กระผมเชื่อไม่ลงครับ ในระหว่างการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน กระผมก็เคยได้ถามประชาชนว่า ระหว่างผู้ที่จะสมัคร สส. หรือ สว. นี้ ระหว่างผู้ที่พ้นโทษมาแล้ว ๕ ปี กับพ้นโทษมาแล้ว ๒๐ ปี จะเลือกเอาอย่างไร ประชาชนตอบว่าอย่างไร ท่านประธานทราบไหมครับ ประชาชนตอบว่า ไม่ต้องการเลยครับ ผู้ที่ถูกจำคุกมาแล้ว มาเป็นตัวแทนของเขา เขารู้สึกว่าไม่สมศักดิ์ศรี แต่ว่าถ้าจะเปิดโอกาสให้ ถ้าจะมีช่องว่างให้เขาบ้าง ให้เขามาบ่มตัว บ่มใจ สัก ๒๐ ปี ก็ดูจะสาสมกับความผิดที่เขาได้ก่อขึ้น อย่างที่เรียกว่า ๕ ปีนี้ นะครับท่าน ถ้าเป็นผ้าเปียกน้ำก็ถือว่ายังไม่แห้ง ยังเป็นผ้าหมาด ๆ อยู่ นะครับ ถ้าเป็นคนที่ผ่านคุกมา ก็ยังถือว่ากลิ่นสาบคุยกยังไม่จาง ความผิดที่เขาจะต้องมาเฝ้ารอนี้ ผมคิดว่ามันสาสมไปกับความประพฤติของเขาในอดีต ท่านคงจะได้เห็นนะครับว่า บุคคลบางคน บางกลุ่ม ที่ผ่านสถาบันของท่านคือวะ ที่เคยควบคุมอยู่แล้วนะครับ แต่ละคนจะมีบทบาทลีลาอย่างไรบ้าง คงจะได้เห็นกันไม่มากนักน้อย ท่านประธานครับ และท่านกรรมาธิการ กรุณาอย่าได้นำความผิดทางกฎหมายแพ่ง ที่ท่านระบุมามาเปรียบเทียบกับกฎหมายอาญาตัวนี้นะครับ หรือท่านจะโปรดได้เทียบเคียงกับคดีของศาลฎีกาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเอามาเทียบกัน เพราะการเข้าสู่คนที่จะมาออกกฎหมายของประเทศชาติ คนที่ไปจะสภาสูงของประเทศชาติ นั้นต้องผ่านการคัดกรองตั้งแต่ต้นน้ำ หรือเรียกว่า ตัดไฟตั้งแต่ต้นลม ประการที่ ๒ นะครับ เพื่อเป็นการยกย่องมาตรฐานของสมาชิกวุฒิสภาไทยให้สูงขึ้น และให้สอดคล้องกับมาตราที่ ๒๗๐ เรื่องของจริยธรรมผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะผู้มีจริยธรรมจะต้องถูกบ่มฝังมาตั้งแต่บ้านตั้งแต่สังคมที่ดี มิใช่เขาไปบ่มฝังในคุกมาเพียงระยะหนึ่ง แล้วก็มารอเพียง ๕ ปี แล้วจะมีจริยธรรมที่ดีได้ การกระทำใดที่ถือว่าเป็นโทษร้ายแรงถึงขั้นจำคุก อาจจะเป็นมูลเหตุให้การกระทำผิดของมาตรฐานจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เสียหายอีกในอนาคต -----

บรรดาท่าน สสร. ของเราหลายท่านนะครับ ที่มีบทบาททางกฎหมายซึ่งผมอยากจะขอ
อนุญาตยกตัวอย่าง อย่างเช่น ท่านอัยการผู้มีปากกับใจตรงกันอยู่ซ้ายมือนี้ครับ
ท่านอัยการ เสริมเกียรติ วรดิษฐ์ ท่านก็กล่าวย่านะครับว่า ผู้ที่ผ่านคุกมาแล้ว ที่ท่าน
ตัดสิน ที่ท่านช่วยมานะครับ หลายคนครับ ตัดสินมาแล้ว พันโทษมาแล้ว ก็อีกไม่กี่ปี
ท่านก็ต้องกลับมาตัดสินคดีเก่า คนเก่า ในข้อหาเก่า ในข้อหาเก่า จับเข้าไปขังคุกใหม่
หรือครับ แล้วท่านผู้พิพากษาอาวุโสอีกหลายท่าน ก็ยอมรับในจิตใจของคนเหล่านี้ที่ว่า
ระยะเวลาเพียง ๕ ปี ไม่พอที่จะชะล้างของเขาครับ เพื่อเป็นการส่งเสริมสถานะของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๑๐ (๗) ให้เป็นผู้ทรงเกียรติ
อย่างแท้จริง เพราะในการยอมรับนับถือของคนทั่วไป หรือสภาทรงเกียรติ ซึ่งเรียกขานกัน
มาเนิ่นนานหลายสิบปีแล้วนะครับ ว่า สส. หรือ สว. คือผู้ทรงเกียรติ หากมี สส. หรือ สว. ที่
เพิ่งพ้นโทษออกมาหมาด ๆ นั้น ประชาชนไทยจะยอมรับสถาบัน สส. หรือ สว. ได้
หรือครับว่า เป็นสถาบันที่ทรงเกียรติ ได้อย่างสนิทใจ

ประการที่ ๓ นะครับ ท่านประธาน ประการที่ ๓ เพื่อช่วยลดปัญหาของ
กกต. ในการจัดการเลือกตั้ง เช่น ปัญหาการซื้อเสียง การโกงการเลือกตั้งหรือการ
ประทุษร้ายต่อร่างกายของคู่แข่งให้ลดน้อยลง ลดปัญหาการทุจริต คอร์รัปชัน ทั้งปวง
อันอาจจะเกิดจากบรรดาผู้สมัครที่เคยผ่านคำพิพากษาให้จำคุกมาแล้วหรือเฉียดคุก
มาแล้ว เพราะบุคคลเหล่านี้ย่อมจะทำได้ทุกอย่าง เพื่อที่จะให้เขาได้ชนะการเลือกตั้ง
เพราะหนักกว่านี้เขาก็ผ่านมาแล้ว จึงไม่แปลกเลยที่เขาจะทำอะไรก็ได้ ผมจะขอย้อน
ประวัติศาสตร์เล็กน้อยนะครับท่าน เมื่อประมาณ ๒๐ ปีเศษ ๆ ที่จังหวัดชายทะเลแห่งหนึ่ง
มีการแข่งขันของผู้สมัคร สส. ๒ คน ผู้สมัครคนหนึ่งเป็นคนท้องถิ่น เป็นกำนันชื่อดัง
มีอิทธิพลค่อนข้างสูง มีคะแนนนิยมที่ดี ผู้สมัครอีกคนหนึ่งก็มาจากที่อื่น มีอดีตเป็น
นายทหารที่โด่งดังคับฟ้าแต่ต้องมาร่วงหล่น เมื่อปลายปี ๒๕๑๖ ต้องไปต่างประเทศ
ต้องถูกยึดทรัพย์ แต่เขาก็จะกลับมาเพื่อที่จะสมัคร สส. จังหวัดนี้ เพื่อที่จะล้างอาย
พอกตัว การรณรงค์การแข่งขันเป็นไปอย่างดุเดือด ยากที่จะมีใครทำนายได้ว่า
ผลจะปรากฏเป็นอย่างไร อะไรเกิดขึ้นรู้ใหม่ครับ ท่านประธาน ผมไม่กล่าววนะครับว่าใคร

เป็นฝ่ายกระทำต่อใคร ก่อนวันเลือกตั้งไม่นานนัก ฝ่ายหนึ่งถูกยิงถล่มด้วยอาวุธสงคราม ตายยับเยินคาที่ อีกฝ่ายหนึ่งจึงได้รับเลือกตั้งไปอย่างสบาย ๆ นี่คือเหตุผลหนึ่งครั้ง ของ การประทุษร้ายต่อร่างกาย ต่อการสังหารกัน ถึงว่าทำได้ทุกอย่าง อีกตัวอย่างหนึ่งนะครับ ท่าน ในจังหวัดที่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ ซึ่งมีชื่อเสียงยกย่องว่าเป็นจังหวัดโคตรโกงการ เลือกตั้ง มีการโกงทุกรูปแบบ แม้กระทั่งการเปลี่ยนหีบบัตรเลือกตั้ง ซึ่งสื่อมวลชนก็ให้เห็น ได้ลงมาเผยแพร่ หลังจากการเลือกตั้ง กกต. สั่งเลือกตั้งใหม่ ซ้ำสอง ซ้ำสาม แต่แล้วก็ได้ ผู้เลือกตั้ง ที่สุดท้ายก็ ที่มีประวัติที่ไม่ดีนะครับได้เข้าไป แล้วก็คนที่ชนะ ปรากฏว่าทุกวันนี้ ก็ยังก่อเรื่องขึ้นนะครับ เป็นเรื่องข่าวฉาวโฉ่ และญาติผู้ใหญ่ของผู้นั้นก็ยังเป็นปัญหา เป็นภาระกับ ปปช. อยู่ในขณะนี้ วันนี้ นี่คือพื้นฐานของคนที่มาจากพื้นฐานที่ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงตาม หรือในคดีที่ผ่านการพิพากษา เมื่อมีนาคมปีนี้นะครับ เมื่อต้นปีนี้เป็นคดีดำ ที่ ๖๕๐/๒๕๔๙ และคดีแดง ที่ ๓๘๖/๒๕๕๐ -----

เหตุเกิดที่จังหวัดภาคเหนือ ของ สสร. เราคนหนึ่งนะครับ ศาลที่ทำพิพากษาลงโทษอดีตนายก อบต. ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ และอดีต สส. เขตหนึ่ง ของพรรคใหญ่ เป็นจำเลยที่ ๒ ในความผิดฐานยื่นแจกเหล้าในวันเลือกตั้งหน้าหน่วยเลือกตั้ง แล้วโฆษณาหาเสียงศาลลงโทษโดยไม่รออาญาเลยนะครับท่าน ลงโทษจำคุกคนละ ๒ ปี และเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้งเท่าไร ท่านทราบไหมครับ คนละ ๑๐ ปีครับ ซึ่งศาลยุติธรรมท่านถึงเห็นความชั่วร้ายทางด้านนั้นนะครับ ท่านไม่ลงโทษเพียงแต่ ๕ ปีเท่านั้นนะครับ กรณีนี้ท่านลงโทษถึง ๑๐ ปี และยิ่งกว่านั้นท่านทราบไหมครับว่า จำเลยที่ ๑ ก่อนหน้าที่จะได้รับคำพิพากษาในครั้งนี้ ได้รับคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกมาแล้ว ๑๔ ปี ในคดีโกงข้าวในโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล ซึ่งยังไม่ทันได้รับโทษมาของคดีแรกเลยนะครับ ก็มาก่อเหตุในคดีซ้ำกันอีก มาโกงการเลือกตั้งขึ้นมาอีก สิ่งเหล่านี้ดังกล่าวล่ะครับ ที่ผมกล่าวว่าบุคคลประเภทนี้เขาจะไม่มี ความสะทกสะท้าน ประหวั่นพรั่นพริ้งกับคุกตารางแล้ว เพราะเขาผ่านมาแล้ว ทั้ง ๓ ประการ ที่ผมยกมาพอสังเขป ก็เพื่อที่จะชี้ว่า พื้นฐานของบุคคลสำคัญที่สุดนะครับ เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้ ผมว่าไม่จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่มิมีพื้นฐานต่างพร้อมเข้ามาเป็นผู้แทนอันทรงเกียรติของประชาชน ทั้ง ๆ ที่สุจริตชนประเทศไทยยังมีมากมาย ล้นแผ่นดิน

ประการที่ ๔ จากการศึกษาค้นคว้าคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้แทนประชาชนในประเทศที่เจริญแล้วนะครับท่าน เช่น อเมริกา ในการเลือกตั้งทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น คือตั้งแต่นายกเทศมนตรีขึ้นไป ไม่ว่าจะ เป็น สว. สส. หากผู้ใดได้ย้ายบ้านเข้าไปอยู่ในคุกแล้ว หมดสิทธิทางการเมืองโดยสิ้นเชิงนะครับ หลายประเทศที่เจริญแล้วเขายึดถือระบบ ระเบียบนี้ แล้วรัฐธรรมนูญไทยเราฉบับนี้หลายท่านก็บอกว่า จะพยายามยึดถือแบบของอารยประเทศที่เจริญแล้วเป็นตัวอย่าง แต่ผมไม่ทราบว่าเพราะเหตุอะไร ในมาตรานี้จึงพยายามหลีกเลี่ยงแบบอย่างที่ดีของประเทศที่เจริญแล้ว เพราะว่ารัฐธรรมนูญที่เรา กำลังจะร่างนี้ เราก็ยอมรับกันนะครับว่าเรากำลังยึดโยงอยู่จากหลายมาตราของประเทศที่เจริญแล้ว ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมขอยืนยันว่า กระผมไม่ได้มีวาระซ่อนเร้นอันใด กระผมไม่ได้

หวังจะกีดกันใคร กระผมไม่ได้หวังประโยชน์เพื่อตัวเอง เพื่อในการสมัครเลือกตั้งทั้งนั้น เพราะว่าผมคิดว่า กระผมไม่มีความสามารถที่จะเป็นผู้แทนราษฎร หรือผู้แทนวุฒิสมาชิกได้ แต่ที่กระผมนำเสนอนี้ ก็เพื่อที่จะทำให้มาตรฐานของรัฐสภาไทย มาตรฐานของผู้แทนของเราได้ดังงามและสง่า ขอกราบเรียนให้คณะกรรมการที่เคารพ อย่างนี้กว่าเป็นเรื่องตลกนะครับ ๒๐ ปี ๕ ปีนั้นไม่นานเลยครับ ประเดี๋ยวเดียวครับ เห็นกันอยู่หน้าครับ และท่านเพื่อนสมาชิกได้โปรดพิจารณาสันับสนุนด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณมากครับ เชิญท่านสุรชัย ตัวท่านเองเลยนะครับ ไม่ได้มอบให้ใคร เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติ มาตรา ๙๖ ครับ กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการยกร่าง และเพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ มาตรา ๙๖ ที่ผมขอแปรญัตติไว้มีประเด็นอยู่ ๒ ประเด็นครับ ซึ่งอยู่ใน (๙) กับ (๑๐) ซึ่งในมาตรา ๙๖ นี้ เป็นการกำหนดคุณสมบัติต้องห้ามของบุคคลที่จะเข้าสู่เส้นทางของการเป็น สส. (๙) นี้ เดิมกำหนดไว้แบบนี้ครับ -----

ท่านประธานครับ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นก็มาเป็น สส. ไม่ได้ (๑๐) เป็นสมาชิกวุฒิสภาก็มาเป็น สส. ไม่ได้ ทีนี้ประเด็นมันมีอย่างนี้ท่านประธานว่า ถ้าเคย เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา ก็จะไม่ขัดกับ ข้อห้ามทั้งสองอนุดังกล่าว กระผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า ถ้าเรากำหนดข้อห้ามสำหรับ การเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รวมไปถึงการเป็นสมาชิกวุฒิสภาว่า ต้องเป็นในขณะที่จะมาสมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. นั่นนี่ อาจก่อให้เกิดความเสียหายกับ งานของ สส. งานการเมืองของประเทศได้ อย่างนี้ครับท่านประธานครับ สมมุติผมกำลัง เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ผมกำลังเป็น สว. อยู่ แล้วเดี๋ยวนหน้าจะมีการ รับสมัครรับเลือกตั้ง สส. ผมเตรียมตัวจะลง สส. ครับท่านประธานครับ ผมสามารถที่จะใช้ ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นในฐานะที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น ในฐานะที่ผมเป็น สว. หาเสียงล่วงหน้าให้ตัวเองได้แล้วครับ ก่อนถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ผมก็จะลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น จากการเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ลาออกจากการ เป็น สว. แต่ผมได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวหาเสียงให้ตัวเองเรียบร้อยแล้วครับ หรือรวมถึงอาจจะใช้ขบของหลวงเร่งรีบประชาสัมพันธ์ผลงานที่จะเป็นผลงานเชิง ประชานิยมหรือผลงานอะไรก็สุดแล้วแต่ ที่จะทำให้ผมสามารถสร้างชื่อเสียงหรือหาเสียง ให้กับตัวเองแล้วไปลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยเหตุผลตรงนี้ นะครับ ผมจึงเห็นควรว่า ข้อห้ามในการที่จะกำหนดคุณสมบัติเป็นคุณสมบัติต้องห้าม สำหรับผู้ที่จะลง สส. ใน (๙) และ (๑๐) นั้น จึงไม่ควรห้ามแต่เฉพาะขณะที่ยังคงดำรง ตำแหน่งดังกล่าวอยู่ ด้วยเหตุนี้ผมจึงได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมข้อความใน (๙) และ (๑๐) ของมาตรา ๙๖ เป็นดังนี้ครับ (๙) ขอเพิ่มเติมข้อความว่าเป็นว่า เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารสภาท้องถิ่น หรือเคยเป็นและพ้นตำแหน่งมาไม่เกินสองปี นะครับ (๑๐) เป็น สมาชิกวุฒิสภาหรือเคยเป็นและพ้นตำแหน่งดังกล่าวไม่เกินสองปี ถามว่าที่มา ๒ ปี มาจากไหนครับ ก็ต้องกราบเรียนว่า ที่มา ๒ ปีนี้เขียนขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๑๑๐ (๘) ซึ่งเป็นคุณสมบัติต้องห้ามของบุคคลที่จะเป็น สว. เช่นเดียวกันครับ ใน (๘) ของมาตรา ๑๑๐ นั้น กำหนดห้ามบุคคลที่เป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง หรือเคยเป็นแต่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่เกิน ๒ ปี นะครับ เหตุผลที่ผม

กำหนด ๒ ปี ก็เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑๐ ซึ่งเป็นคุณสมบัติต้องห้ามของ คนที่จะมาเป็น สว. เช่นเดียวกันนะครับ และเพื่อให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

อีกประการหนึ่งที่ผมจะกราบเรียนเป็นเหตุผลเพิ่มเติมโดยเฉพาะประเด็น ใน (๑๐) ซึ่งเป็นประเด็นคุณสมบัติต้องห้ามสำหรับผู้เป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือเคยเป็น สมาชิกวุฒิสภา ที่ผมมีเหตุผลเกี่ยวกับคุณสมบัติตรงนี้ที่จะกราบเรียนเพิ่มเติมก็คือ คนที่เป็น สว. เราทราบกันดีอยู่แล้วว่าต้องเป็นกลางและมีอิสระทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามร่างเดิมของท่านกรรมาธิการยกกว้าง ท่านก็เห็นว่าหลักการนี้เป็นหลักการสำคัญ ท่านเขียนอยู่ในมาตรา ๙๕ (๓) ด้วยซ้ำว่า คนที่จะเป็น สว. ต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง แต่จากการประชุมร่วมกันท่านยอมตัดออกไป การตัดออกไปนั้นไม่ได้หมายความว่า สว. ไม่ต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง แต่เราตัดข้อความนี้ออกจากร่างรัฐธรรมนูญก็ ด้วยเหตุผลว่า จะมีปัญหายุ่งยากในทางปฏิบัติ แต่พวกเราเข้าใจดีครับว่า คนที่เป็น สว. นั้นต้องอิสระและเป็นกลางทางการเมือง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ถ้าเรายังคงกำหนดให้ผู้ที่เคย เป็น สว. สามารถลงสมัคร สส. ได้ทันทีโดยไม่มีเว้นวรรคเรื่องของระยะเวลาไว้ก่อน ความ เป็นกลางทางการเมืองของ สว. อาจจะไม่เปลี่ยนแปลงได้ในวงฤดูที่ใกล้กับการที่จะมีการ ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. นะครับ -----

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผมจึงเห็นควรว่า เราควรที่จะเพิ่มเติมเรื่องระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น เป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกวุฒิสภา ที่จะเป็นระยะเวลาต้องห้ามในการที่จะลงสมัครเป็น สส. คือ ควรเว้นวรรคอย่างน้อย ๒ ปี สุดท้ายนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ เป็นคำถามที่จะหารือไปยังกรรมาธิการยกร่าง เกี่ยวกับคุณสมบัติตามมาตรา ๙๖ (๒) ที่กำหนดให้เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย ทุกจริตคุณสมบัติข้อห้ามตรงนี้ต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดก่อนหรือไม่ครับ ต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดก่อนหรือไม่ (๓) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๙๔ (๑) (๒) (๔) ท่านไม่ได้ห้าม ๙๔ (๓) ไว้ในะครับ ท่านไม่ได้ห้าม ๙๔ (๓) ไว้ นั่นหมายความว่าผู้ที่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายนั้นไม่ได้อยู่ในข้อห้ามตาม (๓) นี้ด้วยหรือไม่ ใช่เจตนาที่ถูกต้องของท่านหรือเปล่าครับ (๕) ครับ เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยพันธโทษยังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ นะครับ ที่ท่านเขียนไว้แบบนี้ผมอ่านแล้วนี้มีปัญหาว่ามันสอดคล้องกับมาตรา ๑๐๑ สอดคล้องกับมาตรา ๑๐๑ (๑๑) หรือไม่ครับ เพราะว่าในมาตรา ๑๐๑ (๑๑) ใช้คำว่า ๑๐๑ สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดเมื่อต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอลงโทษก็ตามนะครับ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ก็จะพ้นสภาพของการเป็น สส. นะครับ แต่พอมาเป็นคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครลงรับเลือกตั้งเป็น สส. ท่านกำหนดเพียงแต่ว่าเคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก แต่ว่าไม่รอลงอาญา ก็มีสิทธิรับสมัครอยู่แล้วมันจะขัดกันนะครับท่านกรรมาธิการยกร่างครับ เพราะว่าเป็น สส. แม้รอลงอาญาก็ต้องพ้นสภาพ แต่ท่านให้สิทธิเขามาสมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. ได้ พอรับเลือกตั้งแล้วได้เป็น สส. แล้ว รอลงอาญา ก็ต้องพ้นสภาพจากการเป็น สส. นะครับ กราบเรียนให้ลอบทบทวนดูนิดหนึ่งว่า ทำอย่างไรเราจะทำให้คุณสมบัติใน (๕) นี้สอดคล้องกับบทลงโทษในมาตรา ๑๐๑ (๑๑) ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ขอบพระคุณครับ เหลือท่านวัชรานะครับ แปรไว้ ๓ อนุะครับ (๒) (๑๐) (๑๐/๑) ครับ
 เชิญครับ

นายวัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ สสร. กระผมได้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ไว้ ๓ อนุมาตรา แต่กระผมตั้งใจเพียง (๒) เท่านั้นครับ ส่วน (๑๐) และอนุมาตราที่เพิ่มมาคือ (๑๐/๑) นั้นกระผมไม่ตั้งใจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ๑๐ กับ ๑๐/๑ ไม่ตั้งใจนะครับ

นายวัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ : ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบคุณมากครับ เชิญ

นายวัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ในเรื่องของ (๒) นี้ กระผมขอแปรญัตติในหลักการเดิมของคณะกรรมการยกร่าง คือ บุคคลที่ต้องห้าม คือบุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ คือบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตนั่นเอง ไม่ได้เพิ่มเติมการรอนสิทธิเพิ่มขึ้น โดยผมได้ขอเพิ่ม คำว่า เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ในคดีล้มละลายหรือยังไม่พ้นจากล้มละลายที่ขอเพิ่มเติม คำว่า เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ในคดีล้มละลายแล้วยังไม่พ้นจากล้มละลายนั้น ก็เพื่อให้เป็นความถูกต้องที่บุคคลที่ถูกฟ้องในคดีล้มละลายและถูกศาลพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนั้น เมื่อเขาถูกศาลพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เขาก็ต้องห้ามมิให้กระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือกิจการของตนเอง -----

และต่อมาเมื่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่ได้ลงมติให้เสนอศาลให้พิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย แล้ว จึงจะมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย พุดง่าย ๆ ก็คือว่าความจริงเขาหมดสภาพที่จะดำเนินกิจการของตนเองตั้งแต่ศาลมีคำพิพากษาให้พิทักษ์ทรัพย์แล้ว ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาก่อนที่จะพิพากษาให้ล้มละลาย เพราะฉะนั้นจึงน่าจะเป็นความชอบธรรมที่เขาจะถูกห้ามไม่ให้ใช้สิทธิในการรับสมัครเลือกตั้ง มาตรา ๙๖ นี้ นะครับ จะเป็นอนุ นอกจาก (๒) แล้วยังมีอนุอื่นอีกนะครับ โดยเฉพาะ (๒) นี้ ได้ถูกใช้เป็นคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครรับเลือกเป็น สส. สว. เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรี และยังเป็นกรรมการในองค์กฤษฎะตามรัฐธรรมนูญ ก็ใช้คุณสมบัติอันนี้ และนอกจากนั้น ในการพ้นจากตำแหน่งของบุคคลที่เป็น สส. สว. นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือกรรมการในองค์กฤษฎะตามรัฐธรรมนูญ ก็ใช้คุณสมบัติตามมาตรา ๙๖ (๒) นี้ ไปเกี่ยวเนื่องเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าจะเป็นการเสี่ยงอย่างยิ่งที่บุคคลที่แม้กระทั่งกิจการของตนเองก็ยังไม่ได้แต่กลับไปดำเนินกิจการของรัฐครับ ผมจึงขอเพิ่มเติมแปรญัติที่ว่า ให้สภาพที่ระบุไว้ในมาตรา ๙๖ (๒) นั้น เริ่มตั้งแต่เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในคดีล้มละลาย และยังไม่พ้นจากล้มละลาย ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ผู้แปรญัติดีหมดแล้วครับ ทางฝ่ายชีกกรรมาธิการจะชี้แจง เชิญท่านอาจารย์พิสิฐครับ ไม่ใช่หรือ ใครครับ ใครชี้แจง ท่านอัครพร อ้าว ท่านกรรณิการ์ยังถามอยู่นะครับ เชิญท่านกรรณิการ์ครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉันกรรณิการ์ บรรเทงจิตร ค่ะ คงเป็นประเด็นเล็ก ๆ ที่จะฝากเรียนท่านกรรมาธิการช่วยกรุณาพิจารณา ถ้าปรับถ้อยคำได้ก็จะดีค่ะ เป็นมาตรา ๙๖ (๑) ค่ะ ที่บอกว่า ติดยาเสพติดให้โทษ ที่บอกว่า บุคคลผู้มีลักษณะต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ ๑. ติดยาเสพติดให้โทษ ตรงนี้โดยความหมายคือ คนที่ติดยาเสพติดปกติเราก็จะไม่ทราบว่าจะติดระดับไหนค่ะ ก็ตรงนี้เป็นข้อคำนึง ข้อพึงระวัง ถ้าเกิดเข้าใจว่าคงมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งตรงนี้ถ้าปรับถ้อยคำได้หรือปรับทำให้สื่อความได้ดี ก็จะเป็นประโยชน์ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คุณอุทิศครับ สั้น ๆ นะครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อุทิศ ชูช่วย
ครับ ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนร่างของคณะกรรมการร่างครับ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ ต้องขออภัย
ที่เอ่ยนามครับ ที่ได้แปรใน (๙) และ (๑๐) ไว้ครับ โดยเฉพาะใน (๙) ครับ อยากจะ
สนับสนุนร่างของกรรมาธิการร่างครับ อยากจะให้คงไว้เหมือนที่กรรมาธิการร่าง
ได้ร่างไว้ครับ เหตุผล อยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกนิดหนึ่งนะครับว่า การเป็น
สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนั้นครับ การใช้จ่ายงบประมาณ การทำงาน
ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นครับ เราได้บริหารภายใต้กฎระเบียบ การกระจาย
อำนาจไปสู่ท้องถิ่น การใช้จ่ายงบประมาณ ต้องตั้งเป็นเทศบัญญัติและถูกต้อง มีเหตุมีผล
ที่จะใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นภารกิจ
นั่นคือหน้าที่ แต่ในส่วนของการที่จะมีสิทธิสมัคร -----

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๙๖ นั้นะครับถือเป็นสิทธิ เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกนะครับว่า มันไม่กระทบกระเทือน และไม่เกี่ยวกันเลยครับ เพราะได้มีกฎระเบียบในการใช้จ่ายงบประมาณอยู่แล้วนะครับ ซึ่งที่เพื่อนสมาชิกกังวลว่า จะเป็นการใช้เงินหลวงไปหาเสียง ผมคิดว่ามันไม่เกี่ยวกันครับ มันคนละเรื่องกันครับ มันมีกฎ มีระเบียบมีวิธีการของงบประมาณ ของท้องถิ่นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า จะตัดสินใจผู้ใดนั้นะครับ ต้องคำนึงถึงหลักการของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนะครับ ในส่วนของ (๑๑) นั้น ผมเองก็ไม่เห็นด้วยครับ ที่จะให้เติมข้อความตามที่ถูกแก้ได้เติมลงไปนะครับ สั้น ๆ ครับ ท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภารัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านวินัส ครับ แล้วต่อไปท่านมนตรี ครับ ๓ ท่าน

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม วินัส มานมุงศิลป์ สสร. ครับ ท่านประธานครับ ผมไม่ได้แปรไว้ นะครับ แต่ว่าผมอยากจะกราบเรียนเรื่องข้อสังเกต ของมาตรา ๙๖ ขออนุญาตอ่านนะครับ เดี่ยวผมจะโยงให้ท่านทีละอย่าง ทีละอย่าง ให้ท่านเห็นชัด ๆ ว่า มันไปขัดกับอะไรบ้างนะครับ มาตรา ๙๖ บุคคลผู้ มีลักษณะต่อไปนี้ นะครับ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิรับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ (๑) ดิตยาเสพติดให้โทษ นะครับ (๒) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นบุคคลล้มละลาย ทุกจริต (๓) เป็นบุคคลผู้ มีลักษณะต้องห้าม มิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๙๔ (๑) (๒) (๓) หายไป แล้วก็ใส่คำว่า หรือ (๔) นะครับ ที่นี้กลับมาดู ๙๔ นะครับ มาตรา ๙๔ บอกว่า บุคคลต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิ (๑) เป็นพระภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช นะครับ (๒) วิกลจริต หรือ พันเพื่อนไม่เหมาะสม ไม่สมประกอบนะครับ ขออนุญาต (๓) บอกว่า ต้องคุมขังอยู่ โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายนะครับ ดูตรงนี้นัก่อนนะครับ แล้วกลับมาดู (๔) ของ ๙๖ ที่ยกกว้างได้ให้ นะครับ บอกว่า ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล ดีความได้ ๒ อย่างครับ ท่านประธานครับ ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขัง แปลว่า พิพากษาแล้วต้องโทษจำคุก นี่คือข้อห้าม นะครับ อีกอย่างหนึ่งคือดีความได้ว่า ถ้าพิพากษาไม่ให้จำคุก คือพิพากษาให้จำคุก

แต่โทษจำคุกให้รอลงอาญาไว้ก่อน แสดงว่ามีสิทธิ ไซ้ใหม่ครับ เปิดทางให้ ที่นี้มาดู ๒๗๐ ถึง ๒๗๑ ห้ามไว้เรื่องคุณธรรม จริยธรรมทางการเมือง อยู่ในเล่มนี้ นะครับ หน้า ๖๓ ว่าด้วยความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลง เฉพาะเมื่อ (๓) บอกว่า ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุด หรือมีการรอลงโทษ ก็แปลว่า เปิดทางให้สมัคร สส. ได้ แต่ไม่เปิดทางให้ เป็นรัฐมนตรี ผมว่ามันไม่สง่างามมันขัดกันอยู่ การเป็น สส. หรือเป็น ผู้แทนปวงชนชาวไทย ต้องมาอย่างสง่างาม มันขัดต่อหลักคุณภาพ จริยธรรมของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผมเสนอแนะอย่างนี้ครับ เอา (๓) กลับมาในมาตราที่ ๙๔ แล้วตัด (๔) ออกทั้งหมด ก็เท่ากับว่าเราปิดประตู แต่ที่ยกร่างร่างให้ นี้ เท่ากับเราปิด ไม่หมด เรายังแถมอยู่ เรายังแถมให้เขาเข้ามาได้ แต่ปิดกั้นความเป็นรัฐมนตรี นะครับ ผมขอเสนอประเด็นเท่านี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ต้องประธานโทษท่านวินัสครับ ท่านวินัสครับ ขอเรียนถามเรียนว่า ท่านไม่ได้เป็นผู้แปรญัตตินะครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ไม่ได้เป็นครับ แต่ว่าเสนอให้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เพราะฉะนั้น ไม่ใช่ ควรจะอภิปรายได้แต่เฉพาะ จะสนับสนุนคำแปรญัตติ หรือคัดค้าน คำแปรญัตติของกรรมาธิการได้เท่านั้นแหละ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ก็คัดค้านนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ผม คัดค้านนะครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : กราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : สุดท้าย ท่านมนตรี ครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ คณะกรรมาธิการยกกว้างทุกท่านครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญทุกท่านนะครับ กระผม มন্ত্রী เพชรขุ้ม นะครับ เมื่อกี้ผมเข้าห้องน้ำอยู่นะครับ ----- ๗๔/๑

ได้ฟังท่านสุรชัยเพิ่มเติมมาในมาตราที่ ๙๖ นะครับ ในวงเล็บที่ ๑๑ นะครับ ผมก็ไม่สบายใจนะครับ แต่ก็ไม่เป็นอะไรนะครับ ต้องกราบขอโทษท่านสุรชัยด้วยนะครับที่ต้องเอ่ยนามนะครับ ท่านครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ท้องถิ่นนะครับ ไม่ได้ใช้จ่ายงบประมาณไปในการโฆษณา ในการประชาสัมพันธ์ให้กับตนเอง หรือให้กับคนหนึ่งคนใดได้นะครับ เพราะมีการตรวจสอบมากมายนะครับ ตั้งแต่พี่น้องประชาชนตั้งประชาคมขึ้นมา สมาชิกที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติก็ต้องตรวจสอบครับ ข้าราชการนะครับ หลายฝ่ายนะครับเป็นกรรมการเข้ามาตรวจสอบ ฉะนั้นมั่นใจได้เลยนะครับว่า ท้องถิ่นทำอะไรก็ทำไปตามกฎระเบียบ ทำไปตามข้อกำหนดตลอดมานะครับ ท่านจะสังเกตเห็นไหมครับว่า ท้องถิ่นที่ทำผิดระเบียบ ทำผิดกฎหมาย จะถูกลงโทษจากพี่น้องประชาชน หรือไม่ก็จะถูกลงโทษจากกฎหมายบ้านเมืองตลอดมานะครับ ฉะนั้นถ้าท่านสุรชัยบอกว่าให้ตัดสิทธิของท้องถิ่นที่จะลงรับสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภานะครับ ก็หมายถึงว่า ท่านสุรชัยกำลังห้ามท้องถิ่นเจ็ดพันกว่าท้องถิ่นในประเทศไทยนะครับ ผมเรียนกับท่านสุรชัยนะครับ ผ่านไปยังท่านประธานสภา ไปถึงท่านสุรชัยด้วยนะครับว่า พี่น้องชาวท้องถิ่นเจ็ดพันกว่าพื้นที่นี้ครับ เจ็ดพันกว่าแห่งนี่ครับ ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ก็เยอะนะครับ แต่ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า บุคคลเหล่านี้ไม่ตั้งใจหรอกครับที่จะสมัครเป็น สส. หรือ สว. นะครับ น้อยมากนะครับ แม้แต่ผมเป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่กำลังยืนพูดอยู่ตรงนี้นะครับ ก็ไม่คิดที่จะสมัครหรอกครับ แล้วพี่น้องชาวท้องถิ่นทั่วประเทศ เปอร์เซ็นต์น้อยมากครับ แต่ถ้าผมจะบอกว่า ไม่มีใครสมัครเลย ผมก็ไม่กล้ารับรอง แต่ผมเชื่อมั่นว่าไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์นะครับ ที่คิดจะมาลงสมัคร สส. หรือ สว. ท่านประธานที่เคารพครับ ท้องถิ่นอยู่ดีแล้วครับ คนที่เป็นนายก อบต. เป็นนายกเทศบาล เป็นนายก อบจ. พอแล้วครับ ไม่ต้องมาเป็น สส. หรือครับ ไม่ต้องมาเป็น สว. หรือครับ แต่ไปห้ามให้บุคคลเหล่านี้เสียความรู้สึกทำไม ท่านประธานที่เคารพครับ อย่าลืมว่าท้องถิ่นนะครับ คือโรงเรียน คือบันไดที่จะก้าวมาสู่การเมืองระดับชาติ ถ้าตัดท้องถิ่นออก ท่านจะเอาใครมาเป็นล่ะครับ ให้ใครมาเป็น สส. ล่ะครับ ให้มาเป็น สว. ให้ใครล่ะครับ ก็เหลือแต่ ขอประทานโทษนะครับ ข้าราชการที่ปลดเกษียณแล้วนะครับ มาเป็น สส. หรือมาเป็น สว. หรือจะให้ใครมาเป็นล่ะครับ จะให้อัยการ ให้ทนาย แค่นั้นใช่ไหมครับ

มาเป็น ถ้าท่านตัดหมดแล้วก็ไม่รู้ใครมาเป็นล่ะครับ ก็ท่านระบุไปได้เลยนะครับ ในรัฐธรรมนูญบอกว่าคุณที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาให้ท่านเป็นข้าราชการ แล้วเกษียณอายุก่อน แล้วค่อยมาเป็น อย่างนั้นใช่ไหมครับ ถ้าห้ามหมดเรียบร้อยแล้วท่านประธาน คนในประเทศไทยนี้ก็มีกลุ่มบุคคลที่ไม่ก็กลุ่มหรือครับที่มีโอกาสสมัครนะครับ ถ้ามว่า ต้องถื่นผิดอะไร ต้องถื่นผิดอะไร ต้องถื่นไม่มีส่วนได้ ส่วนเสียกับ สส. สว. ต้องถื่นไม่เคยเป็นฐานคะแนนเสียงให้กับใคร ยกเว้นนะครับ บางคน บางพื้นที่อาจจะ มี แต่นั่นก็ถูกสังคมลงโทษอยู่ตลอดเวลาครับ ผมขอแนะนำเรียนว่า เปิดโอกาสให้ต้องถื่นเถอะครับ เพราะต้องถื่นนี้ทำหน้าที่ในการดูแลพี่น้องประชาชน ในเรื่องของด้านสุข ทุกข์ หรือว่าอื่น ๆ นี้ เขาไม่ได้มาคิดที่จะลงเล่นการเมืองระดับชาติ ไม่คิดที่จะมาเป็น สส. ไม่เคยคิดที่จะมาเป็นรัฐมนตรี ไม่เคยคิดที่จะมาเป็นผู้บริหารประเทศ ไม่เคยคิดที่จะมาเป็นคณะบริหารในคณะรัฐบาลนั้น ๆ และไม่เคยคิดที่จะเป็นสมาชิกวุฒิสภานะครับ ก็ขอแนะนำเรียนว่า ถ้าท่านตัดสิทธิต้องถื่นแล้ว มันจะยุ่งยากนะครับในการที่จะดำเนินการต่อไปนะครับ ขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ตอนนี้อยู่เรียนเชิงกฎหมายการรับ ท่านอาจารย์ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมการยกกว้าง กระผมขอชี้แจงประเด็น
แรกเฉพาะกรณีที่ท่านอาจารย์วิชา ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านขอแปรญัติติ (๒) นะครับ
ที่ว่าเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย ทุจริต และท่านขอเพิ่มว่า เป็น
บุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในคดีล้มละลาย และยังไม่พ้นจากการล้มละลาย
ผมขอกราบเรียนว่าเราดำเนินการโดยยึดแนวตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ในบางส่วน
นะครับ ซึ่งได้เคยวางหลักไว้ใน (๒) เช่นเดียวกันนะครับในมาตรา ๑๐๙ ที่บอกว่าเป็น
บุคคลล้มละลาย ซึ่งศาลยังไม่ได้สั่งให้พ้นจากคดี แต่ว่าเราตัดคำว่า ซึ่งยังไม่พ้นจากคดี
ออกไปนี่นะครับ ศาลยังไม่ได้สั่งให้พ้นจากคดีออกไป เพราะอะไรครับ เพราะคำว่า บุคคล
ล้มละลาย นี่มันมีสภาพอยู่ในตัวอยู่แล้วครับว่า ศาลยังไม่ได้สั่งให้พ้นจากคดี เพราะเมื่อ
ศาลสั่งให้พ้นจากคดีแล้วก็จะถูกปลดจากการล้มละลาย ก็จะได้ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
อีกต่อไปแล้วครับ โดยระบบของการล้มละลายนะครับ ระบบของการล้มละลายนี่จะมี
ยกเลิกการล้มละลาย ประถมหนี้สำเร็จนะครับ พ้นจากการล้มละลายโดยอัตโนมัติ แล้ว
ก็ปลดจากการล้มละลาย กรณีอย่างนี้โดยตัวของมันเอง ชื่อว่าเป็นบุคคลล้มละลาย
แล้วก็หมายความว่ายังคงดำรงความเป็นบุคคลล้มละลายอยู่อย่างไม่สง่างามนะครับ
เพราะฉะนั้นเราก็เลยตัดถ้อยคำที่มันรุงรังออกไป แต่เราเติมคำว่า หรือเคยเป็นบุคคล
ล้มละลายทุจริตนี้ เนื่องจากว่าในกรณีที่เขา แม้จะพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว
แต่การเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตนี้โดยระบบมันยังติดตัวอยู่ครับ ติดตัวอยู่ก็คือว่า เขาจะ
ไม่มีโอกาสหลุดพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายได้เลยตลอดชีวิตนี้ ในกรณีของการเป็น
บุคคลล้มละลายทุจริตนี้ นอกจากการปลดโดยมีเงื่อนไขอะไรต่าง ๆ ซึ่งจะต้องอยู่ใน
กระบวนการที่เข้มงวดมากนะครับ ในเรื่องของการเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตนี้นะครับ แต่
อย่างไรก็ตาม ก็เห็นในความห่วงใยของท่านนะที่เดิมในกระบวนการที่บุคคลที่ถูกศาลสั่ง
พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในคดีล้มละลาย และยังไม่พ้นจากการล้มละลายเข้าไว้ กระผมขอ
กราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ในระบบของการพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนั้นนี้ ยังไม่ถือว่าเป็น

บุคคลล้มละลายโดยแท้ในระบบของคดีล้มละลายนี้แม้ว่าการล้มละลายจะเริ่มตั้งแต่มิ
คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในกฎหมายล้มละลายก็ตาม แต่ในเรื่องของคุณสมบัติของบุคคลนั้น
เราจะเห็นได้ว่า หากไม่ใช่เป็นพระราชบัญญัติล้มละลาย เป็นเรื่องของกระบวนการในการ
พิจารณาคดีล้มละลายแล้วนี้ การเป็นข้าราชการก็ดี การมีคุณสมบัติต่าง ๆ เช่นการเป็น
กรรมการผู้จัดการบริษัท การจะหลุดพ้นจากคุณสมบัติเหล่านั้นนี้เขาจะเขียนไว้เลยว่า
ต้องเป็นบุคคลล้มละลาย เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะอะไรครับ เพราะไม่ต้องการตัดสิทธิบุคคล
เนื่องจากว่าในกรณีของการพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เขายังอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาได้อยู่ครับ
และการเป็นบุคคลที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนั้นนี้ มันเป็นกระบวนการชั้นพิจารณาคดี
ในชั้นต้น ก็คือผู้คดีกันในชั้นศาลชั้นต้น คือศาลล้มละลายกลางในปัจจุบันนี้ การผู้คดีนั้น
เขาก็มีเหตุที่จะสู้ได้ถึงหลายกรณี เช่นว่า เขาอาจจะชำระหนี้ได้ทั้งหมด หรือว่ามีเหตุอื่น
ที่ไม่สมควรให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะฉะนั้นในระหว่างนั้นเองนี้ ที่เขาผู้คดีในชั้นศาล
ฎีกา สมมุติว่าศาลชั้นต้น คือการศาลล้มละลายกลางนี้ มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เขาผู้
คดีอยู่ในชั้นศาลฎีกาว่าเขาอาจชำระหนี้ได้ทั้งหมด หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรให้ล้มละลาย
เราก็จะไปตัดสิทธิเขาในทันทีนี้ ผมคิดว่ามันเป็นกระบวนการที่เกินเลยกว่าที่เราจะคาดคิด
แล้วก็จะทำให้บุคคลดี ๆ ซึ่งในกรณีล้มละลายนั้น ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนี้ มิได้
หมายความว่าเขาเป็นคนเลว -----

เสมอไป ในระบบล้มละลายในปัจจุบันนี้ นะครับ เราจะไม่ตราบาปบุคคลนะครับ ในบางประเทศนะครับ ที่ไม่ใช่ใช้ระบบคอมมอน ลอว์ (Common law) นะครับ ใช้กฎหมายคอมมอน ลอว์ แบบเราเนี่ย เขาใช้ระบบแต่เพียงว่า บริษัทหรือผู้ประกอบการเท่านั้นนะครับที่จะเป็นบุคคลล้มละลาย เช่น ฝรั่งเศส และประเทศในยุโรปนะครับ บุคคลธรรมดาจะไม่ล้มละลายเลย จะไม่ถูกฟ้องเป็นบุคคลล้มละลายเลยนะครับ ระบบนี้คงอยู่ในระบบประเทศที่ใช้กฎหมายคอมมอน ลอว์ คือประเทศอังกฤษ และประเทศเราเนี่ยนะครับได้ถือตามประเทศอังกฤษ ก็คือว่าบุคคลล้มละลายต้องถูกฟ้องให้ล้มละลายได้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เองนี้ ในประเทศต่าง ๆ นะครับ จึงมีการผ่อนคลายน้อยมากแล้ว นะครับ ในเรื่องของการพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดว่า ยังไม่ถือว่าเป็นบุคคลที่ล้มละลายโดยแท้ครับ ท่านอาจารย์ที่เคารพครับ ผากท่านประธานไปยังท่านอาจารย์วิชาด้วยนะครับว่า คุณสมบัติอย่างนี้นะครับ เราไม่ควรจะผูกมัดนะครับ ควรจะเปิดใจกว้างนะครับว่าการล้มละลายนั้นเนี่ยนะครับ ต้องเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ผมถือว่าไม่ควรจะมีที่ยืนอยู่ในสภาอันงดงามแห่งนี้ครับผม ขอขอบพระคุณครับผม

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
อาจารย์วิชาพอใจไหมครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิชา หงส์ประภัสร์ ครับ กระผมยังติดใจอยู่นิดหนึ่งนะครับว่า สภาพของการถูกพิทักษ์ทรัพย์นั้นทำให้เขาทำอะไรไม่ได้ครับ แม้กระทั่งกิจการของตัวเอง แล้วเขาจะมาทำกิจการของรัฐได้อย่างไรนะครับ คือถึงแม้ว่าศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา จะปลดเขาจะไม่พิพากษาให้เขาล้มละลาย แต่ในช่วงเวลาที่เขาอยู่ในสภาพที่เป็นบุคคลถูกพิทักษ์ทรัพย์นั้น เขาทำกิจการไม่ได้ ทำอะไร ทำนิติกรรมอะไรไม่ได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจึงน่าที่จะถ้าเราถือว่าการเป็นบุคคลล้มละลายก็เป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ต้องห้าม ก็ควรจะห้ามเลยมาถึงเมื่อถูกพิทักษ์ทรัพย์นะครับ กระผมเอาเหตุเดิมของหลักกฎหมายที่มีอยู่เดิมนั้นมาขยายระยะเวลาเท่านั้นเองครับ คือไม่ได้บัญญัติขึ้นมาใหม่ ไม่ได้เป็นการรอนสิทธิใหม่ อย่างที่ผมกราบเรียนไว้แต่ต้นนะครับ แต่เป็นการทำในสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นะครึบ ถ้าเรายอมรับในหลักการอันนี้ หลักการที่ว่า การเป็นบุคคลล้มละลายนี้ถือว่่า เป็นบุคคลต้องห้าม ก็น่าที่จะต้องห้ามตั้งแต่เมื่อพิทักษ์ทรัพย์ครึบ ขอขอบคุณครึบ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ก็ยัง ไม่เห็นด้วยนะครึบ เชิญท่านอาจารย์จรึบครึบ

นายจรึบ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครึบ ผมขอ อนุญาตต่อท่่าท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ อย่างนี้ครึบ ประเด็นที่ท่านผู้แปรญัตติยังติดใจ ก็อยู่ตรงจุดเดียวละครึบว่า ทำไมถูกพิทักษ์ทรัพย์ จัดการทรัพย์สินตัวเองยังไม่ได้ และ ทำไมมาเป็น สส. ได้ ผมเรียนท่านอย่างนี้ครึบ คือกฎหมายล้มละลายในตอนสั่งพิทักษ์ ทรัพย์ที่เขาห้ามไม่ให้จัดการทรัพย์สินตัวเอง มีไว้เพื่อประโยชน์ในทางป้องกัน ป้องกันกอง ทรัพย์สินของบุคคลผู้ล่อแหลมคนนี้ไม่ให้ถูกยักย้ายถ่ายเท หรือเสื่อมเสียไป ทั้งนี้เพื่อ ประโยชน์ของเจ้าหนี้ แต่ว่าไม่ได้เกี่ยวกับสมรรถนะอย่างอื่นของเขาเลยนะครึบ นี้จุดที่หนึ่ง ไม่เหมือนกับตอนที่เขาล้มละลายแล้วโดยคำพิพากษา ๒. นะครึบ ในกฎหมายล้มละลาย ของเราเนี้ โอกาสที่คนจะถูกพิทักษ์ทรัพย์ง่ายมากเลยครึบ เพราะฉะนั้นไม่ใช่หมายความว่า คนที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์นี้จะเป็นคนที่ใช้ไม่ได้อะไรไปเสียส่วนใหญ่ ไม่ใช่อย่างนั้นครึบ ท่านประธานที่เคารพครึบ แค่เป็นผู้จัดการห้างหุ้นส่วน หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด แล้ว ห้างหุ้นส่วนเกิดความขัดข้องทางการเงินหมุนเวียน แล้วศาลพิทักษ์ทรัพย์ห้างหุ้นส่วน พิศักทรัพย์ด้วยหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยไม่คำนึงถึงอะไรเลยครึบ อดโนมัติเลย หลังจากนั้น หลังจากกระบวนการนั้นก็ต้องไปหาทางที่จะไปแสดงให้เห่นว่่า มีทรัพย์สินพอที่จะใช้ได้ถึง จะได้พ้นในชั้นอุทธรณ์ไป หรือว่าข้อสันนิษฐานว่่า หนี้สินล้นพ้นตัวเพื่อเป็นเหตุให้ศาลสั่ง พิศักทรัพย์ไว้ก่อนนี้ -----

โอ เยอะแยะเลยครับ ท่านครับ ไม่ชำระหนี้ติดกันหลังจากที่เขาทวงแล้ว ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง สันนิษฐานไว้ก่อนว่า หนี้สินล้นพ้นตัว เข้าเหตุที่ศาลจะสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เพราะด้วยเหตุนี้ กฎหมายของเราทุกฉบับต้องเรียกว่า ตรงกันว่า ไปถือเอาจุดที่ถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย ยังไม่ถือเอาจุดที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : คงไม่มีอภิปรายอะไรต่ออะไรใหม่ครับ

นายวัชร หงส์ประภัสสร : ผมไม่ติดใจแล้วครับ ท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ติดใจแล้วนะครับ ขอขอบคุณมาก ท่านสมาชิกครับ ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องถามว่า มาตรานี้ ไม่มีการแก้ไขนะครับ ก็ขอเป็นมติผ่านไปเลยใหม่ครับ มาตรา ๙๖ ถ้าท่านสุนทร ไม่ติดใจของท่านกับท่านสุรชัย กับท่านสุนทร ๒ ท่าน เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานที่เคารพ ผมงงครับ ที่ท่านว่า ท่านไม่ติดใจ หมายความว่าอย่างไรครับ ผมนั่งฟังยังไม่เห็นมีใครชี้แจง หมายความว่าท่านกรรมาธิการกรรณารับเป็น ๒๐ ปีใหม่ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : กรรมาธิการยังไม่ปรับใช้ใหม่ครับ แล้วขอเพิ่มจาก ๕ ปี เป็น ๒๐ ปีใหม่ครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ เหตุผลที่ทางคณะกรรมการทำในเรื่องของ (๕) ของมาตรา ๙๖ นี้ครับ ก็เนื่องจากว่าทางคณะกรรมการก็ได้ทำให้เข้มข้นกว่าเมื่อปี ๒๕๔๐ นี้ ๒ จุดนะครับ จุดแรกก็คือว่า ของ ๒๕๔๐ นี้ต้องถึงขนาดว่าต้องเป็นจำคุกเกิน ๒ ปี หรือตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป เพราะฉะนั้นศาลจำคุก ๑ ปี ๑ ปี ๖ เดือน อย่างนี้ไม่ถูก ไม่ต้องห้าม หรือต้องตัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นะครับ แต่ว่าของเรานี้ถูกจำคุกวันเดียวก็ต้องห้ามแล้วครับ แล้วเราก็ยกเว้นให้เฉพาะความผิดหุโทษ กับกระทำความผิดโดยประมาท ส่วนเรื่องที่จะตัดสิทธิไป ๕ ปีนี้ ถ้าจะขยายให้มากขึ้นไปกว่านี้ มันจะเลยไปถึงโทษอะไร เช่นความผิดจ่ายเช็คไม่มีเงิน หรือว่าทะเลาะวิวาท ชกต่อย ทำร้ายร่างกาย แล้วเกิดไม่รู้อุบัติเหตุอย่างไรศาลไม่รอการลงโทษจำคุกนี้ อันนี้ก็จะมาถูกตัดสิทธิถึง

๒๐ ปีนี้ กระผมยังรู้สึกว่ามันจะรุนแรงเกินไปนะครับ เพราะว่าโทษจำคุกนี้เราไปทำให้มันกว้างขึ้นนะครับ คงตัดสิทธิ ๕ ปีก็ยังคงเอาไว้ตามเดิม ผมก็เข้าใจข้อเสนอดี แต่ว่ายังไม่สนิทใจที่จะให้ขยายออกไปถึงตัดสิทธิกันไปถึง ๒๐ ปีนะครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสุนทรครับ เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี สสร. นม. ดังที่ได้กราบเรียนแล้วนะครับว่า โทษสำหรับความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ นั้นกระผมไม่ติดใจนะครับที่ท่านเปิดช่องว่างไว้ แต่ในโทษที่อย่างที่ผมเรียนแล้วนะครับ มีอยู่มากมาย แล้วก็ยกตัวอย่างมาแล้วนะครับ บางคนยกตัวอย่างมาทั้งคดีดำ คดีแดงนะครับ ถูกลงโทษ ๑๔ ปี แล้วยังมากระทำผิดซ้ำเข้าไปอีก หรืออย่างที่ผมยกตัวอย่างว่า ท่านอัยการ ท่านผู้พิพากษาต่าง ๆ ก็มาตอกย้ำยืนยันแล้วว่า บุคคลเหล่านี้ ทำผิดแล้วก็ทำผิดอีก แล้วที่นี้คำถามที่จากการฟังเสียงประชาชนมาด้วยนะครับ ประชาชนเขาไม่ต้องการหรือครับคนที่เข้าไปอยู่ในเรือนจำแล้วมาเป็น สส. แต่ผมก็เห็นว่ายังไม่อยากทำตามความต้องการทางใจของประชาชนกลุ่มใหญ่ให้เต็มที่เพราะยังเปิดช่องว่างยังให้โอกาสเขานะครับ แต่ขอให้เป็น ๒๐ ปีนะครับ ที่ขณะเดียวกันก็ได้เรียนท่านแล้วว่าในประเทศที่เจริญแล้วที่ท่านมักจะยกเอามาเป็นข้ออ้างอยู่เสมอเนะครับ เขาไม่มีหรือครับ คนที่ถูกจำคุกแล้วจะมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอท่านสุรชัยครับ เชิญครับท่านครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าที่ผมขอแปรญัตติไว้ ๒ ประเด็น คือประเด็นในมาตรา ๙๖ (๙) กับ ๙๖ (๑๐) ครับ หลังจากฟังคำชี้แจงของเพื่อนสมาชิกทั้ง ๒ ท่านแล้วเนี่ยด้วยความเห็นใจครับ แล้วก็เชื่อมั่นว่าการใช้จ่ายงบประมาณของท้องถิ่นนั้นจะเป็นไปโดยถูกต้อง เพราะฉะนั้นใน (๙) ผมไม่ติดใจครับ สำหรับ (๑๐) เรื่องของการเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น ผมยังคงติดใจอยู่ท่านประธานเพราะว่าคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการยกกว้างไม่มีรายละเอียดในส่วนนี้ และผมยังขอกราบเรียนเพิ่มเติมกับท่านประธานว่า การเป็น สว. นั้นหลักการสำคัญคือการทำหน้าที่อย่างเป็นกลางและอิสระ โดยเฉพาะบทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ สว. แต่เพียง มาทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายเท่านั้น ยังมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะฉะนั้นด้วยอำนาจหน้าที่ของ สว. ที่มีอยู่อย่างนี้ ผมเห็นว่าสถานะของ สว. ต้องทำหน้าที่ดำรงตนอย่างเป็นกลางและอิสระตลอดเวลา และควรที่จะดำรงตำแหน่งสถานะความเป็นกลางและเป็นอิสระนั้นอีกระยะเวลาหนึ่งแม้จะพ้นตำแหน่งแล้ว ถ้าเราพิจารณาประกอบกับคุณสมบัติของคนที่จะมาลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๙๕ (๓) ที่กำหนดให้บุคคลต้องสังกัด พรรคการเมืองด้วยแล้ว ท่านประธานจะเห็นภาพชัดเจนขึ้นเลยครับว่า คนที่เป็น สว. นั้น ถ้าแนวคิด ณ วันหนึ่งแนวคิดเขาเปลี่ยนแปลงไปที่จะไปเป็น สส. เขาต้องเริ่มต้นในการติดต่อพรรคการเมืองเพื่อขอเข้าไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้น เพื่อที่จะสร้างให้ตัวเขาเองมีคุณสมบัติในการที่จะมีพรรคการเมืองสังกัดให้ครบ ๙๐ วันเสียก่อน แม้ว่าในขณะนั้นเขาจะยังคงดำรงตำแหน่งเป็น สว. อยู่ก็ตาม ภาพตรงนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่าความเป็นกลางของ สว. ผู้นั้นจะเริ่มแปรเปลี่ยนแล้วครับ เพราะเขาจะต้องมีความใกล้ชิดกับพรรคการเมืองที่เขาอยากจะไปสังกัดต่อไปในอนาคตเพื่อก้าวไปสู่การเป็น สส. ในอนาคตต่อไป เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นควรว่ายังคงมีความจำเป็นอยู่ครับ ถ้าเราต้องการ

ให้กลไกของวุฒิสภาสมาชิกสามารถเดินทางไปได้ ตามบทบัญญัติในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่ส่วนหนึ่งกำหนดให้วุฒิสภาต้องทำหน้าที่ในการตรวจสอบงานของฝ่ายบริหารด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่ายังเห็นควรว่าคุณสมบัติต้องห้ามประการหนึ่งที่ควรบัญญัติไว้ใน ๙๖ (๑๐) ก็คือการห้ามบุคคลที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภามาแล้วไม่เกินกว่า ๒ ปี ห้ามลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ก็ (๙) ไม่ตั้งใจ แต่ (๑๐) ยังตั้งใจนะครับ ถ้าไม่มีทางกรรมาธิการ ยังครับ เชิญอาจารย์ครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ เจตนาของกรรมาธิการยกกว้างกับท่านผู้แปรญัตติ จะตรงกันครับ แต่ว่าเทคนิคเวลาเขียนมันเขียนต่างกัน คือเราเขียนตรงนี้ (๑๐) ห้ามเฉพาะคนที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่จะมาสมัครไม่ได้ แต่เราไปห้ามคนที่เคยเป็นมาแล้วไม่เกิน ๒ ปี อยู่ในมาตรา ๑๑๑ วรรคสองครับ โดยใน ๑๑๑ วรรคสองบัญญัติว่า คนที่เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกพรรคสิ้นสุดมาแล้วยังไม่เกิน ๒ ปี จะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ได้ และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรวมทั้งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์นี้ตรงกันแล้ว ขอแต่เพียงว่าเทคนิคการร่างกฎหมายขอให้เดินตามของกรรมาธิการได้ไหมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านสุรชัยครับ ท่านว่าตรงกันหมดแล้วใช่ไหมครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : อาจารย์ครับ อาจารย์จรัญครับ ขออนุญาตด้วยครับ ถ้าตรงกันหมดแล้วนะครับ ผมว่าอย่าให้สับสนเลยครับ เต็มเสียให้ชัดเจน เพราะว่า ๙๖ เป็นบทบัญญัติเฉพาะเลยครับเกี่ยวกับคุณสมบัติต้องห้าม ไม่เช่นนั้นแล้วเวลาอ่านกฎหมายนี่ครับ -----

๑๗๕

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วิรุทัย ๗๙/๑

ผมและก็เพื่อนสมาชิกเวลารัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้ต้องไปเขียนโน้ต (Note) เพิ่มเติม ต่อท้ายมาตรา ๙๖ ว่า โปรดระวังดูมาตรา ๑๑๑ เพิ่มเติม ถ้าอย่างนั้น เพราะท่านไป ชุกช่อนคุณสมบัติต้องห้ามไว้ในมาตรา ๑๑๑ อีก แล้วผมก็จะต้องไปโน้ตของผมเพิ่มเติม ว่า โปรดระวังความหมายของคำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หมายความว่ารวมถึงผู้ที่ จะสมัครรับเลือกตั้ง มันไม่ใช่ครับ อาจารย์จรูญครับ ๙๖ นี้กำลังพูดถึงผู้ที่กำลังจะเดินไป สมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. ซึ่งขณะนั้นบุคคลคนนั้นยังไม่มีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองนะ เพราะยังไม่รู้ว่า สมัครแล้วจะได้รับเลือกตั้งหรือไม่ รับเลือกตั้งแล้ว ถึงจะมีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องขอกราบเรียนท่านอาจารย์ครับว่า ถ้าท่านอาจารย์ได้ชี้แจงว่า หลักการ แนวคิดตรงกันแล้วผมว่าทำให้ชัดเจนดีกว่าครับ ท่านอาจารย์ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
อีกครั้งนะครับ

นายจรูญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม จรูญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ได้หารือกันแล้ว ก็ถ้าต้องการทำให้ชัดก็จะขอเพิ่ม ถ้อยคำใน (๑๐) เป็นว่า เป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกภาพ สิ้นสุดลงแล้วยังไม่เกินสองปี ก็เหลืออีกนิดหน่อยครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ พอใจไหมครับ เดี่ยวท่านสุรชัยก่อนครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับพอใจแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณมากครับ ท่านสุนทรครับ เหลืออีกจุดเดียวครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุนทร จันทรวงศ์ ผมไม่ใช่คนรั้นนะครับ ปกติผมก็ไม่ใช่คนที่อภิปรายมาก และไม่เคยขอร้องอะไรมาก กระผมจะขอประนีประนอมท่านแล้วกัน ผมจะถอยให้ท่าน ผมขอเป็น ๑๐ ปีแล้วกัน ขอความกรุณาท่านตกลงด้วยครับ

LIRT

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านพยักหน้าตกลงใช่ไหมครับ ช่วยยืนยัน ลูกขึ้นยืนยันจะได้บันทึกครับ เสียงพยักหน้าบันทึกไม่ได้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ยังไม่เป็นที่ยุติครับ คู่กันระหว่างกรรมาธิการยกกว้างก็ยังมีเห็น บางท่านเห็นว่า แม้ ๑๐ ปีก็ยังแรงไป เพราะฉะนั้นก็อาจจะให้โหวตนะครับระหว่าง ๕ ปี กับ ๑๐ ปีครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ถ้าจี้ก็ต้องโหวตนะครับ

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุนทร จันทรังสี : เดี่ยว ๆ นะครับท่าน ถ้าโหวตผมเย็น ๒๐ ปีครับ ผมจะบอกว่า ๑๐ ปีนั้น หมายความว่าตกลงกันได้ด้วยดีครับ แต่ถ้าโหวตขอ ๒๐ ละครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับผม ก็คงเหลือแต่เฉพาะอนุญัตินะครับ จะถามว่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็ลงมติ เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติให้เป็นอย่างอื่นนะครับ ก็ลงมติว่า ไม่เห็นด้วยขอเชิญลงคะแนนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ยังมีเวลานะครับ ที่ท่านเข้ามาใหม่ะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการลงว่า เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ก็ลงว่า ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญครับ อาจารย์กรรณิการ์ครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร์ : เรียนท่านประธานคะ ดิฉัน กรรณิการ์ บรรเทงจิตร์ เนื่องจากว่าคนที่เข้ามายังตามประเด็นไม่ทันคะคำถาม ขอทวนคำถามอีกครั้งหนึ่งคะ

๑๗๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๗๙/๓

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ก็มีประเด็นเดียว นะครับ จะเรียนว่า ก็เหลือแต่ของท่านสุนทร ซึ่งจะขอแปรญัตติเอาไว้ว่า
สำหรับเพิ่มเติมจากที่กรรมาธิการเขียนขึ้นเป็นว่า พันจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อย
ไม่ใช่ครับ ท่านสุนทร ไม่ถึง ๒๐ ปีใช่ไหม เดียวก่อน

- ๘๐/๑

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : เพื่อนสมาชิกเขาขอรับรองผมอีกแล้วครับว่า อย่าโหดมากนัก ขอลดให้ครับ เพื่อนสมาชิกขอลด ๑๐ ผมก็ดูใจท่านกรรมาธิการนะครับ อย่างที่ว่าผมไม่เคยขอท่านเลย เพิ่งขอครั้งแรกครับ ขอจะไม่ได้เขี้ยวหรือ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการถามอีกที ว่าท่านจะเอาเท่าไร ถ้าไม่ต้องการโหดครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ผมขอ ๑๐ ปีครับ ขาดตัวครับ กรุณาเถอะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ๑๐ ปีขาดตัวนี้เป็นการต่อรองที่บรรยายกาศดี ๆ อาจารย์ครับท่าน ให้โหวตระหว่าง ๕ ถึง ๑๐ แต่ที่ต้องโหวตอยู่วันยังค่ำ ถ้า ๕ ถึง ๑๐ ท่านสุนทรยืนยันว่า จะเอากลับไป ๒๐ ไซ้ใหม่ครับ ไซ้สิครับ ท่านสุนทรยอมใหม่ ให้โหวต ๕ กับ ๑๐ ครับ ๒๐ นั้นสิครับ กรรมาธิการยอม ๑๐ ปี ไซ้ใหม่ครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ขอบคุณครับ ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับผม เป็นอันว่าไม่ต้องโหวตมาตราบนี้ คัดค้านอีกแล้ว เชิญครับ คุณเสวตครับ

นายเสวต ทินกุล : รอนสิทธิผม ท่านประธาน ในเมื่อแปรญัตติ ๒๐ แล้ว และผมเสียหาย และผมก็ไม่ได้อภิปรายด้วยนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านไม่ได้แปรญัตติมาตราบนี้เลยนะครับ

นายเสวต ทินกุล : ไม่แปรญัตติ ผมเห็นแล้วว่า เขาแปรมา ๒๐ ผมก็ไม่ได้อภิปรายนี้ครับ มันไม่ถูกนะครับแบบนี้ ก็ให้โหวตในญัตติ ไม่ใช่มาขายของตลาดตอนนี้ ต่อรองก็เอา ๒๐ สิครับ เอา ๒๐ เลยครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เป็นเรื่องที่กรรมาธิการยอมขอมกันระหว่างสมาชิก และก็เคยปฏิบัติกันมาในลักษณะ

๑๗๙

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๘๐/๒

อย่างนั้นะครับ เมื่อกรรมาธิการไม่ต้องโหวต ก็เป็นเรื่องสิทธิที่เราตกลงกันอย่างนั้น ก็เป็นอันว่า ไม่ต้องโหวตนะครับ มาตรานี้ผ่านด้วยข้อตกลงกันอย่างนี้ทุกประการนะครับ

นายเศวต ทินกุล : ไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ ผมเดือดร้อนครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
แปลว่าอย่างไรครับ

นายเศวต ทินกุล : อ้าว ผมจะมารอนสิทธิตัวผมเองหรือครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านไม่เห็นด้วยใช่ไหมครับ

นายเศวต ทินกุล : อ้าว ไม่เห็นด้วยสิครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ผมไม่
เข้าใจ

นายเศวต ทินกุล : ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่ ไม่ใช่แล้ว ถ้าแบบนี้ต้องว่ากันยาวครับ
ท่านประธาน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : คือ
นั่นสิครับ ผมว่าเราดู ผมถามก่อนจะกดโหวตนะครับ ในห้องนี้ก็ไม่มีการยกมืออะไรทั้งสิ้น
ทุกคนก็พอใจว่า เข้า ถ้าอย่างนั้นก็กดโหวต แล้วสิทธิท่านมาขอหลังจากที่กดคะแนน
โหวตเสร็จ แล้วก็ตกลงยอม ไม่โหวตนี้ครับ ไม่อย่างนั้นก็วนกันอยู่อย่างนี้ไม่จบนะ
ขอเนะครับ ท่านเศวตครับ ขอร้องได้ไหมครับ จบ

นายเศวต ทินกุล : ท่านครับ คือผมมีปัญหา ท่านประธาน หรือจะให้
ผมพูด เออ ผมไม่ได้แคร์ (Care) หรือครับ ความจริงมันก็เป็นความจริง

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ตกลง
ว่าให้โหวตว่าเห็น

นายเศวต ทินกุล : ให้โหวตเรื่อง ๒๐ ปีครับ ท่านประธาน คือจะมา
กั๊กแก๊งผมมันไม่ได้ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญท่านการุณหน่อยครับ ช่วย

นายเศวต ทินกุล : ออกกฎหมายมากลั่นแกล้งผมหรือครับ คนเดียวหรือครับ บอกสิครับว่า ออกกฎหมายว่า ห้ามทักษิณสมัครรับเลือกตั้ง มันไม่ใช่ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : อ้าวไปเกี่ยวโน่น เชิญท่านการุณหน่อยครับ ช่วยอธิบายที

นายการุณ ไสงาม : ไม่ได้อธิบายหรือครับ ท่านประธาน ขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับ ด้วยเหตุที่ญาติติ ๒๐ ปี ที่ได้ถอนไปแล้ว โดยเจ้าของญาติติขอถอน ด้วยเหตุที่ร่วมกันกับคณะกรรมการเห็นร่วมกัน ประสงค์กันว่า เหลือ ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นญาติติ ๒๐ ปี จึงถูกถอนไปแล้ว โดยความร่วมมือกัน เมื่อญาติติ ๒๐ ปีถอนไปแล้ว ก็ถือว่าตอนนี้ไม่มีญาติติ ๒๐ ปีที่จะมาโหวตอีกแล้ว เพราะฉะนั้นก็กลายเป็น ๑๐ ปี อย่างที่เราตกลงนั้นแหละครับ แม้เพื่อนสมาชิกจะมองเห็นว่าอยากจะโหวต ๒๐ ปีก็ตาม บัดนี้ ญาติติ ๒๐ ปีไม่มีให้ท่านโหวตแล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ชัดเจนครับ ไปพักรับประทานอาหารได้แล้วครับ ขอกลับมาใหม่อีก ๑ ชั่วโมงนะครับ

พักประชุมเวลา ๑๗.๕๔ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๙.๐๒ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ ขอเริ่มดำเนินการประชุมต่อไปนะครับ ก่อนที่พักการประชุมได้พิจารณา
ถึงมาตรา ๙๖ ใช้นะครับท่านเลขาครับ

เชิญท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่นะครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ในมาตรา ๙๖ ที่พิจารณาค้างอยู่ใน (๕) นะครับ ใน (๕) มีการพิจารณาแล้วแต่มีสมาชิก
ไม่เห็นด้วยกับการที่กรรมาธิการกับท่านสมาชิกผู้แปรญัตติไว้ได้มีการตกลงกันนะครับ
เชิญครับ

นายศักดิ์ชัย ชุ่มจิตติกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย
ชุ่มจิตติกุล ครับ เมื่อสักครู่ครับ เนื่องจากว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงแล้วก็กรรมาธิการกับ
ผู้แปรญัตตินะครับ เดิมทีผู้แปรญัตติได้แปรญัตติไว้ที่ ๒๐ ปี ที่นี้ขอลดทอนลงมาเหลือ
๑๐ ปีนะครับ ก็กลายเป็นว่า กรรมาธิการก็เห็นชอบด้วย แต่เนื่องจากว่าร่างเดิมของ
กรรมาธิการนั้นอยู่ที่ ๕ ปี ก็เลยว่าตรงนี้เองร่างเดิมยังไม่ได้พูดถึงนะครับ แล้วก็บอกว่า
ก็เลยคิดว่าตรงนี้มีการข้ามขั้นตอนสักช่วงหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมเกียรติ รอดเจริญ ครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม
สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ประเด็น (๕) นี้ก็คือว่า กรรมาธิการยก่างกำหนดไว้ที่ ๕ ปี
ผู้อภิปรายยื่นญัตติไว้ที่ ๒๐ ปี เสร็จเรียบร้อยแล้วที่มีการตกลงต่อรองกัน -----

ผู้อภิปรายยื่นที่ ๒๐ กรรมาธิการยกร่างยื่นที่ ๕ ปี เสร็จแล้วก็จะมีการตกลงกันในกรณีจะโหวต กรรมาธิการยกร่างบอกว่า ถ้าเผื่อจะโหวตยินยอมให้โหวต ๑๐ ปี และ ๕ ปี ประเด็นเป็นอย่างไรนะครับ ถ้าเผื่อจะโหวตก็โหวตว่าจะเอา ๑๐ ปี หรือจะเอา ๕ ปี ที่กรรมาธิการยกร่างและผู้ยื่นอภิปรายในการแปรญัตติไว้ตกลงกันว่าที่ ๑๐ ปี แต่การที่จะโหวตยังมีได้โหวตนะครับว่า จะเอา ๑๐ หรือจะเอา ๕ ประเด็นยุติอยู่แค่ตรงนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอขอบคุณครับ ครับ ท่านศิวะครับ

นายศิวะ แสงมณี : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ศิวะ แสงมณี สสร. ครับ ไม่ทราบว่าประเด็นที่เราจะโหวตนี้จะต้องมีการอภิปรายอีกหรือเปล่าครับ เดี่ยวผมขอหารือท่านประธาน ถ้าจะไม่ให้มีการอภิปรายผมก็อยากจะให้โหวตว่าจะเอาตามร่างเดิมกรรมาธิการ หรือร่างที่กรรมาธิการแก้ไขใหม่ ถ้าอย่างนี้ชัดเจนครับ เพราะก็คือ ๕ กับ ๑๐ นั่นเอง ถ้าอย่างนั้นผมคิดว่าจะสะดวกกว่าครับผม ก็ขออนุญาต

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตอบตรงนี้ท่านนิดหนึ่งครับ คือถ้ากรรมาธิการแก้ใ้ยื่นนะครับ ก็จะอภิปราย แต่ถ้ากรรมาธิการไม่แก้ ก็ยึดถือร่างเดิม ๕ ปีนะครับ แล้วสมาชิกเสนอลดของตัวเองมาจาก ๒๐ ปี มาเป็น ๑๐ ปี กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ถ้าหากว่าร่างของกรรมาธิการยังอยู่นะครับ ๕ ปี ก็เป็นที่เข้าใจแล้วครับว่าจะเลือกเอา ๕ ปี หรือ ๑๐ ปีนะครับ เดี่ยวท่านอาจารย์สวิงครับ

นายสวิง ต้นอูด : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฟังการอภิปรายในหัวข้อนี้
อยู่นะครับ ผมคิดว่าเมื่อที่ท่านประธานดำเนินการผิ่ขันตอนนะครับ ก่อนที่จะปิดประชุม
เพราะว่าส่วนของผู้แปรญัตตินั้นะครับ รวมทั้งกรรมาธิการไปตกลงกันเองว่าจะเหลือ
๑๐ ปี จาก ๒๐ กับ ๕ ให้มาเหลือ ๑๐ แล้วก็ถึงที่สุดนี้นะครับ ประธานไม่ได้ถามว่ามีใครมี
ความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล่านะครับ แล้วปิดประชุมไป ซึ่งผมคิดว่าถ้าถามว่าใครมี

ความคิดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็สมาชิกหลายท่านยังมีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นครับ ซึ่งอาจจะต้องกลับไปทบทวนกันที่ ๕ ด้วยครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ผมถึงได้กราบเรียนครับว่า อยู่ที่ว่าด้วยความเข้าใจ อาจจะรวดเร็วสักครู่นี้ครับ อาจจะรีบกันไปก็เลยถามว่าถ้ากรรมการยอมให้สมาชิกลดจาก ๒๐ ปี มาเหลือ ๑๐ ปี อันนี้ก็เป็นการยินยอมของกรรมการ แต่ส่วนเมื่อลดแล้วนี้กรรมการยังคงยืนอยู่ในร่างเดิมของกรรมการ ๕ ปีหรือไม่ เพื่อความชัดเจนนะครับ จะได้ไม่สับสนครับ ถ้ากรรมการแล้วกันครับ เชิญครับ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม อัศวิน สุมาวงศ์ กรรมการครับ ขอกราบเรียนว่าเมื่อนี้เป็นเรื่องที่คุณะกรรมการเห็นชอบให้ผู้แปรญัตติลดจำนวนปีจาก ๒๐ ปี เป็น ๑๐ ปี แต่กรรมการนั้นยังคงยืนอยู่ในร่างของกรรมการที่เป็น ๕ ปีอยู่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นผมขออนุญาตแล้วกันนะครับ คงเป็นที่เข้าใจหมดแล้วครับว่าจะเอา ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี นะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับมาตรา ๘๖ นะครับ (๕) หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ มีกำหนดโทษว่าไม่ถึง ๕ ปีนะครับ ให้กตเห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับสมาชิกที่ขอแปรญัตติได้แล้วขอแก้ไขระยะเวลาจาก ๒๐ ปี มาเป็น ๑๐ ปี โดยกรรมการเห็นชอบนะครับ ให้กตไม่เห็นด้วยนะครับ ก็คือเห็นด้วยกรรมการร่างกรรมการ กต เห็นด้วย เห็นด้วยตามท่านสมาชิกที่แปรญัตติไว้ กต ไม่เห็นด้วย ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์มีอะไรครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเจิมศักดิ์ ครับ คือผมท้วงติงนิดเดียวแต่จริง ๆ แล้วการโหวตเห็นด้วย แล้วท่านประธานก็พูดได้ถูกแล้ว แต่ขออนุญาตท้วงติงนิดเดียวว่า หลักการที่ท่านกรรมาธิการได้บอกว่าจะอนุญาตให้ผู้แปรญัตติเปลี่ยนจาก ๒๐ ปี เป็น ๑๐ ปี ผมว่าไม่น่าจะถูกต้อง คือผมเกรงว่าจะเป็นบรรทัดฐานต่อไป จริง ๆ แล้วถ้ากรรมาธิการเห็นด้วยกับการเปลี่ยน สิ่งที่กรรมาธิการแก้จาก ๕ ปี เป็น ๑๐ ปี ผมคิดว่า อันนั้นน่าจะถูกต้องกว่าในหลักการ เพราะท่านไม่มีสิทธิจะไปอนุญาตให้ใครแก้เป็นกี่ปีถ้าท่านไม่เห็นด้วย ก็แสดงว่า บัดนี้ ท่านเห็นด้วยกับการเป็น ๑๐ ปี แต่ว่าสมาชิกมีสิทธิที่จะโหวตว่า จะเห็นด้วยกับการแก้ไข ๑๐ ปี หรือจะยืนตามร่างเดิม ๕ ปี ผมพูดตรงนี้เพื่อเป็นบรรทัดฐาน ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวต่อไปจะมีปัญหา ผมคิดว่ากรรมาธิการไม่มีอำนาจที่จะไปให้ใครแก้ญัตติที่กรรมาธิการไม่เห็นด้วย คือถ้ายินดีให้แก้ได้แสดงว่าท่านกรรมาธิการต้องเห็นด้วยตามนั้น เพราะฉะนั้นก็จะอะเกนส์ต (Against) หรือจะตรงกันข้ามกับร่างเดิมของกรรมาธิการ การโหวตจะเหมือนเดิม อันนี้ผมพูดในแง่บรรทัดฐานที่ผมเข้าใจนะครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยว ๆ ท่านสุนทรครับ เดี่ยวให้ท่านพูดครับ ก็ขอเป็นหลักการก่อนนะครับว่า ตกลงในหลักการดังกล่าวนี้ นะครับ ท่านจะกำหนดวิธีการทำงานร่วมกันอย่างไร นะครับ เพราะว่าก่อนหน้านี้ ก็เข้าใจว่า ก็เคยมีแบบนี้ นะครับ แล้วกรรมาธิการไปยอม ที่นี้การยอมมันมี ๒ ลักษณะ ลักษณะคือไม่ขัดข้อง อีกลักษณะคือเห็นชอบนะครับ ถ้าบอกไม่ขัดข้องก็จะเป็นอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์พูดว่า ไม่ขัดข้องแล้วไปแก้ญัตติไม่ได้ นะครับ แต่ถ้าเห็นชอบมันก็ต้องแก้ตามเขาไปหมดนะครับ ท่านจะตอบอย่างไรครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวมาตรา ๒๘ วรรคสองนี้บัญญัติว่าอย่างนี้ครับว่า สมาชิกจะขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมนอกจากที่ได้แปรไว้เดิมมิได้ เว้นแต่คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญจะเห็นชอบด้วย ข้อที่ท่านสมาชิกขอเปลี่ยนจากการแปรญัตติไว้เดิม ๒๐ ปี เป็น ๑๐ ปี ก็เท่ากับว่า สละ หรือ ถอน ๒๐ ปีไป

แล้ว แล้วท่านเสนอใหม่ ๑๐ ปี ซึ่งท่านเสนอเองโดยลำพังไม่ได้ เว้นแต่คณะกรรมการการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญจะเห็นชอบด้วย และเนื่องจากว่าคณะกรรมการได้เห็นชอบไปแล้วก็
เลยต้องถือว่า เป็นกรณีที่จะต้องพิจารณาแข่งกับ ๕ ปี ของคณะกรรมการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภากร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ติดพันกันอยู่นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ
ผมคิดว่า คำว่า เห็นชอบ ต้องเห็นชอบในหลักการที่เขาเสนอ แต่ว่าคงไม่ใช่เห็นชอบให้
แก้ไข เพราะว่า การแก้ไขอยู่ดี ๆ จะแก้ไขไม่เห็นชอบตามหลักการ แล้วให้แก้มันคงไม่ได้
เพราะฉะนั้นอย่างเช่น เราไปเห็นอะไรที่มันมีความผิดพลาดในอดีตมันยังไม่ครอบคลุม
บางประการ หรือว่าเราเห็น เราก็ต้องไปขอกรรมการว่า ช่วยดูนะว่า ตรงนี้มีประเด็น
ใหม่ ถ้ากรรมการเห็นว่า เออ ใช่ จึงนำเข้ามาสู่ที่ประชุม จึงเห็นชอบตามสิ่งที่มันมี
เหตุผลตรงนั้น แต่ว่าไม่ใช่อนุญาต คือถ้าเป็นกรรมการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงอีก
เรื่องหนึ่ง แต่กรรมการเห็นชอบก็ต้องเห็นชอบตามเนื้อหา ซึ่งมันเหมือนกันนะครับ
ผมเพียงแต่กำหนดมาตรฐานในอนาคตเท่านั้นเอง คือถ้ารัฐธรรมนูญเขียนว่า เห็นชอบ
เมื่อกรรมการเห็นชอบ ก็หมายความว่า ถ้าไม่เคยแปรญัตติไว้เลย หรือจะขอแก้ไข แล้ว
อยู่ดี ๆ มาขอใหม่ ซึ่งกรรมการไม่แฟร์ (Fair) กับกรรมการ เนื่องจากกรรมการยัง
ไม่เคยได้เห็นมาก่อน ยังไม่ได้เคยตกลงกันมาก่อน ไม่เคยพิจารณามาก่อน อยู่ดี ๆ โผล่
ขึ้นมาเสนอญัตติ ทำได้ถ้าสมาชิก ๖๐ คน เห็นว่าสำคัญอันนั้น อันที่ ๑ หรือกรรมการ
เห็นชอบในเรื่องนั้น ไม่ใช่กรรมการอนุญาตให้เอาเข้ามา เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมการ
เห็นชอบ อันนี้เขาคงมีความหมายว่า ยื่นใหม่เข้ามา แต่ถ้าของเก่าแล้วทาง
คณะกรรมการเห็นชอบ ก็ต้องแปลว่า บัดนี้กรรมการเปลี่ยนเหมือนเบ็ดเตล็ดของ
กรรมการเอง แล้วสมาชิกก็มีสิทธิที่จะ เพราะสมาชิกไม่รู้เรื่องนี้ครับว่า กรรมการ
จะเปลี่ยนใจเมื่อไร -----

แล้วใครจะยื่นเมื่อไร สมาชิกก็สามารถที่จะโหวตของใหม่ หรือลงมติว่าชอบตามใหม่
ของใจกรรมาธิการ หรือชอบตามเก่าที่สมาชิกได้พิจารณา นี่ผมคิดจากตรรกะอย่างนี้
นะครับ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย แต่คิดจากตรรกะเฉย ๆ นะครับ ขอพระคุณครับ
ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เอาว่าเป็นหลักการไว้ก่อนใหม่ครับ ยังหาข้อยุติยังไม่ได้ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงก็ไม่อยากจะทำให้
ความเห็นอย่างนี้บ่อย ๆ นะครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. ครับ มีการอภิปรายเรื่อง ๒๐ ปีนี้
กลับไปกลับมา นานมาก และอธิบายเรื่อง ๕ ปี ก็นานมาก ผมฟังมาก็ตลอดครับ เกรงว่า
กรรมาธิการคงจะคลาดเคลื่อนไปแล้วละ ต่อจากนั้นมานะครับ กรรมาธิการเป็นผู้เสนอเอง
นะครับ ๑๐ ปีใหม่ละ กรรมาธิการเห็นด้วยที่จะเสนอ ๑๐ ปี ทางฝ่ายผู้เสนอญัตติ ๒๐ ปี
ยืนยัน ๒๐ ปี ผมนี้ลุกเดินจากตรงนี้ไปท่านประธาน ถ้าท่านจำบรรยากาศตรงนั้นได้
ผมเดินมุ่งหน้าไปหาท่านสุนทร ไปขอร้องท่านสุนทรบอก ท่านสุนทร ถ้าท่าน
ประนีประนอมลงมาที่ ๑๐ ปี ตามที่ข้อเสนอ ตามข้อเสนอของกรรมาธิการ ลำดับตรงนี้
นะครับ ซึ่งกรรมาธิการเสนอมา ๑๐ ปี อยู่แล้ว ถ้าทางคุณเสนอมานี้ ประนีประนอม
ยอมลดมาจาก ๒๐ มาเหลือ ๑๐ ปี ตามข้อเสนอของกรรมาธิการ โอกาสที่จะประสบ
ความสำเร็จมี ท่านสุนทรสุดท้ายก็เลยเสนอบอก ถ้าอย่างนั้นขอเสนอลดจาก ๒๐ ปี
เป็น ๑๐ ปี เท่ากันกับข้อเสนอกรรมาธิการ ท่านเศวตลุกอธิบายเรื่อง ต้องลงมติ ๒๐ ปี
กับ ๕ ปี ผมเป็นคนยื่นอธิบายตรงนี้ว่า ญัตติ ๒๐ ปีนะ ตกไปแล้ว ซึ่งท่านประธานเองตอน
นั้นไม่ได้นั่งทำหน้าที่ ท่านประธานยืนยี้กยือ ยี้กยืออยู่ตรงข้าง ๆ ตรงนั้น และท่านประธาน
ก็พยักเพยิดเห็นด้วย เห็นด้วย ให้ผมอธิบายตรงนั้น นี่ตรงช่องประตูตรงนี้ ญัตติ ๒๐ ปี
ผมก็บอกว่า ญัตติ ๒๐ ปี เมื่อเจ้าของญัตติเขาถอน ก็ญัตติ ๒๐ ปี ก็ตก ต่อไปครับ ที่นี้
มาวินิจฉัยกันว่า ปัญหาเรื่องจะแข่งกันสู้กัน ระหว่าง ๕ ปี กับ ๑๐ ปี ใช่หรือไม่ ไม่ใช่
ข้อเสนอของกรรมาธิการตอนท้ายก่อนที่ว่าเมื่อก็เห็นใหม่ครับ บอกว่าข้อเสนอของ
กรรมาธิการถ้า ๑๐ ปี กรรมาธิการขอเสนอ ๑๐ ปี ถ้า ๑๐ ปีได้ก็เห็นด้วย แต่กรรมาธิการ
กว่าจะลดรา ลดรา ลดรากันมานี่นะครับ นานนะ และกรรมาธิการพูดเองนะครับ ไปดู

๑๘๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๘๔/๒

บันทึก ที่นี้เมื่อมาปรับดูกับวรรคสองท่าน รัฐธรรมนูญชั่วคราว มาตรา ๒๘ วรรคสอง
นี้ไงครับ ข้อเสนอของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ วรรคสองนี้ครับ คือร่างตัวนี้นะครับ ซึ่งร่าง
ตัวนี้เป็นร่างที่ทำตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ทำตามอะไรครับ ทำตามการฟังความเห็น
ของ ๑๒ องค์กร ทำตามความเห็นของแปรญัตติซึ่งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยมาสรุปเป็นตัว
นี้ เสนอเราเข้ามา พอเสนอเราเข้ามาแล้วนะครับ เขาบอกว่าพวกเรานี้แหละครับ จะพิจารณา
นอกจากสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ ท่านดูนะครับ ให้พิจารณาเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ
ร่างรัฐธรรมนูญที่สมาชิกยื่นคำขอแปรญัตติตามมาตรา ๒๗ เท่านั้น นี่ไงที่แปรญัตติ จะ
พิจารณาได้ตามนี้เท่านั้น ตอนนี้อย่างไรก็ตามต่อไป หรือที่คณะกรรมการการยกย่อง
รัฐธรรมนูญเสนอ อันแรก หรือที่นี้คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญเสนอก็คือ คำเสนอ
เมื่อที่สุดทำยนี้ไง กรรมการขอเสนอ ๑๐ ปี ที่ผมวิ่งไปต่อรองท่านสุนทรไ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นญัตติ ๕ ปี ตามที่นำเสนอ
ตอนแรกนี้ของกรรมการก็ตกไปด้วย ตามข้อเสนอว่า ขอเสนอ ๑๐ ปี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

- ๘๕/๑

นายการุณ ไสงาม : เพราะฉะนั้นญัตติขณะนี้ ๒๐ ปีก็ไม่เหลืออยู่ให้พิจารณา ๕ ปีตามนี้ก็หล่นลงไปตามข้อเสนอใหม่ของคณะกรรมการฯ ณ ที่แห่งนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : เพราะฉะนั้นไม่มีญัตติที่จะต้องถามท่านประธาน
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ เดี่ยว ไม่เป็นอะไรครับ เดี่ยว เดี่ยวผม ท่าน ท่านเจริญก่อน
เดี๋ยวก่อนนะครับ ตอนที่มีการเสนอกันนี่นะครับ ถ้าหากว่าจะเป็ร่างที่กรรมการ
ท่านค่อย ๆ ฟังผมนะครับ ถ้าเป็ร่างที่กรรมการเขาเสนอจริงอย่างที่ท่านการุณว่า
ท่านเศวตเป็นสมาชิกก็ไม่ได้เห็นด้วย ถูกไหมครับ เพราะว่าสมาชิกมีสิทธิไม่เห็นด้วยตามที่
กรรมการแก้ไข ถ้าเป็อย่างที่ท่านว่านะครับ แต่คราวนี้มีการพูดหลายครั้งนะครับ
อย่างท่านการุณว่า ญัตติเดี๋ยวนั้นครั้งนั้น ครั้งนี้นั้นนะครับ ผมพอมานั่งบ๊านี้ ถ้าท่านนี้
นะครับ ผมก็ถามว่าเอาอย่างนี้ เพื่อไม่ให้สับสน ขอให้กรรมการยืนยันสิครับว่าจะเอา
ญัตติไหนนะครับ ถ้าล่าสุดจริง ๆ นี่กรรมการเขาแถลงว่าเขายึดนะครับ ขอเอาในร่าง
เดิมของเขา นี่ล่าสุด ตอนนี้อย่างไม่ได้ลงมตินะครับ อยู่ที่ว่ากรรมการเขาจะตัดสินใจ
อย่างไร กรรมการตอนนี้เขาตัดสินใจว่าเขาต้องขอเอาร่าง ๕ ปีของเขา ถามว่ากรรมการ
มีสิทธิได้ไหม กรรมการมีสิทธิตลอด ใช่ไหมครับ เพราะยังไม่ลงมติ แต่ที่นี้ก่อนลงมตินี้
นะครับ ผมก็ถามอีกที่ ยืนยันว่าท่านจะเอาอะไร ท่านก็บอก ๕ ปี ถ้า ๕ ปีตอนนี้ก็มีร่าง
กรรมการ ๕ ปีอยู่ กับร่างของท่านสุนทร นี่ล่าสุดทำจริง ๆ นะครับ นี่ล่าสุดทำแล้ว
ครับ ครับ เชิญครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ การุณ สสร. ขอต่อเนืองนิดเดียว
ถ้าถือว่ากรรมการเสนอตอนท้ายนี้นะครับ เป็นร่างสุดท้าย เป็นข้อเสนอสุดท้าย
และกรรมการก็เสนอได้ตลอด ก็ยินดีมาก ต่อไปนี้คณะกรรมการนี้เสนอ
ซักเข้าก็ซักออก ซักเข้าก็ซักออก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นอะไรครับ บางครั้งเสนอเพื่อแก้ปัญหา

นายการุณ ไสงาม : แล้วที่จริงนะครับ ยุติเพื่อ ตอนยุติตอนก่อนกินข้าว
นะครับ มั่นมติของท่านประธานเดิม ท่านเดโชนั่นนะมันยุติไปแล้วด้วยญัตตินี้ เมื่อมันจบ
ปิดญัตตินี้ จนกระทั่งจะได้เริ่มมาตรา ๙๗ ไปแล้วนะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ยัง อ้าว ฟัง ๆ

นายการุณ ไสงาม : แต่ก็ไม่เป็นอะไรครับ ถ้ากรรมาธิการจะซักเข้า
ซักออกเรื่อย ๆ ซึ่งก็ซักเข้าซักออกมาหลายครั้งแล้วนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ ผมว่ายุติ เดี่ยวต้องพูดกันให้ชัดนะครับ เดี่ยวคนข้างนอกฟังแล้วไม่เข้าใจนะครับ
ว่ายุติแล้วนะครับ ในเมื่อสมาชิก ท่านเศวตเขาค้านนะครับ จะไปยุติได้อย่างไร ในเมื่อ
ยังไม่ได้ลงมติ ถ้าท่านไม่ลงมตินี้นะครับ ผลของการไม่ลงมติจะเป็นอย่างไรไหมครับ
ก็เท่ากับว่าเราร่างรัฐธรรมนูญในเรื่องนั้น มาตรานั้นไม่เสร็จ พอไม่เสร็จนี่นะครับ ตอนหลัง
คนก็ไปอ้างว่าท่านร่างไม่เสร็จภายใน ๑๘๐ วัน เพราะท่านไม่ลงมติให้ครบนะครับ
ก็ตกทั้งฉบับเลยครับคราวนี้ ไซ้ใหม่ครับ นะครับ เดี่ยวลองฟังทางท่านกรรมาธิการนะครับ
เมื่อกี้นั้นยืนอยู่ไซ้ใหม่ อาจารย์จรูญครับ ไม่เป็นไร ท่านยืนยันตามสิทธิของท่านนะครับ ถ้า
อย่างนั้นเชิญครับ อ้อ ครับ งั้นเชิญครับ

นายจรูญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม จรูญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ที่ท่านสมาชิกแถลงสักครู่นี้นะครับ
มีข้อเท็จจริงเคลือบหรือไม่ตรงกันอยู่จุดหนึ่งซึ่งเป็นจุดสำคัญ คือตอนที่ทาง
คณะกรรมการค้านข้อคำแปรญัตติ ๒๐ ปี ของท่านผู้แปรญัตตินี้นะครับ แล้วก็
ท่านผู้แปรญัตติก็นเสนอว่า ถ้าปรับลงเหลือ ๑๐ ปีได้ไหม ตรงนี้คณะกรรมการยังไม่ได้
ตอบรับครับ คณะกรรมการตอบว่า เขาเป็น ๕ ปีไซ้ใหม่ครับ ท่านผู้แปรญัตติไม่ยอม
ลดลงมาเหลือ ๑๐ กรรมาธิการยังไม่ได้ยอมรับว่าให้เขา ๑๐ ปี ไม่ไซ้ครับ ไม่มีตรงนั้น
นะครับ แล้วพอ เพราะว่า เพราะว่ายังตกลงกันไม่ได้ ก็เลยจะต้อง จะต้องไหวตกัน

๑๙๐

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๘๕/๓

ท่านผู้ประณัติก็ขอให้หวัด พอขอให้หวัด เราก็อยากจะหวัด ๕ ปี กับ ๑๐ ปี
ท่านผู้ประณัติบอก ถ้าหวัดก็ต้อง ๕ ปี กับ ๒๐ ปี -----

- ๘๖/๑

แล้วหลังจากนั้นท่านผู้แปรญัตติ หลังจากได้หารือกับหลายท่านแล้ว ท่านก็ขอเปลี่ยนว่า ยี่สิบไม่เอาแล้ว ขอลดลงมาเหลือ ๑๐ ปี ตรงนี้ครับ กรรมการก็ใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ วรคสอง ตอนท้ายนะครับ ไม่ใช่กรรมการเสนอแนะครับ ตอนท้ายว่า เห็นชอบด้วยกับ คำขอแปรญัตติใหม่นี้ โดยถือว่าท่านสละคำแปรญัตติเดิม ๒๐ ปีไปแล้ว ขอแปรญัตติใหม่ เป็น ๑๐ ปี คณะกรรมการ ก็เห็นชอบด้วยกับมตินี้ กับคำแปรญัตติใหม่นี้ โดยไม่ได้ทิ้ง คำแปรญัตติ เดิม ร่างเดิมของคณะกรรมการคือ ๕ ปีเลย เพราะฉะนั้นถ้าจะต้องโหวตก็ จะต้องโหวต ๕ ปี กับ ๑๐ ปี ของท่านผู้แปรญัตติ ไม่มีครับ ไม่มีที่คณะกรรมการกับ ท่านผู้แปรญัตติตกลงกันแล้วว่า เอา ๑๐ ปี เพราะถ้ามีอย่างนั้นนะ มันไม่เดินมาถึงการ โหวตครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ อย่างไรก็ตามผมก็ถามไปแล้วนะครับ ยืนยันไปแล้ว กรรมการ ก็ยืนยันว่ายังกี่ร่างเดิมอยู่ครับ ท่านสุนทรครับจะถอนใช้ใหม่ครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี สสร. นม. ผมเสียใจที่เสนอญัตติที่เป็นปัญหาเข้ามาเนะครับ และก็เสียใจมากยิ่งขึ้น เมื่อเห็นความเดือดร้อนทูลราษฎรของบางคน กระผมคิดว่าผมทำเพื่อรักษาสถาบันรัฐสภา นี้ให้มีเกียรติมีศักดิ์ศรี ผมไม่เข้าใจว่าสิ่งที่ผมทำเป็นความเลวทรมานอะไร เพราะว่า ท่านกรรมาธิการมาดู ครั้งแรกสิ่งที่ผมยกตัวอย่างมาสามสี่เหตุผลแล้ว กระผมก็สรุปว่า ในต่างประเทศที่เจริญแล้วเขาไม่ให้บุคคลประเภทนี้เข้ามาสู่วงการที่จะเป็นตัวแทน ประชาชนได้ และขณะที่เราพรวดพิบตถึงเสมอว่า เราจะยึดหลักของประเทศที่เจริญแล้ว แต่เอาเถอะ ประเทศไทยในเมื่อยังลักษณะที่เป็นไปเต็มที่ไม่ได้ กระผมจึงได้คิดมาว่า เสนอมาสัก ๒๐ ปี เพื่อให้สถาบันนี้มันสง่างามและน่าเคารพนับถือ สัมกับคำที่พูดว่า ผู้ทรงเกียรติอย่างแท้จริง แต่ก็มาเกิดปัญหามากมาย และผมอยากจะเรียนถามท่านว่า ในความเป็นจริงเพื่อนสมาชิกหลายคนก็ได้ยินได้เห็น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นผมมิได้ มาแอบมุขมิบอภิปราย อภิปรายอย่างเปิดเผย กระจายเสียงไปทั่วห้องนี้ ทั่วประเทศไทย ทุกคนก็ได้ยิน บางคนวิ่งเข้ามาบอกว่า ผมยังไม่ได้อภิปรายเลย จะพูดว่าอย่างไรละ แล้วก็ยิ่งกว่านั้น เพื่อนสมาชิกหลายคนก็ยืนยันว่าอยากให้เปิดเทปฟังนะครับ เพราะว่า

ผมจะกราบเรียนว่า เมื่อท่านประธานที่แล้วมานี้ ก่อนที่ท่านจะปิดการประชุม ท่านสรุปแล้ว เป็นมติแล้วนะครับ กระผมอยากเรียกร้องให้ท่านเปิดเทปฟัง หรือถ้ามันมีปัญหา และโดยมติของสภาแห่งนี้ครับ ถ้าอย่างนั้นเราก็เปิดเสรีให้อัศวินไมย หรือไอ้โจรชั่วร้ายที่ไหนมันเข้ามาเป็นได้โดยสะดวกสบายก็ได้ ไม่ต้องกำจัดเลยจะดีไหม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านยืนยันญัตติเดิมหรือเปล่าครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ผมก็ยืนยันตามเดิมที่ตกลงกับท่านประธานเดโช
แล้ว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นไรครับ ผมวินิจฉัยนะครับ

นายการุณ ไสงาม : เดี่ยวท่านประธาน ขออนุญาตครับ ผมก็มีข้อสงสัย เหมือนกันนะครับ ข้อเสนอของคุณสุนทรสำคัญนะครับ คือเปิดเทปดูใหม่ครับ ประมาณ ๕ นาทีเท่านั้น สุดท้ายครับ จะรู้เลยว่ากรรมการเสนอตอนนั้นว่าอย่างไร แต่ยอมรับครับ ว่ากรรมการท่านสามารถเสนอ แม้แต่อันนั้นเสนอแล้วก็ตาม ถอนเสนอนั้นมาเสนอใหม่ อีกก็ได้ เป็นเอกสิทธิ์ของกรรมการตาม ๒๘ วรรคสอง แต่อยากดูว่า ชักเข้ากับชักออก ชักเข้ากับชักออกแบบนี้ใช่หรือไม่ครับ อยากเปิดเทปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ผมถือว่ากรรมการมีอำนาจในการที่จะเสนอญัตติ ในเมื่อ กรรมการยืนยันญัตติสุดท้ายนะครับว่าคือถือตามร่างเดิมนะครับ -----

ซึ่งยังไม่ตรงกับสมาชิกที่ไม่เห็นด้วยนะครับ ผมขอถามสมาชิกนะครับ ถามเรียบร้อยแล้ว นะครับ ท่านลงหรือยัง ถามอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเห็นด้วยกับร่างกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับร่างที่ผู้แปรญัตตินะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย นะครับ ร่างที่กรรมาธิการ เขาอมให้แก้เหลือ ๑๐ ปีครับ ร่างของกรรมาธิการนี้ ๕ ปีนะครับ ของท่านสุนทรนี้ ๑๐ ปี นะครับ ถ้าเห็นตรงกับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นกับท่านสุนทร ให้กด ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เรียบร้อยแล้วครับ ปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วยตาม
กรรมาธิการ ๔๙ ไม่เห็นด้วย ๑๕ ดออกเสียง ๕ นะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ
มาตรานี้ผ่านนะครับ พรรคนี้ อนุมัติราผ่าน

ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมมีอยู่ ๒ ประเด็นนะครับ ที่อยากจะกราบเรียน ประเด็นแรกนี้ ผมได้ลงมติไปว่า งดออกเสียง เนื่องจากว่าอยากจะให้บันทึกว่า ผมไม่เห็นด้วยกับการที่กรรมาธิการอนุญาตให้มีการแก้ไขญัตติจาก ๒๐ ปี เป็น ๑๐ ปี เพราะว่าผมยังมีความเห็นอยู่ว่า ถ้ากรรมาธิการเปลี่ยนเป็น ๕ ปี ก็จะต้องโหวตระหว่าง ๕ ปี กับ ๒๐ ปี ซึ่งผมไม่เห็นว่าการจะอนุญาตให้มีการแก้ไขญัตติ อันนั้นเป็นความเห็นผมเท่านั้นเองนะครับ ขอให้บันทึกไว้เฉย ๆ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าเราคงจะต้องกลับมาพิจารณาอีกวงเล็บหนึ่ง คือวงเล็บที่ (๑๐) ที่ห้ามไม่ให้ผู้ที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่ที่ได้มีการขอแปรญัตติเพิ่มเติมว่า เป็นวุฒิสภามาแล้วไม่เกิน ๒ ปีนี้ ผมคิดว่าประเด็นนี้เพื่อนสมาชิกหลายคนที่อยู่ในห้องนี้ก็มาหาผม แล้วก็บอกว่าเรื่องนี้ไม่เห็นด้วย แต่ว่าก็ยังไม่ได้มีการลงมติในเรื่องนี้ ผมคิดว่าท่านประธานกรุณาเปิดให้สมาชิกได้มีการแสดงความคิดเห็น เพราะว่ายังไม่ได้ลงมติว่า ตกลงจะเป็นไปตามร่างเดิมของกรรมาธิการหรือว่าจะเป็นร่างใหม่ ลักษณะเดียวกัน เลยครับ เมื่อกี่ยังไม่ได้ลงมติ ซึ่งกรรมาธิการอาจจะต้องตีความ แล้วก็กลับไปหาร่างเก่า ก็คือ ไม่เติมข้อความก็ได้ หรือจะเติมก็แล้วแต่ แต่ว่าสมาชิกก็มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นประเด็นนี้นะครับ แล้วก็จะได้มีการลงมติกันว่าจะเป็นไปตามร่างเดิมหรือว่าร่างใหม่ก็แล้วแต่ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ คือมาตอนนี้ผมไม่ทราบว่าเป็นมติผ่านไปแล้วหรือยังนะครับ แต่ส่วนใหญ่แล้วนี่ก็น่าจะเป็นมติ หรือว่าจะต้องมีการอภิปรายในส่วนที่เติมข้อความนะครับ แล้วถามไปแล้วหรือยังว่าสมาชิกเห็นกับร่างเดิมอะไรหรือยัง ผมไม่แน่ใจ ท่านธวัชครับ

นายธวัช บวรวิชัยกูร : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ
ผม ธวัช บวรวิชัยกูร สสร. ครับ ในมาตรา ๙๖ นี้ะครับ พูดถึงบุคคลผู้มีลักษณะ

ดังต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใน (๑๐) กำหนดว่า เป็นสมาชิกวุฒิสภา และในการแปรญัตติของญัตติของท่านสุรชัย ซึ่ง ได้แปรญัตติใน (๑๐) ไว้ว่า เป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วเพิ่มเติมข้อความลงไป หรือพ้นจาก ตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๒ ปี ประเด็นนี้ครับ เป็นประเด็นซึ่งผมขออภิปรายแสดง ความเห็นเริ่มต้น แสดงความเห็นด้วยกับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ได้ไหมครับ ผมขอเอาหลักก่อนนะครับ หลักก็คือว่า มาตรฐานนี้มีผู้แปรญัตติ นะครับ กรรมาธิการเห็นด้วยใช่ไหมครับ

นายธวัช บวรวิชัยกูร : ใช่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการเห็นด้วยนี้มีการถามสมาชิกหรือเปล่านั้นท่านใดที่เห็นตามร่างเดิมไหม

นายฉวีช บวรวิชัยกูร : ผมกราบเรียนครับว่า ขั้นตอนยังไม่ครบถ้วนครับ คือถ้าหากว่าในอนุมาตรา ๙๖ ในการแปรญัตติของท่านสุรชัย ถ้ามีการคุยกันว่าหลักการ และเหตุผลนี้เป็นหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง แต่ควรจะนำไปไว้ในบทเฉพาะกาลก่อนนี้ นะครับ ถ้าถามอย่างนั้นหรือไม่แล้วค่อยมาถามอีกครั้งหนึ่ง เราจะได้หลักการและเหตุผล แล้วก็ได้เจตนารมณ์ด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ อย่างนั้นเดี๋ยวผมขออนุญาตถามท่านฉวีชนั่งลงแป็บหนึ่ง ถามกรรมาธิการนะครับ ใน มาตรา ๙๖ (๑๐) กรรมาธิการมีการเพิ่มตามที่สมาชิกเขาแปรญัตตินะครับ แล้วที่ท่านฉวีช พูดถึงเมื่อก็เห็นว่าไปอยู่ในบทเฉพาะกาลอะไรนี่ว่าจะยกเว้นอะไรนี่มีไหมครับ ท่านอัครพร ครับ เห็นวันนั้นเห็นพูดอยู่ครั้งหนึ่งเหมือนกันนะครับว่าจะยกเว้น แล้วไปอยู่บทเฉพาะกาล พูดให้ชัดอีกทีได้ไหมครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ครับ เรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ความจริงมาตรานี้สืบเนื่องต่อเนื่องมาจาก มาตรา ๑๑๑ วรรคสอง ซึ่งพิจารณากันไปในเรื่องของวุฒิสมาชิกในตั้งแต่เมื่อวานนะครับ เพราะว่า ๑๑๑ วรรคสองพูดว่า บุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิก ภาพสิ้นสุดลงมาแล้วยังไม่เกิน ๒ ปีจะเป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมิได้ ตอนนั้นที่พูดกันมาตรา ๑๑๑ นั้นเมื่อตัดบางตำแหน่งออกไป แล้วก็บอกว่าให้ไปเขียนใน บทเฉพาะกาลรับในวาระแรกด้วยว่ายังไม่เอามาใช้บังคับ สิ่งทีพูดกันตามคำแปรญัตติของ มาตรา ๙๖ (๑๐) นั้น ซึ่งบอกว่าพ้นจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาไม่เกิน ๒ ปีนั้น ความจริง แล้วข้อความที่กรรมาธิการพยายามชี้แจง คือข้อความเดียวกันกับมาตรา ๑๑๑ วรรคสอง เพียงแต่ที่ท่านสุรชัยบอกว่าขอให้ชัดเจน เพราะว่าคนสมัครเขาจะารู้ตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นการเขียนในการเติมไปใน ๙๖ (๑๐) กับ ๑๑๑ วรรคสองนั้นก็จะเป็นข้อความ อย่างเดียวกัน ลักษณะเดียวกัน ซึ่งจะต้องไปอยู่ภายใต้บทเฉพาะกาลที่วาระเริ่มแรกจะยังไม่นำมาใช้บังคับเหมือนกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ชัดเจนไหมครับอันนี้ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เจิมศักดิ์ครับ ชัดเจนครับ ถ้าเป็นไปอย่างที่คุณอัครพรวนพูดนะครับ เพราะฉะนั้นถ้ามีมตินี้ เดี่ยวเราก็คงควรจะต้องลงมติเสีย แล้วลงมติภายใต้เงื่อนไขเดียวกันเหมือนกันกับกรณีเมื่อเช้าที่มีมติว่า จะต้องไปแก้ไขเพิ่มเติมในบทเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นถ้ามีมติก็ต้องเป็นมติที่ผูกพันไปหาบทเฉพาะกาล ก็ตรงกัน ถ้าอย่างนั้นไม่มีปัญหาครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นก็ถือว่าเป็นมติไปแล้วละครับ เป็นมติไปแล้วนะครับ ก็เป็นไปตามที่ท่านสุรชัยแปรไว้ กรรมาธิการเห็นด้วย ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น แต่จะไปอยู่ในบทเฉพาะกาลว่าให้ยกเว้นยังไม่นำ (๑๐) นี่นะครับ มาใช้กับที่มีการเลือกตั้งชุดแรกครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขออนุญาตครับท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติใน (๑๐) มาตรา ๙๖ ก็ขอกราบเรียนว่า จริง ๆ ประเด็นนี้ยุติไปแล้ว ผมกับท่านจรัญต่างคนต่างเป็นผู้อภิปรายแล้วในที่สุดท่านอาจารย์จรัญก็เห็นด้วยว่า ข้อความในมาตรา ๑๑๑ นั้นนี่ควรที่จะมาเขียนเสียให้ชัดเจนใน ๙๖ (๑๐) ด้วยนะครับ ท่านประธานเดโชเป็นคนถามผมว่าผมพอใจไหม ผมยังจำคำตอบผมได้ชัดเจนว่า ผมตอบว่าพอใจแล้วขอบคุณ ท่านประธานเดโชท่านถามที่ประชุมว่ามีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นจบไปแล้วครับ ผมอยากจะให้พวกเราทำอะไรให้ชัดเจนนะครับ เพียงแต่ว่าเรื่องนี้หลังจากประชุมเสร็จเรียบร้อยคือถ้ามตินี้ไม่ชัดเจนไม่ยุติยังคงค้างคาอยู่ ท่านประธานคงไม่สั่งว่าให้พักรับประทานอาหาร -----

ผมได้เรียนเพื่อนสมาชิกหลายท่านว่า เรื่องนี้ยังมีบทเฉพาะกาลอยู่ นะครับ ความจริงควรจะศึกษาข้อมูลให้ถี่ถ้วนเสียก่อน ถ้าสมมุติว่าเรายังคงยับยั้งมติที่ยุติไปแล้วมาทบทวนใหม่ได้โดยที่ไม่มีหลักการ ผมว่าจะมีความกระทบกระเทือนต่อสภา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจแล้วนะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานเข้าใจแล้ว ผมก็ขออนุญาตย้ายท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ พอดีสมาชิกเขายกขึ้นมา นะครับ ผมก็ต้องทำให้กระจ่างถูกใหม่ครับ เมื่อเป็นที่ชัดเจนแล้วนี่ก็ตรงกันหมด นะครับ เดี่ยวกรรมาธิการยกร่างก็จะไปทำในบทเฉพาะกาลมาเพื่อให้สมาชิกได้พิจารณาต่อไป นะครับ มีอะไรค้างใหม่ครับ ท่านเลขาครับ มาตรา ๙๖
หมดหรือยังครับ หมดแล้วนะครับ ท่านสมาชิกท่านมีติดค้างใหม่ครับ มาตรา ๙๖

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาพิจารณาต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๙๗ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตตินะครับ มาตรา ๙๗ นี้มีเรื่องเกี่ยวกับการส่งสมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบเป็นเขตและแบบสัดส่วน นะครับ ซึ่งเกี่ยวกับสิทธิของสตรี ผมจะขออนุญาตให้ท่านอธิสฯช่วยนำเสนอครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวท่านอธิสวาทาทานโทษนะครับ ก่อนท่านอธิสวาจะเพิ่มนะครับ พอดี ๙๗ นี้
 กรรมาธิการเขามีแก้ไขนะครับ กรรมาธิการที่ชี้แจงส่วนที่แก้ไขก่อนแล้วกันนะครับ จะได้
 ทำความเข้าใจครับ เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ใน มาตรา ๙๗ นี้ คณะกรรมาธิการได้เพิ่ม
 ความเป็นพรรคสองชั้นมานะครับ เพื่อแก้ไขปัญหากรณีที่มีการสมัครรับเลือกตั้งแบบ
 สัดส่วน คือในตอนสมัครนั้นได้มีผู้สมัครครบทั้ง ๑๐ คน ตามบัญชีรายชื่อ แต่ปรากฏว่า
 ถ้าเกิดมีเหตุอะไรเกิดขึ้นจนทำให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งในบัญชีรายชื่อหายไป ทำให้บัญชี
 รายชื่อนั้นไม่ครบ ๑๐ คน ก็ให้ถือว่าบัญชีรายชื่อที่ได้ยื่นไว้นั้นถูกต้อง เพราะว่า
 ในบทบัญญัติมาตราแรก ๆ ที่ผ่านมานั้นเราบังคับเป็นเงื่อนไขว่าพรรคการเมืองที่จะส่ง
 สมาชิกแบบสัดส่วนนั้นต้องส่งบัญชีรายชื่อครบตามจำนวนทั้ง ๑๐ คนนะครับ ดังนั้นนี้ก็
 เขียนรองรับไว้ว่าถ้ายื่นแล้วมี ๑๐ คน ถ้าในระหว่างนั้นมีการหายไปเหลือ ๙ คน ก็ยังถือว่า
 บัญชีนั้นถูกต้องอยู่ และถ้ามีการเลือกตั้งและมีการคำนวณสัดส่วนระหว่างพรรคการเมือง
 เท่าไรแล้วนั้น ถ้าสมาชิกทั้งหมดนั้นได้ไม่ถึง ๔๐ คน เพราะมีการขาดไปคนหนึ่งในช่วง
 นั้น ก็ถือว่าจำนวนเท่าที่มีอยู่นั้นเป็นจำนวนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดครับ
 อันนั้นคือที่เพิ่มขึ้นมาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวของท่านอธิสวาช่วยกรุณาขอได้ไหมครับ เพราะของท่านเพิ่มพรรคขึ้นมาใหม่
 นะครับ ข้อความที่กรรมาธิการเพิ่มในพรรคสองของกรรมาธิการครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ สสร. ครับ ก็เห็น
 คำแปรญัติติของ ๒ ท่าน ก็คือของการนำโดยท่านอาจารย์สมชัย กับการนำของอาจารย์
 เจิมศักดิ์ครับ เป็นอย่างเดียวกันคือเพิ่มพรรคขึ้นมาเป็นชายหญิงก็แล้วกัน แต่ผมอยาก
 ให้พิจารณาเรียงลำดับพรรคจะดีกว่าครับ ขอคำยืนยันครับกรรมาธิการครับ ว่ามาตรา ๙๗
 พรรคหนึ่งนี้ท่านเสนอตามนี้ใช่ไหมครับ ท่านไม่ถอยนะครับ เมื่อถามเรียบร้อยแล้วแสดงว่า

ท่านไม่ถอยนะครับ ท่านเขียนพรรคหนึ่งนี้เป็นพรรคหนึ่งที่ท่านไม่ได้แก้ไขปรับปรุง
ให้ถูกต้องตามหลัก นี่เป็นพรรคหนึ่งของการเลือกตั้งแบบเขตเลือกตั้งวัน แมน วัน โหวต
(One man one vote) เขตเลือกตั้งละ ๑ คน เพราะฉะนั้นเขตเลือกตั้งได้ปรับเปลี่ยนเป็น
เขตเลือกตั้งละไม่เกิน ๓ คน พรรคหนึ่งของท่านเขียนผิดพลาดแล้วครับ พรรคหนึ่งของท่าน
เขียนผิดพลาดแล้วครับ -----

- ๙๐/๑

วรรคหนึ่งของท่านเขียนผิดพลาดแล้วครับ ท่านยังยืนยันไหมว่าท่านจะเสนอแบบนี้ ผมจะได้แก้ไข แต่ท่านจะแก้ ผมจะได้ไม่ต้องแก้ ต่อไปนี้คุยกับกรรมาธิการต้องให้ชัดเจน อย่าถอยหน้าถอยหลัง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณครับ ผมว่าท่านเสนอเลขก็ได้ครับ ท่านเสนอก่อนครับ จะได้ดูสัมพันธ์กันใหม่ เชิญเลยครับ

นายการุณ ไสงาม : ถ้าอย่างนั้นผมเสนอครับ เป็นลายลักษณ์อักษรเลย ง่ายดีครับ ท่านเอาไปอ่านเอาเองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตให้ท่านอ่านให้สมาชิกอื่นฟังด้วย ท่านรู้จักกัน ๒ คนไม่ได้หรอกครับ

นายการุณ ไสงาม : ผากให้เจ้าหน้าที่เอาไปให้ท่านประธาน จะได้ง่าย ท่านประธาน เดียวผมจะอ่านจากข้างล่างนี้ นี่ผมแก้อยู่แล้วนี่ ๒ ทาง แก่ดังนี้ครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๙๗ ท่านประธานครับ แก้ไขปรับปรุงจะต้องทำให้สอดคล้องกับ เขตเลือกตั้งที่ไม่เกิน ๓ คนแล้ว ท่านต้องยอมรับก่อนว่าวรรคหนึ่งของท่านนี้นะครับ เป็นวรรคหนึ่งที่ลอกมาจากเขตละคน วัน แมน วัน ไหวต มา โดยท่านยังไม่แก้ไขปรับปรุง ให้สอดคล้องกับมติที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นเขตละ ๓ คนแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๙๗ ต้อง เป็นว่า พรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกเข้าเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง หยุุดแค่นี้ครับ นอกนั้นท่าน ชิดทิ้งนะครับ ชิดทิ้งคำว่า ในการเลือกตั้ง เอาออก ก็จะเหลือคำว่า ในเขตเลือกตั้งใด แค่นี้ ครับ ข้อความเดิมของท่านเอาออกทั้งหมดครับที่เหลืออยู่ แล้วเติมคำว่า ต้องส่งสมาชิก เข้าสมัครรับเลือกตั้งให้ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในเขตเลือกตั้ง และจะส่งได้คณะเดียวในเขตเลือกตั้งหนึ่งในเขตเลือกตั้ง ๑ เขต คำ ๆ นี้ไปลอกมาจาก ไหนครับ ผมไม่ได้เป็นผู้วิเศษหรอก ไปลอกเอาจากรัฐธรรมนูญฉบับเก่าครับ ที่เขาเคย ใช้เขตเลือกตั้งไม่เกิน ๓ คน โดยไปลอกเอาข้อความตอนหนึ่งของมาตรา ๑๑๒ ของ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๔ ท่านไปดูครับ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑๒ ข้อความตอนนี้เขาบอกไว้ช่วงกลางครับ ในกรณีเรื่องนี้ ในแต่ละเขตเลือกตั้งที่ พรรคการเมืองดังกล่าวส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองต้องส่งสมาชิก

เข้าสมัครรับเลือกตั้งให้ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในเขตเลือกตั้ง และจะส่งได้คณะเดียวในเขตเลือกตั้ง ๑ เขต อยู่ที่มือท่านประธานแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : ถ้าเห็นด้วย ก็เปลี่ยนตามผมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนี้ดีกว่าครับท่าน ท่านครับ ท่านกรรมาธิการครับ ขอรื้อที่ท่านอย่างนี้ พอท่าน การุณเสนออย่างนี้นะครับ ผมว่าท่านก็ไปดูอีกที่หนึ่ง อย่ารีบด่วนตัดสินใจตอนนี้ ไม่เห็น เป็นไรนะครับ ขออนุญาตท่านอภิสาดด้วยนะครับ มาตรา ๙๗ แขนงไว้ก่อนนะครับ เพราะว่าถ้าไม่รอบคอบนะครับ เดียวก็จะ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน ท่านดูนะครับ ยังไม่ทันได้พูดเลย กดออกแล้ว ออกให้พูด

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ออกให้พูดครับ

นายการุณ ไสงาม : ถ้าดูตาม ๙๗ ของท่านตามเดิมนะครับ พรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกเข้าเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งใด ตอนนี้นั้นใด คือ ๓ เขต ๓ คนแล้วนะ จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ไม่เกินจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้น ไม่เกินจำนวนคือ สมมุติมี ๓ คน พรรคนั้นส่ง ๑ คนก็ได้ พรรคนั้นส่ง ๒ คนก็ได้ พรรคนั้นส่ง ๓ คนก็ได้ และครับ ท่าน ประธาน และครับ ไม่เคยมีครับ ท่านไปดูเลย เขาใช้ต้องส่ง ถ้าจะส่งเขตไหนให้ส่งให้เต็ม ถ้าไม่ส่งเขตไหนว่างไว้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่เอาไปดูรายละเอียดก่อนนะครับ ชี้แจงได้ใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จรัญ ภักดีธนากุล กรรมาธิการครับ ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า หลักการของ
 แบ่งเขต ๓ คน เขตใหญ่ ๓ คน เรียงเบอร์นี้ หรือ ๒ คนอย่างนี้ ของเราไม่ได้ไปลอก
 เอาแบบของเก่ามาครับ ได้ฟังจากทางผู้แทนพรรคการเมือง ได้ฟังจากผู้ที่ทำวิจัยในเรื่องนี้
 และในที่สุดคณะกรรมการก็เลือกว่าเขตไม่เกิน ๓ คน ให้ประชาชนเลือกได้ ลงออกเสียง
 ได้ตามจำนวน สส. ที่จะพึงมีในเขตใหญ่นั้น แล้วไม่บังคับครับว่าพรรคการเมืองจะต้องส่ง
 ให้ครบทุกคน แต่บังคับว่าจะส่งเกินไม่ได้ บังคับการส่ง เพราะว่าอาจจะมีพรรคการเมือง
 เล็ก ๆ เขาไม่มีผู้สมัคร ไม่มีกำลังพอที่จะส่งให้ครบหมด เขาก็อาจจะส่งคนเดียวก็ได้
 แล้วเราก็ยังคุยกันด้วยว่าอาจจะเกิดกรณีที่เขตบางเขต หรือหลาย ๆ เขตนี้ได้ผู้แทนจาก
 พรรคการเมือง ๓ พรรค พรรคละคนก็เป็นไปได้ เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าตรงกันว่า
 ทางคณะกรรมการตั้งใจจะให้เป็นอย่างนี้ครับผม ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านการุณครับ กรรมาธิการเขายืนยันว่าเขาถูกต้องนะครับ และท่านจะไปเถียง
 กับเขาได้อย่างไร

นายการุณ ไสงาม : ท่านจะดูท่านประธานครับ มันผิดวิสัยข้อเท็จจริง
 ทั้งหมด ท่านดูนะครับ ถ้าท่านยืนยันทำนองนี้นะครับ แสดงว่าเขตเลือกตั้งนั้น ๓ คน
 สมมุติจะครับ ถ้า ๑ คนไม่มีปัญหา เพราะส่งแล้วก็คือ ๑ ไม่เกินก็คือ ๑ แต่ถ้า ๒ คน
 ส่งไม่เกิน ๒ ก็คือส่ง ๑ ก็ได้ ส่ง ๒ ก็ได้ ละเลย เขตนั้น ๓ คน พรรคนี้อันหนึ่งส่ง ๑ ก็ได้
 ส่ง ๒ ก็ได้ หรือส่ง ๓ ก็ได้ ก็ละอีก แล้วถ้าข้อเท็จจริงเป็นอย่างที่แจ่มแจ้งนะครับ ท่านไปดู
 ในเรื่องของกลุ่มจังหวัด บัญชีรายชื่อกลุ่มจังหวัดของท่านดูสิ เขียนว่าอย่างไร กลุ่มจังหวัด
 ของท่านนี่ไปอยู่ตรงนี้เขียนไว้เลย เห็นไหม บัญชีรายชื่อที่ยืนยันนะครับ ให้มีจำนวนผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งแบบสัดส่วนนะครับ ให้ยื่นเต็มจำนวนนะครับ เต็มจำนวนนะครับ คือเขตนั่น
 กลุ่มจังหวัดคือ ๑๐ คนใช่ไหมครับ ต้องยื่น ๑๐ แล้วถ้าตายตอนนั้นล่ะ ก็ให้เหลือ ๙
 ถ้าลาออกตอนนั้นก็ไม่มีไร ก็ให้เหลือ ๘ ถ้าไปบวชเป็นพระอีก ๑ ก็ให้เป็นเหลือ ๗
 เห็นไหม ไม่เป็นไร แต่ต้องเต็ม ๑๐ แสดงว่า ถ้าหลักการอันนี้เหมือนกันกับบัญชีรายชื่อ
 ของกลุ่มจังหวัดคือส่งเต็มครบเสียก่อน ถ้าจะส่งกลุ่มจังหวัดไหนนะครับต้องส่งครบ

เสียก่อน ส่งกลุ่มจังหวัดนี้ส่ง ๑ คนได้ไหม ก็ไม่ได้อีก เห็นไหม เพราะฉะนั้นหลักการของท่านผิดเพี้ยนครับ เพียงแต่ท่านกำลังจะพยายามยืนยันเนื่องจากว่าท่านไปลอกเอาจากวัน แมน วัน โหวต ท่านไปดู วัน แมน วัน โหวต ของท่านนี้ ๆ ร่างอยู่นี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ทราบแล้ว ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ทราบแล้ว ไซ้ ไซ้ใหม่ ยอมรับไซ้ใหม่ละ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมทราบแล้วว่าท่านจะอ่านอะไร

นายการุณ ไสงาม : นี้อย่างไร ท่านไปลอกนี้ ลอกมาตรา ๙๗ ก็อบปี้ตัวนี้มาหมดทุกตัวอักษรเลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เอาอย่างนี้เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลานะครับ ผมว่าไม่เป็นไรหรอกครับ เราค่อย ๆ ดูได้
นะครับ เดี่ยวกรรมการถ้าถูกต้องก็ยืนยันที่หลังได้ นะครับ ท่านอลิสาก็รออีกหน่อย
นะครับ รอมาตรา ๙๗ ไว้ก่อนนะครับ คือท่านจะเพิ่มอีกวรรคหนึ่งไซ้ใหม่ครับ ผมนึกว่า
จะได้พิจารณากันในคราวเดียวกันเสีย นะครับ อย่างนั้นเดี๋ยวก็วิ่งกลับไปกลับมาที่ละวรรค
สองวรรค วรรคไว้ก่อนครับ ใจเย็น ๆ ครับ เดี่ยวไม่นานหรอกครับ เดี่ยวเอาคืนนี้ให้จบเลย
นะครับ ไม่ต้องห่วงครับ ไม่เกินเที่ยงคืนครับ อย่างนั้นเว้นไว้ก่อนนะครับ ท่านอลิสาคือ
เจ้าของเรื่องครับ

นางสาวอลิส่า พันธุ์ศักดิ์ : ขอบพระคุณค่ะท่านประธานคะ อลิส่า
พันธุ์ศักดิ์ สสร. ค่ะ คือจริง ๆ แล้วมันไม่ได้เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องของเขต
หรือว่าสัดส่วนแล้ว มันเป็นอีกวรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นน่าจะให้พิจารณาไปเลยดีไหมคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เปล่าเห็นกรรมการเขากำลังยุ่งอยู่เลยครับ เขากำลังหาทางดูว่าถ้อยคำ รายละเอียด
ตรงนี้มันเป็นอย่างไรกันแน่ นะครับ อย่างนั้นเดี๋ยวรอสักครู่แล้วกันครับ ไม่นานนะครับ
อดใจรอ นะครับ อย่างนั้นผมขอไปมาตรา ๙๘ ก่อน นะครับ ท่านอัชพรครับ ผมขอไป ๙๘
ก่อน นะครับ เชิญท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๙๘
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีท่านใดตั้งใจจะครับ ผ่านครับ อาจารย์สวิงหรือครับ อาจารย์สวิงครับ เป็นถ้อยคำ
พอรับกันได้ไหมครับ

นายสวิง ต้นอุต : มาตรา ๙๙ นะครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ใช่ครับ

นายสวิง ต้นอุต : ในมาตรา ๙๙ นะครับ ทางกลุ่มของอาจารย์เจิมศักดิ์
นะครับ ได้มีการขอแก้ไขนะครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคสองนะครับ

นายสวิง ต้นอุต : ครับ วรรคสองครับ ก็คือว่าในระหว่างของอายุ
สภาผู้แทนราษฎรนะครับ ในร่างเดิมบอกว่าถ้ามีการดำเนินการเพื่อรวบรวม
พรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ให้การรวบรวม
พรรคการเมืองนั้นมีผลเมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดนะครับ เราขอเปลี่ยนเป็น
ห้ามมิให้รวบรวม นะครับ พรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ
ส่วนหลังนี้ครับ ที่จริงแล้วนี้ก็ให้ตัดทิ้งไปได้ครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วนี้ครับ ในกรณี
ที่เป็นร่างเดิมนี้นะครับ ผมคิดว่าทางกลุ่มเราคิดว่ามันค่อนข้างจะประนีประนอม
และอ่อนเกินไปครับในการที่จะรวบรวม แต่ว่ามีผลหลังจากที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
สิ้นสุด ซึ่งผมคิดว่าอันนี้นะครับ มันทำให้เกิดอึดอัดกันนะครับ ในทางการเมือง แล้วก็จริง ๆ
แล้วนี้ในช่วงระหว่างที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังดำรงอยู่นี้นะครับ ต้องใช้คำว่า
ห้ามมิให้ ครับ ซึ่งจะทำให้ระบบการเมืองของเราเนี่ยครับ เป็นระบบมากยิ่งขึ้นครับ
ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ

นายการุณ ใสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ครับ สสร. นะครับ ทางกรรมาธิการคงไม่มีสมาธิเสียกระมังครับ คืออย่างนี้ครับ ขอภัยมากครับ ท่านสวิงครับ ที่ท่านผ่านไปถึงมาตรา ๙๙ แล้วนะครับ มาตรา ๙๘ นะครับท่านครับ ท่านกรรมาธิการครับ มาตรา ๙๘ ขอความกรุณาท่านให้ตัดมาตรา ๙๘ ออก แล้วเอาเนื้อความในมาตรา ๙๘ เป็นวรรคที่ ๓ ของมาตรา ๙๗ เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องเดียวกันในมาตรา ๙๗ เสียให้ครบ ตัวอย่างที่ท่านไปเปิดดูในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔ มาตราที่ ๑๑๒ ซึ่งข้อความในมาตรา ๙๘ ของท่านนี้นะครับ จะอยู่ในวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๑๑๒ ท่านจะประหยัดเลขมาตราลงไปอีก และเนื้อความจะได้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน และเนื้อหาเดียวกัน ลักษณะอย่างเดียวกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๆ ฝากกรรมาธิการไว้แล้วกันนะครับ ถ้อยคำไม่ได้แก้ไขอะไรนะครับ ท่านอาจารย์
เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ มาตรา ๙๙ นี้ ผมเข้าใจถูกใช่ไหมครับ เรากำลังพูด ๙๙ เพราะว่าคุณการุณย้อนกลับ
ไปหา ๙๘ คุณอย่าย้อนไปย้อนมานะ

นายการุณ ใสงาม : ทำเหมือนกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านทั้ง ๒ ท่านนะครับ เวลาเสนอก็คู่กับผมนะครับ อย่าคุยกันเองครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ มาตรา ๙๙ นี้
ผมเข้าใจว่ากรรมาธิการนี้มีความประสงค์ว่า ไม่อยากให้เห็นสภาผู้แทนราษฎร
มีการดำเนินการที่จะรวบรวมพรรคการเมืองนะครับ แต่ว่าก็ยังใจดีเขียนว่า ในระหว่าง
อายุของสภาผู้แทนราษฎร ถ้ามีการดำเนินการเพื่อรวบรวมพรรคการเมืองที่มีสมาชิก
เป็นสภาผู้แทนราษฎร ให้การรวบรวมพรรคการเมืองนั้นมีผลเมื่ออายุของ
สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หมายความว่า ในช่วงอายุสภาผู้แทนราษฎรนั้น จะรวบรวม

๒๐๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เกษตรกรรม ๙๒/๓

ไม่ได้ แต่อนุญาตให้เขาไปรวมกันในที่ ยังไม่จดทะเบียนแต่ให้เขาไปนอนด้วยกันได้
ถ้าผมพูดเป็นภาษาง่าย ๆ แต่ว่าของกลุ่มพวกผมนี่มองว่า -----

- ๙๓/๑

ในทางการเมืองจะไปนอนด้วยกันก็ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกช่วยกรุณาพิจารณานะครับ ที่ผมแปรไว้บอกว่าในระหว่างอายุของสภาผู้แทนราษฎร ห้ามมิให้ควมรวมพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร จบแค่นั้น ที่ต่อมานี้มันเป็นข้อความของท่านแล้วเจ้าหน้าที่ไม่ได้ขีดออก เพราะถ้าเติมลงไปมันก็ไม่น่าเป็นถ้อยความนะครับ ผมเชื่อว่าที่ท่านพิจารณาแล้วท่านไม่เห็นด้วยอาจจะเป็นเพราะเหตุนี้ เราไม่มีเวลาได้อธิบายกันท่านจำได้ไหมครับในกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นอันนี้ที่ท่านไม่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นขณะนี้ผมอธิบายท่านแล้ว ท่านกรุณาฟังนะครับ ผมไม่อยากจะเห็นพรรคการเมืองที่ควมรวมกันอย่างไม่เปิดเผยเหมือนกับไปนอนด้วยกัน แล้วยังไม่ได้จดทะเบียนกัน จะได้อ้างว่าไม่ได้จดทะเบียน ตกลงไม่ใช่คู่ผัวตัวเมีย รอไว้ก่อน วันหลังจะจดภายหลัง ผมเลยคิดว่าน่าจะห้ามเสีย คำว่า ห้าม นี้ไม่น่าจะมีอะไรขัดข้อง แล้วถ้าเขาจะไปควมรวมกัน หมดยุแล้วเขาจะไปเริ่มต้นควมรวมกันอย่างไรก็เชิญ กลับจะเป็นประโยชน์ถ้าเราเห็นว่าเขาควมรวมกันอย่างไรในทางพฤตินัยก็ไม่น่าจะถูกต้อง แต่เอาละไม่ต้องเขียนทำให้เห็นกว้าง ๆ เสียเลย ว่า ควมรวมไม่ได้ก็แล้วกัน ถ้าคุณไปมีพฤตินัยนี้เดี๋ยวศาลท่านจัดการเอง ศาลท่านพิจารณาเอง ไม่ต้องลงรายละเอียดผมก็ว่าน่าจะทำได้ ให้ศาลท่านพิจารณาว่าอย่างนี้ถือว่าเป็นพฤติการณ์ในการควมรวมหรือไม่ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับตอบได้ไหมครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ความจริงคณะกรรมาธิการก็นำคำแปรญัตติมาดูนะครับ แล้วตอนแรกนั้นก็เห็นที่จะเขียนอย่างนั้น แต่ก็ได้รับการทักท้วงจากผู้เชี่ยวชาญกรรมาธิการจาก กกต. ว่าถ้าเขียนห้ามในระหว่างอายุ ห้ามควมรวม มันก็จะหมายความว่าต้องควมรวมหลังจากหมดยุสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งในขณะนั้นจะต้องเลือกตั้งใหม่ แล้วระยะเวลาในการที่จะต้องเลือกตั้งใหม่กับระยะเวลาควมรวมนั้นะ มันไม่เท่ากัน คือระยะเวลาควมรวมมันจะยาวกว่า ทำให้ไม่สามารถควมรวมกันได้เลย

ในบรรดาพรรคการเมืองทุกพรรค ถึงแม้ว่าหมดสมัยแล้วจะควบรวมกันก็ควมไม่ได้อีก เพราะว่าเวลานั้นไม่พอ ทางคณะกรรมการก็เลยขยับมาว่า คือถ้าจะควบรวม ทำความตกลงหรือดำเนินการนั้นทำได้ แต่ยังไม่ผลเป็นการควบรวมจนกว่าจะหมดสมัย นั่นคือแก้ไขปัญหาเรื่องระยะเวลาที่มันเหลือมั่ว แล้วเขาจะไม่สามารถทบทวนญัตติเรื่องควบรวม จะไม่มีที่ใช้นะครับ อันนั้นคือสิ่งที่ได้รับการชี้แจงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับเจตนารมณ์นี้ เราคงจะเห็นตรงกัน เราไม่อยากเห็นพรรคการเมืองที่ไปหาเสียง มีแสดงนโยบายแล้วก็หลอกชาวบ้านไว้ ว่าเราเข้าไปแล้วเราจะทำอย่างนี้ อย่างนี้ เสร็จแล้วเมื่อเข้ามาในสภา เสร็จ ก็เอาพรรคหนึ่งไปขายให้กับอีกพรรคหนึ่ง เป็นการขายด้วยกระบิ เป็นการขายด้วยพรรค ซึ่งเราเจ็บปวดกันมาเยอะพอสมควร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าห้ามนี้ชัดเจน แต่ถ้าท่านไปอนุญาตอย่างนี้นี่นะครับ เท่ากับว่าอนุญาตเขาให้เขาแอบ แล้วก็แอบได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายอีก ก็กฎหมายบอกว่ายังให้ทำได้เพียงแค่นี้ยังไม่จดทะเบียนเท่านั้นเอง ท่านประธานครับถ้าคนอยากจะทำพรรคการเมืองเมื่อจบ แล้วเลิกตั้งใหม่ ก็ย้ายพรรคได้ แต่ปัจจุบันนี้กลายเป็นว่าควบรวม อ่างเหมือนศัพท์ธุรกิจ พรรคการเมืองมันควบรวมได้หรือครับในหลักการ ถ้าสมาชิกไม่พอใจเมื่อไปอยู่ในพรรคนี้แล้วนโยบายมันไม่ดีไม่ถูกต้อง -----

อยู่กันไม่ได้ก็ย้ายไปสิครับ ไปอยู่พรรค พรรคที่ตัวเองอยากจะไป ทำไมต้องเอาไปทั้งกระบิ ไปทั้งยวง ไปทั้งพวง ไปทั้งชื้อ เสร็จแล้วท่านรู้ไหมครับ อ้ายชื้อเก่านี่ก็ไม่เอาไปอีก ควบคุม อย่างความหวังใหม่ไปควบคุมกับไทยรักไทยมันก็คือ ยุบความหวังใหม่ไปไทยรักไทย แล้วก็มีคนไปขอชื้อความหวังใหม่เก่า เป็น ความหวังใหม่ใหม่ มันหลอกคนทั้งบ้าน ทั้งเมืองเลยท่านประธาน และเราก็คงจะบอกว่ายังอยากจะให้อนุญาตให้เขาควบคุมได้ กลัวว่าถ้าหมดสมัยแล้วเขาจะควบคุมไม่ทันอีก เราอยากจะเห็นหรือครับ ท่านก็ยุบพรรค ไปเลยถ้าไม่อยากจะ มี ย้ายคนไปสังกัดพรรคใหม่ใช้ใหม่ครับ ย้ายดีกว่า อย่าไปเปิด อนุญาตให้เขาควบคุมเลยครับ ผมว่าการควบคุมนี้มันเป็นศัพท์ธุรกิจเอามาใช้เพียงเห็น นี้ะครับ ในยุคที่ผ่านมาควบคุม ควบคุมนั้นนะครับ แล้ว กกด. ในยุคสามหนา ห้าห้วงนี้ อนุญาตให้เขาควบคุมกันไปเพลิน ๆ ได้อย่างไร มันเท่ากับเป็นการหลอกประชาชน ทั้งประเทศท่านประธาน ผมไม่อยากจะใช้คำแรงอย่างนี้นะครับ แต่ผมเห็นแล้วนี้ผมคิดว่า ผมรับไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ใช้ไปแล้วครับ คำแรงครับ ท่านกรรมาธิการครับ ผมว่าตอนนี้มันย้ายพรรคง่ายแล้วครับ เพราะว่าอย่างควบคุมไปแล้วเขาไปขอพรรคใหม่อีกครับ ให้คนเก่าเขามีที่อยู่ครับ ท่านใดครับ อาจารย์ครับ เชิญครับ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ ครับ กระผม อัศวิน สุมาวงศ์ กรรมาธิการ เหตุผลของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ที่เสนอมา ในการแปรญัตตินั้น ความจริงกรรมาธิการก็พิจารณาแล้วเห็นด้วยนะครับ แต่มีปัญหา อย่างที่ท่านกรรมาธิการอัครพรเรียนมาตั้งแต่ต้นว่า ถ้าจะให้มีการดำเนินการควบคุมแล้ว นะครับ ถ้าห้ามเด็ดขาดนี้มันจะควบคุมไม่ได้ถ้าหากว่าระยะเวลาไม่พอ แต่ถ้าหากว่า เราตั้งใจจะห้ามพรรคการเมืองที่มีสมาชิกอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรควบคุมพรรคการเมือง แต่ว่าเปิดโอกาสให้ไปทำอย่างอื่นได้นะครับ อย่างที่ท่านว่า ที่ท่านแปรญัตติมานั้น คณะกรรมาธิการก็คิดว่าจะต้องแก้ไขถ้อยคำนะครับ โดยอาจจะต้องขอความเห็นชอบ นะครับ โดยอาจจะต้องเห็นชอบให้ท่านตัดประโยคสุดท้ายออก คงเหลือเป็นว่าในระหว่าง

อายุของสภาผู้แทนราษฎรห้ามมิให้ควมรวมพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็จบแค่นั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ตรงกันครับ ตรงกันนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เจิมศักดิ์ครับ
เพื่อให้บันทึกว่าเห็นชอบด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๆ ตรงกันนะครับ พรรคหนึ่ง ผ่านนะครับ พรรคสอง กววมาธิการเห็นด้วยนะครับ
มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กวมมาธิการ) : ครับ ท่านประธานครับ ในเรื่อง
ถ้อยคำขอปรับปรุงเล็กน้อยได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ลองเสนอดูครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กวมมาธิการ) : กราบเรียนครับ ถ้อยคำมันคงเขียน
ในลักษณะเป็นรัฐธรรมนุญซึ่งไม่ใช่ ถ้าเขียนห้ามมิให้แล้วมันจะกลายเป็นกฎหมายอาญา
ไปนะครับ โดยลักษณะถ้อยคำมันควรจะเป็นว่าในระหว่างอายุของสภาผู้แทนราษฎร
จะดำเนินการควมรวมพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมิได้
เพื่อให้เป็นถ้อยคำลักษณะเดียวกันกับถ้อยคำในรัฐธรรมนุญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
น่าจะได้ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ครับ
เห็นด้วยครับ ขอบพระคุณ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๒๑๒

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

บุศยรินทร์ ๙๔/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นด้วยกับร่างที่มีการแก้ไขนี้แล้วนะครับ ผ่านมาตรา ๙๙ ครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๐๐
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุรชัยนะครับ เชิญครับ ท่านสุรชัยครับ เพิ่มความวรรคสองครับ

- ๙๕/๑

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะผู้ขอแปรญัตติ มาตรา ๑๐๐ ประเด็นที่กระผมขอแปรญัตติในมาตรานี้ ก็คือผมขอเพิ่มความในวรรคสองของมาตรานี้ มีข้อความว่า อายุของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดคราวละ ๔ ปี นับตั้งแต่วันที่เลือกตั้ง โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะดำรงตำแหน่งเกิน ๔ วาระไม่ได้ ผมขอกราบเรียนเหตุผลที่ขอแปรญัตติในประเด็นนี้ เนื่องจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น พวกเราคงทราบดีว่า ถือเป็นตำแหน่งหนึ่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และในตำแหน่งนี้เป็นฝ่ายหนึ่งของนิติบัญญัติ นอกจากจะทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจจะเข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารได้ ในฐานะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรี เมื่อเป็นเช่นนี้ผมจึงมีความเห็นว่า ในการดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านควรที่จะมีระยะเวลาพอสมควรระยะเวลาหนึ่งในการดำรงตำแหน่ง มิเช่นนั้นแล้วการอยู่ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนาน ๆ จะเป็นการสะสมเพื่อให้ได้มาซึ่งบารมี มนุษย์เราเมื่อมีบารมีมาก ๆ บารมีนั้นจะแปรเปลี่ยนเป็นอำนาจ และในที่สุดเมื่อมีอำนาจมาก ๆ ก็จะทำให้เกิดการผูกขาดอำนาจ ผมเชื่อว่าพวกเราคงทราบดีว่า ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ระบบการเมือง การปกครองของประเทศไทย เกิดเป็นนักธุรกิจการเมืองเกิดขึ้น ทำให้มีการผูกขาดเรื่องของการเมือง เราจะได้เห็นนักการเมืองของประเทศไทยนั้นวนเวียนอยู่ในกลุ่มบุคคลหน้าเดิม ๆ และตระกูลเดิม ๆ ทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผมจึงเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่เราควรจะต้องมีการกำหนดอายุของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การรับใช้ประเทศชาติไม่ควรที่จะมีการผูกขาด คนรุ่นใหม่ควรที่จะต้องเข้ามาแทนที่เมื่อถึงวาระที่เห็นสมควรกำหนด ทั้งนี้เพื่อให้มีการเปลี่ยนถ่ายซึ่งผู้ที่อาสาที่จะมาทำงานรับใช้ประชาชนและประเทศชาติ ผมเห็นว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ ตามที่ผมขอแปรญัตติไว้ คือ ๔ วาระ รวมกันแล้ว ๑๖ ปี น่าจะเป็นระยะเวลาที่เพียงพอสำหรับผู้ทีอาสาทำงานรับใช้ประชาชน ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงได้ขอแปรญัตติกำหนดว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ควรที่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๔ วาระ ไม่ว่าจะติดต่อกันหรือไม่ติดต่อกันก็ตาม

เหตุผลอีกประการหนึ่ง ก็คือ ถ้าเรามองในด้านของสมาชิกวุฒิสภา หรือ สว. เราก็กำหนดหลักการเดียวกัน ก็คือ สว. อยู่ในตำแหน่งได้เพียงคราวละ ๑ วาระเท่านั้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลเดียวกัน การกำหนดวาระของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ควรที่จะมีวาระจำกัดเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุผลที่ประกอบกันดังกล่าว กระผมจึงได้ยื่นคำขอแปรญัตติ ตามที่ได้กราบเรียนท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการครับ จะตอบไหมครับ ท่านสุรชัยสงวนขอเพิ่มความในมาตรา ๑๐๐ ครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คณะกรรมาธิการได้เคยพิจารณาในเรื่องวาระของสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกันนะครับ ตอนพิจารณาวาระของนายกรัฐมนตรีนะครับ แต่ก็เห็นว่าในสภาผู้แทนราษฎรซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัตินั้น การที่มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญในการตรวจตรากฎหมายนั้น น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้มากกว่า และโดยปกติการทำงานของสายนิติบัญญัติหรือสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่ได้ใช้อำนาจในทางการเมือง เหมือนอย่างฝ่ายบริหารที่จะไปดำเนินการในลักษณะสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่ตน หรือดำเนินการในสิ่งที่จะไปสร้างฐานอำนาจได้ ก็เลยเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่ควรที่จะกำหนดวาระ ข้อจำกัดเรื่องวาระ และคงให้มีวาระ ๔ ปีเป็นปกติ -----

ถ้าประชาชนเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นยังมีความสามารถที่จะ หรือมีความสมควรที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ก็เป็นสิทธิของประชาชนที่จะดำเนินการเลือกบุคคลนั้นต่อไปโดยไม่จำกัดวาระครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสุรชัยยังตั้งใจใหม่ครับ พอ ๔ วาระนี่นะครับ ตอนนี่ สส. ที่เป็นนานที่สุดตอนนี่คือท่านนายกชวนนะครับ ไซ้ใหม่ครับ แล้วถ้าอย่างนี้เดี๋ยวจนโดนตัดสิทธิกันเยอะเลยนะครับ ท่านสุรชัยยังตั้งใจใหม่ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ตีใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ตีใจผมไหวตนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) มี
สัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มาตรานี้กรรมการเขาไม่ได้แก้ไข ท่านศิริวะครับ โหวตแล้วกันนะครับ มาตรา ๑๐๐
กรรมการไม่ได้แก้ไข ท่านสุรชัยขอเพิ่มข้อความเป็นวรรคสองนะครับ ถ้าหากว่าท่านเห็น
ด้วยกับร่างของกรรมการให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับสมาชิกที่ขอเพิ่มข้อความ
เป็นวรรคสองดังกล่าว ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ลงครบถ้วนหรือยังครับ มีท่านใดยังไม่ลงคะแนนมีไหมครับ ลงครบถ้วนแล้ว
ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วยกับกรรมการ ๔๖ ไม่เห็นด้วย
๒๑ งดออกเสียง ๒ นะครับ เป็นไปตามร่างของกรรมการนะครับ

ท่านศิวะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานครับ ผม ศิวะ แสงมณี สสร. ผมอยากเรียนปรึกษาท่านประธานนิดเดียวครับ คือว่าเวลาตอนที่ถ้ากรรมาธิการไม่ได้แก้ไข แต่ว่ามีคนแปรญัตตินี้ ผมคิดว่าควรจะเปิดโอกาสให้เราได้มีโอกาสสนับสนุนกรรมาธิการยกร่างบ้าง ไม่จั้นภาพก็จะมองแต่ว่าพวกเรานี้รู้สึกจะเป็นคู่ต่อสู้กรรมาธิการไปหมด แต่สิ่งที่ท่านทำดีก็เยอะครับ แต่ไม่มีโอกาสสรรเสริญเยินยอท่านนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมว่าเปิดโอกาสนิดเถอะครับ ไม่จั้นภาพเวลาถ่ายทอดไปจะมองว่าเอ๊ะนายศิวะลุกขึ้นมาทะเลาะกับอาจารย์ทุกที่เลยนะครับ แต่ก็เปิดโอกาสให้พวกเขาได้พูดสนับสนุนบ้างนี่ผมว่าจะเป็นภาพที่ดีครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ๆ ขอบพระคุณครับ เป็นดุลพินิจของผมแล้วกันนะครับ อาจารย์ปกรณ์ครับ

นายปกรณ์ ปรีชากร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปกรณ์ ปรีชากร กรรมาธิการนะครับ ความจริงคงไม่ต้องกล่าวขอบคุณท่านศิวะนะครับ ขอภัยที่เอ่ยชื่อ แต่ว่าเป็นความจริงนี้ โดยเหตุผลในบางกรณีผมคิดว่าจำเป็นต้องมีการอภิปรายบ้าง เพราะมีเช่นนั้นแล้วจะเกิดความรู้สึกว่าเอ๊ะคนอภิปรายที่สนับสนุนฝ่ายที่แปรญัตตินี้มีอยู่ฝ่ายเดียว แล้วกรรมาธิการจะชี้แจงมากมันก็เหมือนกับว่าเห็นอยู่ฝ่ายเดียว แต่เวลาลงคะแนนปรากฏว่ากรรมาธิการชนะทุกที่ เพราะท่านศิวะมักจะกดให้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ เขาเป็นว่าให้เป็นดุลพินิจของประธานผู้ควบคุมการประชุมแล้วกันนะครับ ท่านเลขาธิการเชิญต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๐๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านวุฒิสภาครับ

LIRT

๒๑๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๙๖/๓

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ในมาตรา ๑๐๑ นะครับ ผมได้มีการเพิ่มเติมข้อความใน (๑๐) วรรคสองนะครับ ที่ว่า
ในส่วน คือขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของวันประชุมในสมัยประชุมที่มีกำหนดเวลา
ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภาผู้แทนราษฎร ผมขอเพิ่มเติม
ว่า ๑. ในการที่มีการนับองค์ประชุม หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่อยู่ในที่ประชุม
ให้ถือว่าเป็นการขาดประชุมตามมาตรานี้ด้วย สิ่งที่ผมเพิ่มเติมไปนะครับ ใน (๑๐) แล้วก็
(๑๑) ขออนุญาตไปเลยนะครับ ใน (๑๑) ที่ว่า ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแม้จะ
มีการรอกการลงโทษ เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ผมเพิ่มข้อความนะครับ
คือหมิ่นประมาทไปด้วย -----

- ๙๗/๑

หรือความผิดพลาดโทษตามมาตรา ๑๐๑ (๑๑) ให้เพิ่มข้อยกเว้นในข้อหาหมิ่นประมาท
เข้าไปด้วยครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมขอหารือท่านวุฒิสภาแล้วกันนะครับ เพราะหลักการของท่านนี้ ของในการประชุม
สมาชิกวุฒิสภาก็มีแบบนี้ ท่านก็ยินยอมที่จะไม่ตีใจนะครับ มิฉะนั้นแล้วนี้ บรรทัดฐาน
มันก็จะไม่เหมือนกันนะครับ เชิญช่วยพิจารณาอีกรอบครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ อย่างนี้ครับ คือเพื่อให้เป็น
บรรทัดฐานเดียวกันนะครับ ผมขออนุญาตให้บันทึกไว้ในเจตนารมณ์นะครับ ตรงส่วนนี้
นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ กรรมาธิการไม่ขัดข้องนะครับ อย่างนั้นผ่านนะครับ มีท่านใดค้างใหม่ครับ ไม่มี
นะครับ สมาชิกเขาไม่ตีใจแล้วนะครับ ท่านกรรมาธิการเชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ เมื่อตอนสภาได้พิจารณามาตราก่อนนี้ มีท่าน
สมาชิกท่านหนึ่งได้หารือเกี่ยวกับเรื่องของความสิ้นสุดของสมาชิกภาพของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรว่า ถ้าต้องคำพิพากษาให้จำคุกและต้องขังอยู่โดยหมายของศาลนี้
จะสิ้นสุดสมาชิกภาพใหม่ แล้วที่ท่านเสนอให้เอา (๓) ของมาตรา ๙๔ เข้ามา แต่ว่าทาง
คณะกรรมการได้มาตรวจจบแล้วนี้ เราไม่ได้ใช้ (๓) ของมาตรา ๙๔ แต่เราจะใช้
มาตรา ๙๖ (๔) นี้เป็นตัวที่ทำให้สมาชิกภาพของวุฒิสมาชิกสิ้นสุดลง แต่พอมานในมาตรา
๑๐๑ (๕) นี้เราไปตัด (๔) ออก ก็เลยทำให้คุณสมบัติหรือลักษณะการสิ้นสุดสมาชิกภาพ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้เขย่งอยู่กับสมาชิกวุฒิสภา จึงอยากจะขอตัด คือความจริง
ก็คือเดิม (๔) เข้าไปในมาตรา ๑๐๑ (๕) แล้วก็ผลมันเลยทำให้ทุกวงเล็บเข้ามาหมดเลย
ในมาตรา ๙๖ ก็เลยต้องตัดทั้งหมดเลย ความในมาตรา ๑๐๑ (๕) ก็จะอ่านเพียงว่า
มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ สิ้น ๆ แค่นั้นนะครับ เพื่อที่จะเอา (๔) ของ ๙๖
ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และต้องขังโดยอยู่ตามหมายของศาลเข้ามาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เลขอนุคือเอาออกหมดนะครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกไม่ขัดข้องนะครับ เห็นชอบตามที่กรรมาธิการเสนอแนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ (๙) นี่นะครับ ท่านดูนิดหนึ่งครับ (๙) ท่านไปตัดข้อความ
หรือศาลรัฐธรรมนูญ ท่านเอาคำว่า รัฐธรรมนูญ ออก มันก็เลยเหลือ ศาล อย่างเดียว
นะครับ ที่นี้ศาลอย่างเดียวคือศาลอะไรครับ นั่นสิครับ เชิญครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ที่ท่านประธานได้กรุณาสอบถามใน (๙) นะครับ ถ้าอ่าน
ท่อนแรกมันจะมีอยู่ในเรื่องของ จุดแรกก็คือวุฒิสภามีมติถอดถอน ตรงนั้นชัดเจนนะครับ
กรณีที่สอง ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๘๙ แล้วก็
กรณีที่สาม ศาลฎีกามีคำสั่งตามมาตรา ๒๓๓ ตรงจุดนี้ก็คือศาลตัวหลัง มันก็คือ
ศาลรัฐธรรมนูญ หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณีนะครับ ตรงนั้นสมบูรณ์แล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็อันนี้ผมชี้ให้ดูนะครับว่าพอไม่เขียนนี่มันจะแปรอย่างไรเท่านั้นเองนะครับ ถ้าท่านแปร
เอาไว้ บันทึกลงไปเป็นหลักฐานก็จะเข้าใจขึ้นนะครับ มาตราที่ ๑๐๑ มีสมาชิกท่านใด
ติดค้างไหมครับ ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามที่กรรมาธิการเสนอ ครับเชิญ
ท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๐๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านศิวะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานครับ ผม ศิวะ แสงมณี สสร. ขออนุญาต
ถามนิดเดียวครับ (๑๑) นี้ การกระทำความผิดเรื่องหมิ่นประมาทนี้ ถือว่าเป็นลหุโทษ
หรือเปล่าครับ ไม่ใช่ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ใช่ครับ

นายศิวะ แสงมณี : แคะหมิ่นประมาทนี้ ศาลจำคุก ๔ เดือนนี้เขาต้อง
พ้นนะ มันจะแรงไปไหมครับ เพราะบ้านเราหมิ่นประมาทกันง่ายครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เขาถอนแล้วครับ

นายศิวะ แสงมณี : เขาถอนไปแล้วใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อันนั้นของสมาชิกเขาเสนอครับ

นายศิวะ แสงมณี : ในนี้ (๑๑) ยังอยู่ครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านต้องดูเล่มของกรรมาธิการนะครับ

นายศิวะ แสงมณี : เอ๊ะ เห็นที่มาแจกนี้เป็นของกรรมาธิการหรือเปล่าครับ
คือผมไม่เป็นเล่มครับ เป็นกระดาศนี้ครับ ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีไหมครับ เขาว่าอย่างไร

นายศิวะ แสงมณี : นี่นะครับ (๑๑) ยังมีอยู่ท่านครับ นี่ไง หน้า ๙ ไม่ใช่
คำว่า กระทำโดยประมาท แต่อยากจะถามว่า หมิ่นประมาท นี้อยู่ในข่ายของลหุโทษ
หรือเปล่า แต่ถ้าไม่ใช่นี้ หมิ่นประมาทนิดเดียว แล้วก็พ้นจากสมาชิกภาพนี้มันจะรุนแรง
ไปไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการตอบด้วยครับ

นายศิวัช แสงมณี : เพราะว่าเดี๋ยวเวลาอภิปรายต่าง ๆ มันจะมีปัญหาครับ
ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ความจริงเรื่องมาตรา (๑๑) นี้เราเคยพูดมาในมาตราตอนต้นนะครับว่า
ความจริงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภานี้มีเอกสิทธิ์อยู่แล้วในการอภิปรายใน
สภา ท่านครับ กรณีหมิ่นประมาทนี้ยังไม่เกิดขึ้นนะครับ แต่ว่าเราคงไม่เว้นหมิ่นประมาท
ในข้างนอกนะครับ ที่จะเกิดขึ้น ฉะนั้นกรรมาธิการก็คิดว่าไม่ควรเว้นเรื่องหมิ่นประมาทไว้
ครับ ท่านศิวัชครับ ขออนุญาต

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านศิวัชครับ

นายศิวัช แสงมณี : ท่านประธานครับ ผม ศิวัช แสงมณี สสร. ผมห่วง
อย่างเช่น ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ หรือว่า คุณการุณ ไสงาม นี้ เกิดไปปราศรัยบนเวที
ข้างนอกนี่นะครับ แล้วผิดพลาดไปหมิ่นประมาท ก็เลยที่นี้ปราศรัยไม่ออก อาจารย์
เจิมศักดิ์ ต้องเป็นอะไรไปสักอย่างถ้าปราศรัยไม่ออกนี่ครับ เพราะว่าแกต้องเป็นคน
อึดอัดมาก ถ้าไปปราศรัยอะไรไม่ได้นี่ ผมคิดว่านี่อาจารย์ ผม ระวังนะ อาจารย์จะเป็น
คนแรกที่ขาดคุณสมบัตินะ ผมเป็นห่วงครับ แล้วผมรวมทั้งคนอื่นด้วย ซึ่งบางที่ผมคิดว่า
อันนี้ เพราะบางที่เป็นการหมิ่นประมาทส่วนตัวก็มี อะไรก็มีครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ปรีक्षाท่านกรรมาธิการครับ ท่านลองคิดดูนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ เอย์ชื่อผมนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นไรครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : เพราะผม ศาลเมตตาดลอดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือท่านกรรมาธิการครับ สิ่งที่ท่านกรรมาธิการพูดถึงนี่เกิดมีการอภิปรายในสภา แล้วไป
กระทบคนนอก แล้วเป็นเรื่องของการตรวจสอบนี่นะครับ พอตรวจสอบก็โดนคดีบ้างนี่
เขาลิ้นสุดเลยนะครับ อย่างนั้นกลายเป็นอภิปรายไม่ได้เลยนะครับ ซึ่งเขาไปรับโทษ
ข้างนอกเองอยู่แล้ว แต่เขาต้องลิ้นสุดตามนี้นะครับ ท่านคิดดูนะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ คือเรื่องนี้เป็น
เรื่องจริงอย่างที่คุณศิวะได้พูดนะครับ การอภิปรายในสภาที่มีการถ่ายทอดวิทยุนี้
ก็ไม่คุ้มครอง เพราะฉะนั้นในสภานี้ก็จะพูดอะไรกันไม่ได้ หรือไม่เช่นนั้นก็ทุกทีก็ต้อง
ขอเป็นการประชุมลับ ไม่มีการถ่ายทอด ประชาชนก็จะเสียประโยชน์ ขณะเดียวกัน
การอภิปรายในกรรมาธิการ ซึ่งสำคัญนะครับ ในการอภิปรายในกรรมาธิการนี้ จริง ๆ แล้ว
ได้รับความคุ้มครองคล้าย ๆ เหมือนกันกับการประชุมสภา แต่ว่าผมเคยโดนมาแล้ว
นะครับ ในครั้งหนึ่งมีผู้เสนอเข้าไปให้มีการสอบสวนรายการวิทยุและโทรทัศน์ของบุคคล
๒ คน ที่จัดคู่กันในสมัยรัฐบาลที่แล้ว เขาขอให้กรรมาธิการเข้าตรวจสอบ แต่ผม
ไม่เห็นด้วยกับการตรวจสอบ เพราะว่าผมบอกว่าวิทยุและโทรทัศน์นั้นสื่อน่าจะมีเสรีภาพ
กรรมาธิการไม่ควรจะไปสอบสวนหรือก้าวล่วงใด ๆ ผมบอกว่าแม้ผมจะเห็นว่ารายการนี้
เป็นรายการที่เร็วที่สุด ผมก็ไม่เห็นด้วยกับการตรวจสอบ ผมพยายามจะเน้นให้
กรรมาธิการคนอื่นเห็นตามผมว่า แม้เราจะเห็นว่ารายการไหนมันเร็วอย่างไรก็ตาม
กรรมาธิการและวุฒิสภาไม่มีอำนาจไปตรวจสอบแทรกแซงสื่อ ท่านประธานครับ ผมพูด
ตรงนี้ผมถูกฟ้องศาลเรียบร้อยแล้ว และในที่สุดนี่ผลปรากฏว่าเขาขอประนีประนอม
เข้า ยกเลิกไป ไม่อย่างนั้นแล้วผมก็จะเจอปัญหาคล้าย ๆ กับที่คุณศิวะหยิบยกขึ้นมา
ในมาตราชั้น นี่เป็นตัวอย่างเท่านั้นเองครับ ไม่ได้พูดเพื่อปกป้องตัว เพราะว่าตัวเอง
ก็พ้นไปแล้ว แล้วก็หมดไปแล้ว แล้วก็ไม่มีปัญหา แต่อันนี้เป็นจริง ๆ ท่านประธาน
ท่านประธานเองก็รู้ว่าอย่างนี้พวกเราที่มีความยากลำบากในการทำงาน -----

๒๒๓

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสาวลักษณ์ ๙๙/๑

เพราะเวลาพูดในสภานี้ ท่านก็รู้ขณะนี้ท่านนั่งอยู่ในสภา ท่านจะเห็นบรรยากาศ บางทีมันต้องพูดยกตัวอย่างให้ชัด อย่างเมื่อคืนนี้ผมก็ยกตัวอย่างว่า สว. นั่งอยู่ตรงนี้ ไปหากำนัน คนหนึ่ง จำได้ไหมครับ มันก็ชัด แต่ถ้าพูดให้ชัดกว่านั้น เอ่ยชื่อ โคนเลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าเขาไม่เสียชีวิตไป อาจารย์ก็ถูกฟ้องไปแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เสียชีวิต เขาก็ฟ้องได้ นะครับ
ญาติพี่น้องเขาฟ้องผมได้เหมือนกัน ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ จันเดียวรอหมายเลยครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : อ้าว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านวุฒิสภาครับ เดี่ยวฟังท่านวุฒิสภาเจ้าของญัตติ เขาเจ้าของญัตติ ให้เขาบันทึก
หน่อยครับ กรรมการเขายอมแล้วครับ เชิญท่านวุฒิสภาครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วุฒิสภา
กัลยาณมิตร ครับ ท่านประธานครับ คือจริง ๆ เมื่อวานนี้ผมฟังทางกรรมการชี้แจง
จริง ๆ ผมเป็นผู้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๐๑ (๑๑) นั้นนะครับ ที่ขอเพิ่มข้อความใน
เรื่องของหมิ่นประมาทไว้ด้วยนะครับ รวมไปถึงมาตรา ๑๑๔ (๘) ในส่วนของวุฒิสมาชิก
นั้นนะครับ แต่ที่นี้พอทางกรรมการยกร่างนั้นนะครับ ชี้แจงให้ผมฟังว่า เราในส่วนของ
สมาชิกรัฐสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองทางสภาอยู่แล้ว
ผมก็สบายใจ แต่ถ้ามีประเด็นอย่างที่ท่านสมาชิกคิดจะ ท่านสมาชิกเจิมศักดิ์นะครับ
ขอภัยที่เอ่ยนาม พูดมาอย่างนี้ ผมมีความเป็นกังวลอยู่เหมือนกันนะครับ ถ้าตรงนี้
ไม่กระจ่าง ผมคงต้องขอสงวนไว้ก่อนนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ได้ครับ กรรมการคงยอมแล้วครับ ท่านกรรมการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการครับ ก็ขออนุญาตเติมในมาตรา ๑๐๑ (๑๑) เรื่องความผิด

ฐานหมิ่นประมาทเข้าไปด้วยนะครับ แล้วขออนุญาตย้อนกลับไปแก้ได้ไหมครับ ตามที่
ท่านวุฒิสภาได้ไหมครับ จะได้ตรงกันนะครับ ๑๑๔ (๘) ด้วยครับ ขออนุญาต ๒ ที่เลยครับ
จะได้ตรงกันครับ ขอขอบคุณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ช่วยแนะนำ กรรมการเห็นด้วย
นะครับ แล้วก็ีเหตุ มีผลครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีท่านสมาชิกไม่เห็นด้วย มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เห็นชอบตามที่กรรมการเสนอแนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ เมื่อกี้ถึงไหนแล้วครับ
เชิญครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมการครับ มาตรานี้ผมเคยเรียนท่านอาจารย์จรัญนะครับ ว่าไม่น้อยกว่า
๔๕ วัน นับแต่วัน ไม่เกิน ๖๐ วัน มันไม่มีนับแต่เมื่อไรนะครับ จำได้ไหมครับ อาจารย์
ช่วยดูนิดหนึ่งครับ คือตอนแรกยุบสภาเนะครับ อาจารย์เชิญครับ ลองพิจารณาดูนะครับ
ผมดูแล้วมันไม่มีวันนับแต่

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมการครับ ความจริงร่างนี้ก็เขียนตามรัฐธรรมนูญ
ฉบับที่ปี ๒๕๔๐ แต่ว่าเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็ขอเติมกำหนดเริ่มต้นนะครับ ไม่เกิน ๖๐ วัน
นับแต่วันยุบสภาผู้แทนราษฎร หลังจากนั้นก็ข้อความเดิมหมดนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นชอบตามที่กรรมาธิการเสนอแนะครับ มาตรา ๑๐๓ ท่านวุฒิสภาติมีอะไรค้าง ครับ
เชิญครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้ขอสงวน
คำแปรญัตติ ในมาตรา ๑๐๓ โดยการขอตัดออกทั้งมาตรานะครับ ที่นี้ได้ฟัง
ท่านกรรมาธิการยกร่างชี้แจงนะครับว่า เป็นการเอามาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐
แล้วก็มีกรเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในส่วนของกรมก้คงไม่ได้ตั้งใจ
ที่จะ นะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เห็นชอบตามร่างกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๐๔
ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านได้ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ การุณ ไสงาม ท่านจะไม่ให้
อภิปรายเรื่องสภาเดี่ยวก่อนหรือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณให้ผ่านแล้วครับ เชิญครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๐๕
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนความเห็นและขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คงผ่านได้นะครับ เพราะสภาเดียวผ่านไปแล้วนะครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ ส่วนที่ ๓
วุฒิสภา มีอะไรค้างใหม่ครับ อย่างนั้นย้อนกลับไปที่มาตรา เสร็จหรือยังครับมาตรา
ที่ค้างครับ ที่ของท่านอลิสสา มาตราเท่าไรนะครับ ๙๗ นะครับ ยังไม่เสร็จนะครับ
ท่านอลิสสาครับ กรรมาธิการขอเป็นพ่วงนี้นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ๙๗ ด้วย ๙๘ ด้วยครับ ของผมเสนอฝากไปไงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๆ ฝากไปไงครับ

นายการุณ ไสงาม : เอาเสียทีเดียวนะครับ ท่านรวมเลยนะครับ ๙๗ ๙๘
รวมกันเลยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ได้ครับ ส่วนที่ ๓ ผ่านไปแล้วนะครับ ต่อส่วนไหนท่านเลขา

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ส่วนที่ ๖
การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๓ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
๑๓๓ นะครับ ครับ ไม่เป็นอะไรครับ ผมก็ค่อย ๆ ดูเหมือนกันครับ ๑๓๓ มีการแก้ไข เชิญ
ท่านเลขาอธิบายหน่อยครับ เอ้อ ท่านกรรมาธิการอธิบายหน่อยครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ มาตรา ๑๓๓ เป็นร่าง พรบ. เป็นเรื่องการตรา พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญนะครับ
ความจริงฝ่ายกรรมาธิการร่างได้ขอแก้ไขเพียงเล็กน้อยครับ คือในวรรคแรกนั้นนะครับ
ก็ยกเลิกวรรคแรกทั้งหมดนะครับ แต่เขียนว่า ให้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ขึ้นนะครับ แล้วก็มีการละเอียดในเรื่องของชื่อร่าง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เดิมที่เขียนว่า สรรหาสมาชิกวุฒิสภา ก็เปลี่ยนเป็นได้มา ครับ ไม่ได้มีปัญหาอะไรครับ แก่เล็กน้อยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เห็นชอบตามที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกท่านใดติดใจร่างเดิมก่อนมีการแก้ไขไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาครับ

นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๓๔ มีการแก้ไข มีการกรรมาธิการขอสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๑๓๔ มีการแก้ไข เดียวนะครับ ๑๓๔ มีการแก้ไข ให้ทางกรรมาธิการอธิบายนิดหนึ่งนะครับ ท่านอาจารย์พรณรายครับ เดียวครับ อธิบายนิดหนึ่งว่าเขาแก้ไขอะไร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร : ๑๓๓ ค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ข้อ ๑๓๓ หรือครับ อาจารย์พรณรายยังติดใจ ๑๓๓ อยู่ครับ เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน พรณราย แสงวิเชียร นะคะ เป็นผู้แทนแปรญัตติกลุ่มของอาจารย์วิชัย รูปขำดี นะคะ ตามที่กลุ่มได้รับฟังความคิดเห็นจากองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็ทางกลุ่มมีความเห็นว่า ควรจะแปรญัตติเพิ่มเติม (๑๐) (๑๑) แล้วก็ (๑๒) นะคะ ใน (๑๐) กับ (๑๑) นั้น เป็นการเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และ (๑๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นะคะ อันนี้ก็ด้วยเหตุผลตามที่ได้รับฟังมา ก็คือให้ครอบคลุมองค์กรที่สำคัญ ซึ่งก็มีเพิ่มเติมอีก ๒ องค์กรนี้นะคะ สำหรับ (๑๒) นะคะ เป็นการเพิ่ม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนักการเมือง

๒๒๘

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๑๐๐/๓

และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งในเหตุผลตรงนี้ก็คือรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องการให้นักการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจริยธรรม คุณธรรม และจะต้องถูกถอดถอนหากปฏิบัติตนขาด หรือ ผิดจริยธรรมตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๗๐ จึงควรออกกฎหมายรองรับค่ะ ก็เสนอท่าน กรรมการเพื่อโปรดพิจารณาด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมการพิจารณาของคนอื่นไปด้วยนะคะครับ เชิญครับ

- ๑๐๑/๑

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ในตัวร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ท่านกำลังพิจารณาอยู่นี้ นะครับ ท่านสมาชิกครับ เราพยายามแยกระหว่างองค์อิสระตามรัฐธรรมนูญ กับองค์อื่นตามรัฐธรรมนูญออกจากกัน องค์อิสระตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นองค์ที่มีอำนาจชี้ขาดตัดสินใจนะครับ ผมยกตัวอย่างเช่น กรรมการการเลือกตั้งก็มีอำนาจในการชี้ขาดตัดสินใจในบางเรื่อง ปปช. ก็มีอำนาจชี้ขาดตัดสินใจทั้งหลาย ผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานโทษครับ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็มีอำนาจดังกล่าวข้างต้นด้วยนะครับ เราพยายามแยกระหว่างองค์อิสระตามรัฐธรรมนูญเหล่านี้ กับองค์อื่นตามรัฐธรรมนูญ องค์อื่นตามรัฐธรรมนูญ คือกรรมการสิทธิ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งท่านได้ขอให้เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญตาม (๑๑) นั้น เป็นองค์ที่ไม่ได้มีอำนาจชี้ขาดในเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ และกรรมาธิการก็มีความเห็นว่าจะจะเป็นกฎหมายธรรมดาไปได้ นะครับ ส่วนเรื่องประมวลจริยธรรมนั้น เดี่ยวคงได้อภิปรายในเรื่องประมวลจริยธรรมอีกที นะครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าในร่างของกรรมาธิการนั้น เห็นว่าประมวลจริยธรรมนั้นจะไม่อยู่ในร่างรูปแบบของกฎหมายโดยตรง แต่จะเป็นประมวลจริยธรรมที่สร้างขึ้นนะครับ ในแต่ละหน่วยงานนะครับ ก็ขออนุญาตว่าใน ๓ วงเล็บที่ท่านรับฟังความคิดเห็นมา ผมเข้าใจว่าก็มีคงมีความเห็นที่หลากหลาย แต่ว่ากรรมาธิการก็มีเหตุผลว่า โดยลักษณะขององค์กร โดยลักษณะของตัวร่าง พรบ. นั้นควรจะเป็นกฎหมายธรรมดาโดยทั่วไปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์พรณรายตีใจใหม่ครับ เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร : ไม่ตีใจแล้วคะ ขอขอบคุณคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านสมเกียรติ รอดเจริญ ครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม
สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ด้วยเราขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๓๓ (๑๐) นะครับ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย สภาเกษตรกรแห่งชาติ แต่ขณะนี้ทาง

กรรมวิธีการยกร่างได้นำเสนออยู่ในมาตรา ๘๓ (๙) ออกมาในรูปของสภาเกษตรกร
นะครับ ที่นี้พระราชบัญญัติตัวนี้ ก็เป็นอันว่าผมต้องการที่จะถอนออก แต่อยากจะได้รับ
การยืนยันจากกรรมวิธีการยกร่างว่า ในรูปสภาเกษตรกรนี้จะออกมาในรูปไหน จะมีการ
ตราพระราชบัญญัติรองรับในอนาคตหรือไม่ อย่างไรครับ ถ้าเผื่อมีก็ขอให้อยู่ในแสดง
เจตจำนงด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมวิธีการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต้องเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นสำหรับใช้กับองค์การตาม
รัฐธรรมนูญเท่านั้น คือองค์การที่มีอำนาจถึงอธิปไตย คือชี้ขาดในบางเรื่องได้ และเป็น
องค์การตามรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่องค์การตามกฎหมายปกครองโดยทั่วไปนะครับ สภาเกษตร
นั้นก็ใช้องค์การตามกฎหมาย กรรมวิธีการก็ขอยืนยันครับว่า มีเจตนารมณ์อย่างชัดเจน
นะครับ อยากให้มีการตั้งสภาเกษตรกรขึ้น ตามที่ท่านสมเกียรติได้เรียนไว้ ก็ขอให้บันทึก
เจตนารมณ์ด้วย แต่ว่าเรียนท่านสมเกียรติเพิ่มเติมว่า กรรมวิธีการได้ตั้งอนุกรรมการขึ้นมา
อีกชุดหนึ่งนะครับ เพื่อทำหน้าที่ในการตรากฎหมายลูกทั้งหลาย ไม่ใช่กฎหมายลูกที่
เกี่ยวกับการเลือกตั้งนะครับ คือกฎหมายลูกทุกฉบับที่ต้องออกตามความในรัฐธรรมนูญ
เราจะทำเป็นคล้าย ๆ คำแนะนำ เป็นหนังสือ ๑ เล่มครับว่าจะมีกฎหมายอะไรบ้างที่ต้อง
ออกในตามรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้แล้ว ก็รับของท่านสมเกียรตินะครับว่า
จะแนะนำให้มีการตรากฎหมายสภาเกษตรด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ชัดเจนนะครับ ขอบพระคุณครับ ไม่มีท่านใดติดใจแล้วนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นชอบตามที่กรรมวิธีการเสนอ นะครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๓๔
มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครั้น ๑๓๔ ท่านกรรมาธิการที่แจ่มชัดใหม่ครั้น เพื่อสมาชิกเข้าใจ จะได้ไม่ต้องอภิปราย
เชิญครั้น

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครั้น สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครั้น มาตรา ๑๓๔ เป็นเรื่องการเสนอร่าง พรบ.
ประกอบรัฐธรรมนูญ เพื่อเข้าสู่สภา ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครั้นว่า เดิมที่นั่นร่าง
พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นี้ จะเสนอได้ก็แต่คณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาเท่านั้นนะครั้น ในการพิจารณาของกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ
มีความเห็นว่า ร่าง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์การตามรัฐธรรมนูญ
อยู่หลายองค์การนี้ น่าจะเปิดโอกาสให้องค์การตามรัฐธรรมนูญนั้น ๆ นะครั้น หรือศาล
สามารถเสนอกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภาได้ด้วย เป็นการริเริ่มเสนอกฎหมาย
นะครั้น ไม่ใช่อำนาจชี้ขาดในการตัดสินว่าจะออกกฎหมายนั้นหรือไม่ พุดง่าย ๆ คือ
อำนาจในการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญยังเป็นอำนาจของรัฐสภาอยู่ เพียงแต่
เปิดโอกาสให้องค์การตามรัฐธรรมนูญนั้นสามารถเสนอร่างกฎหมายของตัวเองเข้าสู่การ
พิจารณาของสภาได้ ในมาตรา ๑๓๔ ได้มีการแก้ไขเล็กน้อยครั้น แต่ว่าโดยหลักการ
สำคัญ -----

ก็คือว่าผู้ที่สามารถเสนอร่าง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญเข้าสู่สภาได้จะมีด้วยกัน ๓ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มที่ ๑ คือคณะรัฐมนตรีนะครับ ตาม (๑) แต่เดิมนั้นกรรมาธิการเห็นว่า คณะรัฐมนตรีไม่ควรไปก้าวก่ายยุ่งเกี่ยวกับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญแต่ประการใดนะครับ แต่ว่าเมื่อได้รับฟังความคิดเห็นจากองค์กรตามรัฐธรรมนูญทั้งหลาย โดยเฉพาะ สนช. นะครับ ได้ให้ความคิดเห็นมาว่า เรื่องการเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภานั้นเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารด้วย จึงได้เติม (๑) ไปครับว่า คณะรัฐมนตรีนั้นสามารถเสนอร่าง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญเข้าสู่การพิจารณาของสภาได้ด้วยนะครับ แล้วก็ (๑.๑) (๑/๑) นั้นเป็นเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้ก็ว่าไปตามระบบโดยทั่วไป แต่ว่ามีข้อเสนอว่าร่าง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องเป็นร่าง พรบ. ชนิดพิเศษ คือคนที่เสนอเข้าสู่สภาได้คือ สส. นี้จะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสภาทั้งหมดนะครับ ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายธรรมดาทั่วไป ซึ่งสามารถเสนอได้ง่ายกว่าประเด็นสุดท้ายนะครับ ก็คือองค์กรตามรัฐธรรมนูญนะครับ ก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญทั้งหลายได้เสนอกฎหมายเข้าสู่สภาได้ด้วยนะครับ แต่ผมย้ำอีกทีนะครับ เป็นอำนาจเสนอกฎหมายเท่านั้นเอง ไม่ใช่อำนาจชี้ขาดหรือตัดสินใจในการอนุมัติกฎหมายนะครับ แต่ต้องเป็นเรื่องที่องค์กรเหล่านั้นต้องเป็นผู้รักษาการตาม พรบ. นั้นเท่านั้นนะครับ ไม่ใช่ทุกฉบับสามารถเสนอเข้าไปได้ครับ ก็มีอยู่ ๓ กลุ่มด้วยกัน ขออนุญาตกราบเรียนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ครับ สสร. นะครับ ผมแปรญัตติไว้แม้จะเป็นเรื่องของสภาเดียวนะครับ ของผมสภาเดียวนะครับ แต่ก็แปรญัตติในมาตรานี้ไว้ แต่สามารถมาใช้ได้เช่นเดียวกันนะครับ นั่นคือใน (๑/๑) นะครับ ของกรรมาธิการที่แก้ไขมาแล้วนะครับ แปรไว้ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าจากของกรรมาธิการคือหนึ่งในห้า ผมขอแก้เป็น หนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้า แม้อันส่วนนี้เนื่องจากผมตัดเรื่องสภาเดียว ไม่ได้แก้ไข

๒๓๓

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

หน้า ๑๐๒/๒

ส่วนนี้ แต่บังเอิญของกรรมาธิการเพิ่มเติม ก็อยากจะล้อจากเรื่องที่ผมแปรญัตติเอาไว้ จากหนึ่งในห้าให้เป็นหนึ่งในสิบเช่นเดียวกัน ในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข เกี่ยวกับเรื่องของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนะครับ เหตุผลท่านประธาน ที่เคารพครับ ท่านประธานต้องไปดูวิธีการเสนอร่างพระราชบัญญัติทั่วไปมาประกอบ ครับ เามาเทียบเคียง ท่านประธานต้องไปดูเรื่องการเสนอพระราชบัญญัติทั่วไปนะครับ ในส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ ท่านเห็นไหมครับ มาตรา ๑๓๘ ท่านประธานครับ (๒) เพื่อนสมาชิกครับ ช่วยผมหน่อยครับ ถ้าไม่อย่างนั้นผู้กรรมาธิการไม่ได้แล้วละครับ เพราะว่ามาตรา ๑๓๘ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ะครับ เสนอโดยผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ท่านเห็นไหม ทำไมยอมง่าย ไม่ทันครึ่งยกเลย ยอมเร็วขนาดนั้นเลยนะ ยอมผมนะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่ถอยหน้าถอยหลังคืนนะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : ต้องมีเหตุผลบันทึกไว้นิดเดียวท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๆ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : เหตุผลก็คือว่าร่างกฎหมายทั่วไป ผู้แทนเสนอ ๒๐ คน แต่ถ้าร่างประกอบรัฐธรรมนูญ ถ้าหนึ่งในห้านี้ะครับ ใ้โฮ ปาเข้าไปตั้งเท่าไรครับ หนึ่งในห้าก็คือ ๔๘๐ คน เท่าไรท่านประธาน เท่าไรนะ คุณเลขเร็ว ๙๖ คนท่านประธาน มันมากเกินไป แต่ถ้าเพียงแค่นี้ในสิบเท่าไรนะท่านประธานครับ หนึ่งในสิบ ๔๘ คน เพียงเฉพาะ ๔๘ คนนี้มันก็เกินกว่า ๒๐ คนตั้งหนึ่งเท่ากว่า พอแล้วท่านประธานเสนอร่าง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นี่คือเหตุผลประกอบนะครับ ถ้าท่านกรรมาธิการยอมเร็ว อย่างนั้นะครับ ง่ายอย่างนั้นะครับ จะได้ไม่เสียเวลานะครับ ขอขอบคุณครับ

๒๓๔

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

หน้า ๑๐๒/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์สมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ สมคิด
เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ข้อเสนอของท่านการุณมีเหตุมีผลครับ กรรมาธิการก็ยอม
มาตรานี้แหละครับ มาตราอื่นท่านการุณยอมกรรมาธิการด้วยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์พรรณรายครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณราย แสงวิเชียร : กราบเรียนประธานสภาร่าง
รัฐธรรมนูญที่เคารพ ดิฉัน พรรณราย แสงวิเชียร เป็นผู้แทนการแปรญัตติกลุ่มของอาจารย์
วิชัยนะคะ สำหรับมาตรา ๑๓๔ ขอแปรญัตติตัดความใน (๒) ออกทั้งหมดนะคะ คือ
ข้อความว่า ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา -----

- ๑๐๓/๑

ขอประทานโทษค่ะ ยกร่างจะเปลี่ยนแปลงจากร่างเดิมณะณะคะ ว่าเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือประธานศาลฎีกา หรือประธานองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ทางกลุ่มมีความเห็นว่า ไม่ควรที่จะให้ศาลเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ณะคะ เนื่องจากการเสนอร่างพระราชบัญญัติจะต้องเป็นหน้าที่เฉพาะตาม (๑) โดยฝ่ายนิติบัญญัติเท่านั้น การกำหนดให้ศาล ตามความใน (๒) มาเสนอร่างกฎหมาย ก็เท่ากับเป็นการบัญญัติให้อำนาจการบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการไม่เป็นอิสระต่อกัน ซึ่งเป็นการขัดกับหลักการของประชาธิปไตย จึงเห็นควรให้ตัดออกค่ะ ก็ขอเรียนเสนอท่านกรรมาธิการยกร่างคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์สมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมสมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ อย่างที่ได้กราบเรียนท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญไปนะครับว่า การให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือศาล ๒ ศาลนะครับ คือศาลรัฐธรรมนูญกับศาลฎีกานี้ เป็นเสนอร่าง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญได้นั้น เป็นเพียงแค่อำนาจในการเสนอร่างเท่านั้น ไม่ใช่อำนาจในการอนุมัติ พรบ. จึงไม่ใช่การให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือศาลมีอำนาจนิติบัญญัติแต่ประการใดทั้งสิ้นนะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในทางปฏิบัติที่เราพูดถึงการแบ่งแยกอำนาจ ๓ ฝ่าย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ตุลาการ พูดแล้วก็เหมือนกับว่าฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจนิติบัญญัติเท่านั้น ฝ่ายบริหารก็มีอำนาจฝ่ายบริหาร ในตอนมาตรฐานต้น ๆ เราได้เคยพูดกันไปนะครับว่าความจริงแล้วการมีอำนาจที่คร่อมกันไปคร่อมกันมานี้ก็มีอยู่พอสมควร ยกตัวอย่างเช่นในสภานะคณะรัฐมนตรี หรือสภานะรัฐบาลนี้ รัฐบาลก็ออกกฎหมายได้นะครับ เช่น ออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง นะครับ ไม่ได้มีอำนาจแต่เพียงการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น แต่สามารถตรากฎหมายได้ด้วยนะครับ ผมคิดว่าการให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญและศาลมีอำนาจเสนอร่างกฎหมาย เพียงแต่เสนอร่างกฎหมายเท่านั้น ไม่มีอำนาจในการอนุมัติแต่ประการใดทั้งสิ้นนี้ น่าจะมีความเหมาะสมเพราะว่าในขณะเดียวกัน เราก็มองภาพนะครับว่า ถ้าให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างกฎหมาย

ได้แต่เพียงฝ่ายเดียว หรือ สส. ได้แต่เพียงฝ่ายเดียวนี่ การแทรกแซงองค์กรศาลหรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญก็จะเกิดขึ้นครับ กรรมการก็จึงขออนุญาตว่า มาตราที่น่าจะบัญญัติไว้เหมาะสมแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวอาจารย์พิเชียรรอก่อนนะครับ อันนี้เขาเรื่องเดียวกัน ไขใหม่ครับ อาจารย์รุจิราครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : เรื่องเดียวกับอาจารย์พรรณรายณะคะ ผู้แทนของกลุ่มอาจารย์วิชัย รูปขำดี ที่เสนอให้ตัดเกี่ยวกับวรรคสองของมาตรา ๑๓๔ นั้น การชี้แจงของท่านอาจารย์สมคิดแม้ว่าจะชัดเจนเข้าใจดีว่ากรรมการยกวางเสนอให้ศาลเพียงเป็นผู้เสนอเท่านั้น แต่ผู้ชี้ขาดคือรัฐสภาก็ตาม แต่ว่าในสายตาของคนทั่วไปที่เขาอ่านรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะ ฟีดแบก (Feedback) ขอภัยใช้ภาษาอังกฤษ สิ่งที่ตอบสนองกลับมาก็คือ มองว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้อำนาจทางฝ่ายศาลมากเกินไป นะคะ เพราะฉะนั้นจึงอยากตัดศาลออกจากข้อ ๒ นี้ ไม่ทราบว่ายกวางจะเห็นด้วยหรือไม่ นะคะ ขอบคุณคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอให้ตัดออกครับ ท่านเข้าใจว่าเป็นเรื่องเสนอก็จริง อาจารย์ท่านใดครับ ได้ ๒ ท่าน นะครับ ท่านตกลงกันเลยครับ อาจารย์จรัญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมการครับ ขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับว่า ที่ผ่านมานี้เราก็ยึดหลักตามที่ท่านผู้แปรรูปตีตีนำเสนอแนะครับ แต่ว่าพบอุปสรรคอยู่ว่าเวลาท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านมาเสนอร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญของทางศาล ซึ่งทางไม่ว่าจะเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือประธานศาลฎีกาก็ตามนี้ ท่านไม่รู้ ท่านไม่รู้ ไม่เข้าใจ และก็เวลาสมาชิกซักถามว่าทำไมต้องเสนอร่างกฎหมายนี้ ท่านก็ตอบไม่ได้ ก็ว่าทางศาลเขาเสนอมา แล้วซักถามละเอียดเข้าไป ก็ตอบไม่ได้ แล้วความรับผิดชอบก็ไม่ได้อยู่ที่ท่าน นี่ครับการเสนออย่างนี้ เมื่อเป็นร่างกฎหมายที่ใครเป็นผู้รักษาการตามร่างกฎหมายนั้น -----

ท่านเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการกฎหมายนั้น เวลาจะเสนอปรับปรุงกฎหมายนี้ก็เปิดโอกาสให้ท่านเสนอได้ แล้วก็จะได้รับผิดชอบต่อทางสภา เพราะว่าถ้าสมมติให้ทางฝ่ายบริหารเป็นผู้เสนอตามหลักการที่เคยปฏิบัติมานี้ ทางฝ่ายบริหารก็อาจจะรับผิดชอบอย่างไรครับ เพราะว่าก็ไม่ใช่ว่างกฎหมายของท่าน ชอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมครับ ตอนที่กฎหมายของศาลมาที่สภานี้ะครับ ก็จะผ่านกระทรวงยุติธรรม แต่พอเวลามีผู้มาให้ข้อมูลหรือมารักษาร่างนี้ะครับก็จะกลายเป็นตัวแทนจากศาลฎีกาเสียส่วนใหญ่ะครับ ก็จะเป็นอย่างนี้มาตลอด เจ้าภาพที่แท้จริงหาไม่ได้ก็จะต้องผ่านกระทรวงยุติธรรม ท่านยังติดใจไหมครับเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าว ไม่ติดใจนะครับ อาจารย์พิเชียรครับ ของท่านมีตรงไหนครับ

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : ครับ สั้น ๆ นิดเดียวครับ ก็คือเรื่องของหนึ่งในสิบ ความจริงผมก็แปรด้วย แต่ว่าเมื่อทางท่านกรรมาธิการได้อนุมัติแล้วนี่ก็ต้องขอขอบคุณนะครับ แต่ว่าผมจะขออนุญาตเรียนถามกรรมาธิการสั้น ๆ นิดเดียวครับว่า ในมาตรา ๑๓๔ นี้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หมายรวมถึง พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับด้วยไหมครับ คือ พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ แล้วก็ พรบ. คุ้มครองผู้บริโภคครับ ๒ ฉบับนี้ถือว่าเป็น พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญด้วยหรือเปล่าครับ เพราะว่าจะได้ดำเนินการถูกกว่าในกรณีที่ต้องการจะเสนอก็จะได้ใช้เสียงหนึ่งในสิบของ สส. ครับ ขออนุญาตเรียนถามครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านกรรมาธิการตอบได้ไหมครับ

นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานคะ ดิฉัน กาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ กรรมาธิการนะคะ ที่ท่านพิเชียรกรุณาถามเมื่อสักครู่นี้ พระราชบัญญัติใดจะตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้บ้าง จะต้องมีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั่นเองนะคะ ซึ่งในเรื่องนี้ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๓ ที่เรา

พิจารณาผ่านไปเมื่อสักครู่นี้แล้ว เพราะฉะนั้นที่ตอบคำถามของท่านนะคะ คือกฎหมาย
ทั้ง ๒ ฉบับที่ท่านถามนั้นนี้เป็นพระราชบัญญัติธรรมดา ไม่ใช่พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มาตรา ๑๓๔ กรรมการแก้ไข ท่านกฤษฎามีประเด็นของท่านตรงไหนครับ เชิญ
ครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ครับ คือเผอิญว่าผมเป็นห่วงนิดหนึ่งในความสมบูรณ์ ผมเลย
ขอทำหน้าที่แทนอาจารย์เจิมศักดิ์หน่อยครับ เพราะว่าการตกลงของท่านการุณกับทาง
กรรมการนะครับ ตกลงแล้ว แต่ท่านประธานไม่ได้ถามว่าสภาแห่งนี้เห็นชอบอย่างไร
หรือเห็นเป็นอย่างอื่นอีกไหมครับท่านประธาน เป็นห่วงครับประเด็นนี้ขออนุญาตทำหน้าที่
แทนท่านอาจารย์เจิมศักดิ์หน่อยครับ ขอบพระคุณครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ก็ยังไม่เสร็จเลยครับ จะไปถามได้อย่างไรละครับ นะครับให้เสร็จเสียก่อนนะครับ มี
ครับ ส่วนใดที่ยังติดค้างอีกไหมครับ นะครับ มาตรา ๑๓๔ มีกรรมการแก้ไขนะครับ มี
สมาชิกท่านใดจิตใจว่างเดิมมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามที่กรรมการเสนอแนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านต้องบันทึกเอาไว้ว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ กรรมการเสนอ รวมถึงที่ท่านการุณเสนอแก้ด้วย

นายการุณ ไสงาม : ที่ผมเสนอแปรญัตติขอ ไม่ใช่ กรรมการเสนอ คือ
ตามที่ผมแปรญัตติให้เป็น หนึ่งในสิบ ทั้ง ๒ ที่ และกรรมการยอมแก้ตาม ไม่อย่างนั้น
บังคับเอาไว้ ไม่ให้ถอยหน้าถอยหลัง

๒๓๙

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๑๐๔/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๆ ตรงกันครับ เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาขอแก้ไขตามที่สมาชิกเสนอด้วยนะครับ
ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นชอบตามที่กรรมการเสนอแนะครับ ครับ ผ่านมาตรา ๑๓๔ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๑๓๕
ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

- ๑๐๕/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มีสมาชิกติดใจ ผ่านครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๓๖
มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมวิธีการชี้แจงหน่อยครับ ส่วนที่แก้ไขครับ เชิญท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมวิธีการครับ ข้อความที่แก้ไขคือข้อความ
ในวรรคสามกับวรรคสี่ครับ สืบเนื่องมาจากวรรคสองนั้นเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้วจะมีอยู่ ๒ กรณีที่ศาลจะสั่งก็คือ สั่งว่า
เฉพาะข้อความที่ขัดแย้งนั้นให้ตกไปเฉพาะข้อความ แต่ตัวพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญไม่ได้ตก ตกเฉพาะข้อความที่ขัด กับส่วนที่ ๒ ถ้าศาลเห็นว่า ข้อความที่ขัดแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญนั้นเป็นสาระสำคัญ ศาลก็จะวินิจฉัยให้ตัวพระราชบัญญัตินั้นตกไป
เพราะฉะนั้นจะมี ๒ เหตุการณ์วรรคสองนะครับ สิ่งที่เติมเข้ามาเพื่อรองรับว่า เหตุที่ศาลไม่ได้
สั่งให้ตัวพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตกไป แต่ให้ตกไปเฉพาะข้อความ
บางข้อความที่เห็นว่าขัดแย้งนั้น ก็เห็นว่าอาจจะทำให้ตัวพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญฉบับนั้นมีข้อความที่ไม่สมบูรณ์นะครับ เพราะฉะนั้นในวรรคสามที่เติมขึ้น
ก็บอกว่า ถ้าศาลตัดสินเฉพาะข้อความบางข้อความว่า ขัดแย้งส่วนตัวบัญญัติอื่น
ยังคงอยู่นั้น ก็ให้ศาลนั้นส่งร่างกลับคืนมายังสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาได้พิจารณา
อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเติมข้อความให้สมบูรณ์เสีย แล้วเป็นกฎหมายที่ใช้ได้ แต่การเติมข้อความ
หรือแก้ไขข้อความเพื่อให้สอดคล้องกันนั้นจะต้องไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญอีกนะครับ
แล้วก็ดำเนินการเสนอต่อไป ในวรรคสุดท้ายก็คือ เมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนั้นได้ถูกตรวจสอบจากศาลรัฐธรรมนูญว่า มีความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
แล้วนั้น ก็เลยต้องเขียนรองรับไว้ว่ากรณีดังกล่าวนี้จะนำพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญฉบับนั้นมาเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้วินิจฉัยว่ามีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญอีกมิได้ เพราะได้ถูกตรวจสอบตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นก็เลยยกเว้นว่าจะดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิกเองจะเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยเข้าไปอีกว่า ตัวร่างพระราชบัญญัตินั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ครับ มาตรา ๒๐๗ คือกรณีที่เป็นคดีต่อศาลในภายหลังศาลก็จะส่งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยอีกไม่ได้ เพราะถือว่าชอบไปแล้วตั้งแต่ต้น ตรงนี้คณะกรรมการขอประทานโทษว่า ขออนุญาตเติมอีก ๒ มาตรา ซึ่งหายไปนะครับ ซึ่งพิมพ์ตกไป คือ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๒๐๗ และขอเติมว่า มาตรา ๒๓๘ หรือมาตรา ๒๔๘ มาตรา ๒๓๘ คือ เรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า มีกฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนูญ ส่วนมาตรา ๒๔๘ นั้น ที่เพิ่มมาใหม่ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า กฎหมายใดมีข้อความขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ครบถ้วนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยมีไหมครับ ท่านการุณกับท่านศิวัชครับ เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ นะครับ มาตรานี้อะยากให้ท่านดูประกอบนะครับ เพื่อนสมาชิกครับ ต้องช่วยกันหน่อยนะครับตรงนี้ ต้องไปดูประกอบมาตรา ๑๓๕ ด้วยนะครับ ท่านครับ ดูเฉพาะในส่วนกับที่กรรมการเพิ่มเติมนะครับ มาตรา ๑๓๖ วรรคที่ ๒ ก่อนนะครับ ท่านช่วยดูมาตรา ๑๓๖ วรรคที่ ๒ ก่อนนะครับ ให้ดูเทียบกับมาตรา ๑๓๕ เรื่องมตินะครับ เน้นตรงที่มตินะครับ ท่านดูมติมาตรา ๑๓๕ คือ พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญเป็นลักษณะพิเศษ ถือเป็นกฎหมายพิเศษ แม้จะไม่เทียบเท่ารัฐธรรมนูญ แม้จะไม่เทียบเท่ารัฐธรรมนูญ เป็นเพียงพระราชบัญญัติธรรมดา มีศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ถือเป็นพระราชบัญญัติธรรมดานั้นแหละ แต่มีศักดิ์ชื่อให้มันเพราะเท่านั้นเองก็ตาม แต่ระบบของรัฐธรรมนูญนี้ได้บอกไว้ว่า วิธีการรับหลักการคือวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ ให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภานะครับ อันนี้เป็นเสียงข้างมากของแต่ละสภา ท่านดูมาตรา ๑๓๕ วรรคสองนะครับ พอวาระที่ ๓ ที่นี้

พววาระที่ ๓ นี้บอกว่า เสียงนี้จะต้องมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
ของแต่ละสภา -----

- ๑๐๖/๑

เอาละครับ ที่นี้พอมาดูเทียบเคียงครับ มาตราที่ ๑๓๖ ที่นี้ ท่านประธานครับ นี่คือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ไปผ่านการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญบอกว่า ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแล้ว พอส่งกลับมามาให้ผู้แทนก็ตาม มาให้ สว. ก็ตาม ท่านดูมติครับตอนนี้ ปรับปรุงแก้ไขตอนนี้ ให้ใช้เสียงข้างมากของแต่ละสภา ผมเห็นว่าของที่เคยผิดแล้วนะครับท่านประธานครับ อันนี้พวกเราเคยผ่านสิ่งเหล่านี้มาในการยับยั้งกฎหมายที่ส่งศาลรัฐธรรมนูญ และมีปัญหาอย่างนี้มาเรื่อยๆครับ อย่าลืมนะครับ พอถอยกลับมา มาให้ฝ่ายผู้แทนมักจะตั้งต้นและวิธีการแก้ไข มักจะใช้คำที่เสียงข้าง เสียงขวา หลบไปหลบมา แต่แท้ที่จริงก็คล้ายเกือบของเดิม เราเคยเจอครับ เราเคยเจอครับ เกือบคล้ายของเดิมอีก ซึ่งมันก็จะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญอีก และจะใช้เสียงข้างมากของฝ่ายผู้แทนอีก เหมือนกันอีก ตอนนี้เสียงข้างมากนะครับ ไม่ใช่เสียงเกินกึ่งหนึ่งนะ ท่านเห็นไหมครับ พอไปที่วุฒิสภา ถ้าวุฒิสภานั้นนะครับ พลาดนะครับ ผู้แทนอื่นอีกนะครับ ก็ฟังอีกเหมือนกัน ผิดครับตรงนี้ ต้องยึดหลักการเดิมครับ ยึดหลักการมาตรา ๑๓๕ (๒) คือ ต้องใช้เสียงหรือมติมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา จึงจะถูกต้องนะครับ อันนี้วรรคที่ ๒ นะครับ ดูท่าทาง อ้อ กรรมวิธีการยอมง่ายจังทำไมตอนนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ จะบันทึกให้ชัดใหม่ครับ เดียวครับ พอตีมันเป็นสาระครับ ท่านการุณจะบันทึกให้
ครบไหม

นายการุณ ไสงาม : ครบแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครบแล้วนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมวิธีการ ขอขอบคุณท่านการุณ ไสงาม ครับ คืบนี้
ท่านการุณขออะไร กรรมวิธีการก็ยอมหมดนะครับ ให้รีบขอนะครับ ในวรรคที่ ๓ นี่นะครับ
กรรมวิธีการเขียนว่า บรรทัดที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ นี่บอกให้แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้ใช้เสียงข้างมาก
ของแต่ละสภานั้นนะครับ ท่านการุณมีเหตุผลดีครับ เมื่อดูกับ ๑๓๕ นี่ขออนุญาตแก้ไข
เป็นว่า ในการแก้ไขให้ใช้เสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง นะครับ ให้ใช้คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง

ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา ครั้น ขออนุญาตใช้คำ ในมาตรา ๑๓๕ (๒) มาใส่ใน ๑๓๖ วรรคสามครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กว้างหนึ่งของ ๒ สภาด้วย ของแต่ละสภาหรือเปล่าครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ของแต่ละสภาครับ ท่านการุณเรียบร้อยใหม่ครับ

นายการุณ ไสงาม : สำหรับวรรคที่ ๓ ที่ขอไว้ก็เรียบร้อยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ นะครับ สสร. ครับ ดูวรรคที่ ๔ ต่อครับ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญตามมาตรา นี้แล้ว จะดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ ๒๐๗ ๒๓๘ และ ๒๔๘ ไม่ได้นะครับ ความหมายเป็นอย่างนั้นนะครับ ท่านครับ ผมเห็นว่าคงไม่น่าจะได้หรอกครับ เพราะการเสนอไปตามวรรคสาม ท่านอย่านี้ก็ไม่ขัดอีกนะครับ ตามวรรคสามที่บอกแก้ไขและเกินกึ่งหนึ่งที่เมื่อก็ที่ขอกันแล้วนี่เมื่อก็นี้ครับ คือศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้ว ไม่ชอบแล้ว ส่งกลับมา พอส่งกลับมา มาถึงผู้แทน ผู้แทนทำเสร็จ สว. ทำเสร็จ เสร็จไปแล้วปรากฏว่าดูตอนนั้นก็อาจจะดูว่าเหมือนกับไม่ขัดรัฐธรรมนูญ เผลอ ๆ อาจขึ้นทูลเกล้าฯ ไปแล้วอีก ๒ จังหวะครับ ถ้ายังไม่ขึ้นทูลเกล้าฯ บางทีคนไปพบ ใ้หยหาขัดรัฐธรรมนูญอีกเหมือนกันรอบสอง แต่ถ้าท่านห้ามตามวรรคสองเอาไว้ น็อก (Knock) เลยที่นี้ ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนี้กลายเป็นชอบด้วยรัฐธรรมนูญจนกว่าจะฉีกทิ้ง จนกว่าจะยกเลิก ไม่ได้ครับ ไม่ได้เลย -----

โดยเฉพาะตอนนี้มันเป็น ๒ จังหวะนะครับ เพราะท่านถอยกลับมาแก้จากการ ผิดรัฐธรรมนูญแล้ว อย่างนี้ถ้าแก้ครั้งนี้จะชอบด้วยรัฐธรรมนูญทั้งหมดนะครับ อาจขัดได้ พออาจขัดได้นี้ ถ้าท่านห้ามตามวรรคสี่ ก่อนที่จะนำขึ้นศาลเกล้าก็ยื่นศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว ตรวจพบว่า อ้าว ขัดรัฐธรรมนูญอีก ปรากฏวรรคสี่นี้บังคับ ห้ามยื่นอีก และห้ามยื่นหมดเลย ห้ามยื่นทั้งกรณี สส. สว. เข้าชื่อ กรณีขัดรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐ ห้ามอีก คู่ความในศาลไปเจอกันบนศาล อ้าว ขัดรัฐธรรมนูญ คู่ความก็ตาม ศาลก็ตาม พอเห็น ก็เลยส่งศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้เพราะบังคับ โดยมาตรา ๔ ข้อ วรรคสี่ของมาตรานี้ ท่านประธานไปขึ้นว่าความก็เจอเหมือนกันแบบนี้ ถ้าไม่ได้ แล้วกรณีที่ผู้ตรวจการก็ตามพบ หรือกรณีกรรมการสิทธิมนุษยชนพบ ก็ไปไม่ได้ อีก การขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่าห้ามจำกัดเวลาครับ เจอกันวันไหนต้องขัดรัฐธรรมนูญเมื่อนั้นครับ ท่านครับ ท่านต้องตัดวรรคสี่ออกครับ ปล่อยกว้าง ๆ ไว้นี้แหละ ถ้าเจอเมื่อไร เอาเมื่อนั้น ท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานครับ ก็อย่างที่เรียนนะครับว่า ท่านการุณขออะไรก็จะให้ นะครับ คืบนี้ นะครับ เหตุผลท่านการุณ มีดีมากครับ กรรมาธิการได้หารือกันแล้ว ก็จะขออนุญาตเอาเฉพาะ เฉพาะประเด็นที่สภา กลับมาแก้ นะครับ อาจจะโต้แย้งใหม่ได้อีก ถูกไหมครับ ท่านการุณครับ ขอตกลงหลักการ อย่างนี้ก่อน แต่ว่าทั้งฉบับนี้คงไม่ได้ เพราะว่าทั้งฉบับนี้ ศาลรัฐธรรมนูญเขาดูแล้วว่าไม่ขัด ถูกไหมครับ คือระบบของ พรบ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ก็คือว่า ก่อน พรบ. นี้ประกาศใช้นี้ ศาลรัฐธรรมนูญต้องมาตรวจสอบทั้งฉบับ ว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ นะครับ เพราะฉะนั้นลอจิก (Logic) แบบนี้ ว่าเมื่อศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบแล้วนี้ จึงไม่สามารถ มาโต้แย้งทีหลังได้อีกว่าขัดรัฐธรรมนูญอีก แต่ท่านการุณยกประเด็นว่า เฉพาะประเด็นที่ ศาลรัฐธรรมนูญโต้แย้งนี้ นะครับ ว่าขัดรัฐธรรมนูญ แล้วสภากลับไปแก้เพื่อให้สอดคล้อง รัฐธรรมนูญ สภาอาจจะโต้แย้ง อาจจะเขียนใหม่แล้วไปขัดรัฐธรรมนูญครั้งที่ ๒ อีก อันนี้ ผมคิดว่าโต้แย้งได้ แต่ไม่ควรโต้แย้งได้ทั้งฉบับ ขออนุญาตหารือประเด็นนี้ก่อนนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวท่านการุณต่อเนื่องครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อเนื่องเลยนะครับ การุณ
สสร. นะครับ ท่านประธานครับ คือทั้งฉบับนี้ นะครับ อาจจะมีบางส่วนอย่างที่ว่านี้
พอวินิจฉัยว่าขัด ถอยกลับมา มาแก้ กรณีหลักการที่ท่านเสนอ กรรมาธิการเสนอคือว่า
เฉพาะส่วนที่แก้ นี้ อาจจะมีขัดอีกก็ได้ ให้สามารถวินิจฉัยได้ แต่ใช้ส่วนที่เคยวินิจฉัย
ส่วนอื่นแล้วบอกว่าไม่ขัด ไม่ควรที่จะขึ้น ยื่นได้ ท่านประธานครับ ท่านเคยเห็นคำพิพากษา
ศาลฎีกาใหม่ ศาลฎีกานะครับ แม้แต่ที่ประชุมใหญ่ยังเคยกลับคำวินิจฉัยคำพิพากษาของ
ที่ประชุมใหญ่เองอีกก็ยังคงครับ อย่างว่าแต่ศาลฎีกาฉบับธรรมดาเลยครับ
ศาลรัฐธรรมนูญก็เหมือนกันครับ ท่านประธานครับ ไม่ควรจี้รั้งยั้งยั้ง ณ เวลานั้นหนึ่ง
เวลาหนึ่ง สถานการณ์หนึ่ง และองค์กรรัฐธรรมนูญ เช่น อาจจะมีคุณกระทะมล
ทองธรรมชาติ เป็นต้น อะไรอย่างนี้ สมมุติ นะครับ วินิจฉัยเรื่องนี้แบบหนึ่ง แต่ ณ อีกวัน
หนึ่งท่านครับ อาจไม่ใช่ก็ได้ เพราะตุลาการรัฐธรรมนูญมีเปลี่ยน และประเด็นเดียวกัน
เรื่องเดียวกัน อย่างเดียวกัน อาจเกิดขึ้นอีก และเรื่องเกิดขึ้นอีกนั้นอาจเป็นเรื่องใหม่
และศาลรัฐธรรมนูญอาจรับวินิจฉัย วินิจฉัยแล้วปรากฏว่ากลับคำวินิจฉัยของ
ศาลรัฐธรรมนูญเอง เห็นใหม่ครับ กรณีเหตุอย่างนี้อาจเกิดขึ้นได้ในวันข้างหน้า
เพราะฉะนั้นวรรคนี้ครับ ท่านต้องปล่อยวางเอาไว้ ถ้าหากเห็นว่าขัด และมีขัด และถ้า
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าขัด แม้จะเคยวินิจฉัยแต่ก่อนว่าไม่ขัด ก็ต้องขัดครับ ท่านครับ
เพราะฉะนั้นดีที่สุดที่ท่านครับ ต้องตัดวรรคสี่ออกเลย ออกเลยครับ และจะเป็นประโยชน์
มากกว่า อย่าไปกำหนดขวางเอาไว้เลยครับ ไม่เช่นนั้นแล้วรัฐธรรมนูญกลายเป็นขวางการ
ขึ้นสู่การวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งมันเป็นหลักที่ไม่ชอบครับ
ขอเสนอ ขอรับรองครับ ตัดอันนี้อีกสักอันหนึ่งเถอะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวกรรมาธิการ เดี่ยวค่อยตอบก็ได้ครับ ค่อย ๆ คิดดูก่อนนะครับ ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม
สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ กราบเรียนท่านประธาน และท่าน

๒๔๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๑๐๗/๓

กรรมวิธีการยกร่างครีบท สำหรับประเด็นเรื่องข้อความในมาตรา ๑๓๕ วรรคท้ายนั้น
ผมเห็นด้วยกับท่านการุณนะครีบท แต่เห็นด้วยกับท่านไม่ทั้งหมด เห็นด้วยกับท่านครึ่งหนึ่ง
แล้วก็เห็นด้วยกับกรรมวิธีการยกร่างครึ่งหนึ่ง -----

- ๑๐๘/๑

เรียนอย่างนี้ครับว่า ในเรื่องขอข้อความตอนท้ายของมาตรานี้ที่กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเห็นชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จะดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๒๐๗ อีกไม่ได้ ผมเชื่อว่าเจตนารมณ์ของกรรมาธิการยกร่างที่เขียนบทบัญญัติ ตรงนี้เข้าไป ก็เพื่อที่จะไม่ให้มีการนำพระราชบัญญัติที่เคยเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาก่อนประกาศใช้นั้นต้องถูกนำเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญต้องตรวจสอบหรือทบทวนอยู่เรื่อย ๆ นะครับ เชื่อนั่นคือเหตุผลสำคัญ แต่ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๒๘๒ เปิดช่องให้มีโอกาสแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ ไม่ว่าจะด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ไม่ว่าจะด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาก็ดี หรือแม้แต่จำนวนของประชาชนจำนวน ๑ แสนคนก็ดี สามารถที่จะขอแก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้ ท่านประธานครับ ถ้ามีการแก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญตามกติกาในมาตรา ๒๘๒ แล้ว บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ถูกแก้ไขนั้น อาจจะมีผลทำให้ความชอบของร่างพระราชบัญญัติ ที่ครั้งหนึ่งศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยว่าชอบแล้วทั้งฉบับนั้นนี้ อาจกลายเป็นไม่ชอบก็ได้ เพราะบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้นได้ถูกบัญญัติเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ในกรณีอย่างนี้จะทำอย่างไรครับ ถ้าเรามีกติกาตรงนี้ว่า ห้ามทบทวนความชอบหรือไม่ชอบของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการที่เขียนเป็นข้อห้ามไว้อย่างนี้ อาจจะเป็นอุปสรรคต่อไปในวันข้างหน้า นี่คือนี่ที่ผมเห็นด้วยกับท่านการุณครั้งหนึ่ง แต่ที่ผมไม่เห็นด้วยกับท่านการุณอีกครั้งก็คือที่ท่านการุณบอกว่า ให้ตัดออกทั้งหมด ถ้าตัดออกทั้งหมดแล้ว แปลว่าจะทบทวนอีกครั้งเมื่อไรก็ได้ โดยไม่ต้องอาศัยเหตุการณ์หรือเงื่อนไขทางกฎหมาย ก็จะไปขัดกับบทบัญญัติของศาลรัฐธรรมนูญ ที่บอกว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนั้นต้องผูกพันองค์กรทุกองค์กรของรัฐนะครับ ก็จะไปขัดกับหลักการสำคัญในเรื่องนี้ของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าควรที่จะเขียนไว้ แต่เขียนแบบมีเงื่อนไขครับว่า กรณีใดบ้างที่จะให้สิทธิที่จะสามารถนำร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเคยผ่านการพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของศาลรัฐธรรมนูญมาแล้ว เสนอให้มีการทบทวนได้ใหม่ ต้องมีเหตุหรือมีเงื่อนไขทางกฎหมายครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ สสร. นะครับ ต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ เพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ การนำเรื่องเสนอขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญนะครับ มีเงื่อนไขของการนำเสนอตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้ก็ตามนะครับ และตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ก็ตาม ที่ สส. สว. ร่วมกันทำก็ตามนะครับ แม้แต่ของศาลที่ท่านคู่ความไปเห็นอยู่ที่ศาลก็ตามนะครับ รวมถึงองค์กรผู้ตรวจการ แล้วก็องค์กรกรรมการสิทธิมนุษยชนก็ตามนะครับ เงื่อนไขในการนำเสนอขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญ กระบวนการทั้งหลายยากมาก ยากมากจริง ๆ ท่านประธานคุณสิครับ ๖ ปีที่พวกเราทำมา เห็นไหมครับ นำกฎหมายที่เป็นเรื่องเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่ขัดรัฐธรรมนูญ นะครับ ที่จะนำเสนอสู่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยก็มีเรื่องของตัวเองครับ มีอยู่สองสามเรื่องเอง ไม่ได้เยอะเลย ๖ ปีนี้ นะครับ และผลการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญก็มีทั้งเห็นด้วย และมีทั้งไม่เห็นด้วยกับที่เราเสนอไป น้อยมากครับ การทำเรื่องนี้ เสนอเรื่องนี้ต้องผ่าน กระบวนการพิจารณา โดยสภาของเราอย่างหนักครับ ไม่ใช่รีบส่งเดช นี่เขียน ขอโทษ ไม่ใช่ว่าจะรีบคิดง่าย ๆ ทำง่าย ๆ แล้วก็พากันรวมกัน รวมกัน แล้วก็เซ็นส่งขึ้นไป ไม่ใช่ ครับ เพราะแต่ละท่านแต่ละคนที่จะมาร่วมลงนาม มีวิจาร์ณญาณในการร่วมลงนาม ทั้งสิ้น และใช้เสียงมากเลยครับ ท่านลองดูก็แล้วกัน พาชวนกันในหมู่ของพวกเรา สสร. แคร์รับรองญาติ ๑๐ คน ยังเดินแล้วเดินอีก ไหว้แล้วไหว้อีก กว่าจะครบ ๑๐ คนท่าน ไม่ใช่ ง่ายครับ กระบวนการขั้นตอนยากมาก ๆ ครับ แต่เขียนขวางเอาไว้แบบนี้ นะครับ ขัด เอาไว้แบบนี้ นะครับ จะกลายเป็นผลร้ายมากกว่าผลดี ถ้าเปิดเอาไว้ต่างหาก เป็นผลดี มากกว่าผลร้าย และยื่นไปที่ศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านอย่าคิดว่าศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยตามเรื่องตามราวให้พวกเราง่าย ๆ ครับ ถ้าไม่เข้าที่เข้าทาง นะครับ ศาลรัฐธรรมนูญสั่ง เพียบ กลับมาเลย ความมาเลยครับ ง่าย ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านก็มีดุลพินิจในการวินิจฉัย ต้องเชื่อศาลรัฐธรรมนูญด้วยสิครับและเชื่อคนที่ จะร่วมยื่น

เราต้องเชื่อคนที่พร้อมยื่นด้วยว่าเขาไม่ได้เห็นพร้อมยื่นง่าย ๆ มีดุลพินิจอย่างหนักในการคิดเรื่องนี้ นะครับ ที่จะบอกว่า กฎหมายฉบับนี้ขัดรัฐธรรมนูญ ใ้โฮ ท่านประธานครับ ไม่ใช่ตัดสินใจง่าย คิดง่าย นะครับ ขอร้องเถอะครับ ให้เอาออกเป็นผลดีมากกว่าเก็บไว้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจแล้วครับ ท่านกรรมาธิการตกลงกันได้หรือยังครับ ท่านอาจารย์สมคิดครับ เชิญ
ครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ความจริงหารือกันเรื่องวรรคอื่นอยู่ครับ ไม่ได้
หารือวรรคนี้เท่าไรนัก นะครับ แต่เรียนท่านประธานว่า ความจริงข้อเสนอของท่านสุรชัย
ก็กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับว่าจะมีประเด็นตรงนั้นอยู่ แต่ว่ากำลังหารือกันอยู่ว่า
ถ้าไม่ใช้มาตรา ๑๓๖ วรรคท้ายเลยนี้ แล้วไปใช้บทบัญญัติในมาตรา ๒๐๗ ใช่ไหมครับ
ท่านจรัญ ๒๐๗ นี่นะครับ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้ศาลมีดุลพินิจ ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีดุลพินิจเป็น
เรื่อง ๆ ไป นะครับ ท่านการุณครับว่า จะรับหรือไม่รับพิจารณาในเรื่องที่มีคนโต้แย้งว่าขัด
หรือแย้งรัฐธรรมนูญ กำลังดูเรื่องนี้ อยู่ครับ ท่านประธานครับ ก็ขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหม
ครับ ท่านประธาน จะได้ไม่เสียเวลา ก็ขอรับไปดูก่อนได้ไหมครับ แล้วพวงนี้กลับมา อีกที่
หนึ่งได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ได้ครับ ได้ ผมว่าดีครับ แล้วก็ฝากดูเสียงข้างมากของแต่ละสภานี้ นะครับ ถ้า ๒ สภา
ไม่ตรงกันนี่จะมีเงื่อนไขอะไรตอบอีกหรือเปล่าครับ หรือว่าถ้า ๒ สภา ครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาต นะครับ ท่านประธานครับ ต่อเนื่องกับ
ท่านเลขาธิการกรรมาธิการ นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ที่บอกว่า ให้ศาลพิจารณาตาม
๒๐๗ รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้ที่ ๒๐๗ เหมือนกันกับรัฐธรรมนูญฉบับเดิม มาตรา ๒๖๖
๒๖๔ ๒๖๔ นั่นคือกรณีขึ้นศาล ศาลยุติธรรมก็ตาม ศาลปกครองก็ตาม แล้วปรากฏว่า
คู่ความเห็นขัดโต้แย้งอันนี้ว่า การที่ศาลจะวินิจฉัยนั้นบทบัญญัติมันจะขัดรัฐธรรมนูญ
หรือกรณีที่ศาลเห็นเอง คือศาลที่นั่งพิจารณานะเห็นเอง ใ้โฮยา กฎหมายที่จะทำการเอา
มาวินิจฉัยนี้เป็นกฎหมายที่ขัดรัฐธรรมนูญนี้ ศาลนั้น นะครับ ศาลยุติธรรมก็ตาม

ศาลปกครองก็ตามนี้ ก็สามารถนำขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญได้ แต่คู่ความเห็นกันและได้เถียงกันนั้น คู่ความก็จะเสนอศาลโดยคำร้อง บอกว่า ศาลครับ บทบัญญัติที่ต่อไปนี้จะพิจารณาคดีเป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และถ้าศาลไม่เห็นด้วย ศาลเห็นแย้ง ศาลก็สามารถสั่งว่าไม่ขัดรัฐธรรมนูญก็ทำได้ เพราะฉะนั้นท่านครับ มาดูตรงนี้ ส่วนนี้ไม่ได้ครับ ไม่พอครับ ท่านต้องเอาออกจะเป็นประโยชน์มากกว่าเอาไว้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดียวขอไปดูก่อนนะครับ รับมาดู จะได้รอบคอบ

นายการุณ ไสงาม : จะได้รอบคอบเหวอ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ แต่เขาเข้าใจแล้วท่านพูดนะ ผมยังเข้าใจเลย ผมเข้าใจมานานแล้ว

นายการุณ ไสงาม : คือผมไม่ห่วงท่านประธานหรอกครับ เพราะท่านประธานกับผมนี้รู้ว่าเข้าใจด้วยกัน แต่ท่านกรรมาธิการผมไม่แน่ใจครับ เพราะท่านชอบซักเข้าซักออกอยู่เรื่อย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ สำหรับประเด็นในเรื่องของการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เนื่องจากเรื่องนี้เป็นครั้งแรกที่จะดำเนินการ ทางคณะกรรมาธิการก็คิดว่าที่รับมาดูนั้นสมควรแล้วนะครับ ที่นี้ในประเด็นนะครับ ที่ผมอยากจะกราบเรียน ก็คือคล้าย ๆ ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญนี้ มันจะมีเรื่องตรวจสอบในเรื่องของการตราไม่ถูกต้องนะครับ อันนั้นเป็นประเด็นหนึ่ง ก็คือ ถ้าตราไม่ถูกต้อง ถ้าศาลวินิจฉัยไปว่าการตราไม่ถูกต้องมันจะตกไปเลยครับ ส่วนข้อความถ้าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มันจะมีอยู่ ๒ ส่วนครับ ถ้าขัดในสาระสำคัญก็จะทำให้ร่างนั้นตกนะครับ แต่ถ้าขัดข้อความนั้นนะครับ

๒๕๒

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กุนที่ ๑๐๙/๓

มันจะตกเฉพาะข้อความนั้น ถ้าไม่ใช่สาระสำคัญนี้ ตรงนี้ก็คงเขียนรองรับครับ ส่วนที่ว่า
เข้ามาตรวจสอบได้อีกหรือไม่ครับ ก็ได้ฟังทางท่านสมาชิกแล้วก็อาจจะมีหนทาง
เข้ามาอีกได้ ก็อยู่ที่ดุลพินิจของศาลที่จะตรวจสอบกระบวนการนั้นนะครับ -----

- ๑๑๐/๑

แต่กระผมเรียนว่าเรื่องนี้มันจะไปพันกับในมาตรา ๒๙๕ (๒) ที่ว่ามีให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๓๖ มาใช้บังคับกับการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๖ นี้ ๒๙๖ ก็หมายถึง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับ ที่คณะกรรมการการยก ร่างจะจัดทำกฎหมายเล็กลงตั้งพรรคการเมือง คณะกรรมการการเลือกตั้ง และส่งให้ สนช. ตรงนั้นไม่ต้องมาตรวจสอบ นะครับ ที่นี้ถ้าถามว่า ถ้ากฎหมายนั้นนะครับ ๓ ฉบับ ถ้ามันเป็น บทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ในอนาคตก็สามารถที่จะเข้ามาได้ เพราะยังไม่ผ่านการตรวจสอบนะครับ ก็เรียนทำความเข้าใจในส่วนนี้ก่อน และคณะกรรมการก็ จะรับไปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ รับไปพิจารณาต่ออีกทีนะครับ มาตรา ๑๓๖ ขอแขวนไว้ก่อนนะครับ ท่านเลขาต่อ
ครับ

นายวิจักขณ์ นาควิชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ส่วนที่ ๗
การตราพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๗ คณะกรรมการ ตัดออก
มาตรา ๑๓๘ ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวครับ มาตรา ๑๓๗ กรรมการตัดออกนี้ มีท่านสมาชิกเห็นอย่างอื่นไหมครับ
ท่านการุณครับ หรือให้กรรมการเขาชี้แจงก่อนดีไหมครับ ดีกว่านะครับ อาจารย์สมคิด
ครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการครับ ความจริงมาตรา ๑๓๗ ที่กรรมการตัดออกนั้น
ก็เป็นความเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญหลายองค์กรนะครับ ที่เราไปรับฟังความ
คิดเห็นมานะครับ ว่าในมาตรา ๑๓๗ เนื้อหาเดิมคือร่าง พรบ. จะตราขึ้นเป็น
พระราชบัญญัติ ประทานโทษครับ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายร่างพระราชบัญญัติจะตราขึ้น
เป็นกฎหมายได้ ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา กรรมการได้เอามาตราขึ้นมา
อยู่ในมาตรา ๑๓๗ อยู่ในส่วนที่ ๗ นะครับ ว่าด้วยการตราพระราชบัญญัติ มีผู้โต้แย้งว่า

มาตรานี้เป็นหลักการสำคัญของเรื่องของการนิติบัญญัติ อยากให้อยู่ในมาตราต้น ๆ เหมือนอย่างรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ หน้านี้นะครับ เราก็เลยได้ย้ายมาตรานี้ไปอยู่ในมาตรา ๘๘/๑ ครับ เป็นมาตราที่ ๓ ของหมวดว่าด้วยรัฐสภา เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๓๗ ที่ตัดทิ้ง ไม่ได้ตัดทิ้งไปนะครับ ความจริงไปอยู่ใน มาตรา ๘๘/๑ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ สาระคงอยู่นะครับ ไม่ได้ไปไหนครับ ขออนุญาตผ่านนะครับ ครับ มาตรา ๑๓๘ ไม่มีการแก้ไขนะครับ มีท่านสมาชิก ท่านใดตั้งใจใหม่ครับ ๑๓๘ นี้มีของท่านการุณมั่งครับ อ้อ อาจารย์เจิมศักดิ์ก็มีอยู่พรรคหนึ่งนะครับ เดี่ยวนะครับ ๑๓๘ นี้มีหลายพรรค หลายอนุ
 นะครับ เอาของท่านการุณก่อนแล้วกันครับ เดี่ยวนะครับ โทษที่ ของท่านการุณอยู่ในกลุ่ม
 ท่านพิเชียรตั้งแต่ (๒) ครับ ท่านการุณหรือท่านพิเชียรครับ เห็นยกมือ อ้าว ถ้าท่านการุณ
 ยกแล้ว ก็ให้ท่านการุณเลยครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม นะครับ
 สสร. ครับมาตรา ๑๓๘ นี้ ว่าด้วยเรื่องการเสนอร่างพระราชบัญญัติ นะครับ อันนี้ตั้งใจอยู่
 ที่ (๔) นะครับ ที่ (๔) ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านการุณครับ ของท่านการุณ (๔) เดี่ยวขอเอาเป็นวงเล็บไว้ดีกว่านะครับ จะได้
 ไม่สลับไปสลับมา

นายการุณ ไสงาม : ได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 มีของท่านอื่นก่อน ก่อน (๔) นะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ของผมมี (๓) ครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ของท่าน ไม่ใช่ของท่านการุณหรือครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : พอดีมาตรานี้ ผมก็แปรด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่ แปรแล้วเป็นของใครครับ ของคนตัวจริงนะครับ

๒๕๕

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๑๐/๓

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ขออนุญาตเรียนท่านประธานครับ คือในมาตรานี้ของกระผมเอง ผมแปรไว้ใน (๓) ผมให้ตัดออกทั้งวงเล็บครับ แล้วก็ของท่านการุณแปรลดจาก ๒๐,๐๐๐ คน เหลือ ๕,๐๐๐ คนครับ ผมขออนุญาตอภิปรายเหตุผลที่จะให้ตัด (๓) ออก สั้น ๆ ครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ๆ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ก็ขออนุญาตนะครับ ว่าที่กระผมได้แปรญัตตินะครับ ในมาตรา ๑๓๘ นี้ครับ ข้อความคือว่า ภายใต้บังคับของมาตรา ๑๓๔ -----

- ๑๑๑/๑

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยนະครັບ คือ (๑) นี้ กรม. (๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า ๒๐ คนนະครັบ แล้วก็ (๓) นี้ก็คือศาลหรือองค์กฤษฎิระตามรัฐธรรมนูญนະครັบ เฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดองค์กร และกฎหมายที่องค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการนະครັบ คือกระผมเห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ น่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัตินະครັบ ส่วนศาลนี้หรือองค์กฤษฎิระนี้ ถ้าหากว่าจะตรากฎหมายหรือจะออกกฎหมายใดมานี้ ก็น่าจะเสนอผ่านทางสภานิติบัญญัตินະครັบ ท่านประธาน ไม่ควรที่จะเป็นผู้ริเริ่มเสนอเองนະครັบ อันนี้ก็เป็นเหตุผลหลักนະครັบ ที่กระผมเสนอให้ตัดออกนະครັบ แล้วก็เกรงว่าทางศาลแล้วก็ทางองค์กฤษฎิระต่าง ๆ อาจจะมีการออกกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งทางฝ่ายนิติบัญญัติเองนี้อาจจะไม่ทราบหรือไม่เข้าใจ ไม่รับรู้มาก่อนนະครັบ ตรงนี้ที่ผมก็คิดว่าน่าที่จะตัดออกนະครັบ ท่านประธานนະครັบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นະครັบ ๆ เดี่ยวกรรมาธิการตอบนະครັบ ของกลุ่มท่านอาจารย์วิชัยนี้ยังติดใจใหม่ครັบ เชิญ
ท่านอาจารย์พรณรายนະครັบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร : เรียนท่านประธานสภาที่
เคารพ ดิฉัน พรณราย แสงวิเชียร สสร. นะคะ ในเหตุผลของการขอแปรญัตติในมาตรานี้
ก็เป็นเหตุผลเดียวกับมาตรา ๑๓๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ชี้แจงชัดเจนดีแล้วไม่ติดใจจะ
ขอถอนคะ ขอขอบคุณคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ส่วนข้อความเดิมของท่านตอนท้ายก็ย้ายมาจาก (๔) ขึ้นมาเฉย ๆ นະครັบ ครັบ ท่าน
อาจารย์เจิมศักดิ์ อยู่ (๖) ครັบ เพิ่มวรรคหกเดี่ยวก่อนนະครັบอาจารย์ครັบ ให้กรรมาธิการ
ตอบในส่วน (๓) ก่อนนະครັบ จะได้จบตรงนี้ไปเลยครັบ เชิญครັบ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
นະครັบ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการนະครັบ ความจริงก็เป็นเหตุผลที่กลุ่มท่านวิชัย ขอ
อนุญาตเอ่ยนาม ท่านพรณรายได้พูดไปแล้วนະครັบว่า (๓) นี้ก็เป็นเรื่องกฎหมายธรรมดา
โดยทั่วไปนະครັบ ใน ๑๓๔ (๓) นี้ความจริงก็ลัดกับมาตรา ๑๓๔ (๒) ซึ่งเป็นเรื่องของ

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เมื่อเราผ่านมาตรา ๑๓๔ (๒) มาแล้วนะครับ ว่าให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญและศาลสามารถริเริ่มเสนอกฎหมายได้เท่านั้น ไม่ใช่อำนาจอนุมัติกฎหมาย แล้วก็เรามีประสบการณ์เรื่องการแทรกแซงขององค์กรอิสระและศาลทั้งหลาย นะครับ ก็จะขออนุญาตยืนยันครับว่า มาตรา ๑๓๘ (๓) นั้นน่าจะถูกต้องแล้วครับท่านประธานครับ แต่ว่าเนื่องจากเมื่อกรรมาธิการมาดู ๑๓๘ (๓) เทียบกับ มาตรา ๑๓๔ (๒) แล้วนะครับ คำยังไม่ค่อยไปด้วยกันครับท่านประธานครับ คำในมาตรา ๑๓๘ (๓) ใช้คำว่า ศาลหรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๑๓๔ (๒) นี้ใช้คำว่า ประธานประธานนะครับ และประธานทั้งหลาย ก็จะขออนุญาตตัดคำว่า ประธาน ใน มาตรา ๑๓๘ (๒) ด้วยครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๓๘ นะครับ ได้ใหม่ครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ขอตัดใน มาตรา ๑๓๘ (๒) ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือก็กับ กับคือร่างเดิมของกรรมาธิการนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกไม่เห็นด้วยมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าเห็นชอบตามที่กรรมาธิการเสนอ นะครับ อันนี้ท่านพิเชียรกรรมาธิการตอบชัดแล้วครับ ก็แค่เสนออย่างเดียวครับ พิจารณาก็คงอยู่ในสภาอย่างเก่าครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แต่ารู้สึกใน อันนี้ผมขออนุญาตเรียนถามนะครับว่า ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ปี ๒๕๕๐ เปิดโอกาสให้ริเริ่มอย่างนี้ได้หรือเปล่าครับ รู้สึกไม่มีนะครับ อันนี้ท่านริเริ่มขึ้นมาใหม่ใช่ไหมครับ เพราะผมดูจากรัฐธรรมนูญ

ปี ๒๕๔๐ นี้ ศาลกับองค์กรอิสระไม่มีสิทธิเสนอพระราชบัญญัติใดเลยนะครับ
ท่านประธาน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสาระสำคัญที่อยากจะให้พิจารณานะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขออนุญาตช่วยก็แล้วกันนะครับ คือเดิมทีนี้ศาลนี้อยู่กระทรวงยุติธรรม ตอนหลังศาลนี้เขา
แยกออกนะครับ ก็เลยมีปัญหาเกิดขึ้นนะครับ ตอนนี้อยู่ศาลเขาแยกจากกระทรวงแล้วไม่
มีเจ้าภาพครับ เขาแค่เสนอเท่านั้นเองครับ กรรมการตอบชัด ๆ อีกที่ครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ก็จะเป็นอย่างที่ท่านประธานว่านะครับก็คือว่า ศาลและองค์กรอิสระนั้นไม่ได้มีฝ่าย
บริหารเป็นเจ้าภาพให้โดยตรง นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในอดีตที่ผ่านมาถ้ายอมให้ฝ่ายบริหารแก้ไขกฎหมายของศาล
และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญได้ โดยฝ่ายนั้น ๆ ไม่สามารถแก้ไขได้เลย ปัญหาจะ
เกิดขึ้นครับ -----

ฝ่ายบริหารก็อาจจะลิดรอนอำนาจ ขอเสนอแก้ไขหลายเรื่องนะครับ ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ อันนี้เป็นเหตุผลสำคัญครับ ที่เราอยากให้เสนอให้เขาริเริ่มได้ แต่ผมย้ำอีกทีนะครับ เขาไม่ได้มีอำนาจนิติบัญญัติในการอนุมัติแต่ประการใด เป็นแต่เพียงอำนาจริเริ่มเท่านั้น อำนาจนิติบัญญัตินั้นเป็นอำนาจของรัฐสภาอยู่ดีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พอเข้าใจไหมครับ ท่านพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือนิดเดียวเองครับท่านประธาน คือตรงนี้นี่มันจะมีปัญหาอยู่นิดเดียวในอนาคตนะครับว่า ผมหวังเกรงว่าจะเป็นการขยายอำนาจหรือว่าเพิ่มอำนาจให้กับฝ่ายศาลและองค์กรอิสระนะครับ มันจะเข้าข่ายลักษณะโอเวอร์พาวเวอร์ (Over power) หรือเปล่านะครับ ซึ่งตรงนี้ผมหวังเกรงนะครับ เพราะว่าเรียนตามตรง อย่างศาลนี้ ก็มีอำนาจมากอยู่แล้วนะครับ มีส่วน เพราะเป็นอำนาจที่ ๓ อยู่แล้ว องค์กรอิสระนี้มีผู้กล่าวกันว่าขณะนี้เกือบจะเป็นอำนาจที่ ๔ อยู่แล้ว แล้วก็แต่เดิมนี่ไม่มีอำนาจในการที่จะริเริ่มเสนอร่างพระราชบัญญัติเองนะครับ แต่ว่าอันนี้เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้อำนาจที่ ๔ อำนาจที่ ๓ นี้ ผมหวังเกรงนิดเดียวว่ามันจะเป็นการเข้ามาแทรกแซงอำนาจนิติบัญญัติหรือไม่ แล้วก็จะทำให้อำนาจขององค์กรอิสระเหล่านี้ในระยะยาวนี้จะยิ่งขยายตัวแล้วก็จะทำให้การตรวจสอบนี้ หรือถ่วงดุลโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนี้จะยากลำบากขึ้นในอนาคตหรือไม่ เท่านั้นแหละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านพิเชียรครับ มาตรา ๓๓๖ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นะครับ ให้องค์กรอิสระ ๓ องค์กร สามารถเสนอแก้ไขกฎหมายได้ภายใน ๕ ปี เขาก็ยังให้อำนาจอยู่นะครับ ไม่ใช่ว่าเพิ่งจะมาเริ่มอันใหม่ตรงนี้นะครับ ท่านจะยืนยันไหมครับ ผมจะถามมติแล้วครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ยืนยันครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑๓๘ (๓) นะครับ กรรมการขอปรับถ้อย ไม่ได้ปรับ
 นะครับ กรรมการไม่ได้แก้ไขนะครับ สมาชิก คือ ท่านพิเชียรขอตัดออก ถ้าท่านเห็นด้วย
 กับกรรมการที่คงร่างกรรมการเดิมใน (๓) ดังกล่าวให้กด เห็นด้วย หากต้องการให้ตัด
 ออก ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านที่เพิ่งเข้ามา นะครับ มาตรา ๑๓๘ (๓) นะครับ กรรมการไม่ได้แก้ไข หาก
 ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับท่านพิเชียร
 ที่ให้ขอตัดออก ให้กด ไม่เห็นด้วย ครับ ลงคะแนนครบถ้วนหรือยังครับ มีท่านใดยังไม่ลง
 มีไหมครับ ครับ ท่านวิชัยลงได้ไหมครับ ท่านวิชัยคนเดียวนะครับ ปิดการลงคะแนน
 นะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ท่านวิชัยเห็นด้วยไหมครับ หรือไม่เห็นด้วย
 เห็นด้วย ๖๑ ไม่เห็นด้วย ๔ ไม่ลงคะแนน ๑ บวกท่านวิชัยนะครับ เป็น ๖๒ นะครับ เป็นไป
 ตามกรรมการนะครับ

๒๖๑

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมีร ๑๑๒/๓

พิจารณา (๓) ไปแล้วนะครับ (๔) ไม่มีนะครับ ของท่านวิชัย (๔) ไม่มี
นะครับ ท่านการุณ มี (๔) นะครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร.
นะครับ (๔) คือผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ คน เข้าชื่อเสนอกฎหมาย
ตามมาตรา ๑๕๙ ของกรมการคือ ๒๐,๐๐๐ ชื่อ แต่เดิมเรื่องนี้ก็คือ ๕๐,๐๐๐ ชื่อครับ
ประชาชนมีสิทธิ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ เข้าชื่อกันจึงจะทำเรื่องนี้ได้ กรมการก็ลดจำนวน
ลงมาเหลือ ๒๐,๐๐๐ ชื่อ -----

- ๑๑๓/๑

ผมเองก็ได้ดู ได้รู้ ได้เห็น การที่ประชาชนทำเตรียมเรื่อง รวมเรื่อง รวมชื่อ เพื่อจะเสนอชื่อ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ นะครับ เห็นด้วยความยากลำบากครับ ๖ ปีเขาเสนอร่างกฎหมายหรือร่างแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอยู่ฉบับ ๒ ฉบับ และได้พิจารณา พิจารณาก็ไม่ผ่านอะไรอย่างนี้ นะครับ นี่คือ ๖ ปีครับ โดยหลักแล้วประชาชนนะครับ น่าจะมีสิทธิในจำนวน ๖ ปี นี้ได้ สักปีละ ๒ ฉบับ คือประมาณสัก ๖ ปีก็คือประมาณสัก ๑๒ ฉบับ ก็น่าจะพอใช้ได้ครับ แต่ที่ทำอย่างนี้ไม่ได้เพราะอะไรครับ ทั้ง ๆ ที่ประชาชนเขาเดือดร้อนและก็อยากจะแก้ไขกฎหมายหรือร่างกฎหมายมากมาย แต่ประชาชนทำไม่ได้ เพราะทำด้วยความยากลำบาก และลงทุนมาก ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ท่านประธานครับ เป็นลำบากครับกว่าจะเรียกรวบรวมเงินกันมาเพื่อจะทำเรื่อง ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ท่าน ทั้งบัตรประชาชน ทั้งทะเบียนบ้าน ทั้งอะไรต่าง ๆ แล้วมาร่วมเซ็นชื่อ มาเซ็นรับรอง คนตาย คนเจ็บ คนป่วย เซ็นขาด เซ็นไม่ครบ เซ็นใหม่ เซ็น กว่าจะเข้าไปตรวจสอบไปอะไรต่าง ๆ หลักเกณฑ์ยากมาก เอาล่ะครับ เป็นอันว่า ๕๐,๐๐๐ ชื่อนั้นยากมาก ผมก็ยังเห็นว่าแม้แต่กรรมวิธีการลดลงมาเหลือ ๒๐,๐๐๐ ชื่อ ก็เป็นเรื่องยากมาก ท่านประธานครับ ๕,๐๐๐ ชื่อนี้ก็เต็มกลืนแล้วละครับที่ผมเสนอนี้ ท่านลองเถอะครับ ท่านกรรมวิธีการที่ท่านคิดว่าง่าย ถ้าเราคิดว่าทำได้ นะครับ ๕,๐๐๐ ชื่อ ท่านลองดูสักเรื่องเถอะครับ ผมจะเอาร่างพระราชบัญญัติสักเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณควรทำ ควรอย่างยิ่ง เช่น ร่างพระราชบัญญัติ ปปช. นี้แหละ ไม่ต้องเอาไกล ผมนี้ ท่านกล้านรงค์นี่ใกล้ ๆ มีบางประเด็นที่ควรแก้ อยู่ เห็นชัด ๆ อยู่นี้ ท่านลองหารายชื่อสัก ๕,๐๐๐ ชื่อ ไปช่วยสนับสนุนการเสนอร่างกฎหมายเอาไว้เถอะครับ ยากมากครับ ไม่ต้อง ปปช. ครับ เอานั่นอีกครับ เอา กกต. ก็ได้ มีหลายบทบัญญัติใน กกต. ที่อยากจะแก้ รอกา สัก ๕,๐๐๐ ชื่อ มาดูเถอะครับ ผมจะเตรียมร่างให้ และมีร่างอยู่ในมือหลายสิบฉบับแล้ว ด้วย ไม่ใช่ฉบับสองฉบับ หลายสิบฉบับนะครับที่อยู่ในมือผมขณะนี้ ที่เตรียมไว้ ๆ ถ้าเผื่อนี้ นะครับจะใช้งาน อยู่ในคอมพิวเตอร์ (Computer) ที่ทำยกร่างเอาไว้ ๆ บางเรื่อง บางประเด็น นะครับ ท่านครับ ขอความกรุณาท่านลดลงมาเถอะครับ ขอสักครั้งหนึ่งเลยครับ ถ้าท่านทำเรื่องนี้ได้จะเป็นกุศลร่วมกันกับพี่น้องประชาชน ผมเชื่อประชาชนจะปรบไม้ ปรบมือเฮฮามากครับ ก็ขอสั้น ๆ แค่นี้แหละครับ เหตุผลเรื่องนี้มันดูง่ายฟังง่ายครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ต่อรองสักหมิ่นหนึ่งได้ไหมครับ คนละครึ่ง เดี่ยวมันง่ายไปก็ยุ่งเหมือนกัน ยากไปก็ยุ่งครับ
เชิญท่านสมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์
กรรมการครับ ความจริงตัวเลขเรื่อง ๕๐,๐๐๐ หรือเท่าไรนี่นะครับเป็นตัวเลขที่คุยกัน
มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๐ นี้มีคนคัดค้านมากนะครับว่า ๕๐,๐๐๐ นี้จำนวนน้อยเกินไป
นะครับ แต่ว่าตัวเลขก็มาลงที่ ๕๐,๐๐๐ ท่านประธานเอง ผมเองก็อยู่ในที่ประชุมด้วย ก็
คิดว่า หลายคนก็บอก ๕๐,๐๐๐ ถ้าเป็นนักการเมืองไปหาทานี่หาง่ายมากนะครับ
แต่ถ้าเป็นประชาชนก็อาจจะยากหน่อย ตัวเลขนี้เป็นตัวเลขที่เราพิสูจน์แล้วครับว่า
๕๐,๐๐๐ มีปัญหา แต่ความจริงตัวเลข ๕๐,๐๐๐ ที่มีปัญหา ไม่ใช่ตัวเลขของ ๕๐,๐๐๐
ด้วยตัวเอง แต่เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปครับ ว่าในกฎหมายลูกที่ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอนี้
ไปสร้างปัญหาขึ้นมากกว่านั้น ด้วยการบอกว่า ๕๐,๐๐๐ ชื่อนี้ต้องมีสำเนาบัตรประชาชน
และมีสำเนาทะเบียนบ้านด้วยนะ ปัญหาคงอยู่ที่ตรงนี้มากกว่าเรื่อง ๕๐,๐๐๐ หรือ
๒๐,๐๐๐ หรือ ๕,๐๐๐ ผมจึงคิดว่าตัวเลข ๒๐,๐๐๐ ที่กรรมการไปรับฟังความเห็นมา
ทั่วประเทศนี้ประชาชนยอมรับนะครับว่าดีมาก ตัวเลขที่ ๒๐,๐๐๐ นี้ ๒๐,๐๐๐ เป็นตัว
เลขที่ดีแล้ว ยังอยากขอหรือว่าคืบนี้ท่านการุณยังไม่ได้ยอมกรรมการเลยนะครับ ก็
๕,๐๐๐ นี้ ผมคิดว่าน้อยเกินไปนะครับ ผมคิดว่าตัวเลข ๒๐,๐๐๐ น่าจะเป็นตัวเลขที่
เหมาะสม เราลดลงมาเกินครึ่งแล้วนะครับ ๕๐,๐๐๐ นี้ลดมาครึ่งหนึ่งคือ ๒๕,๐๐๐
นะครับ นี้ลดลงมาเกินครึ่งอีก ถ้าเป็นสินค้านี้ก็ขาดทุนหมดแล้วครับ ขออนุญาต ๒๐,๐๐๐
นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์รุจิราครับ แล้วคุณหมอบุชชัยครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : มีสิทธิพูดเพราะอยู่ในชุดนี้ด้วยนะคะ
ขอสนับสนุนกรรมาธิการยกร่างในส่วนที่ท่านการุณขอ ๕,๐๐๐ คนนั้นนะคะ ในความเป็น
จริงบางสถาบันการศึกษาที่มีลูกศิษย์เยอะ ๆ นี้คะ ๑๐,๐๐๐ ยังได้ ๒๐,๐๐๐ ก็ไม่ยากเลย
นะคะ เพราะฉะนั้น ๒๐,๐๐๐ นี้ก็ถือว่าลดลงจาก ๕๐,๐๐๐ น่าจะพอแล้วคะ

- ๑๑๔/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ของอาจารย์รุจิราแปรตรงนี้ไว้เหมือนกันนะครับ คุณหมอชัชชัยครับ

นายชัชชัย ศุภวงศ์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม
นายแพทย์ชัชชัย ศุภวงศ์ ครับ ผมคิดว่าเราตั้งพรรคการเมือง เรายังใช้แค่ ๕,๐๐๐ คน ซึ่ง
มันตั้งง่ายมาก แต่ว่าเสนอกฎหมายนี้ กับถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เรากลับ
ให้เท่ากัน คือ ๒๐,๐๐๐ ถ้า ๒๐,๐๐๐ ในการถอดถอน ผมเห็นด้วย เพราะว่าจะได้ไม่มีการ
กลั่นแกล้งกัน แต่ว่าเสนอกฎหมายผม แค่มั่นเดียวก็น่าจะลำบากแล้ว ก็ขอเสนอ
๑๐,๐๐๐ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์
ปิ่นทอง เดิมผมมีความรู้สึกที่ ๕๐,๐๐๐ นี่น่าจะง่ายนิดเดียว แต่พอเข้ามาอยู่ในสภา
แล้วก็ได้คุยกับคนที่เขาล่ารายชื่อ ผมถึงรู้ว่ามันยากเย็นแสนเข็ญ นอกจากที่ท่านพูดว่า
บัตรประจำตัวประชาชน ล้าเนาะทะเบียนบ้านแล้ว กาลเวลากว่าเขาจะได้ ๕๐,๐๐๐
มันใช้เวลายาวนานมาก ก็ปรากฏว่าบางคนเสียชีวิต ปรากฏว่าในระหว่างนั้น
มีการเลือกตั้ง บางคนก็ไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง คนที่ล่ารายชื่อนี้ไม่มีทางทราบเลยครับ
ว่า ผู้นั้นไปหมดสิทธิในการเสนอรายชื่อเมื่อไร พอเสนอเข้ามาก็ถูกตัด ถูก ในที่สุดออกมา
ไม่ถึง แล้วก็ปัญหามากมาย คือเวลาปฏิบัติจริงมีปัญหา ผมยอมรับว่าผมได้ฟัง
แต่ที่ผมก็คิดว่า ๕,๐๐๐ นี่อาจจะน้อยไป ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับที่ท่านประธานลอง
ตั้งคำถามดูว่า ถ้าสัก ๑๐,๐๐๐ นี่จะเป็นอย่างไร ผมคิดว่า ๒๐,๐๐๐ นี่ก็โหดนะครับ ผม
เองนี้เคยล่ารายชื่อเพื่อที่จะฟ้องศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
กรณีที ปปช. ทุจริต แค่ ๒๐๐ นี้ ผมเกือบตายเหมือนกันนะครับ ๒๐๐ จากบรรดา สส.
และ สว. นี้ เพราะฉะนั้นถ้าใครลองจะรู้แน่ครับ ถ้าทำตรงนี้ ผมคิดว่าลองดูได้ไหมครับ
ลองดีดี่ยึดกันดูว่ามันจะเป็นไร ไอ้ตัวเลขตรงนี้ระหว่าง ๕,๐๐๐ ผมก็คิดว่าอาจจะน้อย
ไปสักนิดหนึ่ง แต่ว่า ๒๐,๐๐๐ ก็ตั้ง ค่อนข้างจะตั้ง สักหมื่นนึงจะเป็นอย่างไร ก็ลอง
พิจารณาดูนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านกรรมาธิการครับ ลองพิจารณาดูครับ สส.ไม่กี่คนยังยื่นได้ครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ สสร. นะครับ
 อันนี้ นะครับ ท่านกรรมาธิการที่เคารพครับ ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ท่านไม่เห็นของจริง
 ไม่เจอของจริง ไม่อยู่กับความเป็นจริง นะครับ ท่านอาจจะคิดว่าง่าย ผมมีข้อมูลว่า ปปช.
 ทุจริต กกต. ทุจริต ศาลรัฐธรรมนูญทุจริต ผู้ตรวจการแผ่นดินทุจริต และ ปปช. ศาลฎีกา
 แผนกคดีอาญาพิพากษาแล้วเป็นบรรทัดฐาน แบบเดียวกันเหมือนกัน ประชาชน
 ทำท่าว่ามาหา ท่านประธานครับ ท่าน พลตำรวจเอก ประทินบอกว่า คุณการุณ
 มอบข้อมูล เตรียมข้อมูล ยกวางให้เลย ผมเป็นคนยกวางให้อีกคำร้อง รับไป ไปหารายชื่อ
 ท่านครับ ๓ ปี จนเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่ได้รายชื่อ และถ้าท่านบอกว่าง่าย ขณะนี้มีเรื่องจะ
 ถอดถอน นะครับ เตรียมไว้เลยครับ และมีคาไว้อยู่นะครับ ปปช. ก็เรียกใต้สวนจบ
 ครบถ้วนแล้ว และเรียกมาให้การแล้ว ให้ถ้อยคำแล้ว ไม่ว่าจะ กกต. ชุดเก่าที่ปฏิบัติหน้าที่
 มีขอบ ขึ้นเงินเดือนตัวเอง ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๓ คน ตุลาการรัฐธรรมนูญอีก ๑๓ คน
 ปปช. ก็ชี้แล้ว ตอนนีให้เรียกมาให้การแล้ว ท่านต้องการถอดถอนใหม่ครับ กกต. นั้น
 หลุดไปแล้ว ไม่ต้องถอด ตุลาการและศาลรัฐธรรมนูญก็หลุดไปหมดแล้ว ๑๓ คน
 ไม่ต้องถอด เหลืออยู่คาอยู่ตอนนี้ หลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่ คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา
 ท่านผู้ใดยินดีครับ ลงชื่อหาให้ผมหน่อย เอลองดู หมิ่นชื่อพาท่าน หมิ่นคนพอ
 ท่านประธาน เวลาเขาจะหานะครับ ถ้าสองหมิ่นนี่ นะครับ ต้องหาเพื่อ เพื่อเป็นหมิ่น
 ชื่อเท็จจริงต้องเป็นอย่างนั้นครับ -----

ที่หาเพื่อเพราะอะไร เพราะกรณีไปลงคะแนน ไม่ลงคะแนน บัตรเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ มีสิทธิ ตัดสิทธิแล้วถูกถอนสิทธิ ถูกเพิกถอนสิทธิ ตายแล้ว อะไรแล้ว ย้ายทะเบียนไป ต่อกหาเพื่อเป็นหมื่น ๕,๐๐๐ เหมือนกัน ท่านประธานครับ ๕,๐๐๐ นี้ต่องหาเพื่อไม่ต่ำกว่าสามสี่พันนะครับ ป้องกันเหตุร้าย ท่านประธานครับ พาไปให้เขาเซ็นชื่อ มายื่นเรื่องนะครับ ชาวบ้านแม้แต่ท่านเอง ใครเองก็ตามนะ เอ๊ะ เซ็นไปนี่กู้เงินหรือเปล่า เอ๊ะ เซ็นไปนี่ไปค้าประกันใครหรือเปล่า คนไม่กล้าเซ็นชื่อให้กับใครง่าย ๆ หรอกท่าน ยากมาก ที่สำคัญนิสัยลักษณะพี่น้องเราครับ ไม่ใช่พี่น้องเราอย่างเดียว แม้แต่ที่นี่ก็ตามครับ จะมีลักษณะเหมือนกันครับ คืออะไรครับ ส่วนใหญ่ก็คือคอยคนอื่นทำก่อน จึกแล้ว ถามว่า ทำอย่างนี้ อะไรอย่างนี้มีแต่ จึกแล้ว ถ้าอย่างนั้นเอาอย่างไร ก็แล้วแต่ แต่พอทำไปผิด ปราบกฏ นั้น กูว่าแล้ว คือคอยให้มึงทำก่อน มึงทำเสร็จ กูเดินตาม ท่านประธานดูสิครับ เกษตรกรที่เป็นหนี้ ทั้งประเทศ ๓๐ ล้านครอบครัว ๓๐ ล้านคนโดยประมาณนะครับ ๑๑ ล้านครอบครัว โดยประมาณท่าน มาเรียกร้องขอให้แก้ไขปัญหานี้สินเกษตรกร มากี่คนรู้ไหม ๓๐๐ คน เพราะอะไร จึกแล้ว ก็แล้วแต่ กู นั้น กูว่าแล้ว คอยให้เขาทำก่อน พอทำเสร็จวิ่งก่อนเพื่อนเลย ผลประโยชน์ด้วย ทั้ง ๆ ที่ เป็นความทุกข์ยากของเกษตรกรแท้ ๆ ท่าน แต่ไม่มาร่วมคอยให้ทำก่อน อยู่บ้านเฉย ๆ มันเป็นลักษณะอย่างนี้ ท่านครับ ๕,๐๐๐ นี้ก็เต็มกลืนอื้อย ใครบอกว่าหมื่น ผมมีร่างกฎหมายไว้คอย ๑๐ กว่าฉบับ นี่ท่านช่วยไปรับรองหน่อยเถอะ เดี่ยวเตรียมเสนอเปิดสภาปั๊บ เลิกตั้งปั๊บ ยื่นฟ้องเลยก่อนเพื่อน ท่านที่เคารพครับ ไม่ใช่จำนวนนะครับ ท่านอย่าลืมหลักการ ท่านที่เคารพครับ ท่านอย่าลืมหลักการครับ จำนวนหมื่น จำนวนแสน จำนวนล้าน ถ้ามันผิด เราก็ไม่ยอมให้เสนอ ถ้ามันไม่ดีไม่เป็นประโยชน์และเสียหาย เราก็ไม่ยอมให้เสนอ นี่หลักการใช่หรือเปล่า แต่ถ้ามันดีสิครับ ถ้ามันเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองสิครับ คนเดียวพูด เราก็ต้องยอมรับครับ ถ้าไม่จั้นคนบอกว่า โลกกลม มันไม่ถูกกระทีบหรอกครับ แล้วตอนนี้ไปกราบไหว้คนบอกว่า โลกกลมหรือยัง ยังไม่มีใครกราบไหว้สักคนเดียว เหมือนกันครับ คนที่คิดว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์นะครับ ก่อการเบื้องต้นนะครับ ไม่ใช่ง่าย กว่าจจะรวมได้ ขอเถอะครับ ๕,๐๐๐ ท่าน ๕,๐๐๐ คนมันยากแสนเข็ญ ท่านเชื่อผมเถอะ แล้วท่านรับประกันได้เลยครับ มา ๔ ปี รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้แล้ว ๔ ปี ๒๕๔๑ สมัยประชุมของ

ผู้แทน ผมรับประกันเลยว่า ประชาชนเสนอไม่ถึง ๕ ฉบับไม่ถึง ๑๐ ฉบับ แค่ ๕ ฉบับหรือ ๑๐ ฉบับนี้ มันน้อยมากสำหรับการเสนอกฎหมายโดยประชาชน ท่าน แล้วท่านให้โอกาสอย่างนี้เพื่ออะไรครับ เพื่อให้ประชาชนเกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความรู้สึกว่าคุณเองมีส่วนร่วมในการที่จะมีอำนาจเสนอนิติบัญญัติโดยตรงได้มีส่วนร่วมที่จะรู้สึกว่าคุณเองเป็นเจ้าของกฎหมาย การสร้างให้คนประชาชนของประเทศเกิดความรู้สึกอย่างนี้ที่ดีอย่างนี้ เร็ยรู้้อย่างนี้ เป็นประโยชน์อย่างนี้ ท่านทำไมปล่อยปละละเลย ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ท่าน ทำไมไม่ให้ประชาชนเรียรู้เรื่องอย่างนี้ด้วยบ้าง ทำไมท่านรังเกียจประชาชนจังเลย ผมไม่เข้าใจท่านจริง ๆ นะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็ มีสมาชิกยกมือหลายท่านนะครับ กรรมการลองพิจารณาดูนะครับ เพื่อเป็นการประหยัดเวลา เพราะว่า ๒๐,๐๐๐ ก็คนละเกณฑ์กับถอดถอนก็ได้ครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราก็เปิดโอกาสให้เสนอร่างกฎหมายได้อยู่แล้วนะครับ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นผู้แทนประชาชน ความจริงการเสนอร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยาก แล้วก็ถ้าเป็นเรื่องความเดือดร้อนต้องการของประชาชน ผมก็เชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็พร้อมที่จะเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภาแล้วก็เสนอได้ง่ายพอสมควรครับ เราไปลดจำนวนลงมาด้วยซ้ำไปว่า เหลือ ๒๐ คนก็พอถามว่าเราคำนึงถึงประชาชนหรือยังรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมก็คิดว่าเราคำนึงถึงมาก ลดจาก ๕๐,๐๐๐ เหลือ ๒๐,๐๐๐ ฟังจากท่านการุณคนอาจจะนึกว่าเราไม่ได้ลดอะไรเลยนะครับ เราจะยื่นที่ ๒๐,๐๐๐ แต่ว่าจริง ๆ แล้วลดจาก ๕๐,๐๐๐ เหลือ ๒๐,๐๐๐ คนแล้วถ้าจะไปนี่จะมีปัญหาความวุ่นวาย ท่านการุณเข้าไปในสภาก็จะมีกฎหมายเยอะครับในสภา เมื่อกี้เห็นท่านการุณพูดว่า ผมพร้อมจะทำแล้วนี้ ผมยังคิดว่าตัวเลข ๒๐,๐๐๐ น่าจะเป็นตัวเลขที่เหมาะสมครับ ถ้าเทียบกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คนนี้ต้องเป็นผู้แทนของประชาชน ๑๕๐,๐๐๐ คนนะครับ -----

๑๕๐,๐๐๐ คนนี้ยังเสนอกฎหมายไม่ได้เลยนะครับ ต้องประกอบด้วย ๒๐ คนทั้งหมด
 อยากเรียนว่าตัวเลข ๕,๐๐๐ ของท่านการุณนี้ผมคิดว่าน้อยเกินไป แล้วก็ไม่ได้คิดว่าจะ
 อะไรมากหรอกครับ ก็คิดว่าจะเป็นปัญหาแก่สภาผู้แทนราษฎร ความจริงเรื่องการ
 สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมมีหลายช่องทางอยู่แล้ว และในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็
 เขียนเยอะพอสมควรนะครับ การเสนอร่างกฎหมาย จำนวน ๒๐,๐๐๐ นี้ ผมคิดว่าน่าจะ
 เป็นตัวเลขที่เหมาะสม สิ่งที่ควรแก้ไขคือสิ่งที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้พูดนะครับว่า ทำ
 อย่างไรให้ลดกระบวนการขั้นตอนทั้งหลาย ทั้งหมดนะครับ ที่ให้ประชาชนสามารถเสนอ
 กฎหมายได้ง่ายกว่าเดิม จำเป็นหรือไม่ ที่ต้องมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน อาจจะมี
 จำเป็นต้องมี แต่ว่าสำเนาทะเบียนบ้านจำเป็นต้องมีไหม กระบวนการเหล่านี้จะต้องมีการ
 ทบทวนนะครับในกฎหมายลูกว่า สิ่งใดก็แล้วแต่ที่สร้างเงื่อนไขจนเป็นภาระให้แก่
 ประชาชนมากเกินไป จนประชาชนไม่สามารถใช้สิทธิเสรีภาพได้ในเรื่องของการเสนอร่าง
 กฎหมายนี้ ผมคิดว่าจำเป็นต้องแก้ไข แต่ว่าตัวเลข ๒๐,๐๐๐ กรรมาธิการคิดว่าน่าจะเป็น
 ตัวเลขที่เหมาะสมแล้วครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ผมหรือท่านสมาชิกอย่างนี้ครับ ผมว่าท่านการุณนี้อธิบายชัดเจน ผมว่าเราพูดไปก็คือ
 ข้อมูลเก่าครับ ผมว่าในเมื่อกรรมาธิการยื่น ท่านการุณก็ยื่นนะครับ มันก็มีอยู่ ๒ ญัตติ
 นะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ พี่เกียรติชัยยกมือนานแล้ว

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานขอสันนิษฐาน
 คือผมคิดว่าเราประเมินลำบากว่า ๑๐,๐๐๐ นี้มันเยอะแค่ไหน ผมฝากท่านคิดนิดเดียว
 นะครับ คนที่เขามือออบ (Mob) ไปสนามหลวง ๑๐,๐๐๐ นี้ ด้วยเงินจ้างด้วยซ้ำนี้
 ยากนะครับ เมื่อกี้นี้อยู่ที่มาเดินขบวนนี้ ๓,๐๐๐ เท่านั้นแหละครับในที่สุด พอฝนตกนิด
 เดียวกลับหมดแล้ว นั่นได้เงินด้วยนะครับ อันนี้ท่านจะต้องไปเอาบัตรประจำตัว
 ประชาชนไปถ่ายเอกสารมารับรอง แล้วก็เวลาเจอคนนี้นะครับ ไปเอาบัตรสำเนาทะเบียน
 บ้าน โฉ้ย เก็บไว้ก่อนเถอะ เมื่อไรเซ็นไม่รู้ ขณะนี้ผมให้ท่านเซ็นเอาใหม่ ขอสำเนาทะเบียน
 บ้านด้วยนี้ ใครเดินให้ผมหน่อยได้ไหมครับ สำเนาทะเบียนบ้านนี้มันหาง่ายไหม คราวนี้
 ผมคิดว่าไม่ถายนะครับ แค่มีนึงนี่ก็ไม่ถาย ลองคิดดูนะครับ ผมคิดว่าไม่ถายเลย

แล้วอีกอย่างหนึ่งด้วยครับ ท่านทราบหรือเปล่าครับ เขาไม่ได้เขียนเสนอกฎหมายง่าย ๆ ด้วย บังคับว่าจะต้องเสนอในรูปแบบฟอร์ม (Form) ของกฎหมายให้เรียบร้อย ประชาชนนี้ ต้องเขียนมาตรา ๑ หมวดนี้ ๆ มาตรา ๒ แล้วก็ต้องเขียนรับกัน โอ้อโฮ ไม่ง่ายครับ ผมถามพวกเราด้วยครับ ถ้าพวกยกร่างนี้ผมยกให้ท่านมีฝีมือ แต่ถ้าให้ผมเขียนเองนี่นะครับ ผมพูดได้เลยว่าผมไม่กล้า ผมวิจารณ์ท่านง่ายกว่า แต่ว่าเวลาให้ผมเขียนนี่ผมไม่กล้า อันนี้ก็ ต้องเรียนด้วยความสัตย์จริง เพราะฉะนั้นประชาชนไม่ง่ายหรอกครับ ช่วยกันคิดประเด็นนี้ ด้วยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์ครับ อาจารย์ขอ แล้วก็ต้องให้พีเกียรติชัย ท่านอาจารย์สวิง อาจารย์กรรณิการ์เห็นใหม่ครับ พีเกียรติชัยครับ เชิญครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าไหน ๆ คืบนี้ทุกอย่างสวยงาม เป็นมาด้วยดีประนีประนอม ยอมกันบ้าง ยอมกันได้ ตกลงกันได้ คืบนี้ก็ยอมกัน จนกระทั่งแขวนกันจนเต็มตู้ไปหมดแล้ว มาถึงจุดนี้แล้วนี้ หลักคิดง่าย ๆ ไม่ต้องไปอะไรมากมายให้มันซับซ้อนวุ่นวายหรอกครับ อย่าให้มันง่ายจนเกินไป แล้วก็อย่าให้มันยากจนเกินไป แล้วผมคิดว่า ที่จริงผมฟังแล้วผมก็วิ่งเข้ามา เพราะผมคิดว่า เอามันหนึ่งนี่แหละ ไม่ง่ายเกินไปแล้วก็ไม่ยากเกินไป แล้วก็เพื่อความ มันน่าจะลงตัวเหมาะสมได้ ท่านกรรมาธิการก็ถอยไปสัก ๕๐ เปอร์เซ็นต์จาก ๒๐,๐๐๐ ก็เหลือสัก ๑๐,๐๐๐ ท่านการุณก็เพิ่มสัก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จาก ๕,๐๐๐ เป็น ๑๐,๐๐๐ ผมว่ามันก็น่าจะไปได้ มันก็ไม่ยากจนเกินไป แล้วมันก็ไม่ง่ายจนเกินไป อะไรที่พูดกันมาวุ่นวายมากมาย นี่ถ้าท่านกรรมาธิการได้เห็นด้วยกับผม ยอมกับผมบ้าง เอาลงมาเหลือสัก ๑๐,๐๐๐ เต็มที่ท่านการุณยอมผมเอง ผมว่าเราก็ไปได้ เราจะได้ไปเร็ว ๆ ไม่ต้องมาแขวนกันให้เต็มตู้หรอกครับ เอาละ ผมว่า ๑๐,๐๐๐ นะ ตกลงเสียเถอะ อย่าเสียเวลา อย่ามายืดเยื้อ อย่ามาอ้างโน้นอ้างนี้เลย ๑๐,๐๐๐ ดีแล้ว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไอ้โฮ เหมือนนายห้างเลย

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ก็ยังไม่ได้ให้ท่านเกียรติชัยเลยนะครับ คินนี้ให้
ท่านการุณไปหลายเรื่องแล้ว ความจริงลดจาก ๒๐,๐๐๐ เหลือ ๑๐,๐๐๐ ลดไป ๑๐,๐๐๐
นะครับ ของท่านการุณ ๕,๐๐๐ ขึ้นมา ๑๐,๐๐๐ นี้ ๕,๐๐๐ แค่นั้นเองนะครับ
แต่กรรมาธิการก็

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
๕๐ เปอร์เซนต์เหมือนกันครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ๕๐ เปอร์เซนต์
เหมือนกันเหวอครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ร้อยเปอร์เซนต์ ร้อยเปอร์เซนต์เหมือนกัน

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการหารือกัน
แล้วนะครับ แต่ขออนุญาตหารือท่านการุณ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้ไหมครับว่า รวมท่าน
เกียรติชัยด้วยว่า เดิมนี้เราใช้หลัก ๒๐,๐๐๐ ๒๐,๐๐๐ นะครับ คือ ๒๐,๐๐๐ เข้าชื่อเสนอ
ร่างกฎหมาย และ ๒๐,๐๐๐ ถอดถอนนี้ กรรมาธิการคิดว่า ตัวเลข ๒๐,๐๐๐ ถอดถอนนี้
ยังน่าจะยืนไว้ ถ้าเห็นด้วยหลักการกันนี้นะครับ กรรมาธิการก็จะถอยเรื่องเสนอร่าง
กฎหมายนะครับ ว่าอยากจะยืนที่หมื่นหนึ่งตามที่ท่านเกียรติชัยกับท่านอาจารย์
เจิมศักดิ์เสนอ แต่ผมคิดว่าถอดถอนนี้ไม่ควรถอยนะครับ เพราะว่าปัญหาทั้ง ๒ ด้าน
ท่านการุณพอรับได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ไอ้ ยอดเยี่ยมมากครับ ท่านประธานที่เคารพครับ คือ
อย่างนี้ การุณ นะครับ สสร. กฎหมายต่างหากครับที่ไม่ค่อยมีปัญหา ถอดถอนนะครับ
เป็นการกล่าวหานะครับ และถอดถอนจะต้องยื่นให้ ปปช. ปปช. ทำหน้าที่ในฐานะเป็น

เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และการกล่าวหาไปนั้นเพื่อทำการถอดถอน เป็นความผิดทางอาญานะครับ ปฏิบัติหน้าที่ที่ชอบ จำรวยผิดปกติ ทุกจริตคอร์รัปชันเยอะแยะเลย คนจะเห็นมือสั้นเลยนะท่าน คนจะเห็นชื่อนี้มือสั้นนะ เพราะอะไร อาจถูกแจ้งความว่าเป็นผู้ไปแจ้งข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จ เข้าคุกเองนะครับ เพราะฉะนั้นยิ่งถอดถอนนี้คนเห็นชื่อนี้มือสั้นเลย มีความผิดทางอาญาด้วยนะครับ คนเห็นชื่อนี้ คือการกล่าวหาคนนะครับ อย่างน้อย ๆ ถ้าไม่จริงครับ ความผิดฐานหมิ่นประมาทเกิดขึ้นเลย ถอดถอนนะครับ ๒๐,๐๐๐ แต่ก่อน ๕๐,๐๐๐ ไซ้ใหม่ ท่านมาเหลือ ๒๐,๐๐๐ นะครับ ผมยังอยากให้เหลือแค่ ๕๐ คนนะท่าน มันยากจริง ๆ คนจะกล้ากล่าวหาคนนะครับ ผมนี้ชื่นชมท่านจริง ชื่นชมท่านจริงเมื่อสี่ห้าวันที่แล้ว สุดยอดจริง ๆ ท่านกล้ามาก กล้าเรื่องใหญ่ด้วย เรื่องระดับร้องว่ามีการวิ่งเต้นอะไรต่าง ๆ นี้ ดินะว่า ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการรัฐธรรมนูญท่านเข้มแข็งมาก ดินะ อย่างนี้เป็นต้นครับ ท่านกล้าหาญมาก นี้ให้ผมไปเห็นชื่อร่วมกับท่านจริงนะ ผมยังมีมือสั้นเลยนะ ไม่แน่ใจเหมือนกันนะว่าจะเป็นไปได้ อยากรู้จริง ๆ ท่าน สั้นเข็นนะครับ สั้นเข็น ท่านที่กล้าหาญที่อยู่ที่นี่ลองดูเถอะ ผมมีเรื่อง คำร้อง ไม่ต้องไปถอดถอนหรอกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณครับ เดียวมันจะไป ไปแตกประเด็น

นายการุณ ไสงาม : ขอร้องเถอะท่านครับ ขอร้องครับ กรณีถ้าท่านจะลดให้มาจาก ๒๐,๐๐๐ เป็น ๑๐,๐๐๐ ขอร้อง ถ้าท่านลดก็ลดเถอะ แล้วพอไปเรื่องการถอดถอนก็ค่อยมาพิจารณากัน ท่านอย่าไปพวง แต่ผมพูดพวงเพราะว่านำเสนอพวงให้ท่านเห็นว่า ภาพพจน์ของการที่จะ คนที่จะเข็นยื่นเรื่องถอดถอนนี้ นะครับ ไม่ง่ายครับ ยากมาก อาจถูกกล่าวหาทางอาญานะครับว่าแจ้งความเท็จ คนยังไม่กล้าเข็นเลยครับ ถ้ารู้อย่างนี้นะครับ ข้อหาหมิ่นประมาทกำลังคอยอยู่ ข้อหาอีกเยอะแยะกำลังคอยอยู่นะครับ แล้วยิ่งถ้า ปปช. เรียกไปเบิกความ ให้การอันเป็นเท็จอีก เข้า ชาญอีก ๓ ข้อหาเลยที่นี่ ท่านลองดูเถอะนะครับ ขอร้องเถอะครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ แยกประเด็นพิจารณาได้ไหมครับท่าน คืออย่าเพิ่งไปพวงกัน ถ้าถอดถอนจะเท่าไร

๒๗๓

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รสรินทร์ ๑๑๗/๓

ก็อยู่ที่เหตุที่ผลมาคุยกันอีกทีหนึ่งนะครับ แต่ผมก็คิดว่า ๒๐,๐๐๐ ถอดถอน นี่มันก็ควร
ต้องยันตรงันเหมือนกันท่านการุณ มีฉะนั้นแล้วการเมืองนี่มาถอนกันทุกวันนะครับ
ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ ครับ ตัวเลข ๑๐,๐๐๐ เรื่องการเสนอร่างกฎหมาย กรรมาธิการ
ก็เห็นด้วยแล้วนะครับ ก็คิดว่าน่าจะไปได้ดี ผมขออนุญาตให้ข้อมูลท่านสมาชิกสภาว่าง
เพิ่มเติมนะครับ ในมาตรา ๑๕๙ ซึ่งก็ต้องไปแก้ตัวเลขนะครับ จาก ๒๐,๐๐๐ เป็น
๑๐,๐๐๐ นี่นะครับ เพื่อรับกันกับมาตราที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น ความจริงกรรมาธิการ
ไม่ได้เพิ่ม ท่านโทษครับ ไม่ได้ลดเฉพาะจำนวนตัวเลข จาก ๕๐,๐๐๐ เป็น ๒๐,๐๐๐
เท่านั้นนะครับ แต่ว่าในวรรคสี่ ถ้าท่านทั้งหลายได้ตามผมไปด้วยนี่นะครับ ในวรรคสี่นั้น
ความก้าวหน้ามากไปกว่าเดิมอีกในเรื่องการเสนอร่างกฎหมายนะครับ ขออนุญาตพูดไป
ล่วงหน้านิดหนึ่งนะครับ ท่านประธานครับว่า ใน ๑๕๙ วรรคสี่ ได้เขียนว่า ในการพิจารณา
ร่าง พรบ. ตามวรรคหนึ่ง -----

- ๑๑๘/๑

หมายถึง ร่าง พรบ. ที่เสนอโดยประชาชนนี้ นะครับ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต้องให้
 ผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่าง พรบ. นั้นชี้แจงหลักการของร่าง
 พระราชบัญญัติ และคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
 จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่าง พรบ. นั้น
 จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด นี่เป็นความก้าวหน้าที่
 กรรมการได้ดำเนินการไปพอสมควรนะครับ คิดว่าเป็นเรื่องใหม่ที่ท่านสมาชิกสภา
 อาจจะได้ไม่ได้ดูตัวร่าง มาตรา ๑๕๙ โดยตรง อย่างไรก็ตามแล้วแต่ นะครับ เมื่อผมเห็นท่าน
 อาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านเกียรติชัย นะครับ ก็จะขอยืนยัน อาจจะมีรวมทั้งท่านสวิงด้วย
 ขออนุญาตเอ่ยนามว่ากรรมการยังคิดว่าตัวเลขของการถอดถอนยังน่าจะอยู่ที่
 ๒๐,๐๐๐ นะครับ แต่ว่าถ้าไม่ได้โยง ๒ มาตรา เข้าด้วยกัน ก็ไม่เป็นไรครับ แต่ขออนุญาต
 ขอความกรุณาท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ได้ตกลงกันด้วย นะครับว่า เราถอนเรื่อง
 ๒๐,๐๐๐ จากการเสนอร่างกฎหมาย แต่ว่าขออนุญาตยืนยันนะครับว่า เรื่องการถอดถอนนี้
 คงต้องที่ ๒๐,๐๐๐ ผมคิดว่า น่าจะเป็นตัวเลขที่เหมาะสมแล้ว นะครับ แต่ว่าการเสนอร่าง
 กฎหมาย ๑๐,๐๐๐ นั้น รับได้ครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับเดี๋ยว ถอดถอนเดี๋ยวค่อยว่ากันอีกที นะครับ ในเมื่อกรรมการเขายอมแล้ว นะครับ
 ท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เห็นชอบตามที่กรรมการเสนอ นะครับ
 ท่านอาจารย์รุจิราครับ เพราะอาจารย์เสนอ ๒๐,๐๐๐ ไร่ ยอมกันได้ นะครับ ครับ ได้ครับ
 อาจารย์รุจิรายอมแล้วครับ

นายการุณ ไสงาม : ทางกรรมการ เฉพาะตัวนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ

นายการุณ ไสงาม : เหลือ ๑๐,๐๐๐ ไร่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ

นายการุณ ไสงาม : ของผม ๕,๐๐๐ ไร่ไหมครับ

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของท่าน ๕,๐๐๐ ท่านจะคงถอนออกไปนะครับ ก็ตกลงก็คือของท่านก็ถอนนะครับ

นายการุณ ไสงาม : คือท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงกรรมาก็มี
น้ำใจกับผมทั้งวันวันนี้นะครับ เพราะฉะนั้นผมก็มีน้ำใจตอบแทนนี้นะครับ ให้ไป
ที่ ๑๐,๐๐๐ เท่ากันก็ใช้ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอขอบคุณครับ ผ่านนะครับอาจารย์ครับ ไม่ผ่าน (๔) นะครับ ก็จะมีส่วนที่ค้างอยู่
อีกเล็กน้อยนะครับ ในวรรคที่ ๒ ของอาจารย์วิชัยคงไม่มีอะไร เพราะแก้ถ้อยคำ ก็มีของ
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ที่ขอเพิ่มเป็นวรรคหกครับ เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์
ครับ ก่อนอื่นต้องขอบพระคุณกรรมการนะครับ วันนี้บรรยากาศดีทั้งวัน และที่
ท่านอาจารย์สมคิดบอกว่าในมาตรา ๑๕๙ ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๕๙ ที่ได้เดิมมานี้
ผมก็ต้องขอบพระคุณนะครับ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ประชาชนแล้วพวกผมเจ็บปวด
มากแล้วก็ได้เคยขอแปรญัตติ และท่านก็ย้ายมาใส่อยู่ในมาตรา ๑๕๙ ข้อความ
เหมือนกันนี้ ผมขอบพระคุณอย่างสูง แล้วก็อันนี้ต้องขอบคุณแทนชาวบ้านจริง ๆ
ท่านประธานครับ ขอพูดตรงนี้นิดหนึ่งก่อน มันจะได้บันทึกไว้ เมื่อครั้งที่รัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ บัญญัติให้ประชาชน ๕๐,๐๐๐ รายชื่อ เข้าชื่อกันเสนอกฎหมายได้ ตอนนั้น
ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา มีโอกาสได้พบปะกับประธานรัฐสภาของแคนาดาได้รับประทาน
อาหารเย็นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เขานั่งอยู่ข้างผม เขาก็คุยเรื่องรัฐธรรมนูญ ผมก็คุยให้เขา
ฟัง เขาตื่นเต้นมากกว่ารัฐธรรมนูญของไทยนี้ให้ประชาชนเข้าชื่อกันเพื่อเสนอกฎหมายได้
เขาบอกว่านับว่าเป็นความก้าวหน้าและเขาเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่เขาถามผม คำถามแรก
ผมตอบเขาไม่ได้ เขาถามว่าแล้วใครจะเป็นคนดีเฟนด์ (Defend) รัฐธรรมนูญใครเป็น
คนดีเฟนด์ ขอโทษ ใช้ภาษาอังกฤษ ใครจะเป็นคนชี้แจง ปกป้อง ตอบโต้ หรืออธิบาย
ร่างพระราชบัญญัติของเขา ผมงงทันทีเลย ผมบอกว่าเออ เป็นคำถามที่ดีมาก ๆ แล้วก็
ไม่รู้จะทำไม พอผมกลับเข้ามาในสภา ปรากฏว่าพระราชบัญญัติฉบับแรก
ที่ประชาชนเสนอ ชื่อพระราชบัญญัติป่าชุมชน ท่านประธานจำได้ใช่ไหมครับ ผมนี้เป็น

๒๗๖

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมดมาศ ๑๑๘/๓

กรรมวิธีการที่ดูแลเรื่องพระราชบัญญัติป่าชุมชน ท่านประธานครับ ปราบกฏว่าพอเข้าสภา
ผู้แทนราษฎรก่อน มันจะต้องมีคนอ่านใช่ไหมครับว่า พระราชบัญญัติอันนี้มีเจตนารมณ์
อะไร หลักการ เหตุผลอย่างไร ปราบกฏว่าไม่รู้ว่าจะหาใครเป็นคนอ่าน ในสภาผู้แทนราษฎร
วุ่นมากเลย -----

- ๑๑๘/๑

จนกระทั่งเลขาธิการของสภาผู้แทนราษฎรตัดสินใจอ้างข้ออะไรไม่รู้อันหนึ่ง บอกดิฉันอ่านเอง อ่านเลย ตอนนั้นเป็นผู้หญิง แล้วก็เดินไป ปรากฏว่าสภาผู้แทนราษฎรก็แก้ไขเสียจนไม่เห็นภาพของเก่าอยู่ มีอยู่ของเก่าอยู่บ้าง แต่ท่านรู้ไหมครับ พอไปเข้าวุฒิสภา ผมนี่เป็นกรรมาธิการพยายามผลักดันให้เอาผู้ที่ร่างกฎหมายเข้าไปเป็นกรรมาธิการ ผมได้เข้าไป ๓ คน ต้องขอเป็นที่ปรึกษาอีก ๒ คน เพราะว่าจะได้คอยอธิบายเราว่าทำไมเราร่างอย่างนี้ และชาวบ้านจริง ๆ เลยนะครับ ชาวบ้านที่ทำปาฐกถาจริง ๆ ปรากฏว่า ท่านประธานครับ พอเข้าสภาจริง ๆ เข้า พวกเรานี่แปรญัตติเหมือนอย่างนี้ครับ ท่านกรรมาธิการนั่งอย่างนั้น ผมขึ้นไปนั่งอยู่ตรงนั้น วันนั้นครูเตือนใจ ดีเทศ ร้องให้เลย เพราะข้างล่างแปรญัตติแก้ไข ปิดเบือนหมดเลย ไม่เหลือเลยปาฐกถา ชาวบ้านที่เป็นกรรมาธิการอยู่สองสามคนนั่งอยู่ เดินลงไปร้องไห้กันใหญ่ นี่เป็นเรื่องจริง เพราะฉะนั้นอยากจะให้คุณะครับว่า มาตรานี้นี่ ผมคิดว่า วันนี้เสี่ยงไม่มีแล้วนะครับ มันสลักลบกว่าวันแล้วมังครับ ติดต่อกันเข้าถึงกลางคืน มาตรา ๑๕๙ นี้ ผมคิดว่าท่านทำประโยชน์อย่างยิ่งตรงนี้ ต้องขอขอบคุณไว้ก่อนตรงนี้ คราวนี้ท่านฝากดูอีกนิดเดียวครับ กลับมาดูมาตราที่เกี่ยวข้องคือมาตราที่เรากำลังแปรญัตติ ท่านประธานครับ ผมนี่นั่งเสียเวลาอยู่ตลอดเวลา เพราะมีประชาชนเข้าชื่อกัน ตอนนั้นห้าหมื่นเสนอเข้ามาแล้ว แต่พอเข้าไปถึงสภา เอ๊ย เข้าไปถึง รัฐบาลรู้เข้า รัฐบาลชิงเสนอก่อนเลย ท่านประธานครับ รัฐบาลนี่เขามีเครื่องไม้เครื่องมือเยอะแยะ มีกฤษฎีกาช่วย มีทุกอย่าง มี สส. เสนอเข้าสภาก่อนเลยครับ ตกกลางประชาชนกลายเป็นหนึ่งในร่างกฎหมาย แล้วสภาก็ลงมติหยิบยกร่างรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา จบไปเลยครับ ท่านประธานครับ ผมจึงได้เสนอตรงนี้ครับ โดยข้อความก็คืออยากให้เพิ่มเติมในวรรคหกว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นเสนอโดยผู้เสนอตาม (๔) คือประชาชน ห้ามไม่ให้ผู้เสนอตาม (๑) (๒) (๓) ก็คือข้างบน ที่เกี่ยวข้องกับคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พวกนี้ นะครับ เสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันต่อสภาผู้แทนราษฎร เข้ามาอีก มันหมดกำลังใจครับ คือมันทำให้ชาวบ้านที่ทำแทบตาย กว่าจะร่างออกมาเป็น มาตราได้ กว่าจะปรึกษานักกฎหมาย ถ้าไม่เป็นรูปร่าง กฎหมายไม่รับ กว่าจะทำงานได้สำเร็จ ล่ารายชื่อได้สำเร็จ พอส่งเข้ามา มีคนส่งประกบแล้วแข่งไปเลย ใช้ร่างนั้น ชาวบ้านบอกแล้ว ผมร่างมาทำไมครับ อันนี้นะครับ ผมคิดว่า ถ้าลองพิจารณาคุณะครับ ถ้ามันเข้า

๒๗๘

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนธิ ๑๑๙/๒

แล้วอย่าให้คนอื่น จะแก้ไขเพิ่มเติมอะไรก็ทำกันในสภา แต่อย่าเอาร่างอื่นเข้าประกบเลย
ครับ แล้วพอประกบแล้วเอาร่างของคนอื่นเป็นหลักในการพิจารณา ใช้คำว่า เป็นหลัก
จริง ๆ ก็คือทิ้งร่างประชาชนนั่นเองครับ เอาแต่ร่างของรัฐบาล ขโมยไอเดีย (Idea) ของ
ประชาชนไป ผมคิดว่าถ้าเราเติมตรงนี้เสีย ไม่มีอะไรเสียหายเลยครับ มีแต่ได้ประโยชน์ ให้
ประชาชนมีกำลังใจ แล้วท่านคิดว่ามันไม่เหมาะสมก็แก้ไขเพิ่มเติมในร่างเก่าได้ อย่าทำให้
เขารู้สึกไม่ดี ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ผมเพื่อช่วยอาจารย์ด้วยนะครับ ขออนุญาต คือต้องมองด้วย
นะครับว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้มันตกไป ช่วงไหน อาจารย์ครับ ร่างนี้มันตกไปช่วง
ไหนก็ตามนี้ครับ ท่านอาจารย์เขียนอย่างนี้ หาใครเสนอไม่ได้เลยนะครับ คือไม่รู้ว่ามัน
จะตกช่วงไหนไปได้ครับ พอเขียนบอกถ้าร่างเสนอนี้แล้วห้ามใครเสนออีกนะครับ
ชาวบ้านก็ต้องไปเสนอมาใหม่ครับ มันจะเป็นปัญหาชาวบ้านครับ ขอฝากประเด็นนี้
ด้วยนะครับ เชิญอาจารย์เจริญครับ

- ๑๒๐/๑

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กระผม จรัญ ภักดีธนากุล กรรมาธิการครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็เห็น
 ปัญหาที่ท่านผู้แปรญัตตินำเสนอนะครับ แต่ว่าขออนุญาตให้ผมเรียนถึงปัญหาหรือ
 เหตุผลทางอีกด้านหนึ่งนะครับ คือเวลาเราจะทำกฎหมายให้ประเทศนี้ หลักการที่ถูกต้อง
 นี้ ก็คือต้องให้โอกาสกับทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ถ้าเราจำกัดแคบจนเกินไปนี้
 แง่มุม ข้อมูล หรือว่าความคิดความเห็น สิทธิประโยชน์ ข้อจำกัดของฝ่ายอื่น ๆ นี้ก็จะถูก
 มองข้ามไป แน่นนอน เราเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและดำเนินการทางด้าน
 การเมือง โดยเฉพาะการเสนอร่างกฎหมายได้ง่ายขึ้น เราเปิดโอกาสให้ท่านเข้ามาชี้แจง
 เข้ามาเป็นกรรมาธิการร่วมด้วยอย่างเต็มที่ แต่ว่าอย่าถึงขนาดไปตัดสิทธิ ตัดโอกาสของ
 คนที่เขาดูแลรับผิดชอบบ้านเมืองเหมือนกัน ดูแลประชาชนอีกจำนวนหลายสิบล้านคน
 เหมือนกันนี้ ไม่ให้เขามีโอกาสเสนอแง่มุมหรือว่าข้อมูลความจำเป็น ข้อขัดข้องของเขา
 เลยครับ ประชาชนที่เสนอร่างกฎหมายของกลุ่มของตนนี้ จะ ๑๐,๐๐๐ คน ๒๐,๐๐๐ คน
 ก็แล้วแต่นี้ ท่านมีเหตุผลของท่าน แต่ท่านไม่สามารถจะมองความเดือดร้อน ความจำเป็น
 ของประชาชนกลุ่มอื่น ๆ หน่วยงานอื่น ๆ ข้อมูลอะไรที่จำเป็นอื่น ๆ ได้ครบครับ เท่าที่ผ่าน
 มาเราไม่เคยตัดโอกาสการเสนอร่างกฎหมายขององค์กรไหนที่มีสิทธิเสนอได้ตาม
 รัฐธรรมนูญเลยนะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมาก ๆ เสนอร่างกฎหมายเข้ามา
 ก็ไม่ตัดสิทธิคณะรัฐมนตรีที่ท่านจะเสนอร่างของท่านเข้ามาประกบ แล้วก็พิจารณา
 ประกอบกัน ความหลากหลาย ความรอบคอบก็จะดีกว่าครับ ถ้าเราตัดโอกาสคนอื่น
 ในความเป็นจริง จริงอยู่ละครับ คณะรัฐมนตรีก็มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมได้
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีส่วนร่วมได้ แต่ทางองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนี้เขาก็ไม่มีโอกาส
 โดยเฉพาะถ้าสมมุติว่าราษฎร ๑๐,๐๐๐ คน เสนอร่างกฎหมายที่กระทบถึงการทำงานของ
 ขององค์กรอิสระหรือทางศาล เขาไม่มีโอกาสเสนอแง่มุมของเขาเข้ามาเลย เขาไม่มีโอกาส
 พิจารณาร่างกฎหมายนี้เลย ข้อมูล ความคิดเห็น ความจำเป็น มันก็ขาดหายไป
 ผมพยายามที่จะปรับข้อเสนอบริษัทนี้ ผมว่าอันนี้ผมขอเรียนหรือไปยังกับ
 ทางเพื่อนคณะกรรมาธิการด้วยนะครับว่า อย่างมากที่สุดนี้ก็อาจจะเขียนได้ว่า อย่างมาก

นะครับว่า ให้ใช้ร่างของประชาชนนั้นละเป็นหลัก ที่ท่านผู้แปรญัตติท่านหวังว่าเดี๋ยวจะเอาของคนอื่นมาเป็นหลัก แล้วก็ปิดให้ร่างของประชาชนกลายเป็นรองไปหมด ความหมายไป แต่ถ้าทำเพียงแค่ว่าให้ร่างของประชาชนเป็นหลัก แต่อย่าตัดสิทธิร่างของคนอื่นเขาที่เขามีสิทธิจะต้องดูแลสิทธิประโยชน์ของคนส่วนอื่น ๆ อยู่ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ยังพอรับได้ไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือท่านประธานครับ เรื่องภาษากฎหมายนี้ผมอาจจะสื่อไม่ดีที่เขียน แต่เจตนาเนี่ยอยากจะปรึกษากรรมาธิการเลย ถ้อยคำนี้ผมเชื่อท่าน แล้วท่านช่วยผมปรับได้ คือเจตนามาจากปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ก็คือว่าพอว่าประชาชนล่าชื่อกันแทบตาย ๕๐,๐๐๐ พอเสนอเข้ามา -----

รัฐบาลก็เสนอตาม แล้วเสนอมานี้ ถ้อยคำเกือบจะเหมือนกันร้อยเปอร์เซ็นต์ โดยที่ไม่ได้มีอะไรแตกต่าง ไม่ได้มีมุมมองอะไรต่างเลย เสร็จแล้วก็ชิง สภาเองก็ประชาชนไม่มีทางโหวตนี้ครับ สส. ของรัฐบาลก็โหวตว่าจะรับร่างไหนเป็นหลัก ก็หยิบร่างรัฐบาลเป็นหลักเลย ก็เท่ากับร่างของประชาชนที่ ท่านประธานครับ เป็นไปได้ไหม ว่าถ้าเราเอาร่างของประชาชนอย่างนั้นนะครับ ที่ผมพูดนี้ ไม่ได้รังเกียจเลยว่าจะได้มุมมองของฝ่ายต่าง ๆ แล้วที่รัฐบาลเองก็มี สส. ในสภา มันหนีไม่พ้น เขาเสนอเฉย ๆ คนอื่นนี่ก็ต้องแปรญัตติเหมือนพวกเราแปรญัตติอย่างนี้ละครับ แก้ไข เพิ่มเติม ทำอะไรต่ออะไรได้ร้อยแปด แล้วก็ไปรับฟังความเห็นไปร่างที่เกี่ยวข้องกับใคร ก็ฟัง แล้วก็แปรญัตติ ประชาชนแปรเองก็ไม่ได้ อยู่ในสภานี้ แปรไม่ได้ แก้ไขก็ไม่ได้ คนอื่นนั่นแปร แก้ไขร่างของเขาหมดเลย เขาไม่มีสิทธิเลย มีแต่ สส. กับ สว. แก้ไขเพิ่มเติม อย่างพวกเรานี้แก้ไขเพิ่มเติมจนกระทั่งจะไม่เหลือ ซึ่งคนอื่นนี่มีโอกาสในการที่จะมีตัวแทนเข้ามาแก้ไขเพิ่มเติมมากมาย เพราะฉะนั้นผมไม่มีเจตนาที่บอกว่า คนอื่นก็ห้ามเลยนะครับ นี่เรียน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เพราะฉะนั้นจะเขียนอย่างไรนี้ ขอย่าให้ประชาชนรู้สึก ว่า พอส่งเข้ามาเหมือนเคยเกิดขึ้นแล้ว แล้วผมได้รับการบอกเล่ามากมาย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : แล้วเขาก็บอกว่า เขาของคนอื่นหยิบขึ้น แล้วของเขาก็ทั้งนี้ เขา ๕๐,๐๐๐ นี่นะครับ ๕๐,๐๐๐ กว่าชื่อ นี่นะครับ ค่าใช้จ่ายเป็นล้านกว่าบาท แล้วเขาก็ไม่มีสตางค์

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมว่าตรงกันแล้วนะครับ ระหว่างกรรมาธิการกับอาจารย์เจิมศักดิ์นี่นะครับ อ้าวยังไม่ตรงหรือครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมธิการครับ เมื่อที่ท่านอาจารย์จรัญหาหรือกรรมธิการผ่านไมโครโฟน (Microphone) นะครับ กรรมธิการก็หาหรือกันแล้วนะครับ คิดว่าการให้ใช้ร่างประชาชนเป็นหลัก ก็อาจจะมีปัญหาได้ แต่ว่ามีวิธีแก้ครับ ความจริงเรามองภาพร่างประชาชนดีกว่าร่างรัฐบาล หรือร่าง สส. นี้ อาจจะเป็นไปได้ ในทางตรงกันข้าม ก็อาจจะเป็นไปไม่ได้ด้วยนะครับ ว่าร่างของประชาชนจะดีกว่า สส. หรือรัฐบาลก็แล้วแต่ ความจริงเราพูดบนพื้นฐานเรื่องการมีส่วนร่วมโดยตรงของประชาชนในการเสนอร่างกฎหมาย แต่เราคงต้องไม่ลืมด้วยนะครับ ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็มาจากประชาชน การเสนอร่างกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็อาจจะเป็นไปตามความต้องการประชาชนนั่นเอง ขอหาหรือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ไว้ ๆ ครับว่า ถ้าย้อนกลับไปดูมาตราที่ผมพูด มาตรา ๑๕๙ วรรคสี่นี้นะครับ ที่บอกให้ประชาชนนี้ที่เข้าชื่อกันนี้ สามารถเข้าไปชี้แจงในหลักการของร่าง พรบ. แล้วให้ร่วมเป็นกรรมธิการวิสามัญได้ด้วยนี้นะครับ ในมาตรา ๑๕๙ นี้ เสนอเฉพาะร่างของประชาชนเท่านั้นนะครับ หมายความว่า ถ้าร่างประชาชนเป็นหลักนี้ ก็เข้าไปได้ แต่ถ้าร่างประชาชนไม่ได้เป็นหลัก เข้าไปไม่ได้หาหรือท่านเร็ว ๆ ได้ไหมครับว่า ก็จะเขียนว่าใน ๑๕๙ วรรคสี่นี้ ใช้ได้กับทั้งร่างของประชาชนเป็นหลักและใช้กับร่างที่ประชาชนไม่เป็นหลักด้วย ได้ไหมครับขอหาหรืออย่างนี้นะครับ ว่านี่น่าจะเป็นช่องทางที่ดีแล้วนะครับ ว่าไม่ว่าร่างของประชาชนจะเป็นหลักหรือไม่เป็นหลักนี้ ประชาชนสามารถไปชี้แจงได้ ประชาชนสามารถเป็นกรรมธิการได้ เขาก็ไป ดีเฟนด์เขาก็ไปต่อสู้เพื่อร่างของเขาเองได้อยู่แล้ว เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ต้องการ ขอหาหรืออย่างนี้นะครับ ว่าน่าจะไปได้ครับ ถ้าเจตนารมณ์ต้องการให้ประชาชนไปเสนอ ไปแสดงงานที่ตัวเองได้ผ่านมา ได้ทำมานั้นนะครับ ผมคิดว่า ๑๕๙ กรรมธิการไปปรับนะครับ ว่าให้รวมถึงกรณีอื่น ๆ ด้วย ไม่ใช่เฉพาะกรณีร่างที่ประชาชนเสนอเท่านั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือพอดี อาจารย์สวิงครับ อย่าเพิ่งนะครับ พอดีทั้ง ๒ ฝ่าย เขาเข้าหากันแล้วนะครับ คือ

๒๘๓

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสาวลักษณ์ ๑๒๑/๓

ถ้าพูดไป เดี่ยวจะแตกเป็นประเด็นอื่นหรือเปล่า ตอนนี่ก็ใกล้เข้ามาแล้วนะครับ พอรับได้ไหมครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ พอรับได้ไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมกำลังปรึกษากฎหมายอยู่ตรงนี้นะครับ ก็คือว่าสิ่งที่ผมมีความเป็นห่วง ก็คือว่าพอเป็นร่างรัฐบาลเป็นหลัก มาตรา ๑๕๙ วรรคที่เราเห็นความสำคัญนี้ มันจะหลุด ตกลงท่านจะแก้ แก้เพื่อไม่ให้หลุด ใช่ไหมครับ คือถ้ามีร่างประชาชนเสนอเข้ามา แล้วเอาร่างของรัฐบาล แล้วจะหยิบรัฐบาลเป็นหลักก็ตาม แต่ของประชาชนนี้มาตรา ๑๕๙ ต้องไม่หลุด วรรคสี่นี้นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เดี่ยว ผมขอปรึกษากับคุณสวิงนิดเดียว โอ.เค. ครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๒๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เห็นด้วยตรงกันแล้วนะครับ อย่างนั้นนั่นหมายความว่าของอาจารย์เจิมศักดิ์นี้
 ไม่ติดใจในวรรคหก แต่เนื้อหาที่อาจารย์เจิมศักดิ์อภิปรายนั้นจะต้องไปอยู่ใน ๑๕๙
 ที่กรรมการเพิ่มขึ้น แล้วเดี๋ยวมาดู ๑๕๙ อีกทีหนึ่ง อันนี้บันทึกไว้ชัดเจนแล้ว

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ฝากกรรมการว่าอาจจะอยู่ที่
 ที่มาตราเมื่อก็ได้ใหม่ เพื่อโยงให้เห็นว่าเห็นประเด็นความห่วงใยตรงนี้ แต่ว่าท่านเขียนได้
 ว่าถ้ามีกรณีอย่างไร อะไรต่ออะไรนี่นะครับ ให้ไปดู ๑๕๙ แล้วให้ใช้ ๑๕๙ วรรคอะไรว่าไป
 ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ๑๕๙ วรรคสี่ นะครับ ในร่างของกรรมการนะครับ มีการแก้ไข ถือว่ามีการแก้ไข
 ตามที่ได้อภิปรายร่วมกับท่านการุณนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดยังคงเห็นด้วยกับร่างเดิม
 มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่มีนะครับ ดังนั้นส่วนที่กรรมการแก้ไข ท่านสมาชิกเห็นชอบด้วยนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่มีท่านใดคัดค้านนะครับ ถือว่าผ่าน มาตรา ๑๓๘ นะครับ ท่านสมาชิกครับ วันนี้เราได้
 พิจารณาร่างกฎหมาย เดี่ยวนะครับ ฟังกรรมการนัดหนึ่งนะครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธาน
 ขออนุญาตครับ เราจะได้มีตัวเลขไปว่าเราไปไกลหน่อย ตั้งแต่ ๑๓๙ ถึง ๑๔๘ ไม่มีใคร
 ขอแก้ไขเลยนะครับ นอกจากชุดของท่านพิเชียร ซึ่งแก้เรื่องสภาเดียว แต่ว่าเมื่อสภาเดียว
 ตกแล้ว ญัตติก็ตกไปด้วยนะครับ ๑๓๙ ถึง ๑๔๘ นี่นะครับ ๑๓๙ ถึง ๑๔๗ ใช้ไหมครับ
 ประธานโทษครับ เราไปอีกสักหน่อยได้ไหมครับ ถึง ๑๔๗

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอหารือท่านสมาชิกนะคะ คงใช้เวลาไม่นานนะคะ แล้วเราก็จะไปอย่างรวดเร็ว
ขอดำเนินการต่อนะคะ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๓๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑๔๐
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านทั้ง ๒ มาตรา นะครับ เชิญครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๔๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๔๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผ่านครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๔๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีท่านสมาชิกท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ผ่านนะครับ เชิญครับ

นายวิจักขณ์ นาควิชะระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๔๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านนะครับ

นายวิจักขณ์ นาควิชะระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มีท่านสมาชิกท่านใดติดใจนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายวิจักขณ์ นาควิชะระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๔๘ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยว ๑๔๘ สมาชิกค่อย ๆ ดูนะครับ มีการแก้ไข

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

๒๘๗

สสร ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๑๒๒/๔

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตเรียน เข้าใจว่ามาตรา ๑๔๘ มีผู้แปรหลายมาตรา หลายเรื่องไว้ นะครับ
ถ้าท่านจะประธานจะหยุดแค่นี้ก่อนก็ได้ครับ ได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีสมาชิกตั้งใจใหม่ครับ ๑๔๘

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

- ๑๒๓/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 อาจารย์เจิมศักดิ์ไม่ครับ ถ้าติดใจก็จะได้เลื่อน ถ้าไม่ติดใจก็จะได้ผ่าน รอสักครู่ครับ
 นิดเดียวครับ อาจารย์หมอครับ ติดใจใหม่ครับ ถ้าติดใจก็ไม่ต้องอภิปราย ผมเลื่อน ให้ครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ (กรรมาธิการ) : ไม่ครับ ผมขอสงวนความเห็นไว้แล้ว
 แต่ว่าได้ปรับแก้แล้วก็ไม่ติดใจครับ ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ก็มี ๑๔๘ นี้ของท่านพิเชียรเป็นสภาเดียว ถูกแก้ไปแล้วนะครับ ของอาจารย์วิชัย
 ๑๔๘ ท่านอาจารย์วิชัยนี้ยังติดใจใหม่ครับ อาจารย์พรพรณรายครับ ติดใจอยู่ใหม่ครับ
 ติดใจอยู่นะครับ ๑๔๘ ของอาจารย์สมชัยนะครับ ก็ใกล้เคียงกันนะครับ ของ
 อาจารย์เจิมศักดิ์ ผมว่าก็ใกล้เคียงกับที่ ท่านอลิสสาเสนอไว้เหมือนกันใช้ใหม่ครับ นี่ครับ
 เวลาไม่ผ่านมันติดค้างอยู่ในสมอมนะครับนี้ ก็ไปพิจารณารวมกันก็แล้วกันนะครับ วันนี้ก็
 คงพิจารณาถึงมาตรา ๑๔๘ นะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เจิมศักดิ์ ครับ คือ
 ๑๔๘ นี้ที่ผมแปรญัตติไว้เข้าใจว่ากรรมาธิการเอาไปใส่ใน ๑๔๙ ถูกต้องใช่ไหมครับ
 บังเอิญท่านยังใส่ไม่หมด เหลืออยู่ ๒ บรรทัด ช่วยดูนิดหนึ่งเถอะครับ คือในวรรคแรกนี้
 ข้อความตรงกัน แต่ในวรรคที่ ๒ ของผมเขียนว่า ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
 ตามวรรคสองต่อสภาผู้แทนราษฎร ให้ตัวแทนประชาชนผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 นั้นเป็นผู้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๑ ด้วยเหตุที่ว่ามีปัญหาอย่างที่ผมกราบ
 เรียนมาแล้ว จากประสบการณ์จริง ตอนนั้นนี้เขาไม่ได้รู้ว่าใครจะเป็นเสนอในวาระที่ ๑
 หลักการ เหตุผล อะไรต่อมิอะไรนะครับ เพราะว่าเจ้าของไม่มีในสภา ช่วยกรุณาพิจารณา
 นิดเถอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เดี่ยวว่าต่อกันพุงนี้ นะครับ พุงนี้ฝ่ายเลขา เดี่ยวผมฝากก่อนครับ ฝ่ายเลขาช่วยตรวจดู
 มาตราที่เขavnไว้ด้วยนะครับ แล้วกรุณาแจ้งให้ทราบด้วยนะครับ ว่ามาตราไหนเขavn
 ไว้บ้าง ครับ ท่านศิวะครับ

นายศิวัช แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ศิวัช แสงมณี นะครับ สสร. ผมคิดว่าเพื่อเป็นประวัติของสภาเรา นะครับ ควรจะพิจารณาต่อไป นะครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าอะไรไหมครับ เพราะว่าจะเป็นการพิสูจน์ว่าเราไม่ได้ทำล่าช้า เลย จนบัดนี้เราทำมาถึงครึ่งฉบับแล้ว คือ ๑๕๐ มาตราเลย ถ้าท่านทำแค่ ๑๔๘ หรือ ๑๔๙ นี่ มันคล้าย ๆ ครั้ง ๆ กลาง ๆ นะครับ อยากให้มันเลยครึ่งไปนี้ครับ มันจะรู้สึก ว่าสภาเรา ได้ทำหน้าที่อย่างดีครับ ที่จริงวันนี้เราควรจะสักเพียงคืนเพื่อเป็นเกียรติประวัติ นะครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมเห็นด้วยกับท่านศิวัช นะครับที่จะพิจารณาต่อไป นะครับ แต่ขอต่อไปในวันพรุ่งนี้ครับ วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่าน นะครับ ขอปิดประชุม ครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๓๓ นาฬิกา

การประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันเสาร์ที่ ๒๓ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม
และชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางนัยนา เปรมประพันธ์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางบังอร วิบูลโกศล เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์ เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ เกิดโสดศรี เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางสาวสุวรรณา จันทร์แดง เจ้าพนักงานธุรการ ๕

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางสาวรัศมี บานเย็น นางสาวบุศยรินทร์ พจน์วิชัย
นางสาวรสรินทร์ กนกอุดม นางสาวกมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์
นางคันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี นางนิรรา คำงาม
นางเสาวลักษณ์ เพชรรา นายพรเทพ ไชยสงวนสุข
นางสาวอุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์ นางสาวนัชชา โนไธสง
นางสาวสุพิชชาย์ เนื่องพิมพ์ นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร
นางสาววีรุทัย ผาสุขเวชพร นางสาวปติตตา ธีรนนท์
นางศิริวรรณ สากลวารีย์ นางสาวประไพพิศ ดีสุน

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

นางสาวกุลนที หวังประเสริฐ

นางดรุณี จันทพันธ์

นางสาวรัตนา ภูระหงษ์

นางนงลักษณ์ คุ้ม

นางสาวสมร เกตุศรี

นางสาวเกศราภรณ์ จันทร์บำรุง

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๑ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันเสาร์ที่ ๒๓ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๒๘๙ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๐	๕	เรียกผู้ว่ามาโขลกกลับ	เรียกผู้ว่ามาโขกกลับ
๑๑	๓	เหมือนอย่างที่ท่านเคยเห็นไม่ใช่	เหมือนอย่างที่ท่านเคยเห็น ไม่ใช่
๔๑	๒๓	ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)	ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
๖๘	๓	การเลือกตั้งที่หน่วยจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด	การเลือกตั้งที่หน่วย (การนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง) จะเป็นวิธีที่ดีที่สุด
	๑๑	ผมเชื่อว่าเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งยังเป็นวิธีที่ดีกว่า	ผมเชื่อว่าเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้ง (นับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง) ยังเป็นวิธีที่ดีกว่า
๗๘	๗	ซึ่งเราก็ได้ ข้อสรุปนั้นมาแล้ว	ซึ่งเราก็ได้ข้อสรุปนั้นมาแล้ว
๘๐	๘	ประเทศรวันดา (Rwanda)	ประเทศรวันดา (สาธารณรัฐรวันดา) (Republic of Rwanda)
๘๘	๒๔	แอฟริกา	แอฟริกา
๙๓	๑๘	แอฟริกา	แอฟริกา
๙๗	๑๗	ห้วงเอเชียบกริบ	ห้วงเอเชียบกริบ
๙๙	๖-๗	(OAI - Consultant and Management Company Limited)	(OAI - Consultant and Management Company Limited)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๐๑	๑๔	กรรมาธิการบริหารพรรค	กรรมาธิการบริหารพรรค (กรรมการบริหารพรรค)
	๒๑	สัมภเวสี	สัมภเวสี
๑๐๕	๑๕	ก่อนลงมติ	ก่อนลงมติ
๑๐๒	๒๖	อะไรที่มันจะเกิดมัน	อะไรที่มันจะเกิด มันไม่ควรจะเกิดโดยฟ้า สั่งนะครับ ไม่ควรที่จะเกิดโดยกฎหมาย มันควรจะเป็นไปตามธรรมชาติ อะไรที่ มันชิงสุกก่อนห่ามไม่ดีทั้งนั้นแหละครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นพรรค การเมือง
๑๒๗	๑๔	คณะกรรมการการมีความเห็น	คณะกรรมการการมีความเห็น
๑๓๓	๑	ปู่ป๊า ปู่ป๊า	ปู่ป๊า ปู่ป๊า
๑๔๐	๑๙	(น) และ (จ)	(ง) และ (จ)
๑๔๔	๗	จะต้องมีคะแนนอย่างมากพอที่จะได้อยู่ ในเกณฑ์ บัญชีรายชื่อ	จะต้องมีคะแนนอย่างมากพอที่จะได้อยู่ ในเกณฑ์บัญชีรายชื่อ
๑๔๖	๗	(๘) ที่มีการแก้ไขเมื่อคืนไม่เป็นรัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	(๘) ที่มีการแก้ไขเมื่อคืน ไม่เป็นรัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
	๙	ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม รัฐธรรมนูญ	ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม รัฐธรรมนูญ
๑๕๓	๕	ในข้อหาเก่า ในข้อหาเก่า	ในข้อหาเก่า
	๑๒	เป็นสถาบันที่ทรงเกียรติ ได้อย่างสนิทใจ	เป็นสถาบันที่ทรงเกียรติได้อย่างสนิทใจ
๑๕๕	๙	ซึ่งยังไม่ทันได้รับโทษมาของคดีแรกเลย นะครับ	ซึ่งยังไม่ทันได้รับโทษของคดีแรกเลยนะ ครับ
๑๕๙	๑๐	ไม่ได้อยู่ในข้อห้าม	ไม่ได้อยู่ในข้อห้าม

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๗๓	๑๙	กำหนดให้บุคคลต้องสังกัด พรรคการเมืองด้วยแล้ว	กำหนดให้บุคคลต้องสังกัดพรรคการเมืองด้วยแล้ว
๑๘๓	๑๔	ขออนุญาต	ขออนุญาต
๑๘๕	๓	เป็นกรณี ที่ต้องพิจารณาแข่งกับ ๕ ปี	เป็นกรณีที่ต้องพิจารณาแข่งกับ ๕ ปี
๑๙๑	๕	คณะกรรมการก็เห็นชอบด้วยกับมตินี้	คณะกรรมการก็เห็นชอบด้วยกับมตินี้
๑๙๔	๑๗	ลักษณะเดียวกัน เลยครับ	ลักษณะเดียวกันเลยครับ
๑๙๖	๗	อย่างนั้นเดี๋ยวผมขออนุญาตถามท่านรัชชิ่งลงแป็บหนึ่ง	อย่างนั้นเดี๋ยวผมขออนุญาตถาม ท่านรัชชิ่งลงแป็บหนึ่ง
๒๐๐	๔	วรรคหนึ่งของท่านเขียนผิดพลาดแล้วครับ วรรคหนึ่งของท่านเขียนผิดพลาดแล้วครับ	ตัดออก มีแล้วที่หน้า ๒๐๑
๒๑๐	๔	มีคนไปขอชื่อความหวังใหม่เก่า เป็นความหวังใหม่ใหม่	มีคนไปขอชื่อ ความหวังใหม่ เก่า เป็นความหวังใหม่ ใหม่
๒๔๘	๖	ศาลรัฐธรรมนูญ	ศาลรัฐธรรมนูญ
๒๖๐	๒	ขอปรับถ้อย	ขอปรับถ้อยคำ
๒๘๒	๑๙	เขาก็ไป ตีเฟนต์เขาก็ไปต่อสู้	เขาก็ไปตีเฟนต์เขาก็ไปต่อสู้

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๑ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันเสาร์ที่ ๒๓ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๘๙ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๕	๒๓	ถึงมาตราที่ ๓๐	ถึงมาตราที่ ๓๐ (๑๓๐)
๔๗	๑๒	ให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต เขต ๑ ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน	ให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็นสองเขต เขตหนึ่งให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสองคน
	๑๕	เพราะท่านใส่เพียงแค่เขต ๑ มันเลยทำให้ไม่รู้ว่เขต ๑ คือมันก็เข้าใจได้เขต ๑	เพราะท่านใส่เพียงแค่ เขตหนึ่ง มันเลยทำให้ไม่รู้ว่ เขตหนึ่ง คือมันก็เข้าใจได้เขตหนึ่ง
	๑๗	เขตละ ๒ คน	เขตละสองคน
	๑๘	เขตละ ๒ คน	เขตละสองคน
๕๐	๔	เขียนว่า ถ้าจังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๔ คน ให้แบ่งจังหวัดออกเป็น ๒ เขตเลือกตั้ง เขตหนึ่งให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน	เขียนว่า ถ้าจังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้สี่คน ให้แบ่งจังหวัด (เขตเลือกตั้ง) ออกเป็นสองเขตเลือกตั้ง เขตหนึ่งให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสองคน
๗๔	๑๔	วรรคที่สอง	วรรคที่ ๒
๙๗	๑๐	๒๐ กว่าปี	ยี่สิบกว่าปี
๑๒๖	๓	๑๐ กว่าวันแล้ว	สิบกว่าวันแล้ว
๑๔๐	๑๘	มาตรา ๙๕๔	มาตรา ๙๕ (๔)

LIPT

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๔๔	๑๐	๗ ล้านกว่าคน ตามบัญชีนี้ ๗ ล้านกว่าคน	เจ็ดล้านกว่าคน ตามบัญชีนี้ เจ็ดล้านกว่าคน
๑๔๗	๑๙	๗,๐๐๐ กว่าองค์กร	เจ็ดพันกว่าองค์กร
๑๙๑	๒	ยี่สิบไม่เอาแล้ว	๒๐ ไม่เอาแล้ว
๑๙๕	๔	ไม่น้อยกว่า ๒ ปี	ไม่น้อยกว่าสองปี
๑๙๖	๑๖	ไม่เกิน ๒ ปี	ไม่เกินสองปี
	๑๙	ไม่เกิน ๒ ปี	ไม่เกินสองปี
๒๖๓	๒	สักหมื่นหนึ่งได้ไหมครับ	สักหมื่นหนึ่งได้ไหมครับ
๒๖๖	๑๘	ถ้าสองหมื่นนี่นะครับ	ถ้า ๒๐,๐๐๐ นี่นะครับ
๒๖๙	๒๖	แค่หมื่นหนึ่งนี่ก็ไม่ง่าย	แค่หมื่นหนึ่งนี่ก็ไม่ง่าย
๒๗๐	๑๖	เอามันหมื่นหนึ่งนี่แหละ	เอามันหมื่นหนึ่งนี่แหละ
๒๗๗	๑๕	ตอนนั้นห้าหมื่นเสนอเข้ามาแล้ว	ตอนนั้น ๕๐,๐๐๐ เสนอเข้ามาแล้ว

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๑ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันเสาร์ที่ ๒๓ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๒๘๙ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๒๑	๒	โหวต	โหวต (Vote)
๒๒	๑๘	โหวต (Vote)	โหวต
๖๖	๒	เรือเฟอร์รี่ (Ferry)	เรือเฟอร์รี่ (Ferry Boat)
๖๘	๒๔	ยุคไอที (IT)	ยุคไอที (IT – Information Technology)
๗๐	๑	วิดีโอ (Video)	วิดีโอ (Video)
	๒	วิดีโอ	วิดีโอ
๙๔	๔	เรคคอร์ด (Record)	เรคคอร์ด (Record)
	๒๐	เรคคอร์ด	เรคคอร์ด
๑๒๐	๒	ก๊อปปี	ก๊อปปี

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๑ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันเสาร์ที่ ๒๓ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๘๙ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๙๘	๒๐	พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร	พันตำรวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณ ชินวัตร
	๒๓	พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร	พันตำรวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณ ชินวัตร
	๒๖	พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร	พันตำรวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณ ชินวัตร
๙๙	๒	พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ	พันตำรวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณ
	๔	พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร	พันตำรวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณ ชินวัตร
	๗	พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร	พันตำรวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณ ชินวัตร
	๑๐	ดร. ทักษิณ	ดอกเตอร์ ทักษิณ
๑๒๗	๑	นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา ว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง	นายธนนิติ เศรษฐบุตร ประธานสภาว่าง รัฐธรรมนูญ

